

ЕЙДРИЪН ИБЪНС

БЯГСТВО ОТ

**ПЕНТАГОНА
НА ЛЪЖИТЕ**

ЕЙДРИЪН ИБЪНС

БЯГСТВО ОТ
ПЕНТАГОНА
НА ЛЪЖИТЕ

БАЩА

НА ЛЮБОВТА

fatheroflove-bulgaria.com

Посветена на онези, които понастоящем бягат от града

Ейдриън Ибънс, 2021 г.

Авторско право © 2020, 2021, Ейдриън Ибънс

Отстояно е моралното право на автора.

Всички права запазени. Някоя част от тази публикация не може да бъде възпроизведена с търговска печалба, включително предавана под каквато и да е форма по каквато и да е начин, електронен, механичен, фотокопирен, записващ или по друг начин, без предварителното писмено разрешение на издателя и притежателите на авторските права. Моля, обърнете внимание, че авторът е подчертал части от стиховете с удебелен шрифт, за да подчертае конкретна идея, намираща се в тях.

Освен ако не е посочено друго, цитатите от Писанието са взети от Новата версия на Крал Джеймс. Авторско право © 1982 от Thomas Nelson, Inc. Използва се с разрешение.

Цитати от Писанията, приписвани на NLT, са от Свещената Библия, Нов жив превод, Нов жив превод авторско право © 1996, 2004, 2007, 2013 от фондация Tyndale House. Използва се с разрешение на Tyndale House Publishers Inc.

Цитати от Писанията, приписвани на NIV, са от Свещената Библия, Нова международна версия, авторско право © 1973, 1978, 1984, 2011 от Biblica, Inc.® Използва се с разрешение.

Цитати от Писанията, приписвани на NIRV, са от Свещената Библия, Нова международна читателска версия®, авторско право © 1995, 1996, 1998 от Biblica. Всички права запазени.

Всички връзки към уебсайтове и цитирано съдържание са актуални към декември 2020 г.

Тази книга и всички други публикации от „Баща на любовта“ са достъпни на нашата уебсайт fatheroflove-bulgaria.com. За да поръчате допълнителни копия, моля, изпратете имейл на dejandodo@abv.bg

ISBN: 978-0-6488114-6-6

Автор: Ейдриън Ибънс
Коректура от Лорел Ибънс
Превод от английски: Деян Делчев
Корица, проектирана от Shane Winfield/Advent Design
Корица Снимка от iStockphoto
Набор 10.5/15 Палатино

СЪДЪРЖАНИЕ

Сън	7
Получих работата!.....	10
Следващото поколение.....	15
Фонтанът на Централен парк	21
Нов световен ред.....	26
Дробилка на числа	30
Болна тема.....	39
Възлюбен син	44
Металният човек в пророчеството.....	53
Благословиенето.....	59
Съдът заседаваше в края на времето.....	66
Верни в малките неща	75
Небесата като месинг и земята като желязо	81
Лео.....	90
Сребърната обшивка на тъмния облак.....	95
Такива са чувствата ми към теб.....	102
Когато Земята спря	106
Възлюбеният ми е мой и аз съм Негова	114
Ключът на Божествения модел в огледалото.....	119
Заешката дупка.....	128
Никак няма да умрете.....	135
Автор на малоценността	143
Двете царства	151
Преход.....	160
Повишаване на честотата.....	165
Основният камък на измамата	169
Подмененият крайтъгълен камък.....	173
Основна смяна на парадигмата	184
Принципи на божествения модел.....	191
Основите на Констанс.....	197

Любовното писмо на Отец.....	205
От Месинг до Злато	211
Врѣх Славен	219
Изхвърлени от синагогата	225
Златни ябълки в сребърни съдове.....	237
Математика в Пентагона.....	242
Опит за бягство.....	249
В лоното на Отец.....	258
Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар	264
Благословено семе на свободата	276
В най-святото място.....	283
Жертва и принос Ти не си поискал.....	290
Белият камък.....	295
Линия в пясъка	302
Заздравяване.....	311
Необятна любов	317
Трудни въпроси.....	321
Среднощният вик	325
Жив хляб от небето	328
Кой ще повярва известието ни?.....	339
Среща с Голиат.....	344
Осъждане.....	352
Огледален ключ намерен в гората	356
Прокълнат от Земята	360
Машинно отделение.....	367
Изграждане на храма.....	383
Хронос победен.....	391
Финална подготовка	403
Изход.....	413
Празник на Шатрите.....	420
Послеслов.....	423

АЗ СЪМ ПЪТЯТ И ИСТИНАТА,
И ЖИВОТЪТ;
НИКОЙ НЕ ИДВА ПРИ ОТЦА,
ОСВЕН ЧРЕЗ МЕН.

ЙОАН 14:6

ГЛАВА 1

СЪН

Чувствах се толкова добре, вдишвайки дълбоко от чистия въздух. Движейки се нагоре към върха на хълма Виктория и на известно разстояние от града, Маатан и Стела започнаха да поддържат равномерно темпо, оставяйки възможно най-бързо града зад себе си.

–Колко още има, докато стигнем върха? – попита Стела, съпругата на Маатан.

–Мисля, че трябва да стигнем върха до 2 часа – отговори Маатан, който след това започна да пее благодарствен псалм за невероятното им бягство от града. Стела се присъедини и те заедно пееха хвалебствени песни на небесния Баща за тяхното освобождение.

Към върха пътеката ставаше по-стръмна. Маатан и Стела започнаха да дишат тежко, поради необходимото допълнително усилие. Знаейки, че са близо, те се мотивираха да продължат да се движат.

На върха те се насладиха, виждайки града в долината. Целият обхват на проблема, с който бяха воювали, сега бе ясно изложен пред тях. Около града бяха разположени пет големи стълба, изработени от желязо. Тези пет стълба образуваха електрическо силово поле, което създава бариера по периметъра на града. Тази система е проектирана да предпазва града от външни заплахи, но обитателите му не знаеха, че тя е проектирана и да ги задържа в него.

Докато Маатан размишляваше, с радост и благодарност върху новооткритата си свобода, той изпита силно желание да се върне до края на града и да насърчи някои от хората да излязат и да се

СЪН

присъединят към тях. Първо обаче трябваше да си направят лагер до един воден извор, близо до върха на планината. Маатан реши да се върне сутринта, след като уреди новия си дом.

Седнали заедно около лагерния огън, Маатан и Стела издигнаха гласовете си в песен, изразявайки благодарността си към небесния Баща и Неговия Син за избавлението им от град Констанс.¹ Пътят на бягството се оказа много по-сложен от това, което някой би могъл да си представи. Докато се взираха в обсипаното със звезди небе, Стела благодари на Маатан за доверието му към Отец, че ще ги изведе извън града и ще запази живота им. Тя предупреди, че е опасно да се връщат обратно в града.

– Трябва поне да се опитаме да им помогнем, след като вече имаме по-добро разбиране за изхода – каза Маатан. Макар и малко притеснена, Стела се довери на неговата преценка и се предаде в ръцете на Бога.

След освежаващ комфортен сън и закуска, Маатан и Стела се насочиха към първостепенната си задача. Слизането беше много по-бързо, отколкото изкачването. Когато се приближиха до покрайнините на града, звукът от силовото поле стана доловим, но той не би бил такъв за тези, които не го познават.

Приближаването на силовото поле накара Маатан да се почувства леко уморен. Честотите на силовото поле функционираха на по-ниско

¹ Град Констанс: Женски род на Констанц; означава постоянен или продължителен. Именуван по този начин заради непрестанния си бунт срещу Бога. Назован също в чест на император Константин, един от неговите най-известни владетели в по-ранните столетия. На по-дълбоко ниво думата загатва за наименованието „Подведена-позиция“ (Conned-stance), понеже хората в града са били измамани (подведени) посредством законодателството, приложено спрямо обитателите на града.

СЪН

ниво от тези на хълма Виктория. Стела повтори псалма: „Господ е Пастир мой; няма да остана в нужда“. След това попита:

– Какво смяташ да правиш, Маатан?

– Да се помолим, Стела – каза Маатан. – „Отче небесен, моля Те, помогни ни да достигнем до хората в този град. Знаем, че ги обичаш и желаш да имат вечен живот. Изпрати Твоите ангели да ни помогнат в достигането им. В името на Исус, Амин“.

Малко след това, те забелязаха някой от другата страна на бариерата. Маатан и Стела започнаха да ръкомахат и да приканват човека да дойде. Той като че ли изобщо не ги забелязваше и просто продължи да върви по първоначалния си път. Маатан положи още по-сериозни усилия, за да спечели вниманието му. Изведнъж мъжът се обърна и ги видя. Той ги погледна изпитателно и някак тревожно. Затича се и скоро се върна с няколко човека.

Маатан и Стела им направиха знак да се приближат, за да могат да чуят, това което имаха да им кажат. Хората се приближиха, доколкото смееха. "Чувате ли ме?" - извика Маатан. Един мъж постави ръка зад ухото си, в опит да чуе какво казва Маатан, но не можа.

Един друг мъж започна да се смее. Виждайки как Маатан и Стела се опитват да общуват, той скоро се подразни. „Тези момчета са луди, размахват ръце, без да имат какво да кажат. Стига ми от тези глупости." И с това, мъжът си тръгна. Останалите решиха да последват ръководството му и да направят същото.

– Върнете се! – извика Маатан, но напразно.

„Сигурно е нещо свързано с това силово поле“, помисли Стела. „То ни пречи да общуваме с тях“. Маатан се опита още няколко пъти да привлече хората, за да разговарят с тях, но те просто не можеха или не искаха да се занимават с него. Накрая Маатан падна на колене и извика към Бога:

„Те не могат да ни чуят; не могат да ни чуят.
В града те са в капан!“

ГЛАВА 2

ПОЛУЧИХ РАБОТАТА!

Град Констанс, 1993 г.

Изведнъж Маатан се събуди. „Къде съм?“ - почуди се той. Слънцето струеше през прозореца на влака, докато преминаваше над главната река в Централния бизнес район. „О, сигурно съм заспал“ - помисли си Маатан, когато пулсът му започна да се успокоява от живописното сънуване.

Маатан и Стела бяха завършили съответните си образователни степени няколко години по-рано. Маатан беше взел една година отпуск след интензивен период на следване, докато Стела искаше направо да отиде да работи като болногледачка. Сега, малко преди да станат на тридесет, Маатан и Стела започнаха да мислят за създаване на семейство, както и за необходимостта от по-стабилни доходи. Той беше на път да се яви на интервю за работа в града. Кандидатстваше в организация с нестопанска цел, която работеше в извънредни ситуации и предоставяше помощ за развитие. Размишляваше върху смисъла на своята мечта, когато излезе от Гарата на Четиринадесета улица.

Контрастът между планинската гледка в съня му и тъмните сенки, падащи от небостъргачите около него, беше болезнено очевиден. Потопен в тази шумна, замърсена градска атмосфера, Маатан усети прилив на безпокойство. Възможността да работи за тази християнска организация беше в съответствие с желанието му да избяга от припряния и объркан темп на градския живот.

ПОЛУЧИХ РАБОТАТА!

Ето ме, на ъгъла на Улица 13^{-та} и 7^{-мо} Авеню – да, това е мястото. Маатан кандидатства за позиция в Обединената методистка църква. Църквата провеждаше редица програми за подпомагане на бедните и нуждаещите се в града. Църковната организация търсеше компютърен програмист/счетоводител, който да помогне за бюджета и проверката на разходите и ползите от новите начинания на организацията.

Поглеждайки надолу от петия етаж, докато очакваше да се срещне с управителя, Маатан виждаше как слънчевата светлина танцува в близката река.

– Мартин, казвам се Дейвид . Приятно ми е да се запозная с вас. Моля, заповядайте в офиса ми. О, четейки автобиографията ви, виждам всъщност, че се казвате Маатан. Произнесох ли го правилно?

– Сходно е с Мартин, ако го изговорите достатъчно бързо – усмихна се Маатан, след което и двамата се разсмяха.

– Това е необичайно име – Маатан. Не съм го чувал преди.

- Баща ми ме нарече така. Това е комбинация от две еврейски думи: Маайан, което означава *воден извор* и Натан, която пък означава *дар*.

– Е, евреин ли си, Маатан? – запита Дейвид.

– Не, но пазя съботата като евреите – каза Маатан уверено.

Те продължиха с кратки разговори в продължение на няколко минути, докато Дейвид не попита:

– И така, защо сте подходящият човек за тази работа?

– Имам желание да помагам на хората със своите умения , а вашата организация върши отлична работа в града; виждал съм кофите за дрехи наоколо и как раздават супа на бедните в долната източна страна на града.

– О, значи сте запознати с това – каза Дейвид радостно.

ПОЛУЧИХ РАБОТАТА!

– Да, и мисля, че моите умения могат да подобрят работния поток и ефективността ви в офиса.

След още няколко въпроса Дейвид погледна Маатан и уверено каза:

– Е, отбелязал си всички полета в автобиографията си, Маатан. Кога мислиш, че можеш да започнеш?

– Мога да започна в понеделник, но имам една молба – каза Маатан замислено. Ще трябва да си тръгнавам 2 часа по-рано в петък през зимните месеци, тъй като съботата идва преди работното време да приключи. Бих могъл да наваксам времето през останалата част от седмицата, ако това е подходящо.

– Мисля, че можем да уредим едно такова работно време – каза Дейвид озадачен. Те си стиснаха ръцете и Маатан си тръгна към дома.

"Слава на Бога!" – възкликна Маатан, когато излезе от асансьора. Движейки се бързо към гарата, Маатан се обади на Стела: – Получих работата! Започвам в понеделник.

– Толкова се радвам за теб! Господ отговори на нашите молитви. Знаем, че ще им вършиш добра работа.

– Благодаря ти, скъпа. Да, имаме много, за което да бъдем благодарни. Време е да празнуваме, когато се прибера вкъщи! Къде би искала да хапнем? – каза Маатан с нетърпение.

– Да намерим тайландски ресторант! – прозвънна гласа на Стела.

– Страхотно! До скоро, скъпа.

Беше почти двучасово пътуване с влак, обратно до предградията Хоторн, в края на града. Маатан си взе вестник за пътуването до вкъщи. Заглавието на първа страница гласеше, "Клинтън нарежда атака над Ирак. "Чудя се какво правят САЩ сега"- помисли си Маатан. След като чу речта на бившия президент Буш за „хилядата светлинни точки“, Маатан се усъмни в този термин *Нов световен ред*.

ПОЛУЧИХ РАБОТАТА!

„Защо им е необходимо да продължат тази война в Близкия изток? Това просто ще раздвижи мюсюлманския свят и ще създаде хаос“ – помисли си Маатан.

„Нарастващото напрежение“, гласеше следващото заглавие, „Християнските лидери реагират на предстоящия парад Гей Марди Грас в града.“ Маатан се почувства объркан, когато прочете статията. Той знаеше какво казва Библията, но се чувстваше неудобно от осъдителното отношение, което някои църковни водачи бяха възприели. Няколко страници по-късно му изскочи заглавието: „Гадна омраза“, с подзаглавие: „Гей младеж се самоубива, след като е безмилостно тормозен“. Маатан почувства тъга за починалия млад човек и чрез това чувство в душата му проникна осъдителност. „Това се случва, когато нарушавате Божия закон; заплатата на греха е смърт“, помисли си Маатан. Двете чувства не можеха да намерят хармония в душата му. Нещо липсваше; нещо, което не успяваше да идентифицира.

Разочарован, без наистина да знае защо, Маатан прескочи тази страница и беше поразен от снимка на жена в бикини. Той почувства силно изкушение да остане и да погледа, но си спомни заповедта: „Да не гледате жена, за да я пожелавате.“ „Помогни ми, Господи, да бъда верен.“ Умът му се насочи към редица негови приятели, които се бореха с порнографията. Тази зависимост бавно изядваше обществото. В наши дни, чрез развитието на Интернет, достъпът е толкова лесен; не е нужно да напускате дома си, за да изтеглите каквото желаете сърцето ви. Маатан се молеше редовно да избягва тези капани, които унищожават толкова много бракове. „Наистина бих искал да се изнеса от града, Господи“ – измъчваше се Маатан – „но сега имам тази работа. Помогни ми да бъда верен и да намеря най-

ПОЛУЧИХ РАБОТАТА!

голямото си утешение в Теб, за да не падна и да не причиня болка и страдание, както на Теб, така и на Стела“.²

„Доста четох от вестника“ – помисли си Маатан – „Време е да помисля за благословенията в този ден и за тържеството ни тази вечер. Бог беше добър към нас!“

² За повече информация по темата вижте книгата *Утешител* в сайта fatheroflove-bulgaria.com

ГЛАВА 3

СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ

Маатан и Стела потърсиха тайландски ресторант и се отправиха да празнуват. Докато влизаха, те откриха няколко тайландски идола около трапезарията.

– Не се чувствам добре с тези идоли наоколо – прошепна Стела.

– Знам, че идолите са нищо сами по себе си, но те позволяват по-голям достъп на духове, а това не е атмосферата, в която бих искал да се храня – потвърди Маатан. Те бързо се разположиха в един кът, където изображенията бяха много по-далеч от погледите им.

– Наистина съм благодарен, Стела, за начина, по който нашият небесен Баща ни събра. – припомняше си Маатан. – Благодаря ти, че тръгна с мен в това пътешествие на живота.

Той и Стела бяха женени от 2 години и изпитваха много радост, когато обсъждаха надеждите и плановете си.

– Знам, че нашият Отец ни събра, Маатан, и вярвам, че Той те води. Чувствам такова спокойствие да съм с теб.

– Благодаря ти, скъпа, това означава много за мен.

СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ

– Сега, когато имаме стабилни доходи, може би ще можем да помислим за деца – надяваше се Стела.

– Да, но какво ще правиш с професията си като медицинска сестра? Готова ли си да я оставиш в този момент, Стела? Искаме да възпитаваме децата си така, че да не ги оставяме просто на грижите на някой друг, докато и двамата работим. – каза Маатан.

– Предполагам, че ще трябва да изоставя работата си за няколко години. Аз наистина бих предпочела да обучавам децата у дома и да ги възпитавам в Божиите пътища.

– Благодаря ти, Стела, затова че виждаш колко важно е това.

– Знаем, че това е жертва, но децата са специален дар от Господ; а искаме да направим всичко възможно, за да ги издигнем до Неговата слава – потвърди Стела.

– Едно Тай вегетарианско блюдо и едно Сии Еу – намеси се сервитьора.

– Благодаря ви! – каза Маатан. – Нека се помолим. „Татко, благодаря Ти за всичката ти грижа за нас; благослови ни, докато споделяме мислите си и благослови собствениците и персонала на този ресторант в името на Исус, Амин”.

След това Маатан продължи дискусията относно децата:

– Искам да обучаваме децата сами, тъй като влиянието на повечето училищни среди е проблематично. Знам, че е по-лесно просто да ги пуснем в училище, но нашите деца трябва да се научат да мислят самостоятелно и да могат да анализират информацията, а не просто да я запомнят и възпроизвеждат. Това не е истинско учене. – Маатан заговори по-бързо, тъй като това очевидно бе обект на силен интерес от негова страна – За мен е важно децата ми да са в състояние да разсъждават самостоятелно, а не просто да отразяват мислите на други хора.

– Благословена съм, че проявяваш толкова голям интерес към бъдещото образование на нашите деца, – каза Стела – ще се чувствам

СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ

комфортно у дома с децата, знаейки, че напълно подкрепяш този процес.

– Може би първо ще работя още 2 или 3 години, преди да създадем семейство – продължи Стела.

– Това също ще ми даде време да се установя в работата си, докато изграждаме среда за нуждите на децата – каза Маатан.

– Ще имаме и малко повече време заедно, преди да започнем да се събуждаме посред нощ, за да се грижим за нуждите на бебето – намръщи се Стела – Знаеш какво казва Библията: „не всички ще заспим, но всички ще се преоблечем.“ – Двамата се засмяха и се хванаха с радост за мисълта да имат свои деца.

– Колко прекрасно Бог е проектирал човешкото семейство; мисълта, че можем да създадем деца по наш собствен образ. Какъв невероятен подарък е това за нас – каза Маатан.

–Толкова добре си спомням нощта, в която ми предложи, Маатан. Надявах се известно време преди да започнем връзка, че Бог ще ни води към това да бъдем заедно.

– Благодаря ти, скъпа. Бях толкова привлечен от това, че говореше за любовта си към истината и много се запалих от желанието ти да се говори за библейски теми и духовни неща, вместо за тривиални неща.

– Често се чувствах в по-ниско положение от другите жени, защото не бях възпитана в дом, където има силно ударение върху красота, мода и козметика – призна Стела – Чудех се дали ще мога да намеря подходящ съпруг.

– Е, Господ Исус ми показва ясно, че ти си за мен, Стела. Библията ни казва, че най-важното нещо, върху което трябва да се съсредоточим, е нашият характер. Със сигурност трябва да бъдем чисти и привлекателни, но не за сметка на характера.

– Много съм благодарна, че мислиш по този начин, Маатан. Също така съм много благодарна, че не си се фокусирал върху външния вид, както правят много мъже. Има дни, в които просто не се чувствам

СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ

толкова красива, но ти никога не си ме коментирал, когато съм била с несресана коса и никога не си ме притискал да се обличам по определен начин. Боря се с тези неща достатъчно в собствената си глава. Така че благодаря, че ходиш с мен нежно и си чувствителен към мен по тези въпроси.

– Знаеш ли, – реагира на това Маатан – животът ми като тийнейджър ме разглези, чрез всички онези филми, които гледах за това, каква трябва да бъде една жена. Изпитвам дълбока скръб, че съм гледал и съм се повлиявал от подобни глупости. Когато предадох живота си на Исус, Той промени фокуса ми. Това не е лесно, но Исус ясно казва, че мъжът не бива да пожелава жена. Това е просто фокус върху външното и води до нещастие и разруха.

– Не мога да ти изкажа колко облекчение ми носи това. Виждам, че ти желаш да ме обичаш заради това, което съм, като цялостен човек, а не само заради външни неща. Изкушаващо е да обръщам главите на минаващите с облеклото си, но в това няма траен мир и радост. Също така е изтощително да се опитвам **да зарадвам огледалото**; животът ни е много повече от видимия свят, в който живеем.

– Искан ми се да можеш да се осланяш на любовта ми, Стела. Моля Исус да ми помогне да бъда като Него в отношенията с теб. Бракът е толкова деликатен. Библията умолява жената да бъде покорна на съпруга си и аз си помислих как бих се почувствал в тази ситуация. Как бих се почувствал, когато ме молят да направя неща или да тръгна в посока, в която не се чувствам сигурен? Винаги се опитвам да имам това в предвид, когато мисля за неща, които трябва да правим или за насоки, които трябва да следваме. Опитвам се да разбера как ще ти се отрази това. Знам, че не ми достига такава мъдрост. Аз моля Исус да ми помогне да се грижи за теб, така както Той би го правил. Ти си на първо място Негова дъщеря, а аз не искам по никакъв начин да безчестя Неговата дъщеря.

– Ето защо беше толкова лесно да ти кажа „да“, когато ме помоли да се омъжа за теб – отговори Стела. – Виждах, че обичаш Исус с цялото си сърце. Искан да бъда свързана с теб и да ходя с теб.

СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ

– Ти със сигурност не се поколеба, когато те попитах – засмя се Маатан щастливо. – Благодаря ти, че ходиш с мен в този живот. Този свят е студен и мрачен и това да те имам при себе си е постоянен източник на утеха и радост за мен. Знам, че ще бъдеш прекрасна майка.

– И ти ще бъдеш страхотен баща – прошепна Стела през сълзи от радост.

Маатан и Стела се наслаждаваха на този вечен момент и оценяваха дара, който Бог им беше дал. Няколко минути не казаха нищо, просто се наслаждаваха, че са в компанията на другия. Тогава Стела премина към нещо друго.

– Просто ми е трудно да разбере как една жена би могла да се съгласи да абортира скъпоценното си дете – каза Стела с тъга.

– Откъде дойде тази мисъл? – попита Маатан.

– Тази сутрин една от по-младите медицински сестри, на която съм надзорник, дойде на работа. Изглеждаше ужасно, като напълно сломена. Заведох я настрана и я попитах какво не е наред. Приятелят ѝ поискал тя да направи аборт, защото не желал да се откаже от колежа и да си намери работа, а освен това бебето щяло да се отрази зле на семейството му. Горката. Наистина сякаш част от нея е умряла.

– Това би било наистина трудно. Не мога да си представя как би се чувствала. Странно изглежда, че другите жени нямат същите чувства по този въпрос – учуди се на глас Маатан.

– Каква ценност отдаваме на човешкия живот? Ако отнема живота на собственото си дете, това би унищожило собственото ми чувство за стойност; би отразило собственото ми чувство за малоценност – каза Стела с дълбоко убеждение.

– Обичам те, скъпа – усмихна се Маатан с гордост. Добре казано. – Но какво да кажем за жена, която е изнасилена? Трябва ли да роди дете по образа на мъжа, който я е изнасилвил? Това не е ли случай при който може да има евентуално прекратяване? Поне за това се хващат

СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ

мнозина. Не ми харесва идеята, но донякъде разбирам тяхната гледна точка – каза Маатан с несигурност.

– Детето ми ще бъде мое дете. И предприемането на такива действия също ще понижи чувството ми за стойност.

– Добра мисъл, Стела. Интересно, изглежда толкова много хора пренебрегват този факт. Бебето продължава да е дете на майката, а не само на бащата. Отново си ярка и красива, както винаги – сияеше Маатан.

– Би трябвало да вярвам, че ако аз съм поставена в такава ситуация, Бог ще ми помогне – каза уверено Стела.

– Каква разлика прави вярата! Но за тези, които нямат вяра, предполагам, че това наистина би било много трудно.

– Нищо не може да бъде по-трудно от това да знаеш, че си убил собственото си дете. Никога не бих могла да живея спокойно с тази мисъл ... Трябваше да видиш изражението на лицето на тази млада дама – каза Стела със сълзи в очите.

– Надявам се, че е благодарна, че има такъв грижовен ръководител като теб, Стела. Бъди благословена в грижата ти за твоите работници.

Към този момент те бяха приключили с яденето на основното си ястие. Решиха да вземат кокосовия лепкав ориз за десерт, който и двамата обичаха.

– Гледа ли новините днес с бомбардирането на Иран от Клинтън, Стела? Чувствам се някак неловко. Мисля, че това ще подхрани екстремизма и ще проправи пътя за повече конфликти в бъдеще.

– Все пак не би ли било най-добре, ако не разваляме храната с мрачни мисли за бъдещето?

– Да, Стела, вярвам, че си права – каза Маатан усмихнат.

ГЛАВА 4

Фонтанът на Централен парк

– Добро утро , Маатан – каза Дейвид, когато Маатан дойде в кабинета си, за да научи какви задачи го очакват. – Ние управляваме много предприятия в тази организация – започна Дейвид – Всяко от тях изисква бюджет. Много от нашите предприятия се финансират от държавата и затова са в дефицит спрямо предоставеното финансиране. Всяка година, всеки от мениджърите представя своя бюджет или нашите бюджети, в зависимост от това колко разходи контролират центрoвете. Тогава ние ги поставяме всичките заедно в един цялостен бюджет, за да се гарантира, че най-високите ни разходи ще се финансират. Твоята работа е да събереш всички данни от различните центрoве за разходите и да ги въведеш в твоя терминал. Когато това приключи, ние съобщаваме на различните центрoве кои искания за бюджет можем да финансираме и кои не.

– Това звучи доста лесно – каза Маатан уверено.

Дейвид продължи:

– Ще трябва да направиш и анализ на електронните таблици за възможни проекти и потенциални придобивания на други организации, които според нас са в съответствие с целите на мисията ни. Така че, позволи ми да те заведа до офиса ти.

Фонтанът на Централен парк

Кабинетът на Дейвид беше остъклен с хубаво голямо мениджърско бюро. Кабинетът му беше точно до управителя на човешките ресурси, чийто офис беше до кабинета на главния управител. Излизайки от кабинета на Дейвид, те се озоваха на открит етаж с няколко кабинки, заобикалящи офиса.

– Добро утро, Марджъри. Позволи ми да те запозная с Маатан, нашия нов директор по счетоводство. Марджъри оглавява нашия разплащателен отдел. Обзалагам се, че ще искаш да бъдеш в добри отношения с нея - намигна Дейвид, докато те продължаваха да се движат към определената от него зона.

– Това е бюрото ти, Маатан. В комплект с най-новия компютър Pentium, работещ локално с Windows 3.1, както и предоставящ достъп до нашата Unix мрежова счетоводна система в терминален режим. Нека те запозная със Стивън, нашия мениджър на компютърни системи, който седи там в задния ъгъл.

– Добре дошъл на борда, Мартин! Радвам се, че можеш да се присъединиш към нас – каза Стивън.

– Внимавай как го изговаряш, Стивън! Всъщност това е Маатан – подсмихна се Дейвид.

– Не мога да го различа от това, което казах – призна Стивън, стискайки ръката на Маатан.

– Всичко е до начина по който се изписва, Стивън. Благодаря, че ми позволяваш да бъда част от екипа – каза Маатан, усмихвайки се.

– Ако имаш някакви проблеми с компютъра или мрежовата система на Unix, като цяло, каквито и да са проблеми със софтуера или хардуера, аз съм твоят човек. Ако ме няма, можеш да говориш с моя асистент Дерик.

Дерик вдигна глава над стената на кабината и се представи:

– Добро дошъл на борда, Маатан! Радвам се, че можеш да се присъединиш към нас!

Фонтанът на Централен парк

– Успешни усилия за произношението, Дерик. Оценявам всички ви – отговори Маатан.

– Ще те оставя да се настаниш и този следобед ще те запозная с Кийт, нашият мениджър по стратегическо планиране. Той ще те заведе при някои от оперативните мениджъри, за да обсъдите техните бюджетни изисквания – инструктира Дейвид.

– Звучи добре, Дейвид. Благодаря ти много!

Когато Маатан се запозна с компютъра и офиса си, дойде време за обяд. Реши да измине няколко пресечки до Централен Парк и да постои известно време на слънце и да подиша свеж въздух, доколкото е възможно в градска среда. Маатан мина покрай група хора, играещи гигантски шах, наблюдавани от много зрители.

Вървейки към най-високата точка в парка, Маатан стигна до голям фонтан. В центъра на фонтана се намираше гигантската бронзова статуя на Аполон с изпъната ръка. Зад него, голяма арка от фин спрей подчертаваше неговата доминираща позиция във фонтана. В долните позиции, вляво и вдясно имаше две други фигури. Едната беше на млада жена, а другата на млад мъж. Маатан не разпозна тези две фигури. От другата страна имаше човек, побеждаващ Минотавъра с коляното си в гърба му и с гигантски меч в ръка. Около фонтана имаше голям басейн с вода, който предлагаше отражение на наблюдателя при безветрие. Делфините и костенурките във водата около основната конструкция пръскаха вода към центъра на фонтана.

Зад фонтана имаше дълъг коридор от дървета, насочващ погледите на наблюдаващите към паметника на войната, на около километър разстояние. Пътеката вдясно от Аполон, от страната на коленичилата млада жена, водеше до катедралата "Света Мария" на Римокатолическата църква. Маатан размишляваше за връзките на всички тези неща в парка. Това беше толкова красив фонтан, представящ древногръцката култура, свързвайки духовните, търговските, социалните и жертвените елементи на

Фонтанът на Централен парк

обществото. Всички те бяха интегрирани с централната фигура на месинговия Аполон – предполагаемият дарител на живота.

Това го накара да се замисли върху описанието на леопардовия звяр в Данаил 7-ма глава, което той бе изучавал няколко години по-рано. Леопардът от Данаил 7-ма глава представляваше възхода на Гърция, като световна сила. Влиянието на Гърция върху света се отразява и в звяра, който се е издигнал от морето в Откровение 13та глава. Тялото на този звяр също е тяло на леопард, показвайки гръцкото влияние върху света до съвременната епоха.

Гледам някои от плодовете на пророчествата на Данаил и Откровение точно пред мен, размишляваше Маатан, докато ядеше сандвичите си. Някои гълъби се мотаеха в краката му, докато разсъждаваше за тези неща. Удивително е, че нашият град почита Аполон като пролетта и като дарител на живота, макар че в наши дни едва ли някой го разпознава.

Маатан отвори Библията си и започна да мисли за неща, свързани с идеята за фонтана. Той си припомни един стих в Псалми:

„Защото у Теб е изворът на живота, в Твоята светлина ще видим светлина“ (Псалми 36:9).

Маатан забеляза връзката между *фонтан* и *светлина* и това го накара да разгледа някои други текстове в Новия завет:

„Аз [Исус] съм светлината на света. Който Ме следва, никога няма да ходи в тъмнина, но ще има светлината на живота (Йоан 8:12, NIV).

„В него беше животът и този живот беше светлината на цялото човечество“ (Йоан 1:4, NIV).

Исус е светлината на света и изворът на живота. Гръцката мисъл, от друга страна, е издигнала човешката философия над всеки творец, превръщайки човешкия разум в светлината на света и в извора на живота. Това е ласкателно за човечеството и по този начин е по-лесно за приемане, за разлика от изучаването на Твореца, Когото, колкото повече познаваме, толкова по-смирени ще ставаме.

Фонтанът на Централен парк

Мъдростта и ученето на човека са дар от Бог, но това, че не го признаваме, прави основите на нашето общество нестабилни и несигурни. Размишлявайки върху всичко това, Маатан си спомни друг библейски стих:

„Понеже юдеите искат знамение, а гърците търсят мъдрост; но ние проповядваме разпънатия Христос: за юдеите — препънка, а за езичниците — глупост” (1Коринтяни 1:22-23).

Аполон представлява отхвърлянето на Исус като светлина и живот на света, помисли си Маатан. Той е точно тук пред лицето ми; бунт срещу Създателя, изваян в бронз. Цялото ни общество е изградено около този принцип, основан на лъжата за присъщия живот на човека, независим от неговия Създател, независимо дали това е олицетворение на Аполон или някой/нещо друго.

– О, времето! - възкликна Маатан. – Трябва да се връщам на работа!

ГЛАВА 5

Нов световен ред

Маатан се представи на Кийт, в офиса от другата страна, на същото ниво на сградата. Като стратегически планиращ Кийт беше специален съветник на главния изпълнителен директор и заемаше уникална и мощна позиция в организацията.

– Здравей, Маатан, радвам се да те видя – каза Кийт с излъскания си британски акцент. – Името ми е Кийт Майлс.

– Радвам се да се запознаем, Кийт. Разбрах, че трябва да посетим някои от оперативните мениджъри, за да договорим бюджетите. Правилно ли съм разбрал?

– Да, Маатан. Организирах такси, да ни вземе в 13:30.

Когато влязоха в таксито, Маатан попита:

– Чу ли новината, Клинтън бомбардира Ирак? Не изглежда мирът след Берлинската стена да е продължил твърде дълго.

– Не гледам новините, Маатан. Не притежавам телевизор. Твърде много разсейва. Интересувам се от това да помогна за оформянето на света, така че да стане по-добро място. Всички тези държави, воюващи помежду си, няма да престанат, освен ако не предоставим някакво глобално решение – каза Кийт с убеждение.

Нов световен ред

– Единственото глобално решение, което виждам като осъществимо е Второто пришествие на Христос – оспори невинно Маатан.

Кийт се обърна бавно и погледна Маатан нагоре-надолу.

– Каква е тази значка, която носите на якето си?

– Това представляват вестите на тримата ангели от Откровение 14-та глава – отговори Маатан.

– И какво според теб се съдържа в тези вестии? – попита Кийт предпазливо, изненадан от прямотата на Маатан.

– Това е представянето на Вечното Евангелие в контраст с белега на звяра, предупреждавайки света да се покланя на Твореца, Който е направил небето и земята, спомняйки си Неговия Мемориал, съботата – каза Маатан с решителност.

– А, вие сте съботянин – каза разочаровано Кийт. – Нашата работа като християни е да реформираме този свят. Единственият начин да се извърши това е чрез глобализма – продължи Кийт с искрена усърдност.

– Това е една благородна амбиция, но Библията казва, че единственият глобализъм, който ще се проведе преди Второто пришествие е свързан с белега на звяра.

Маатан потръпна леко, докато тези думи се отронваха от устата му. *Трябваше да смекчиш това, Маатан!* - помисли си той.

В този момент атмосферата в таксито накара и двамата да се почувстват неловко. Кийт смени темата и започна да обяснява характера на сътрудничеството между агенцията по заетостта и методистката църква, в подпомагането на хората да се върнат на работа.

– Ще те запозная с Кати, нашият ръководител. Тя ще те заведе на кратка обиколка, за да се запознаеш с работата ни там – каза Кийт.

Нов световен ред

– Здравей, Кийт – каза Кати, когато Кийт и Маатан влязоха в кабинета ѝ. – Ето списъка с целите, които се надявам да постигна от тазгодишния бюджет – сподели тя с надежда.

– Позволи ми да те запозная с Маатан. Той ще прецени каква сума може да се отдели за нас и тогава ще разбере дали можем или не да отговорим на всичките ти искания.

– Здравей, Маатан, надявам се сумата да е в наша полза. Наистина искам да разширим бизнеса си, за да достигнем до повече клиенти през следващата година.

– Радвам се да те видя, Кати. Е, ние ще поставим тези искания в системата и после ще се свържем с теб.

– Благодаря, Маатан, оценявам това.

Маатан и Кийт посетиха още два центъра, преди да приключат за деня. Когато Маатан заминаваше, Кийт се спря и се обърна към него:

– Маатан, наскоро написах нова книга и бих искал да ти дам едно копие.

– Благодаря ти, Кийт, това е мило от твоя страна.

Маатан погледна надолу към корицата, която гласеше „Глобален ред“ с дизайн на мрежов глобус. Маатан го пхна в чантата си, стисна ръката на Кийт и тръгна към метрото, за да хване влака за вкъщи.

Във влака Маатан извади книгата и погледна описанието на Кийт на задната корица. В него се споменава, че той е бил член на Римския клуб.

Интересно, помисли си Маатан, чувал съм за Римския клуб. Това е особено елитна организация. Чудя се защо Кийт би се присъединил към тази религиозна организация, при положение, че е толкова високопоставена личност? Логично е да не гледа новините, ако е част от групата ръководители, които правят новините. Сигурен съм, че той наистина вярва в това, което прави, разсъди Маатан. Кой не би искал да направи света по-добър? Ако само разбираше пророчествата

Нов световен ред

на „Даниил“ и „Откровението“, които ни показват, че светът не може да се събере отново по начина, по който той си мисли, с изключение на краткият момент, точно преди да настъпи неговото внезапно унищожение! (Откровение 17:12).

Маатан се чудеше как високопоставени лица, имащи толкова много опит и връзка с християнството, все още отказват основната диагноза на Библията за състоянието на човека- грехът е неизлечим и едва когато Бог пресътвори света отново, ще имаме мир. Но може би тези хора на власт мислят, че правят това, което Бог иска да се направи и че това е начинът, по който те тълкуват идеята на християнската традиция за един нов свят. Това накара Маатан да се замисли колко лесно е да се разбере погрешно волята на Бог. Докато размишляваше върху тези неща, той загуби апетита си да продължи да чете книгата. На ум му дойде следния стих:

"А ако някой мисли, че знае нещо, той още не е познал нищо така, както трябва да познава" (1Коринтяни 8:2).

Това накара Маатан да запита: „Има ли нещо, което трябва да знам, Отче?“.

ГЛАВА 6

Дробилка на числа

Няколко месеца по-късно, след като усети новата си роля, Маатан се справяше с процеса на бюджетиране. *Трябва да има по-бърз начин за въвеждане на всички тези данни в системата, помисли си веднъж Маатан. Всеки от мениджърите на центровете пише своите бюджетни цифри на собствения си компютър, след което ги отпечатва и изпраща в централния офис, само за да мога да въведа отново всички цифри в системата. Мисля, че има много по-добър начин да се направи това.*

Всичко, което трябва да направя, е да възпроизведа частта от основната счетоводна система, която е свързана с бюджетния процес в моята локална софтуерна система за бази данни, разработена от мен в Microsoft Access. След това мога да разгърна тази местна софтуерна система за база данни до компютрите на мениджърския център. Тогава те могат да включат всички числа, да ги експортират на 3,5-инчов флопи диск и да ми ги изпратят в централния офис. Просто трябва да поставя диска и да импортирам числата светкавично, вместо да ги въвеждам отново.

Маатан се замисли за момент, *наистина ли бих могъл да постигна това?* Той се помоли на Господ да му помогне да направи този процес на въвеждане на данни по-ефективен.

Дробилка на числа

- Влез, Маатан – каза Дейвид. – Какво става?
- Имам идея да ускоря процеса на въвеждане на данни за бюджета, тази година. Обикновено това отнема 8 седмици, но мисля, че тази идея ще намали сериозно това време.
- Добре, Маатан, ще те подкрепя в плана ти, за да го направиш по-бързо – каза Дейвид с одобрение.

– Страхотно! Благодаря, Дейвид. Веднага се захващам за работа!

Три седмици по-късно Маатан сподели със Стела на закуска:

- Мисля, че почти приключих с този проект!
- Това е прекрасно, Маатан. Ние се молихме да може да бъдеш благословение за твоята организация и се надявам, че това ще направи нещата по-ефективни за тях – каза Стела усмихвайки се.
- Почакай само да видиш изражението на Дейвид, когато изчислим чистия доход. Преди отнемаше 40 минути, за да се обработят данните чрез системата Юникс. Копирал съм цялата система на локалната ми машина и с тестванията, които съм направил досега, ще изчисли това за по-малко от минута – каза Маатан развълнувано.

– Еха, това е невероятно, Маатан, слава на Бога!

– Благодаря ти, Стела. Много съм благодарен, че се получи. В продължение на няколко дни не бях сигурен дали ще стане. Някои от техническите неща, свързани с използването на инструмент за база данни, наречен SQL бяха доста трудни, но накрая стана – каза с благодарност Маатан.

– Звучи (Sounds) доста (Quite) логистично (Logistical), Маатан – дразнеше го Стела, като го смушваше в ребрата.

Маатан се засмя весело заради използването на съкращението.

– Впечатляващо, Стела. Е, време е да хващам влака. Обичам те, скъпа. Ще се видим довечера.

Маатан се затича от вратата към гарата.

Дробилка на числа

Пристигайки в офиса, по пътя към бюрото си, той надникна в кабинета на Дейвид.

– Добро утро, Дейвид!

– Можеш ли да ми дадеш текущата цифра за чистия доход за добавените данни? Приятно е да се знае, че новата система за въвеждане на данни е намалила разходите ни за време от 8 седмици на 8 дни. Изобщо не е зле – каза впечатлен Дейвид.

– Разбира се. Сега ще ви намеря тази цифра.

Няколко минути по-късно той се върна в кабинета на Дейвид.

– Да, Маатан. С какво мога да съм полезен?

– Мисля, че мога да ти помогна. Имам цифрата, която поиска - каза Маатан усмихнат.

– Какво! Вече я имаш? Как го направи това?! – каза Дейвид изумен.

– Това е новата система, която разработихме. Тя може да позволи получаване на бюджетния показател за по-малко от минута, вместо за 40 минути.

– Е, ще се възползваме добре от това, Маатан!

– Радвам се да бъда полезен, шефе – каза Маатан с усмивка.

Докато Маатан се връщаше към бюрото си, той отправи благодарствена молитва към Бога за Неговата доброта; за помощта да бъде благословение за шефа и организацията му.

За краткото време, през което Маатан бе там, той наистина започна да оценява своя шеф Дейвид. Сега двамата отново имаха кратко споделяне на библейска тематика. Той усещаше, че Дейвид е отворен към малко повече задълбочаване в нещата, които бяха важни за Маатан.

Точно когато Маатан заминаваше за вкъщи, той се спря в кабинета на Дейвид, очаквайки го да вдигне глава в знак на съгласие.

Дробилка на числа

- Дейвид, наистина имам някои неща, които бих искал да споделя с теб някога след работа, във връзка с библейските пророчества.
- Любопитен съм – каза Дейвид предпазливо – Колко време ти трябва?
- Един час – каза Маатан.
- Какво ще кажеш за следващата сряда, следобед?
- Готово. Благодаря, че ми отдели време.

Следващата сряда, след работа, Маатан се отби в офиса на Дейвид.

- Остава ли уговорката за този следобед?
- Разбира се, Маатан, дай ми пет минути. Просто иди в съседния офис и се настрой, и аз ще дойда.

Маатан отправи тиха молитва: „Татко, помогни ми да обясня това правилно на Дейвид, за да може той да види важността му. В името на Исус, амин“. Малко след това, Дейвид влезе в стаята и сграбчи един стол.

- Добре, имаш моето пълно внимание – каза Дейвид.
- Бих искал да споделя с теб някои мисли от книгата на пророк Данаил, които показват, че живеем в последните дни на земната история и че идването на Христос е почти пред нас – каза Маатан. – Имате ли нещо против, ако първо се помоля?
- Няма проблем – отговори Дейвид.
- „Небесни Отче, благодарим Ти за сигурното пророческо слово, което ни дава увереност да знаем къде се намираме в историята и да знаем, че Твоето идване е близо. Ръководи ни сега, в името на Исус, амин“.
- И двамата вярваме, че Исус е дошъл на този свят, за да спаси грешници като нас – започна Маатан – и двамата вярваме, че Христос

Дробилка на числа

е умрял и възкръснал за нашите грехове и ще дойде отново при Второто Си пришествие.

– Да, точно така – потвърди Дейвид.

– Въпросът, който повдигам е: Колко време има преди Исус да се завърне?

– Може да мине доста време, тъй като никой не знае деня или часа на идването Му (Матей 24:36).

– Това е вярно, но Исус казва, че можем да знаем кога е близо, дори на вратата“ (Матей 24:33). – Маатан влизаше в неговото темпо сега – В началото на Матей 24-та глава учениците на Исус го попитали: „Какъв е белегът за Твоето пришествие и за свършека на света?“. Исус изброява редица неща като войни, глад и мор (Матей 24:6-7). Казва ни се, че ще се появят лъжепророци и ще настъпи голямо беззаконие, което ще накара мнозина да охладнеят във вярата си (Матей 24:9-12). След това Той говори за проповядването на благовестие по целия свят и че след това ще дойде свършекът. Веднага след това Исус се позовава на някои неща, които пророк Данаил казал за „мерзостта на запустението“ (Матей 24:14, 15).

– Сега, това изследване за „мерзостта на запустението“ ще отнеме малко време, но вярвам, че е важно да се разберат събитията, които ще се случат точно преди идването на Христос – заяви Маатан искрено.

– Това не е област, в която съм прекарал много време, но съм готов да те изслушам.

– Добре, благодаря ти, Дейвид. Мисля, че щом Исус казва на читателите на Данаил да разбират това, тогава вярвам, че е важно да се опитаме да разберем значението му.

– Старият завет ни дава идеята, че почитането на идолите и фалшивите богове е мерзост. Намираме това на места като 3Царе 11:5-7 и 4Царе 23:13. Затова можем да си извадим заключението, че

Дробилка на числа

мерзостта, която запустява, е фалшива представа за Бог, която прави така, че дадена нация или света да се унищожи чрез самоизмама. Опустошението или унищожението също се случва, защото, когато една нация се отвърне от истинския Бог на Библията, нейният народ става достъпен за измамите на Сатана, чрез които той може да ги доведе до унищожение.

– Успявам да следвам логическата ти последователност до този момент, Маатан. И така, как това е свързано с книгата на Данаил и заповедта на Исус да я разберем? – озадачи се Дейвид на глас.

– Чудесен въпрос, Дейвид. Нека разгледаме трите места в книгата на Данаил, където се споменава „мерзостта на запустението“:

"И той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата ще прекрати жертвата и приноса; **и на крилото на мерзостите идва един запустител, докато решеното унищожение се излее върху запустителя**" (Данаил 9:27).

"И от него ще се надигнат сили, които ще осквернят светилището, крепостта, **и ще премахнат постоянната жертва, и ще издигнат мерзостта, която докарва запустение**" (Данаил 11:31).

"И от времето, когато се премахне постоянната *жертва* и се постави мерзостта, която докарва запустение, са хиляда двеста и деветдесет дни" (Данаил 12:11).

– Първият от тези текстове се отнася за това, което се е случило с народа Израил в неговото отхвърляне на истинския Месия. Когато Израил извикал, че няма друг цар освен Кесаря (Йоан 19:15), той възприел напълно фалшивото поклонение и изложил себе си на идолопоклонническата власт на Рим. И 40 години по-късно римляните дошли и разрушили град Ерусалим. Почти милион души загинали, а кръвта от клането се стичала по улиците. Евангелието на Лука свързва това събитие със следните думи:

Дробилка на числа

"А когато видите Ерусалим, че е заобиколен от войски, **тогава знайте, че е приближило запусвяването му**" (Лука 21:20).

– И така, виждаме, че първият опустошител - еврейската нация, която разпънала Божия Син, 40 години по-късно бил оставен на римската сила. Това, което евреите посели в своето отхвърляне на Христос, било пожънато (Галатяни 6:8). Това изпълнява казаното в текста от Данаил 9:27:

... от крилото на мерзостите той запусвява, дори до пълното унищожение и това, което е определено, се излива върху запусвителя (Буквален превод на Йънг).

– Интересното е, че тази последователност от събития е свързана с пророчество за времето, което е споменато в предишния стих:

"И след шестдесет и две седмици Помазаникът ще бъде отмахнат и няма да има нищо. И народът на идващия княз ще разруши града и светилището; и краят му ще бъде чрез наводнение; и до края: война, определени опустошения" (Данаил 9:26).

– Народът на Месията са евреите. Тяхното отхвърляне на Месията щяло да доведе до гибелта на техния народ от друга опустошителна сила.

– Интересното е, че когато Исус казва на учениците за разрушаването на храма, това ги кара да Го питат за края на света. Това е така, защото те считат двете събития за едно:

"А Той им каза: Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам: няма да остане тук камък върху камък, който да не бъде сринат. И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и Му казаха: Кажни ни кога ще бъде това. И какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на света?" (Матей 24:2-3).

– Фактът, че Исус не се опитва да раздели въпросите им и им отговаря, сякаш събитията са едни и същи, ни говори, че разрушаването на Йерусалим с придружаващите го събития, е репетиция на това, което

Дробилка на числа

ще се случи в Края на света. Ако изучим другите два стиха, свързани с мерзостта на запустението, можем да получим много по-добро разбиране кога ще се случи това. –завърши идеята си Маатан, с много повече убедителност, като се надяваше, че Дейвид го разбра.

– Ехее, задръж малко, Маатан. В главата ми е вихър, опитвайки се да се справя с това. Трябва да си отида и да проверя, това което ми каза току-що, защото е ново за мен.

– Да разбирам. Тук има много за възприемане. Исках да приема сериозно думите на Исус, за да разбере книгата на Данаил. Ще кажа следното: препратките към 1290-те дни в Данаил 12 глава, ни дават представа относно времето. Но, за да подредим всичко това, трябва да подредим пророчествата, които се намират в Данаил 2-ра, 7-ма и 8-ма глави. Съдейки по това, което току-що каза, трябва да оставим това за друг път.

– Един въпрос, преди да приключим. Откъде получаваш цялата тази информация? Това, което описваш е плод на много изследвания – каза Дейвид смаян.

– Възпитан съм като адвентист от седмия ден. Пророческите основи на адвентистите, върху Данаил и Откровение, са забележителни за мен. Едно от техните основополагащи литературни произведения е книгата „Данаил и Откровение“ на Урия Смит. Горещо препоръчвам тази книга като такава, която полага основите за това как да подходим към книгите Данаил и Откровение. Това е трудно четиво, поради нивото на детайлност, което съдържа за пророчествата, но то е едно от най-добрите произведения по този въпрос, което според мен заслужава сериозно внимание. Тази книга разбива пророческите числа на Библията на съвсем различно ниво от това, което правим с този бюджет – каза Маатан с усмивка.

– Да, имаме две седмици да подготвим окончателния бюджет за предаване на генералния мениджър.

– Няма проблем – каза Маатан – Това ще бъде много по-лесно от опита ми да ти обясня книгата на пророк Данаил.

Дробилка на числа

И двамата се засмяха и решиха да прекратят за този ден.

– Дейвид, имаш ли нещо против да приключа с молитва преди да тръгнем?

– Разбира се, че не. Давай.

– Татко небесен, благодаря Ти за сигурното пророческо слово, което Исус ни е поканил да разберем. Изпрати ни Своя Дух, за да можем да разберем кога е знакът за Твоето идване и края на света. В името на Исус, амин.

ГЛАВА 7

Болна тема

Няколко месеца по-късно, Маатан и Стела имаха вечерното си богослужение. Четяха откъс от Библията, който след това обсъждаха заедно:

"Енох живя шестдесет и пет години и роди Матусал. А откакто роди Матусал, Енох ходи по Бога триста години и роди синове и дъщери" (Битие 5:21-22).

- Представи си, че живееш 65 години преди да имаш деца, Стела!
- Е, не мисля, че тялото ми би било в състояние да има бебе на 65 години – каза Стела през смях.
- Сара смятала, че е невъзможно да има бебе на 90-те си години – каза Маатан, подсмиввайки се.
- Ти планираш ли да ставаш в 3 часа сутринта, за да се погрижиш за бебето, когато приближаваш 100 години?
- Хмм, да, вероятно трябва да започнем преди това ...
- Навлизайки в 30-те е достатъчно сериозно, когато става въпрос за раждане на деца! – поде въпроса Стела. – За съжаление изглежда, че телата ни не са толкова силни, както преди.
- Забележи как пише, че Енох е ходил с Бог след раждането на неговия син. Защо смяташ, че е било така?

Болна тема

– Ами, нашият Бог е Баща, а когато някой стане баща, предполагам, че има възможност да разбере повече, какво изпитва Отец за Своите деца – отговори Стела.

– Точно това си мислех и аз! Каква привилегия ни е дадена да създадем собствените си деца по наш образ и подобие и да можем да влезем в по-дълбоки отношения с нашия небесен Баща.

– Кога мислиш, че можем да създадем семейство, Маатан?

– Би било прекрасно да създадем семейство сега, скъпа, тъй като знам, че и двамата го желаем. След молитва по този въпрос и обмисляне на всичко, което обсъдихме заедно, мисля, че трябва да сме готови след около 2 години.

– Мисля, че си прав, Маатан. Знам, че би било чудесно да започнем сега, но не е разумно да бързаме с нещата.

– Наистина, искам преди това да сме имали време да израстваме заедно в любовта си преди да въведем допълнителните отговорности на родителството. Също така намерих един интересен стих в Библията, който има известно отношение по темата. Знам, че той се отнася за дърветата, но вярвам, че тук се съдържа принцип:

"Когато влезете в земята и посадите от всякакъв вид плодно дърво, да имате плода му като необрязан; **три години да ви бъде като необрязан** — да не се яде. А в четвъртата година целият му плод да бъде свят, за слава на ГОСПОДА" (Левит 19:23-24).

– Ако една двойка роди деца твърде бързо, може да не е успяла да отдели време да уреди отношенията си, преди да е в състояние да се грижи за дете. Така че, смятам, че това чакане, в продължение на три години, преди да имаме деца, е от значение.

– Това има смисъл за мен. Преди не бях виждала тази връзка в Библията. Благодаря ти, че го сподели с мен. Виждам, че нашият Баща те напътства и ти дава мъдрост от Писанията – каза Стела със спокойна увереност.

Болна тема

- Благодаря ти. Имам нужда от тези молитви, защото без Божията мъдрост не бих знаел най-доброто, което трябва да направя. Има толкова много несигурност при раждането на деца ... Какво мислиш за ваксинацията – попита Маатан. „Знам, че и двамата бяхме ваксинирани.
- Наблюдавам как педиатричните сестри имунизират бебетата по време на работа и ме смущава да виждам как бебето страда. Не мисля, че Бог ни е направил така, че да трябва да ни забиват игли, преди да можем да говорим. Изглежда толкова неестествено.
- Процесът на закрепване на тези пет месингови микро винта към черепа също изглежда неестествен – добави Маатан. – Всички деца в град Констанс получиха пет месингови микро винта на челата като част от рутинните педиатрични дейности.
- Те ни казват, че тези винтове действат като антена, която създава специално магнитно поле около човека, за да го предпази от болести. Винтовете са толкова малки, че едва ли може да се разбере, че са там, освен ако наистина не се търси внимателно – каза Стела.
- Лекарите твърдят, че са спасили човешката раса от много заболявания чрез тази стратегия за повишаване на имунитета. Някои доказателства сочат, че са прави. В някои случаи изглежда, че тялото се бори по-добре срещу болестта, след като вече се е научило как да развива антитела срещу нея – каза Маатан. – От друга страна, имаме доказателства, че не всички деца се справят добре с ваксинацията. Изглежда, че философията следва принципа: „оцеляване на най-силния“. Ако децата наследят силен организъм, тогава тялото им изглежда може да се справя доста добре, но ако не, някои от тях биват увреждани или дори умират.
- В миналото, повечето хора просто приемаха, че децата им ще бъдат здрави и силни, но се чудя дали това ще продължи и в бъдеще. Човешката раса може би все по-бързо отслабва, отколкото си представяме, поради всички екологични проблеми, с които телата ни трябва да се борят в наши дни – каза Стела.

Болна тема

– Знам, че много хора имат силни чувства в тази връзка, но цялата тази преса за стаден имунитет означава, че той е налаган заради предполагаемото колективно благо. Плюс това, броят на ваксините просто продължава да расте и да се увеличава ...

Маатан не искаше да бъде социално безотговорен, но му беше неприятно да чувства, че изборът му по отношение на детето му е отнет.

– От моите изследвания стигнах до заключението, че трябва да използваме по-естествени методи за повишаване имунитета на децата ни. И все пак не мисля, че трябва да рекламираме възгледите си, защото това просто предизвиква конфликт с други, които са толкова ревностни за използването на ваксините.

– Хората срещу ваксините също са доста ревностни. Разбирам чувствата им, но не искам да влизам в конфликт по този въпрос – каза Стела.

– Трябва да направим всичко възможно и да вярваме на Господ. Всеки човек трябва да има правото да следва своите убеждения, без да бъде наказан, но не съм сигурен колко време ще мине, преди този въпрос да кипне.

– Само се надявам, за да изпълнявам изискванията като медицинска сестра да не ми се налага да бъда ваксинирана повече – въздъхна Стела. – Когато започнах да практикувам тази професия, аз трябваше да бъда ваксинирана, и навярно помниш как ти казах, че съм припаднала веднага след приема.

– Да, спомням си, че каза това. Не знаем точно какво слагат в тези ваксини. Някои хора говорят за нано частици, които много трудно излизат от тялото. Наистина не смятам, че трябва да причиняваме това на децата си, но също така смятам, че не трябва да го превръщаме в спорен въпрос и да разбунваме онези, които са много „за“ ваксините. Всеки трябва да изучава и да реши сам за себе си.

Стела кимна в знак на съгласие:

Болна тема

– Съчувствам и на всички родители, които трябва да вземат толкова тежки решения. Въпреки че имаме много предимства в тези последни времена, има и толкова много усложнения.

– Да ... Е, вече става късно, а аз имам ранен влак, който да хвана сутринта. Време е за лягане, струва ми се – каза Маатан. – Надявам се, че Господ ще ни помогне да ходим като Енох и да се научим да разбираме по-добре нашия Баща, когато дойде време да имаме деца.

– Амин, Маатан. Това е и моята молитва – каза Стела.

ГЛАВА 8

Възлюбен син

През следващите две години нещата вървяха добре в работата на Маатан. Той успя да рационализира процеса на бюджетиране, както и да намали застрахователната сума за обезщетение на работниците, която организацията плаща, като ограничи разходите за нея към онези разходни центрове, които бяха най-небрежни при обучението на персонала си в практиките за здраве и безопасност при работа.

По време на обяд той често отиваше в парка и седеше до фонтана и мислеше за историята на света и бъдещето пред него и Стела. Толкова много хора се разхождаха из парка. Там бяха мощни представители на властта в тяхната екипировка за джогинг, заети с упражнения в обедната почивка. Тук бяха туристи, които идваха да разгледат чудото на фонтана. Младите влюбени лежах на тревата и се гушкаха, докато бездомните минаваха да си вземат каквото могат от кошчетата. Редица бездомници щяха да дойдат при Маатан и да му поискат няколко долара или цигара. Понякога той завеждаше тези бедни души в кафенето, за да им купи обяд, защото не им вярваше, че няма да използват парите за наркотици.

Паркът обхващаше всички слоеве на обществото. Маатан изучаваше лицата на хората, чудейки се откъде идват и накъде са се насочили. Той често се молеше за тях да успеят да намерят Христос, ако още не са го направили.

Възлюбен син

Изведнъж мобилният му телефон прозвъня.

– Здравей, скъпи, имам няколко добри новини: тестът за бременност току-що бе върнат, ще станеш татко!

Маатан седна зашеметен за момент, след това скочи във въздуха и каза:

– Да! –което накара всички гълъби пред него да полетят във въздуха, сякаш пренасят радостта на Маатан в небесата. – Това е прекрасно, Стела! Колко седмици каза лекарят?

– Шест седмици – отговори тя развълнувано.

– Обичам те , скъпа, какъв страхотен ден! Слава на Бога за Неговата изобилна благодат, че ни даде дете – ликуваше Маатан. – Ще се видим, когато се прибера, скъпа. Нямам търпение! Обичам те!

– И аз те обичам, Маатан! – каза Стела много развълнувана.

Ще стана баща! Маатан се замисли, след което скочи на ръба на фонтана и затанцува, като му се искаше да скочи и да плува с делфините и костенурките. Намери тиха пейка в ъгъла на парка и спря, за да благодари на Господ в молитва за Неговата богата любов и благодат да му бъде дадено дете.

През следващите седмици имаше неясна смес от планиране стаята на новото бебе, получаване на много поздравителни потупвания по рамото от семейството и приятелите, посещение на пренатални часове и информиране относно това как се диша по време на контракции. Е, последното се отнасяше главно за Стела! Маатан често говореше тихо с коремчето на Стела и казваше на скъпоценното снопче отвътре, колко много очакват да се роди детето им.

Стела пееше на бебето сладки малки песнички, докато радостно очакваше раждането. Тя просто харесваше факта, че Маатан е толкова развълнуван, че ще има дете. За нея беше чест и радост да отгледа този скъпоценен сноп за него.

– Какво ще е според теб, момче или момиче, Стела?

Възлюбен син

- Е, бихме могли да отидем на ултразвук и да разберем.
- Нека го оставим като изненада за деня на раждането, какво мислиш?
– каза Маатан.
- Да, съгласна съм. Ще обичаме това дете, независимо дали е момче или момиче. Това е нашият дар от небесния ни Отец. Ако е момче, как да го наречем? – поинтересува се Стела.
- Мислех си „С-Н-І“.
- Какво? С-Н-І като *тай* чи ли?
- Не. Кай, както в гръцката азбука „хи“, която прилича на Х. Това е буквата, която е била използвана за символа на Кръста през ранното християнство.
- О, разбирам, това е добре, Маатан.
- А ако е момиче, как да я наречем? – Маатан предположи, че Стела може да има идея за име на момиче.
- Ейми, съкратено от Амелия – каза Стела.
- Харесва ми. Много ми харесва. Добре, уредихме го. Кай, ако е момче, и Ейми, ако е момиче.

Няколко месеца по-късно Стела чувстваше, че е готова да роди. Гърбът я болеше, спането понякога беше трудно и справянето с киселините не беше приятно! Бебешката подутина беше кръгла и пълна. Това беше до последните няколко дни, преди животът им да се промени завинаги. Маатан се опита да направи всичко възможно, за да бъде в подкрепа през времето за изпитание на Стела.

- Мога ли да ти взема нещо, скъпа? – каза грижливо Маатан.
- Мисля, че би могъл да вземеш колата и да ме заведеш до болницата.
- Наистина ли?!

Възлюбен син

Маатан грабна ключовете на колата и се втурна към гаража, за да я изкара. *Остани спокоен, Маатан.* Той се самоуспокояваше, докато изкарваше колата. *Трябва да запазя спокойствие заради Стела.* Сърцето му се забърза, докато се опитваше да запомни всички неща, които трябва да направи като подкрепящ съпруг.

Стела грабна чантата за престоя в болницата, която тихо стоеше там подготвена няколко седмици по-рано. Сега беше моментът това планиране да влезе в действие. Маатан се опита с усилие да не наруши ограничението на скоростта. Той просто искаше да я закара в болницата.

– Как си, скъпа? Добре ли си?

– Да, справям се добре, контракциите все още не са твърде силни.

Маатан отиде направо в спешната част на болницата и поиска помощ.

– Жена ми е готова да ни роди бебе – гордо заяви той.

Те бяха въведени в родилното и представени на главната медицинска сестра. Тя хвърли един поглед на Стела и каза:

– Изглеждаш прекалено щастлива. Предлагам ви да се разходите за малко и да се върнете.

Маатан и Стела се засмяха:

– Добре тогава. Просто искахме да сме сигурни, че не сме закъснели – обясни Маатан.

– Е, със сигурност не сте. Поздравления – каза главната сестра през смях.

Докато Маатан и Стела се разхождаха, те говореха за благословенията, които Бог им беше дал. Към края на разходката Стела трябваше да спре за момент, за да си поеме дъх.

– Мисля, че сега контракциите стават все по-сериозни.

Маатан погледна нервно към нея.

Възлюбен син

„Татко небесен, моля, помагай на Стела докато преминава през този процес. Ти си Дарителят на живот и аз вярвам, че ще се грижиш за нея по време на това предизвикателно и трудно време. В името на Исус, Амин“.

Стела се върна в родилното и отново се срещна с медицинската сестра, която ѝ каза:

– Сега изглеждаш много по-добре. Нека се подготвим и да се погрижим за това бебе.

С идването на всяка контракция, Стела се концентрираше върху дишането си, а Маатан я държеше за ръка и нежно я галеше по гърба.

– Това е начинът, скъпа. Ти мина през тази контракция много добре – каза Маатан, опитвайки се с всички сили да я насърчи и да покаже колко се гордее с нея.

– Колко е разкритието? – попита Стела, докато дишаше тежко.

– Нека проверя – отговори сестрата. – Засега е едва 2 сантиметра, мила ... чака ни още дълъг път.

Стела започна да плаче.

– Минаха вече 4 часа и все още разкритието е само 20%.

– Да се помолим, скъпа – каза Маатан, стискайки ръката ѝ здраво. – Съжалявам, че трябва да преминеш през това. Сърцето ми се къса, когато те виждам с толкова силна болка.

– В крайна сметка ще си заслужава – каза Стела с решителност.

– Това е моето момиче. Толкова се гордея с теб, скъпа – потвърди с любов Маатан.

Контракциите ставаха все по-силни и на Стела всеки път ѝ беше все по-трудно.

– Какво е разкритието сега? – умолявайки попита Стела.

Възлюбен син

– 6 сантиметра – извика сестрата. – Справяш се добре, но ти предстои още.

Маатан започна да се моли на Господ да помогне на Стела. Той тихо проливаше сълзи, когато Стела изстена от болка и контракциите станаха доста тежки. *„Господи, знам, че Библията казва, че със скръб жената ще роди деца, но в момента не виждам нуждата от цялата тази болка. Но аз Ти се доверявам, че ще помогнеш на Стела, докато преминава през това, въпреки че е наистина трудно в момента“*. Маатан се бореше с вяра, опитвайки се да се довери на Бог във всичко. Той си спомни обещанието на Бога, че никога няма да го остави и беше решен да се довери, че Бог ще ги избави.

Малко след това акушер-гинекологът дойде да види как се справят майката и бебето.

– Здравейте, доктор Саймънс – каза Маатан с тревога на лицето си.

– От колко време ражда? – попита лекарят.

– Около 7 часа – отговори сестрата.

– Бебето е слязло напълно на мястото си. Можем да ви предложим епидурална упойка за болката, тъй като все още разкритието не е пълно.

– Да! – възкликна Стела без колебание.

– Добре, ще доведе специалист, който се занимава с това.

Той се върна след 5 минути.

– Оказва се, че специалистът е бил в съседство и е правил тази процедура на друга майка – обясни лекарят с радост.

След около 10 минути Стела започна да се отпуска, а също и Маатан.

– Ще ви оставим да си почивате един час, за да можете да си поемете дъх. Надяваме се, че дотогава разкритието ще е пълно. Сега е 2 часа сутринта. Ще се върна след час, за да видя как са нещата.

– Благодаря, докторе – каза Маатан с облекчение.

Възлюбен син

За около 15 минути Маатан и Стела заспаха в средата на процеса на раждане. Изведнъж, Маатан чу бебешки плач и когато се събуди изпита облекчение, но после разбра, че жената от съседната стая току-що бе родила!

Малко след това лекарят пристигна, за да провери Стела.

– Разкритието вече е пълно, нека изродим това дете! Стела, следващият път, когато почувствате позив, напънете колкото можете повече – каза лекарят. Стела последва инструкцията и главата на бебето се показа през родилния канал.

– Мисля, че с още един напън можем да свършим тази работа – насърчи я лекарят.

Стела напъна, колкото можеше и изведнъж бебето излезе напълно.

– Честито! – обяви доктор Саймънс – имате момченце и то точно в 5 сутринта!

Стела, сияеше в новото си майчинство, докато детето се сгушваше в гърдите ѝ. Маатан беше изпълнен с учудване, когато за пръв път погледна сина си.

– Искаш ли да подържиш сина си Маатан? – каза Стела изпълнена с надежда.

Маатан много внимателно вдигна сина си. Когато погледна надолу в очите на малкия Кай, той се изпълни с възхищение.

– Това е нашият любим син – заяви Маатан със сълзи, които се стичаха по лицето му.

Стела извика от радост, за това, че бе подарила на съпруга си толкова ценен подарък. Тя изпитваше такова чувство на удовлетворение и щастие да благослови съпруга си по този начин. Неговата радост и благословение я покриха като одеяло от любов. В този момент тя не можеше да бъде по-доволна.

– Обичам те, скъпа. Благодаря ти за този подарък, нашия скъпоценен син.

Възлюбен син

– Моля, Маатан. За мен бе радост да родя нашия син. Мисля, че той има твоите очи, а брадичката ти - със сигурност – каза тя с дръзка усмивка.

– Мисля, че си права, Стела. Със сигурност виждам отличителната вдлъбнатина на брадичката.

Маатан направи пауза, за да се помоли: – „Татко, благодаря Ти за този най-ценен дар, сина ни Кай. Дай ни мъдрост, за да го възпитаем за Твоя слава и чест. Аз се моля нищо да не застане между нас и нашите деца, и той да идва при нас като родители, които го обичат и го ценят, без значение какво се случва. В името на Исус, Амин”.

Маатан посещаваше болницата всеки ден след раждането, като носеше цветя на Стела и се уверяваше, че е добре. Беше такава радост, когато няколко дни по-късно те се прибраха у дома като щастливо тричленно семейство. Няколко седмици по-късно Маатан държеше сина си, докато слушаше една от любимите си песни, наречена *Песента на Натан*. Маатан пъ текста със сълзи от радост за този подарък, неговия син.

Добре дошъл сега, малък пътешественико
в свят, изпълнен с чудеса,
изпълнен с аромата
на сладкия букет на живота,
но скъпи мой, приеми предупреждение,
че раждането е като утро
за един живот, който отлита
като един единствен ден.

Попий като гъба всичко, което е радостно
и най-добро и го излей върху онези,
които са благословени. Бог те е обдарил с таланти.

Покажи повече за Него,
отколкото някога бих могъл да те науча

Нямам думи, с които да Ти благодаря
за сърцето, което може да вижда
и да погледне в лицето

Възлюбен син

на тази малка мистерия.

Ти си го изплел
в най-тайното място -
най-сигурният знак
за Твоята прекрасна благодат.

Добре дошъл сега, малък пътешественико,
в свят, изпълнен с чудеса,
в един разкъсан свят,
в свят, където има болка.
Сине мой, животът е битка,
така че, научи се да бъдеш нежен.
Бъди готов да се биеш
и никога не спирай да обичаш светлината³.

³ Леко адаптиран вариант на оригиналния текст на песента на Майкъл Кард.

Металният човек в пророчеството

- Поздравления за раждането на сина ти, Маатан – каза Дейвид, протягайки ръка, за да стисне ръката на Маатан.
- Благодаря ти, Дейвид. Прекрасно е да имаш деца. Те са такъв подарък от нашия небесен Баща – каза радостно Маатан. – Не съм сигурен колко години ще има синът ми на този свят, но искам да го науча да обича Господ с целия си ум, сърце и душа.
- Това ми напомня, Маатан, за разговора ни преди време във връзка с твоите мисли върху книгата Даниил и причините, поради които вярваш, че Христос ще дойде скоро. Отворен съм да разгледаме малко повече рамката, за която говореше, в главите на книгата Даниил, преди 9-та, както посочи вече.
- Повече от щастлив съм да разгледам това с теб, Дейвид. Какво ще кажеш за тази вечер след работа?
- Звучи добре – каза Дейвид с усмивка. – Знам, че може да си малко разсеян като нов баща, но трябва да предвидим някои разходи за евентуално придобиване на радиостанция за нашата организация.
- Готов съм за това, Дейвид. Скоро ще ти изпратя някои предварителни данни.

Металният човек в пророчеството

– Добър човек. Ще се видим тази вечер – каза Дейвид, преди да изчезне в кабинета си.

Същата вечер Маатан стоеше пред бяла дъска, в едната си ръка държеше маркер, а в другата - Библията.

– За да разберем глави 9-12 на Даниил, трябва да изведем рамката от предишните глави (1-8). Би ли се помолил, Дейвид?

– Небесни Татко, ако има светлина в това, което споделя Маатан, тогава моята молитва е това да се види ясно в Писанието. В името на Исус, Амин.

– Даниил 2-ра глава ни дава основните очертания на човешката история от около 600 г. пр. Хр. до Второто пришествие на Христос. В тази глава се описва как вавилонският цар сънува голяма метална статуя, изработена от различни метали, променящи се от злато до желязо, а след тях микс от желязо и глина. Царят не можел да си спомни съня и затова помолил мъдреците си да му кажат какво е сънувал и какво означава сънят. Мъдреците не успели да припомнят на царя какво е сънувал и той се ядосал и заплашил, че ще ги убие всички. Един от мъдреците, Данаил, не присъствал по време на първоначалната реакция на царя и чул едва, когато излязла заповедта за убиването на всички мъдрци. Данаил поискал време, за да получи необходимите отговори. Той и приятелите му се помолили усърдно на Бога и Бог разкрил на Данаил съня на царя, както и тълкуването му. В края на глава 2 Данаил казва следните думи:

"Понеже си видял, че от планината се е откъснал камък, но не с ръце и е разбил желязото, бронза, глината, среброто и златото. Великият Бог е известил на царя какво ще стане след това. **Сънят е верен и тълкуването му — достоверно**" (Данаил 2:45).

– Намирам за удивително, че сънят на царя, който Данаил тълкува, е изпълнен перфектно, точно както той самият казва, че ще стане. Четирите велики империи на библейските пророчества идвали и си отивали, точно както предсказал Данаил. Римската империя е

Металният човек в пророчеството

разделена в националните държави на Европа, представени чрез 10-те пръста на краката на образа. Нациите в Европа са били управлявани от римската църква, чрез нейните свещено-римски императори, като Карл Велики през IX век. Както ще видим по-късно в Данаил 7-ма гл., тази Свещена Римска империя е отменена, когато папството изглежда получава смъртоносна рана, непосредствено след Френската революция през 1798 г. Земните крале се опитват да удържат властта на Европа в единство, чрез съюзите на различните

СЪНЯТ НА НАВУХОДОНОСОР

ГОЛЕМИЯТ ОБРАЗ ОТ ДАНАИЛ 2:31-35

ВАВИЛОН

605 Г. ПР. ХР. – 539 Г. ПР. ХР.

МИДО- ПЕРСИЯ

605 Г. ПР. ХР. – 539 Г. ПР. ХР.

ГЪРЦИЯ

331 Г. ПР. ХР. – 168 Г. ПР. ХР.

РИМ

168 Г. ПР. ХР. – 476 Г. СЛ. ХР.

СВЕЩЕНА РИМСКА ИМПЕРИЯ

583 Г. СЛ. ХР. – КРАЯТ

ВТОРОТО
ИДВАНЕ
НА ХРИСТОС

Металният човек в пророчеството

национални държави, но целите им се провалили. Те не били в състояние да подържат единството на Европа.

"И както пръстите на краката бяха отчасти от желязо и отчасти от глина, така и това царство ще бъде отчасти здраво, отчасти крехко. А че си видял желязо, смесено с грънчарска глина, това означава, че хората ще се свържат един с друг, чрез женитби. Но тези връзки няма да бъдат трайни, както желязото не споява глината" (Данаил 2:42-43, НП).

– Новият дух на светския хуманизъм, проявен във Франция, отприщил силата на земята, която прави едно световно правителство почти невъзможно.

– Защо казваш *почти* невъзможно?

– Духът на бунт, освободен по това време, направил ръководенето на нациите много по-трудно, освен за кратки периоди.

Откровението ни казва, че земните царе ще царуват един час със звяра, точно към края на времето. Но когато „извикат мир и безопасност, тогава ще дойде внезапно унищожение" (1Солунци 5:3).

– Но аз изпреварвам себе си. Целта на Данаил 2-ра гл. е да покаже силата на Данаиловия пророчески дар, разкриващ период от 600 години преди раждането на Христос, до 2000 години след него. Живеем в пръстите на статуята на Данаил 2-ра глава. В това пророчество има само още едно действие:

"И в дните на тези царе небесният Бог ще издигне царство, което до века няма да се разруши и управлението му няма да бъде оставено на друг народ; а то ще разбие и довърши всички тези царства и самото то ще пребъде до века" (Данаил 2:44).

– Именно тази последователност от събития, в Данаил 2-ра глава, ни доказва, че идването на Христос е близо.

Металният човек в пророчеството

– Добре, Маатан. Следвам мисловната линия тук, но изглежда странно, че времето от главата до началото на стъпалата обхваща около 1100 години, но времето в стъпалата и пръстите обхваща над 1500 години. Как обясняваш това?

– Добър въпрос, Дейвид. В това пророчество, от историческата позиция на Данаил, перспективата на времето по-нататък, с отдалечаване от него, се стеснява. То обхваща някои основни моменти в историята, водещи до Второто пришествие на Христос. Времевият период, изразен сбито в краката и пръстите, е разширен в Данаил 7-12 глави с много по-големи подробности. Това е областта, към която ще се обърнем по-нататък. Но може би сме обхванали достатъчно за тази вечер?

– Да, Маатан, трябва да обработя тази информация за известно време, преди да се върна на Данаил 7-ма глава. Но трябва да кажа, че това пророчество в Данаил 2-ра глава е доста убедително. Това наистина създава доверие в Библията, като точен източник на информация. Какъв друг документ на планетата е предсказал точно възхода и падането на световните империи, за период от 2500 години? Изумително е – изрази учудването си Дейвид.

– Това ми напомня на германски военен инженер, на име Франк Хазел, който е служил в германската армия по време на Втората световна война.⁴ Към края на войната, докато служил на руския фронт, Франк показал на своите висши офицери причината, поради която Хитлер не може да спечели войната. Той ги насочил към Данаил 2-ра глава и особено към стих 43. Той им казал, че Хитлер няма да може да накара народите да се приобщават един към друг като един славен Райх. Старшите офицери заповядали да запазят част от бензина за пътуването им обратно към Германия, за да могат да избягат от опустошенията на руското настъпление. Благодарение на Данаил 2-

⁴ Сузи Хазел Мунди, *Хиляди ще падат*, (Ривю енд Херълд) 2001 г.

Металният човек в пророчеството

ра глава, Франк бил един от 6-те инженери, оцелели от войната от първоначалните 1000 инженери, с които служел.

– Знанието за това пророчество може да спаси живота ни, както станало при Франк Хазел, който знаел, че Хитлер не може да спечели войната, поради предсказанията на Данаил 2-ра глава – заяви Маатан.

– Много впечатляващо. Със сигурност това е нещо за размисъл, Маатан. Позволи ми да приключа с молитва, защото трябва да се прибера у дома. „Татко небесен, благодаря Ти за възможността да изучаваме това пророчество в Данаил 2 –ра глава, за да можем да знаем със сигурност, че Твоето пришествие е близо. Води ни безопасно у дома, както тази вечер, така и в бъдеще, докато се приближаваме до Твоето идване. В името на Исус, Амин”.

ГЛАВА 10

Благословиението

Маатан следеше часовника. Беше петък следобед, около 20 минути преди 15:00. „Мисля, че мога да попълня този доклад преди това,” - помисли Маатан. Точно в 15:00 събра всичко и се отправи към дома.

– Добър ден на всички и приятен уикенд – каза Маатан, усмихвайки се.

– Защо си тръгваш 2 часа преди края на работното време? – попита един от новите членове на офис-екипа.

– Това е моята събота, Саймън, и трябва да се прибера преди залез слънце – обясни Маатан.

– Събота, а – изкикоти се Саймън. – Къде да се запиша, за да си тръгвам и аз два часа по-рано в петък?

Маатан се засмя и каза:

– Просто вярвай, че съботата е Господният ден, за който пише в центъра на заповедите на нашия Баща.

– Не може ли да е един от седемте дни, наистина ли е важно да бъде събота? – отвърна Саймън.

Маатан се канеше да отговори с някакъв текст от Писанието, но се замисли, че вече беше 15:05 ч., а той искаше да се прибере в събота.

Благословиението

– Щастлив съм да седна с теб по всяко време, Саймън и да ти обясня какво разбирам от Писанията.

Саймън се замисли за момент и каза:

– Исус е моята събота.

– Всъщност Исус е Господар на съботата (Матей 12:8) и възнамерявам да я прекарам с Него в поклонение – завърши с радост Маатан.

„Юнъбомбър се признава за виновен – грози го доживотен затвор без право на замяна.“ Най-накрая хванаха Юнъбомбър, помисли си Маатан, четейки вестник Вестител във влака, на път за вкъщи. Спомням си, че прочетох някои от неговите манифести преди няколко години. Умно момче. Защо той смята, че използването на насилие ще промени състоянието на света по положителен начин? И все пак неговото съществуване ни изпраща предупреждение за посоката на нашето общество.

Юнъбомбър не харесваше, че стария начин на живот изчезва и със сигурност имаше много нови неща, които притискаха семействата и различните общности. Разширяването на технологиите, средствата за масово осведомяване и наблюдение увеличават експоненциално свързването на света по начин, който прави сблъсъците на мирогледи и идеологии неизбежни, докато за тези, които мислят извън параметрите на глобалния консенсус, ще стане все по-трудно да бъдат независими.

Маатан погледна надолу към своята Nokia и си помисли колко лесно би било да се проследяват хората с тези устройства. В съзнанието му се въртяха много въпросителни, относно това накъде точно се е насочил светът. Изследването на Данаил и Откровение му казваше, че светът се е насочил към един световен ред, но натискът, който се прилага, ще идва от опозиционните сили. Отвън е представен конфликт, но вътрешно има ясна програма. Това му напомни за един пасаж в Данаил 11-та глава, отнасящ се до конфликта между Октавиан

Благословиенето

и Антоний, които се борели за унаследяването на Юлий Цезар като император на Рим:

"А на тези двама царе сърцата *ще бъдат* предадени на зло и на същата трапеза ще говорят измама; но това няма да успее, защото краят *още има да дойде* в определеното време" (Данаил 11:27).

От времето на Френската революция, светът е бил изложен на влиянието на светския хуманизъм. Това вино сега пиеха много страни по света. Възходът на феминизма и апелите за каузата на малцинствените групи често се използват за сваляне на реда на обществената структура и за налагането на нов морал върху поширокото население. Използването на кино и музика непрекъснато оспорваше „християнските ценности“ на много нации и подготвяха пътя за безбожна светска реалност, най-добре описана като поклонение на богинята на разума, така лекомислено и насмешливо почитана по време на Френската революция.

Технологичните постижения на човека му бяха дали чувство за автономност от Бога. Мъжете в съвременния свят имитираха ценностите и убежденията на успели мъже. Тези ценности се състояха в превръщането на собствените принципи в нещо, което, доколкото е възможно, трябва да бъде прието от средата, в която се намират. Подпомогната от Дарвиновата теория за еволюцията и така наречения научен привкус, тази нова хуманистична меритокрация е започнала наистина да доминира над Западната култура. И все пак, много от тези, които не са успели в тази система (тъй като не всеки може да успее) или трябва да обвиняват себе си, или да обвиняват системата, улеснявайки това, което Юнъбомбър определил като „чувство за малоценност“, произтичащо от „Левицата“.⁵

⁵ <https://www.washingtonpost.com/wpsrv/national/longterm/unabomber/manifesto.text.htm>

Благословиенето

В същото време Маатан размишляваше и за възхода на радикалния ислям и обмисляше неотдавнашната бомбардировка на Световния търговски център през 1993 г. Влизането на американски войници в Близкия изток по време на войната в Персийския залив можеше само да подхрани реакцията на ислямския екстремизъм. Западната хегемония естествено би вдъхновила арабски и мюсюлмански идеи за ислямска хегемония. Ръководителите в този регион със сигурност биха мечтали за славата, която биха получили от Аллах и бъдещите историци, ако станеха владетели, които обединяват ислямския свят и отблъскват Израил и Запада, точно както техните предци били превзели Константинопол и отвърнали на кръстоносците. Беше интересно, че старите земи на библейските патриарси бяха в центъра на сценария на Авраамическите религии на всички времена за края на времето – независимо дали става въпрос за еврейски, мюсюлмански или християнски.

Повишеният секуларизъм и ислямизмът биха предизвикали вълна от повече християнски екстремизъм. Консервативните елементи на католическата и протестантската църква все повече се опитват да упражнят своето влияние в политиката, за да възвърнат християнските ценности, основани на 10-те заповеди – минус съботата, разбира се, - мислеше Маатан с лек сарказъм. Той разсъждаваше върху изпълняващото се пророчество в Откровение, за това как протестантската власт оформя образ на църковно-държавната власт на Римската църква, където църквата владее над държавата и прилага своите догми чрез нея. Маатан опресни мислите си, като отвори на Откровение 13-та глава:

"И мамеше земните жители чрез знаменията, които му се даде да извърши пред звяра, като казваше на земните жители да направят образ на звяра, който беше ранен от меча и оживя. И му се даде да даде дишане на образа на звяра, така че образът на звяра дори да проговори и да направи да бъдат избити онези, които не се покланят на образа на звяра. И принуждаваше всички — малки и големи, богати и бедни,

Благословиенето

свободни и роби — да им се сложи белег на дясната ръка или на челата им" (Откровение 13:14-16).

Понастоящем изглеждаше невъзможно „християнската консервативна сила“ да наложи своя морал върху света. В момента светските хуманисти като че ли държат света за гърлото и Ислямската сила е наистина използвана като фронт от секуларистите, за да подкрепи причините им за изграждане и поддържане на военно-промишлен комплекс – те имали нужда от враг, за да се повиши подкрепата им. Би изглеждало сякаш левицата ще постигне своята цел за Нов световен ред, но пророчеството показва, че светът ще бъде изненадан и внезапно ще свие надясно. Блудницата от Откровение 17-та глава някак все ще успее да убеди земните царе, че тя е най-добрият вариант за налагане на глобалното господство и контрол над нашето общество.

Маатан остави вестника си и просто се помоли за благодат, за да се изправи пред идващия конфликт, предсказан в пророчеството. Той се молеше да води семейството си разумно и да възпита сина си Кай да обича и да се страхува от Бога, Който е създал небето и земята, моретата и водните извори. Докато бързаше на излизане от гарата и по няколкото пресечки към дома, той поглеждаше тънкия полумесец точно над хоризонта. Сърцето му се затопли, докато мислеше как отново ще види скъпите си съпруга и син. *Какъв ценен подарък са за мен, помоли се той безмълвно. Очаквам с нетърпение да започне Съботата, да ги благославя и да им напомня, както Отец от небето напомнил на Своя Си по време на кръщението Му:*

"Този е възлюбеният Ми Син, в Когото благоволих" (Матей 3:17).

Когато Маатан отвори вратата, малкият Кай дотича:

– Тате, тате, ти се прибра. Можеш ли да играеш с мен?

– Съботата тъкмо ще започне, Кай, нека да прочетем библейска история, да пеем и да се молим заедно. Може би бихме могли да

Благословиението

извадим животните и да направим Ноевия ковчег. Какво мислиш за това?

– Да! – каза Кай ликувайки, докато тичаше до кутията с играчки, за да вземе животните.

– Здравей скъпа, прибрах се – извика Маатан.

– Добре дошъл у дома, скъпи. Честита Събота. Бях малко притисната от времето, защото трябваше да подготвя всичко, но по същество сме готови – каза Стела, чувствайки се малко стресирана.

– Благодаря ти, любима, че полагаш допълнителни усилия. Наистина оценявам желанието ти да направиш съботата благословение. Не се притеснявай за другите неща; така е добре. Нека се поклоним сега. Кай! Донеси животните във всекидневната, за да започнем поклонение.

Малкият Кай залиташе към всекидневната, носейки голямата си колекция животни. Всички коленичиха заедно в кръг и посрещнаха събота.

– Татко, ние Ти благодарим за този Твой дар, Съботата. Благодарим Ти, че ни напомняш за Твоята любов и за всичко, което Си създал, за да се радваме. Татко, благодаря Ти за мама, защото нейната стойност наистина надвишава тази на рубините. Тя е ценна за мен и Ти благодаря, че ми я даде като моя спътница през целия живот, която върви до мен, разширявайки идващата от Теб радост в сърцето ми.

Очите на Стела се навлажниха, докато слушаше с наведена глава и затворени очи.

– Благодаря за нашия любим син Кай. Той е нашата гордост и радост и винаги е ценен за нас. Научи ни да го водим с Твоята любов и да го пазим от тъмнината, която изобилства. Нека той да стане Божият човек, който Ти желаеш. Нека бъде силен, но нежен, твърд в убеждението и все пак нежен по сърце. Нека той да почита и да се подчинява на майка си и да се научи да Те обича, Татко, за всичките ти прекрасни дарове. Моля за това в името на Исус, амин.

Благословиението

Маатан прегърна силно Стела и Кай, целувайки и двамата по челото и напомняйки им колко са ценни.

– Може ли аз да прочета нещо от Псалмите? – попита Стела.

– Да, скъпа, това би било хубаво – отговори весело Маатан .

"Блажен всеки, който се бои от ГОСПОДА, който ходи в Неговите пътища! Ще ядеш от труда на ръцете си, ще бъдеш блажен и ще ти бъде добре. Жена ти ще бъде като плодородна лоза вътре в дома ти, синовете ти — като млади маслини около трапезата ти. Ето, така ще се благослови човекът, който се бои от ГОСПОДА. ГОСПОД да те благослови от Сион и да гледаш добруването на Ерусалим през всичките дни на живота си, да видиш синове от синовете си! Мир на Израил!" (Псалми 128:1-6).

– Това е прекрасно, Стела. Благодаря ти. Благославям те в името на Господ Исус. Нека Неговият мир бъде винаги с вас и нека Господ ми даде мъдрост, за да ви вода вярно.

Докато Маатан произнасяше тези думи, гласът му леко се задавяше.

Стела искаше да насърчи Божието ръководство на съпруга си и затова отговори:

– Моите молитви са за теб, Маатан, да ни водиш, както Господ би избрал. Кай и аз се молим за теб всеки ден и сме избрали да вярваме, че Бог ще ти помогне да бъдеш добър съпруг и баща и ще те ръководи, за да вземаш правилни решения за нашето семейство.

Стела погледна дълбоко и с любов в очите на съпруга си. Маатан я прегърна нежно и я целуна по бузата, но не каза нищо. Сърцето му беше толкова пълно с хвала за дарените му съпруга и син, че не можеше да говори.

Това е небесен език, който не може да се произнесе, но се разбира от онези, които ходят в Господния закон с Дух и истина. Семейството е моментна снимка на небето и нека намерената там безопасност и сигурност да бъде отразена в Божията църква.

ГЛАВА 11

Съдът заседаваше в края на времето

- Бих искал да стигна до църквата малко по-рано, Стела, ако това не е проблем.
- Няма проблем, скъпи. А по каква причина?
- Поканих моя шеф Дейвид да дойде на презентацията ми върху книгата на пророк Данаил, и той се съгласи да дойде. Обсъдих с него очертаванията на световната история от Данаил 2-ра глава, а от Данаил 7-ма глава, да му опиша темата за съда, идващ в отговор на малкия рог – каза Маатан развълнувано.
- Ще се моля, скъпи, Господ да ти даде думите, които да произнесеш, за да благословиш шефа си.

Маатан се огледа нервно пред църквата, надявайки се да види Дейвид.

Съдът заседаваше в края на времето

– Чакаш ли някого, Маатан?

– Добро утро, пастор Брус. Да, поканих шефа си да дойде, за да чуе презентацията ми върху Данаил 7-ма глава.

– Е, ще се моля да дойде.

– Благодаря, пасторе.

Точно тогава Дейвид се появи с хубав костюм от три части.

– Радвам се, че успя да дойдеш, Дейвид.

– Тук сте доста навън от града. Но това е хубаво място. Интересно ми е да чуя какви са твоите мисли върху Данаил 7-ма глава. Измина доста време, откакто последно разговаряхме. Животът ни носи все повече ангажименти.

– Да, разбира се – съгласи се Маатан. – Запазих това място за теб при Стела и Кай.

– Радвам се да те видя отново, Стела.

– Благодаря, че дойде, Дейвид. За Маатан е доста важно да дойдеш и да чуеш.

– Удоволствието е мое, Стела. Хубаво е да изляза малко по-далеч от града и да се поклоня във вашата Събота – каза Дейвид, усмихвайки се.

След времето за пеене и някои съобщения до църквата, Маатан излезе да говори.

– Честит съботен ден на всички. Бих искал да приветствам, особено моя шеф от Обединената методистка църква, с когото работя в Уесли Мишън. – Дейвид кимна и махна на останалите в събранието.

– Бих искал да насоча вниманието ви към нашия основен библейски текст тази сутрин, който се намира в Данаил 7-ма глава, стихове 9 и 10:

"Гледах, докато се положиха престоли и Старият по дни седна. Облеклото Му беше бяло като сняг и косата на главата

Съдът заседаваше в края на времето

Му — като чиста вълна, престолът Му — огнени пламъци и колелата Му — горящ огън. Огнена река изтичаше и излизаше отпред Него, хиляди по хиляди Му служеха и десетки хиляди по десетки хиляди стояха пред Него. Съдът седна и се отвориха книги" (Данаил 7:9-10).

– Въпросът, който трябва да зададем, е – кога се случва този съд, когато Бог отваря книгите и започва съдебното дело? Данаил 7-ма глава не ни оставя в съмнение, относно времето на този съд. В началото на видението на Данаил той вижда 4 звяра, които излизат от морето. Тези четири звяра представляват четири велики царства, които управляват земята през различни периоди от историята. Всичко това се намира в Данаил 7:2-7 и аз ще ви го прочета:

"Данаил проговори и каза: Видях във видението си през нощта, и ето, четирите небесни ветрища се спуснаха върху голямото море. И четири големи звяра се надигнаха от морето, различни един от друг. Първият беше като лъв и имаше орлови криле. Аз гледах, докато крилете му се изскубаха и той беше вдигнат от земята и изправен на краката си като човек и му се даде човешко сърце. И ето, друг, втори звяр, подобен на мечка. И той беше изправен на една страна и имаше три ребра в устата си между зъбите си. И му казаха така: Стани, изяж много месо! След това гледах, и ето, друг звяр, като леопард, който имаше на гърба си четири птичи криле. Звярът имаше и четири глави; и му се даде власт. След това гледах в нощните видения, и ето, четвърти звяр, страшен и ужасен и изключително силен. И имаше големи железни зъби, ядеше и смазваше, и стъпкваше остатъка с краката си. Той се различаваше от всичките зверове, които бяха преди него, и имаше десет рога" (Данаил 7:2-7).

– Данаил ни казва, в стих 17, че тези зверове представляват четири царе или царства, които ще дойдат на земята. Стих 18 посочва, че идеята е за царство, а не просто за цар, поради факта, че светиите завладяват царството. Видението, дадено на Данаил, е продължение и разширение на съня, даден в Данаил 2-ра глава. Образът в Данаил 2-ра глава очертава човешката история от 600 г. пр. Хр. като

Съдът заседаваше в края на времето

последователност от 4 царства, последвани от разделение на 10 царства, което след това е последвано от Второто идване на Христос.

– Когато се обърнем към Данаил 7-ма глава, виждаме поредица от 4 зверове или царства, а от последното царство израстват 10 рога. Тези четири звяра, представляват същата последователност на историята, но това повторение на историята на човешката раса добавя повече подробности, които не са налични в Данаил 2-ра глава. Четирите големи царства на световната история са 1. Вавилон; 2. Мидо-Персия; 3. Гърция и 4. Рим.

– Десетте рога представляват разпадането на Римската империя на 10-те сили на Европа около края на 5-ти век. Тогава Данаил ни разказва за възхода на друга сила, която е различна от първите 10 и всъщност е изтръгнала или унищожила 3 от 10-те нации :

"Докато разглеждах роговете, ето, между тях излезе друг, малък рог, пред който три от първите рогове се изтръгнаха. И ето, на този рог имаше очи като човешки очи и уста, която говореше големи неща" (Данаил 7:8).

– Има само една сила, която отговаря на всички критерии, изброени в Данаил 7-ма глава, и това е папската власт на Римската църква. – Маатан посочи към Power Point слайда на екрана, позовавайки се на критериите, използвани за установяване на тези основни точки. – Не искаме да отделяме много време за изучаване силата на малкия рог, защото нашият фокус е съдът, споменат в стихове 9 и 10 на Данаил 7-ма глава. Във видението, дадено на Данаил е важно тълкуването на това колко време траела силата на малкия рог до съда:

"А десетте рога са десет царе, които ще се издигнат от това царство; и след тях ще се издигне друг, който ще се различава от предните и ще покори трима царе. И той ще говори думи против Всевишния и ще тормози светиите на Всевишния и ще замисли да промени времена и закон; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половин време. Но съдът ще седне и владичеството ще му се отнеме, за да се унищожи и погуби докрай" (Данаил 7:24-26).

Съдът заседаваше в края на времето

– Има период, посочен като време, времена и половин време, през който светиите на Бога са под властта на малкия рог, докато Небесният съд не започва да заседава. Трябва да потърсим другаде в Библията, за да разберем какво е това време, времена и половин време като период. Книгата Откровение ни говори за същия този период от време, от различна перспектива, чрез символа жена, която е избягала в пустинята, за да избяга от силата на малкия рог. Тази жена представлява една църква, която се скрива в планините и горите, далеч от папството, така че да може да се покланя свободно според повелята на своята съвест:

"И жената побягна в пустинята, където имаше място, приготвено от Бога, **за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни**" (Откровение 12:6).

"И на жената се дадоха двете крила на големия орел, за да отлети до мястото си в пустинята — там, където я хранят за **време и времена, и половин време, скрита от лицето на змията**" (Откровение 12:14).

– Библията приравнява времето, времената и половин време на 1260 дни. Времето е равно на година или 360 дни според еврейския пророчески календар. Времената са равни на две години. Половин време е равно на половин година. Така $360 + 720 + 180 = 1260$.

Библията използва принципа ден = година на много места. Трябва да оставим Библията да тълкува сама себе си, дефинирайки собствените си понятия:

"И когато свършиш тези, тогава легни още веднъж на дясната си страна и носи беззаконието на юдовия дом четиридесет дни; **ден за година, ден за година ти определих**" (Езекил 4:6).

– След това задаваме въпроса, папската сила управлявала ли е света за период от 1260 години, започвайки около 6-ти век? Това със сигурност е така. Император Юстиниан предоставя престол и власт на папата през 533 г., но този указ не може да влезе в сила, докато един от 10-те рога – остготите, които управляват Италия и блокират

Съдът заседаваше в края на времето

папската власт – не бъде премахнат. Това се случва през 538 г. – Точно 1260 години по-късно Наполеон нарежда на своя генерал-хугенотът Бертие да плени папата. Годината е 1798. Това слага край на способността на папството да използва държавата, за да принуждава хората да вярват в неговите догми. Следователно, във времето, някъде след 1798 г., започва съдът, споменат в Данаил 7-ма глава. Нямаме време да разглеждаме по-нататъшните подробности относно този съд, който е описан и в Данаил 8-ма глава, но можем просто да заявим, че съдът се провежда няколко десетилетия след 1798 г.

– След като този съд приключи, Данаил 7-ма глава ни казва, че тогава царството ще бъде предадено на светиите на Всевишния. Това се отнася за идването на Христос, споменато в Данаил 2:34-35, 44-45 (Камъкът, изсечен без ръце). Това са препратки към едно и също събитие.

"А царството и владичеството, и величието на царствата под цялото небе ще се дадат на народа на светиите на Всевишния. Неговото царство е вечно царство и всички власти ще служат и ще се покоряват на Него" (Данаил 7:27).

– Този период от 1798 г. нататък, който по-късно обхваща и съда, се нарича „времето на края“:

"И аз чух, но не разбрах. И казах: Господарю мой, какъв ще бъде краят на това? А той каза: Иди си, Данииле, защото думите са затворени и запечатани до последното време" (Данаил 12:8-9).

– Ако не сте разбрали всички подробности, това не е проблем. Ключовият момент, който трябва да запомните, е, че от времето на Данаил ще има 4 царства, последвани от разделяне на четвъртото царство - Рим на 10 държави. Три от тях ще бъдат унищожени, за да отстъпят място на властта на малкия рог, който ще царува 1260 години до 1798 г. Малко след това, според Данаил 8-ма глава, започва съдът.

Съдът заседаваше в края на времето

– Този преход, от властта на езическия Рим към властта на Папския Рим, се нарича „установяването на мерзостта, която докарва запустение“ :

"защото китимски кораби ще дойдат против него и той ще се обезсърчи и ще се върне; и ще се разяри срещу светия завет и ще действа; и ще се върне и ще се разбере с онези, които са оставили светия завет. И от него ще се надигнат сили, които ще осквернят светилището, крепостта, и ще премахнат постоянната *жертва*, и ще издигнат мерзостта, която докарва запустение" (Данаил 11:30-31).

– Това е така, защото основните принципи на езичеството, практикувани от Рим в неговото езическо състояние, в което имало жертви на умилоствение на неговите богове (Юпитер, Марс и т.н.), били привнесени в християнския Рим. Йехова бил почитан според много от идеите на езичеството, модифицирани в християнски форми. Причината, поради която това е запустяваща сила, е, че чрез хитрост папството провъзгласява, че проповядва Евангелието, докато, всъщност, то не може да спаси душата и по този начин премахва (запустява) способността на човешкото сърце да схване спасението на Исус Христос.

Маатан замълча за момент и след това продължи:

– Знам, че обхванах много територия. Част от нея може да изглежда маловажна за спасението, което имаме в Исус. Но самият Той ни казва, че трябва да познаваме книгата на Данаил. Без тази книга не можем да демаскираме малкия рог с неговото, пропито с езически принципи евангелие. Ние не говорим за индивидите в тази система, тъй като мнозина от тях са посветени на Бога, по най-добрия начин, който познават, но това не променя факта, **че проповядването от тази система Евангелие не спасява душата, а по-скоро я запустява.**

– Именно поради тази причина Бог изпраща специална вест по време на съда, която включва проповядването на Вечното евангелие:

"И видях друг ангел да лети сред небето, който имаше вечното евангелие, за да го благовести на земните жители и

Съдът заседаваше в края на времето

на всяка нация и племе, и език, и народ. И каза със силен глас: Бойте се от Бога и Му въздайте слава, защото часът на Неговия съд настана; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, и морето, и водните извори!" (Откровение 4:6-7).

– Ние живеем в това време. Живеем във времето на съда, точно преди Второто пришествие на Христос. Апелирам към всички да направите сигурни вашето призвание и избори. Времето е изразходвано отдавна и часът е настъпил. Нека се покаем и бъдем готови за скорошното идване на Исус Христос. – С това, Маатан завърши проповедта си, молейки се в ума си Дейвид да ѝ отдаде необходимото внимание.

Докато стискаше ръката на Маатан, на излизане, при вратата, Дейвид остана известно време безмълвен.

– Много неща за размисъл бяха представени тук, Маатан. Това определено е нещо, за което е добре да се моля – каза той с чувство на убеденост.

– Това е причината да усещаме неотложността на Второто Христово идване. Не ни остава много време. Книгата на Данаил потвърждава това.

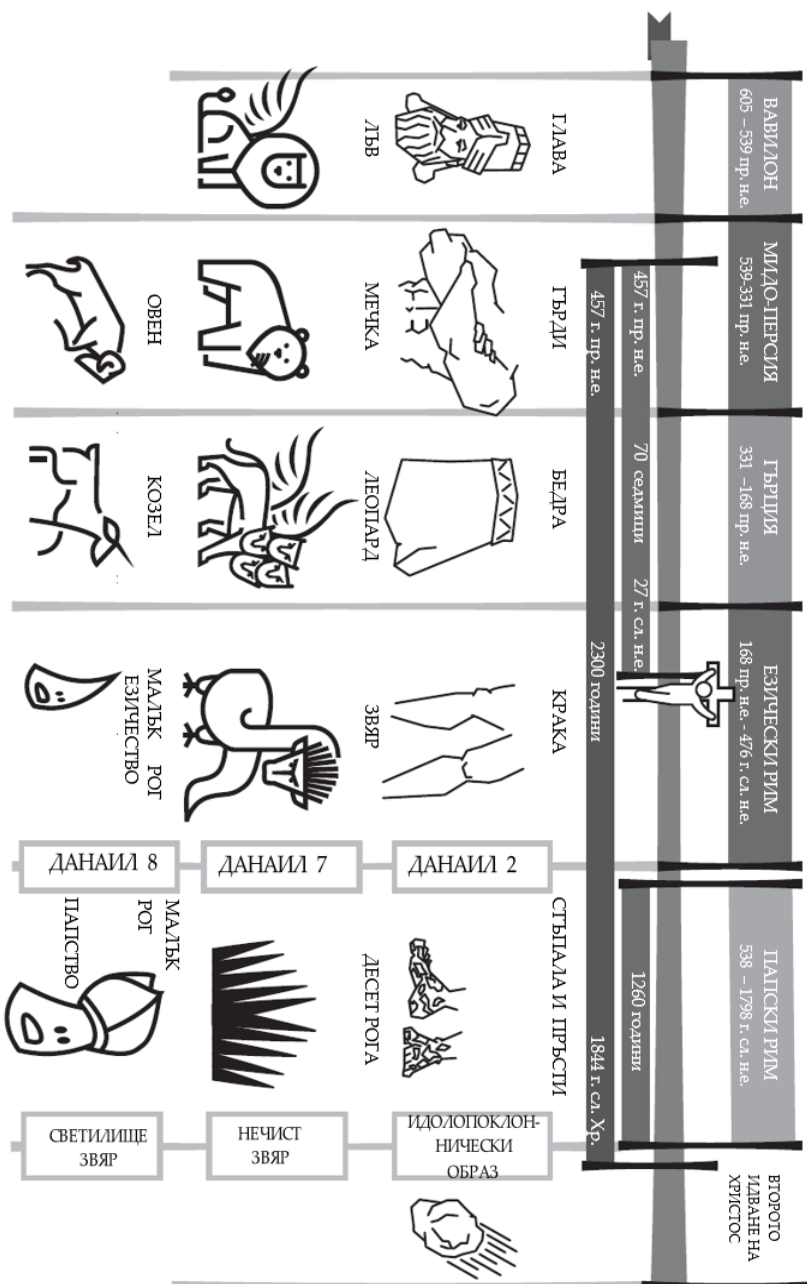
– Разбирам защо усещаш спешност, Маатан, но щом като след смъртта се отива направо в рая, тогава защо е необходимо да имаме такова усещане за спешност? Второто пришествие за всеки човек е всъщност, когато умре, не е ли така?

– Това е много важен въпрос, Дейвид. Сигурно ще можем да посетим нашия приятел Аполон, в Централен Парк, за известно време и да обсъдим въпроса за безсмъртието и това как го постигаме – предложи Маатан с усмивка.

– Добре, Маатан. Интересувам се от твоите мисли по този въпрос. Позволи ми да смея всичко това за известно време и пак ще се свържа с теб.

– Няма проблем, Дейвид, ще чакам обаждането ти.

ВИДЕНИЯ ЗА БЪДЕЩИТЕ ЦАРСТВА
ПАРАДЕЛИ МЕЖДУ ВИДЕНИЯТА НА ДАНАИЛ 2, 7 И 8 ГЛАВИ

ГЛАВА 12

Верни в малките неща

Няколко седмици по-късно, в отдела на Маатан, дойде вътрешен имейл до целия офис.

„Сърдечно сте поканени да се присъедините към нас в годишното ни парти за служители, в ресторант Oliver's в 12:00 ч. в четвъртък“.

Това ще е радостно, помисли си Маатан.

Работната утрин на този четвъртък се изтърколи и всички се отправиха на обяд. Маатан беше седнал със Стивън, мениджърът на компютърните системи и Дейвид, неговия шеф.

Отне известно време на Маатан да изясни на сервитьора какво ще яде, но скоро всички ястия пристигнаха на масата.

– Маатан, ти вегетарианец ли си? Забелязах, че направи всичко възможно да премахнеш месото от ястията си – коментира Стивън.

– Да, аз съм вегетарианец от 18 годишна възраст – отговори Маатан.

– Ще ми бъде интересно да чуя какви са твоите причини за това, ако нямаш нищо против – каза Дейвид с любопитство.

– Чух, че много адвентисти от седмия ден са вегетарианци – подхвърли Стивън – Вярно ли е, Маатан?

Верни в малките неща

– Да, поне половината църквата, ако правилно си спомням – отговори Маатан.

– Не можеш да изядеш пътя си към небето! – засмя се Дейвид.

– Вярно е. Царството небесно не е храна и напитки. Но както знаете, обичам книгата на Данаил и съм впечатлен от историята в първата глава: как на Данаил е предложено всичко най-добро от храната на царя. Данаил попитал царския надзирател дали би могъл да се храни с проста вегетарианска храна в продължение на 10 дни, а след това да бъде проверен резултата от това върху здравето му. След 10-те дни Данаил беше изпратен пред царя и станало ясно, че той е 10 пъти по-мъдър от останалите мъдреци. Бях толкова впечатлен от примера на Данаил, че реших да го последвам – уверено заяви Маатан.

– Увлечателна история, Маатан. Малко съм объркан, защото знам, че господинът, ей там, също посещава вашата църква, но изглежда няма същите убеждения като теб. Не мислиш ли, че това вероятно е малко крайно? Не се опитвам да те притискам. Отчасти съм любопитен и отчасти загрижен за теб – посъветва го Дейвид с усмивка.

– Оценявам загрижеността ти, Дейвид. Не искам да бъда съвест на другите. Всеки трябва да има свободата да избира сам. Просто искам да бъда като Данаил и да следвам примера му. В Библията се казва, че всички истории в Писанието са написани за тези от нас, които живеем в последните дни (1Коринтяни 10:11), затова сметнах, че тази история е важна.

– Нима Исус не е ял риба и агнешко, когато бил тук на земята? – попита Стивън.

– Да, правел Го е и аз ти благодаря, че повдигна този въпрос. Вярвам, че Христос е понасял много неща, за да се доближи до хората около себе си. Той е лечител и възстановител, а Сатана е разрушителят. Вярвам, че за Исус е било трудно да вижда как красивите агнета, които е създал, накрая биват изколвани и изядани. Но Исус бил готов да понесе това консумиране на месо, за да върви с нас и да ни разбира. Заради това няма осъждане за тези,

Верни в малките неща

които го правят, но що се отнася до мен, аз искам да се справя на всяко ниво и да следвам най-доброто.

– Затова ли пиеш вода, а не чай, кафе или вино? – замисли се Дейвид, докато наблюдаваше какво пият и ядат всички в ресторанта.

– Да, точно, Дейвид. Библията казва, че виното се подиграва, а спиртната напитка предизвиква буря. Приемам това сериозно. Знам историята за това как Исус превръща водата във вино, но думата за вино в Библията може да означава както ферментирало, така и неферментирало вино. Изследването, което направих върху въздействието на алкохола и кофеина, ме накара да стигна до заключението, че Исус не би създал нищо, което да навреди на човешкото тяло. Това е моето лично убеждение.

– В книгата на Данаил има още една история за тримата млади евреи, в равнините на Дура, във Вавилон, на които е заповядано да коленичат пред образа на царя, когато зазвучи музиката. Това ми напомни за образа на звяра, който ще бъде издигнат в последните дни, споменат в Откровение 13^{-та} глава. Всички ще трябва да се поклонят пред него заради смъртната заплаха. За да имам вярата на тримата Данаилови приятели, реших, че трябва да си създам техните хранителни навици. Просто за мен това е разумно.

– Значи искаш да кажеш, че изобщо не ядеш месо?

– Ако се намирам в деликатна ситуация и има на разположение само чисто месо, бих могъл да го направя. Например, наскоро посетих един приятел, който се беше постарал в приготвянето на храната и почти всичко беше месо. Не исках да наранявам чувствата на жена му, след всички усилия, които беше положила. Беше чисто месо, затова си помислих, че мога да направя изключение в този случай. Не исках да съм твърд. Но ако беше свинско, тогава нямаше да мога да го ям при никакви обстоятелства.

– Чисто и нечисто, това не е ли част от еврейския закон, който е бил прикован на кръста, когато Исус умрял? – попита Стивън.

Верни в малките неща

– Християнството учи на това, но разликата между чисто и нечисто месо може да се проследи най-малко от времето на Ной. Затова тези принципи предшестват Моисей. Вярвам, че Законът на Моисей за месото е написан за наше благословение. Написан е с любов, за да запазим здравето си. Вярно е, че някои хора стигат до крайности по този въпрос, но когато изучавате как нечистите животни смилат храната си и как морските чистачи абсорбират метали и токсини, за да прочистят океаните, не виждам мъдрост в консумацията на такива неща.

– Очарователно, Маатан. Възхищавам се на убеждението ти, дори и да не съм съгласен с него. Просто ми звучи твърде ограничително – отбеляза Дейвид.

– Напълно те разбирам какво те тревожи. Но зависи как гледаш на това. Например, може да изглежда ограничаващо да караш само от едната страна на пътя и да спираш на светофари. Но не намирам това за досадни ограничения, а по-скоро за полезни правила, които ме пазят от вреда. Затова аз ги следвам с удоволствие. Освен това, производството на месо е толкова неефективно използване на енергията и земята. Необходимо е огромно количество зърно и вода, за да се получи относително малко количество говеждо месо. Ако пиехме водата и ядохме зърното директно, това би нахранило много повече хора и би било много по-евтино. Необходими са 3 ¼ акра земя за производство на храна, за да се поддържа човек, който яде месо, докато за вегетарианците са необходими ½ акър, а за веганите само 1/6 декар. Така се спестява и използването на земята".

- Е, добре, Маатан. Помагаш на света, но ни тревожиш с изяждането на всичката тази маруля. Не желаем да си ходиш гладен. Може би следващият път ще е добре да отидем на азиатски ресторант, за да имаш повече възможности. Какво ще кажеш за това? – Дейвид се засмя, когато погледна Маатан.

– Хрупкавата маруля ми помага да обработвам числата, Дейвид – пошегува се Маатан с движение на очите си, докато и тримата се смееха.

Верни в малките неща

След работа, Маатан си спомни, че трябва да отиде на лекар, за да му отбележат имунизациите. Докторът просто трябваше да огледа петте малки месингови винта, прикрепени към черепа му, които го свързваха с електрическото поле. Всеки трябваше да прави това, за да се предпазва от болести.

– Влез, Маатан. Как си? – каза доктор Суийни.

– Чувствам се доста добре, за офис момче с бяла стегната и сгорещена клавиатура – каза през смях Маатан.

– Добре е да се знае. Ей, току-що забелязах нещо странно ...

– Проблем ли има, докторе?

– Ами, не мисля, че е сериозен проблем, но изглежда един от малките винтове се е променил, от месинг на сребро, и аз рядко съм виждал да се случва такова нещо. Това може да означава, че понякога получаваш грешна връзка при свързване със силовото поле. Среброто работи с по-висока честота от тази, с която системата обикновено работи, но все още е в обхват. Ако забележиш някакви проблеми, моля, уведоми ме и ще можем да ги заменим, за да те върнем в центъра на честотния диапазон – каза д-р Суийни с известна несигурност.

– Звучи ми като надграждане – каза Маатан с нахална усмивка. – Любопитен съм да разбера какво е причинило това. Докторе, да те попитам пак, защо имаме 5 винта? Казаха ми отдавна и не мога да си спомня отговора.

– Всеки малък винт се свързва с едно от петте сетива в тялото. Петте сетива са петте входа и ние искаме да ги защитим от покваряващи влияния, които биха могли да засегнат човека негативно. Особено високочестотните диапазони. Те наистина могат да създадат смущения.

– По какъв начин? – запита Маатан.

Верни в малките неща

– Ами това може да доведе до хаос в града. Твърде много излагане на много висока честота може да доведе хората до заблуждаващи мисловни процеси, които пък водят до насилие и турбуленция в града, както и да окажат допълнителен натиск върху нервната система.

Интересно, размишляваше Маатан.

– Още нещо, докторе.

– Да, Маатан?

– О, няма значение, не е толкова важно.

Докато Маатан се прибираше вкъщи, той се чудеше защо тези неща са били свързани с петте сетива и защо едно от неговите се е превърнало в сребро.

Трябва да направя още изследвания по този въпрос, помисли си Маатан. По някаква причина не съм отдал нужното внимание на този въпрос. Мислих си, че това е добре понеже не исках да ми се инжектират разни неща. Но проблемът със среброто е странен. Как е станало това? Ами въпросът за по-високите честоти? С каква цел е всичко това? Толкова много за научаване. „Татко, молитвата ми е да ме водиш в цялата Си истина, в името на Исус. Амин“.

ГЛАВА 13

Небесата като месинг и земята като желязо

- Здравей, скъпа, у дома съм – каза Маатан, като се насочи към кухнята и целуна Стела по бузата.
- Изглеждаш така, сякаш обмисляш нещо, скъпи – попита разбиращо Стела.
- Имах много интересно посещение при лекаря. Един от петте винта прикрепени към главата ми изглежда е станал сребърен. Чудя се какво означава всичко това. Попитах лекаря защо са ни поставени тези винтове и той каза, че това е свързано с петте сетива: зрение, слух, обоняние, вкус и докосване.
- Да, научих за това в часовете за медицински сестри. Те предпазват сетивата ни от електромагнитната турбуленция извън града.
- Позволи ми да проверя винтовете, прикрепени към твоята глава, Стела.
- Защо, Маатан?
- Искам да видя дали някои от твоите месингови винтове не са станали сребърни. Хммм, трудно е да се каже. Чакай малко. – Маатан

Небесата като месинг и земята като желязо

се втурна в кабинета си и се върна с една лупа – Интересно, един от тях със сигурност е с различен цвят, но не съм сигурен за останалите.

– Странно ... Когато ти докосна първия винт, имах усещане на езика си. Дали той не е свързан с вкуса.

– Хммм, може и да си прозряла нещо. Защо винтът, който е свързан с вкуса променя металния си състав? Трябва да се молим, за да разберем това!

Маатан и Стела коленичиха заедно в салона и се помолиха: „Татко небесен, моля Те, помогни ни да разберем какво означава това. Обещал Си в Словото Си, че ако на някой не му достига мъдрост, той може да иска от Теб. Благодаря Ти, че чу молитвата ни. В името на Исус, Амин“.

– Маатан, току-що ми дойде идеята да проуча тези метали в Библията и да видя какво пише за тях.

– Страхотна идея. Вярвам, че Господ те е вдъхновил да направиш това.

Маатан стартира компютъра си и отвори електронната си Библия, а след това въведе месинг (*brass*) в опцията за търсене.

– Първият стих е в Битие – възкликна Маатан. – Виж какво пише!

"И Села също роди Тувал-Каин, ковач на всякакво изделие от мед⁶ (англ. *brass*) и желязо; а сестра на Тувал-Каин беше Наама" (Битие 4:22, Верен 2010).

– Знаеш ли кой е бил Тувал-Каин, Стела? Той е потомък на Каин, и това е човекът, който е измислил месинга.

⁶ Бел. прев. Думата на български е *мед*, но в английските преводи оригиналната дума е превеждана като *brass* (месинг) или като *bronze* (бронз)

Небесата като месинг и земята като желязо

– По някаква причина Новата ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ (NKJV) и Новият Международен Превод (NIV) използват думата *бронз*. Има ли причина за тази разлика?

Маатан изписа двете думи в Google, за да види каква точно е тяхната разлика: „Както *месингът* така и *бронзът* съдържат мед, но месингът комбинира медта с цинк, докато бронзът я комбинира до голяма степен с калай, а също и с други елементи като фосфор, манган, алуминий или силиций.”

– Предполагам основната идея е, че и двата метала представляват изкуствена (направена от човека) сплав. Това вече прави нещата доста интересни. Нека засега останем с автентичната ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ и просто да следваме препратките към месинг.

– Какво казват някои от останалите стихове?

– В няколко стиха от книгата Изход се описва, че предметите в двора на светилището са направени от месинг (жертвен олтар и умивалник) – каза оживено Маатан.

– Защо Бог би използвал изкуствена сплав в Своето светилище?

– Добър въпрос. Не знам ... Леле, виж този стих във Второзаконие, Стела!

"И небето ти, което е над главата ти, ще бъде месинг, а земята, която е под теб — желязо." (Второзаконие 28:23, Версия на крал Джеймс).

– Защо Бог е казал това, Маатан? Каква е причината?

– Нека проверя какво се казва по-рано в главата. В стих 15 се казва следното:

"Но ако не слушаш гласа на ГОСПОДА, своя Бог, да внимаваш да вършиш всички Негови заповеди и Негови наредби, които днес ти заповядвам, тогава всички тези проклетия ще дойдат върху теб и ще те постигнат" (Второзаконие 28:15).

Небесата като месинг и земята като желязо

– Излиза че, когато Божият народ не е опазил Неговите заповеди и наредби, небето става медно (месинг) и земята под краката им желязо. Значи това е нещо негативно. Това е проклятие върху тези, които не ходят в Божиите заповеди и наредби!

– Изражението на лицето ти е необичайно, Маатан. За какво си мислиш?

– Ти наистина ме познаваш, скъпа. Може би идеята е щура, но в момента си мисля за онези стоманени стълбове в покрайнините на града, които се използват за телекомуникационната мрежа. Те са направени от стомана, която е предимно желязо.

– Накъде те води този факт? – попита Стела с озадачен поглед.

– Знаеш ли поговорката, че някой е толкова небесно мислещ, че не се справя добре на земята?

– Да, но не виждам каква е връзката.

– Знаеш, че живеем в свят, който до голяма степен се противопоставя на Божиите заповеди. Християнските църкви отхвърлят Божията събота и останалият свят очевидно не се интересува от спазването на Божиите заповеди, освен когато това отговаря на техния дневен ред.

– Маатан спря за момент и закрачи напред-назад, докато Стела търпеливо чакаше следващото му изречение.

– Често ходех в Централен парк и наблюдавах фонтана там. Фигурите там са направени от месинг. Централната фигура е Аполон, от който се излива потокът на живота. Той е син на Зевс и един от най-мощните гръцките богове. Разбира се, Аполон има сила да вижда в бъдещето и има власт над светлината. Когато разгледаш структурата на нашия градски център, ще видиш, че бизнес кварталът, църквата и паметникът на войната са разположени около този фонтан, изработен от месинг. Аполон, с протегнатата ръка, демонстрирайки властта си над хората, е в най-високата точка на центъра. Остани с мен сега, докато свързва някои от тези точки. Когато се изучава Данаил 2-ра глава, Гръцкото царство е представено като мед (месинг), а Римското

Небесата като месинг и земята като желязо

царство е представено чрез желязо. Римляните приели философската система на Гърция и я въвели в масовия живот чрез практически начини. Цялата тази система е адаптирана и въздигната от Римската църква, която господствала над света в продължение на 1260 години.

– Да, но аз все още не успявам да свържа нещата – призна, Стела, смеейки се.

– Месинговите винтове поставени на главите ни са електромагнитно свързани със стоманените стълбове около града. Следователно тази система е засегнала сетивата ни, така че нашето възприемане на света е повлияно от гръцката философия и начин на живот. Небесата над нас или мястото, където умовете ни функционират в духовната сфера, са медни; земята под краката ни е подчинена на тези стоманени/железни стълбове, които окръжават града.

– Но аз си мислех, че, когато винтовете са свързани със стълбовете, те ни предпазват от заболявания и налудничавост? Как това е свързано с гръцката философия?

– Строителите на града били толкова убедени, че гръцката философия, която сме наследили от нашите предци, е добра, че те смятат всеки, който мисли по различен начин, за „налудничав“. Не забравяй, че градовете са построени за първи път от потомците на Каин, който имал ума на Сатана, докато Нимрод е първият, който контролирал населението на базата на държавен, а не на семеен (племенен) принцип. Строителите на нашия съвременен град са създали система, която според тях е защитаваща, но тя всъщност пречи на всички да получат достъп до по-високите духовни честоти! – още докато говореше Маатан беше поразен от далеч достигащите последици на това.

Това, което казваше Маатан, звучеше правилно според интуицията на Стела. Месинговите винтове никога не й бяха изглеждали медицински разумни ..., а над жителите на града имаше духовна тъпота.

Небесата като месинг и земята като желязо

– Сега всичко си дойде на мястото. Еха! Колко стълба има около града?

– Има 5 основни кули, а освен тях има и по-малки, които са осеяни из целия град, за да повтарят сигнала. Това означава, че ние все още сме силно повлиявани от тази система.

– Но какво ще кажеш за среброто? Какво означава то? – запита Стела с широко отворени очи.

– Трябва да е в Библията. Сигурен съм, че ще намерим отговора там ... Виж това! – извика Маатан:

"И ще дойдат приведени при теб синовете на твоите потисници **и всички, които са те презирали, ще се поклонят до стъпалата на краката ти и ще те наричат град на ГОСПОДА**, Сион на Светия Израилев. Вместо това, че бе оставен и намразен и никой не минаваше през теб, **ще те направя вечно величие, радост от поколение в поколение**. Ще сучеш млякото на народите, да, ще сучеш от гърдите на царе; и ще познаеш, че Аз, ГОСПОД, съм твоят Спасител и твоят Изкупител, Силният Яковов. **Вместо бронз [месинг] ще донеса злато и вместо желязо ще донеса сребро, и вместо дърво — бронз, и вместо камъни — желязо**. И ще сложа мира за твой надзирател и правдата — за твои началници" (Исаия 60:14-17).

– Виждаш ли връзката, Стела?

– Виждам, че когато Духът на Бога идва при Неговия народ, всички елементи се надграждат.

– Точно!

– Но защо нашият месинг не се превърна в злато? Защо се превърна на сребро?

– Добър въпрос. Когато се вгледаме в Данаил 2-ра глава, стъпката между месинг и злато е сребро. Това ме кара да смятам, че имаме още да се учим. Но и Бог започва да изпълнява Своите обещания към нас. Погледни контекста на главата:

Небесата като месинг и земята като желязо

"Стани, свети, защото дойде светлината ти и славата ГОСПОДНА те осия. Защото, ето, тъмнина покрива земята и мрак — племената; а над теб ще осияе ГОСПОД и славата Му ще се яви над теб. И народите ще дойдат при светлината ти, и царете — при сиянието на зората ти" (Исаия 60:1-3).

– Това е главата за Високия вик на четвъртия ангел от Откровение 18-та глава. Цялата земя ще се изпълни със славата на Господа. Това означава, че се приближаваме към това време. Трябва да има повече информация за това ... – Маатан преглеждаше още стихове, търсейки нова следа – Хей , погледни друго място, където се споменава медта - Езекиил 22:18.

"Сине човешки, израилевият дом ми стана шлака. Те всички са мед и калай, желязо и олово в пещта; станаха дори шлака от сребро" (Езекиил 22:18, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Това се отнася за израилевия дом, Божият избран народ. Те станали мед (месинг), калай , желязо и като шлака от сребро; всички по-нисши метали, символично – посочи Стела в момент на просветление. – Така че, очевидно, Божият народ бил отдалечен от истината, но в Исаия Бог казва, че Той ще ги върне обратно. Различните степени на металите отразяват дали се приближават до Бога или се отдалечават все повече от Него.

– Много добре, Стела. Слава на Бога. Вярвам, че го каза точно на място!

– Това означава, че трябва да напуснем този град, нали? - намеси се Стела.

– Да, но мисля, че ако се опитаме да го напуснем, докато все още имаме прикачени към нас тези месингови винтове, ще има някакви последици. Трябва да намерим начин тези винтове да се превърнат в златни.

Маатан беше дълбоко замислен. *Колко мощни бяха тези стълбове?* Чудеше се той преди да продължи:

– Тъкмо си спомних за един филм от началото на 1980-те. Казваше се „Вечеря с Андре“. При една сцена, при която Андре вечеря с приятеля

Небесата като месинг и земята като желязо

си, той показва, че град Ню Йорк се е превърнал на затвор, в който членовете на града са едновременно затворници и пазачи. Не можете да излезете извън града. Дори ако поискате да го направите, вие бихте почувствали необходимостта да защитите, това което е било построено. Жителите са се били идентифицирали със своя затвор. Вярвам, че сега преживяваме точно това. Въпросът е, как да намерим изход от този град?

Маатан хвана Стела за ръка и те тихо влязоха в стаята на Кай, където той спеше спокойно. Маатан беше пропит с дълбоко желание да изведе семейството си от града. През сълзи тихо изпя една от любимите си песни, а Стела се присъедини към него.

Отвори очите ми, за да видя
проблясъци на истината, която имаш за мен;
Постави в ръцете ми прекрасния ключ,
който ще отключи вратата и ще ме освободи

Сега тихо Те чакам
готов, Боже мой, Твоята воля да видя.
Отвори очите ми, озари ме, Спасител божествен!

Отвори ушите ми, за да чуя
ясните гласове на истината, която ми изпращаш;
и докато вълнуващите тонове достигат ушите ми,
всичко фалшиво ще изчезне

Сега тихо Те чакам
готов, Боже мой, Твоята воля да видя
Отвори ушите ми, озари ме, Спасител божествен!

Небесата като месинг и земята като желязо

Отвори устата ми и нека нося с
радост топлата истина навсякъде;
отвори сърцето ми и ме подготви
любовта с Твоите деца да споделя.

Сега тихо Те чакам
готов, Боже мой, волята Ти да видя
отвори сърцето ми, озари ме, Спасител божествен!

ГЛАВА 14

Лео

Няколко месеца по-късно, Стела нахлу през вратата.

– Скъпи, скъпи, познай какво разбрах!?

– Възлюбена, с такова влизане бих предположил, че отново си бременна!

– Да, Маатан! 8-ма седмица.

– Какво те подтикна да направиш теста?

– Започвах да чувствам малко гадене сутрин и реших, че трябва да проверя, и отговорът беше положителен.

– Прекрасно, скъпа. Слава на Бога. Това е време за празнуване.

– Маатан скочи и се опита да направи руски танцови движения, докато не падна от смях. – Кай ще има малък спътник. Толкова съм щастлив.

– Маатан се втурна към Кай и го вдигна високо във въздуха. – Чу ли това, Кай?! Ще имаш малък брат или сестра!

Кай, който сега беше на 2-годишна възраст, се опита да възприеме напълно новината.

– Един малък брат би било добре – каза той бавно.

– Можем да представим тази молба пред нашия небесен Отец. Ние с мама сме доволни на всичко, което ни дава Той.

Кай вдигна ръце във въздуха, викайки :

Лео

– Яхууу! Ехаааа! Ще имам малък брат!

Той тичаше обикаляйки в салона все по-бързо и по-бързо, докато накрая не се срина от наслада.

– И така, Стела, какви имена имаме този път?

– Е, ако е момиче, разбира се, това ще бъде Ейми, а ако е момче, си мислех за Леонард, което означава лъвско сърце.

– Малък Лео, нали - лъвът от племето Юда – каза Маатан, – Харесва ми. Ако е момче, ще бъде Лео.

– Знам, че Господ ще се погрижи за нас, въпреки че трябва да намерим изход от този град. В Библията се казва моят Бог ще снабди всяка ваша нужда – каза Маатан.

– Аз избирам да се доверя, че Този, Който ни дава този скъпоценен живот, ще осигури и защитата ни.

– Амин, Стела.

– С какво се занимаваш днес? – попита Стела.

– Току-що разгледах библейските текстове, които говорят за природата на човека. Последният път, когато разговаряхме за тези неща, Дейвид ме попита, защо има спешност във вестта за Второто пришествие, ако когато умреш, отиваш направо в рая. Това ни връща към фонтана в парка и Аполон. Гърците са вярвали в безсмъртието на душата и тази идея в гръцката ѝ форма е нахлула в християнството. Платон вярвал, че душата може да живее и след смъртта и е способна да мисли. Той също така смятал, че тя може да се въплъти в нови тела. Той със сигурност не е бил единственият разсъждавал по този начин. Влиянието на гръцката философия върху църквата е това, което е имало най-голямо въздействие върху днешните вярвания на хората. Реформаторите, по-специално Жан Калвин, наложили със сила това вярване, а повечето протестанти просто последвали своя водач.

– Е, тогава, моля се, това да мине добре, Маатан. Знам, че Господ ще ти помогне.

– Благодаря, Стела. Да, и аз вярвам в това.

На следващия ден Маатан надникна в офиса на Дейвид и каза:

– Свободен ли си по време на обяда, за да разгледаме въпроса, който ми зададе по-рано, относно Второто пришествие?

– Всъщност, това ще трябва да поизчака до следващата седмица, Маатан, тъй като трябва да изчистя някои други неща.

– Не се тревожи, шефе; О, и познай, Стела отново е бременна. Всички в домочадието на Джейкъбсън сме ухилени до уши.

– Поздравления, Маатан, това е прекрасна новина. Моля, предай моите най-добри пожелания на Стела.

– Благодаря, ще го направя.

Онази нощ, на път за къщи, Маатан започна да мисли за петте месингови винта, завити върху главата му и защо единият, който той докосна на главата на Стела създаде усещане в устата ѝ. Защо винтът, свързан с усещането ѝ за вкус, се бе превърнал в сребро? Маатан се помоли на Господ: *„Какво означава това, Татко, и кои са нещата, които не разбираме? Моля Те, покажи ми отговора в Твоето слово“*. Изведнъж той си спомни нещо от Псалмите, което беше научил като дете:

"Колко са сладки за небцето ми Твоите думи, повече от мед в устата ми!" (Псалми 119:103).

Възможно ли е месинговият винт, прикрепен към главата, всъщност да отслабва способността ни да разбираме Божието Слово? Маатан си припомни времето, когато беше в Централен парк и как целият град обкръжава месинговия фонтан и поклонението на Аполон. *Божието Слово е филтрирано така, че истинският Бог да остане неразкрит. Цялата ни култура ни кара да четем Библията погрешно. Но Бог е обещал да превърне месинга в злато. Тъй*

Лео

като живеем в гръцката система на мислене, очевидно аз самият също трябва да съм бил засегнат от нея. Но как?

Маатан си припомни, че именно Тувал-Каин е създал месинга. Той бил една, направена от човека сплав, а не нещо, което Бог бил създал. По този начин месингът представлява човешкия опит да слее Божието слово със собствените си идеи, развъртавайки това Божие Слово. Думите на песента, която Маатан бе изпял над Кай изплуваха в паметта му и дълбоко от сърцето си той се помоли с тях:

Отвори очите ми, за да видя
проблясъци на истината, която имаш за мен;
постави в ръцете ми прекрасния ключ,
който ще отключи вратата и ще ме освободи.

Времето отмина бързо и това, което преди две години беше като ново приключение, вече бе по-познато на Маатан и Стела, докато караха към болницата за раждането на новото попълнение в семейството им. Стела не се чувстваше подготвена както предния път поради факта, че трябваше да се грижи за Кай, който понякога я държеше будна посред нощ. Трудно е, когато времето ти вече не е напълно твое! За малкия Кай се грижеше баба, въпреки че той протестираше и искаше да пътува с мама и тате.

Три часа по-късно се роди малкият Лео. За пореден път Маатан имаше радостта да държи сина си в ръце и да благодари на Отец за подаръка - момче.

– Добре дошъл в света, малки Лео. Бъди изпълнен с Духа на Юдовия лъв и бъди благословение за света.

Стела беше благодарна, че процесът на раждане този път беше много по-кратък. Тя беше доволна. Беше благословила съпруга си с двама сина. Зарадва се много, когато видя Маатан да държи Лео в ръцете си.

– Благодаря ти, Стела, за това скъпоценно малко вързопче.

– Аз наистина вярвам, че сте имали нещо общо с това, г-н Джейкъбсън
– засмя се Стела.

– Е, разбира се, но ти извърши най-трудната част от него. Отхранваше го в себе си и го направи да порасне – отбеляза щастливо Маатан. – Ще се върна при Кай, а сутринта ще дойдем, за да може той да поздрави новия си малък брат. Той ще бъде доволен. До утре, скъпа. Обичам те.

Маатан целуна нежно Стела и си тръгна, подскачайки от радост.

ГЛАВА 15

Сребърната обшивка на тъмния облак

През следващите няколко години, Маатан и Стела бяха насочени към възпитаване на техните скъпоценни момчета на Божията любов. Те често трябваше да отиват при Господ, за да се научат как да се справят с развиващите се характери на децата си и как да ги дисциплинират в любовта. Търпение! Как да се поддържа Христовия дух, когато децата ви не правят нещата, които ги молите?

В същото време те обичаха да виждат как момчетата им реагират на света около тях. Беше голямо удоволствие да ги заведат сред природата и да ги видят как откликват на красотата около тях. Особено в съботите, те намираха утеха и комфорт в красотата на Божието творение.

Една сутрин Маатан размишляваше върху откъс от Библията и обмисляше значението на следните думи:

"Както е писано: „Няма праведен нито един, няма никой разумен, няма кой да търси Бога. Всички се отклониха, заедно станаха негодни, няма кой да върши добро, няма нито един" (Римляни 3:10-12).

Сребърната обшивка на тъмния облак

„Наистина ли, Господи? Никой не Те търси? Дори и аз? Това е трудна за схващане мисъл“. На Маатан беше припомнен стих в книгата на Йеремя, който имаше връзка с това:

"ГОСПОД ми се яви отдалеч и каза: Да, с вечна любов те възлюбих и те привлякох с милост" (Еремия 31:3).

„Значи, когато аз усецам желание за Теб, Господи, това е, защото Ти си Този, Който ме привлича към Себе Си?“ Всъщност Маатан никога досега не бе мислил толкова много по този въпрос. Сълзите започнаха да се стичат от очите му. *„Искаш да кажеш, че никога не съм Те желал по собствена воля? Винаги ли само Ти си ме искал?“* След това Маатан чу думите от Писанието:

"Аз съм лозата, вие сте пръчките; който стои в Мен и Аз — в него, той дава много плод; защото, отделени от Мен, не можете да направите нищо" (Йоан 15:5).

Всяко мое желание да постъпвам правилно идва от Исус. Всяка мисъл за доброта към жена ми и синовете ни идва от Исус. Аз съм напълно зависим от Него за всичко, не само за физическото си съществуване и защитата ми от Сатана и ангелите му, но и за самите ми желания да върша добро. „Те идват само от Теб, Господи“.

Маатан бе привлечен в тази посока поради осъзнаването, че и той, и съпругата му не са имали съвършена любов към синовете си. Понякога те изпитваха раздразнение и досада, когато многократно трябваше да правят неща, които бяха загуба на време. Тези мисли рядко бяха изказвани на глас, ако въобще са били. Такъв бе опитът при отглеждането на деца, а оплакването от него изглеждаше погрешно.

И все пак Маатан си спомни първия път, когато бе помолил Кай да направи нещо, и енергичното "НЕ", с което отговори Кай. Това бе шокирало Маатан. Такива случаи, на проява на Аз-ът, създаваха разочарование в него и в Стела.

Маатан можеше просто да обвини синовете си за лошото им поведение и да ги накаже за това, но Божият Дух го убеждаваше, че

Сребърната обшивка на тъмния облак

децата му проявяват качествата на неговия собствен характер, с цел да опознае себе си по-добре, а това беше много конфронтращо.

Стела бе често през нощта с момчетата. Липсата на сън разкриваше елементи от характера, както на Маатан, така и на Стела. И двамата ги болеше да виждат, че са в състояние да проявят егоизъм един към друг. Може ли да използват липсата на сън, за да оправдаят неправилните думи? Какво влияние би имало това върху момчетата? Без да осъзнава, Маатан получаваше някои от отговорите, свързани с останалите месингови винтове, навити на главата му.

Маатан почувства изкушението да съди и осъжда, когато Стела или момчетата не приемат сериозно съвета му. Той размишляваше над този дух на съпротива в тях. Защо момчетата му понякога започваха да проявяват толкова силно противопоставяне? Защо Стела понякога го разпитва по начин, който той преживяваше като подкопаване на авторитета му? Понякога неговото второ предположение го караше да се чуди дали той наистина е Божи човек и дали е достоен да има позицията ръководител на дома.

Знаеше, че жена му и синовете му го обичат, но имаше елементи като тези, които влияеха на техните взаимоотношения.

Маатан размишляваше върху няколко от връзките си в църквата и на работното си място. Той си помисли за степента, в която се използваша сарказъм и шеги, тенденцията да се говори и да бъдат осъждани хора, които не присъстват на срещата. Спомените проблясваха и убеждението за грях започваше да го завладява.

В продължение на седмици, Маатан се отклоняваше от духовната си посока. Изпитваше мъчително чувство на съмнение дали наистина обича Бог и дали е честен човек. Изглеждаше невъзможно да се промени. Познаваше Божията любов и се доверяваше на Неговата милост и благодат чрез дара на Неговия Син, но защо не се променяше както очакваше?

Някои пастори бяха обещавали триумфиращ християнски живот, но това изглеждаше по-далеч от всякога. Други служители изтъкваха

Сребърната обшивка на тъмния облак

постоянно, че падането в грях е неизбежна действителност в живота, затова омаловажаваха закона, вместо да се доверят на Божията благодат. Отначало това изглеждаше успокояващо, но в действителност, то го насърчи да игнорира недостатъците на характера си и само непрекъснато да моли за благодат, без да има желанието да се промени. Просто нямаше никакъв смисъл. Маатан искаше да спре с действията си да наранява хората около себе си. Бе чел достатъчно от Библията, за да знае, че Исус е обещал, когато идва в живота ни, да ни промени:

"И така, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина, ето, (всичко) стана ново!" (2Коринтяни 5:17).

"А на Онзи, Който може да ви пази от препъване и да ви представи непорочни пред Своята слава с голяма радост," (Юда 1:24).

"В това се усъвършенства любовта в нас, че имаме дръзновение в съдния ден, защото, както е Той, така сме и ние в този свят" (1Йоаново 4:17).

На Маатан раждането на децата го караше да вижда себе си в една потговорна позиция и той започваше да се чувства много угрижен. Това го караше да коленичи, за да търси отговори в Божието Слово. А, сега, в 3-та глава на Римляни, той получаваше истинска представа за себе си.

Римляни 3-та глава казваше, че всички са грешници, никой не е по-добър от който и да е друг и всички вършат добро, само защото Бог го извършва. Когато Маатан започна да осъзнава това (което не беше лесно), той почувства странно усещане за утеха. Човешката природа не може лесно да приеме равнището на своята поквара; но когато човек усети тежестта на своето състояние и получи правилна диагноза, в това има утеха, защото проблемът е бил обяснен.

Докато Маатан беше потънал в мисли, легнал върху леглото си, Кай, тичайки, влезе в стаята, качи се на леглото и каза:

– Тате, обичам те!

Сребърната обшивка на тъмния облак

– Ехааа, благодаря ти, сине! – каза Маатан, докато стискаше здраво сина си.

В този момент Маатан получи внушение: *„Просто исках да ти кажа колко много те обичам, Маатан, и вдъхнових сина ти да ти го каже от Мое име“*. След като поигра малко с Кай, Маатан отиде на разходка, за да помисли върху това, което току-що бе преживял. Тогава той видя една майка, която люлееше момиченцето си на люлка и двете се смееха заедно. *Виждаш ли, Маатан? От къде идва тази невинна радост - тази любов между хората - когато няма праведен и няма кой да търси Бога? Аз съм източникът на всеки правилен импулс; Аз съм светлината, която осветява всеки човек, който идва на света.*

Маатан се спря на пътя си. „Господи Исусе, как можеш да обичаш някой като мен? Ти си толкова добър, а аз съм толкова зъл. Защо продължаваш да се опитваш да ни помагаш, когато сме толкова егоистични и покварени?“

Поради тази причина дойдох на света, Маатан. Не съм дошъл да съдя света, но, за да може светът да се спаси чрез Мен.

Сълзите се стичаха по лицето на Маатан. „Вярвам ти, Господи. Не разбирам защо би го направил, но Ти вярвам и Ти благодаря за огромната Ти любов към мен. Да мисля, че всеки ден ме вдъхновяваш да постъпвам правилно. Всяка сутрин ми внушаваш да се моля и да чета своята Библия. Всеки ден ме вдъхновяваш да казвам на жена си и децата си, че ги обичам. Всичко това идва от Теб!“ Това бе толкова велика мисъл, революционна мисъл - не защото концепцията е логично разбрана, но защото реалността на тази истина се бе погълнала в психиката на Маатан.

Колко измамно е човешкото сърце! То отрича реалността, че е страшно болно и е изцяло за поправка (Ер. 17:9). Единственият лек е да умреш за себе си и да се родиш отново при разкриването на невероятната Божия любов към човешката раса. Когато Маатан разбра, че Исус е Този, Който му е давал ежедневно всички негови добри мисли и желания, това го изпълваше с такава благодарност, че

Сребърната обшивка на тъмния облак

изворите на душата му бликнаха в порой от любов към неговия Изкупител.

Слънцето сякаш грееше около Маатан, а пеещите птици по дърветата като че ли разбираха радостта му и пееха с него. Маатан се носеше към дома под нежния бриз на Духа и запя песен, която изразяваше чувствата му. Танцуваше из преддверието в прослава, пеейки с пълно гърло:

Ако небето и галактиките
обявят свящото Ти име,
ако цялото творение намери думите,
с които да обяви Твоята мощ,
тогава как мога да изразя
с думи и в дните си
Твоята слава и величие,
и да живея живот на прослава
и да живея живот на ...

Слава за Теб, о, Господи, аз ще Те славя!
Гласът ми ще се присъедини към припева,
който пее цялото творение,
слава на Теб, о, Господи,
аз ще Те хваля!
Мой Учителю, мой Изкупителю,
Мой Спасител и Цар.

Ако звездите могат да намерят начин да разкажат
историята на техния Цар,
и ако самият простор
успее да намери начин да възпее,
как мога да запазя мълчание след това
и да не избухна в песен
на възхвала към моя Изкупител,
Който ме е обичал през цялото време,
тогава Господи аз трябва да ...

Сребърната обшивка на тъмния облак

Те прославя, о, Господи, аз ще Те славя!
Гласът ми ще се присъедини към припева,
който пее цялото творение;
Хвалим Те, о, Господи,
аз ще Те хваля!
Мой Учителю, мой Изкупителю,
Мой Спасител и мой Изкупител.⁷

⁷ Стив Грийн – Слава на Теб, о, Господи, от албума „Намери ни верни”. Sparrow Record 1988.

ГЛАВА 16

Такива са чувствата ми към теб

Една съботна сутрин Маатан и Стела решиха да останат вкъщи, вместо да отидат на църква. Маатан просто искаше да мисли, да се моли и да размишлява върху любовта на Бог и Неговата доброта. Затова той отиде сам на разходка. Умът му се насочи към деня, в който се роди Кай. Той си спомни онзи вечен момент, когато очите им се срещнаха и мисълта на дълбока любов, че *това е неговият скъпоценен син*. Любовта, която изпитваше към сина си, нямаше нищо общо с това, което синът му можеше да направи за него. Тя не беше защото очакваше величие от сина си в бъдеще, с цел да изживее своя живот, чрез сина си. Маатан би направил всичко възможно, за да може Кай да има свободата да избира собствената си съдба. Той обичаше сина си, защото той бе дошъл от него; той беше направен по негов собствен образ. Кай наследи своето човешко естество от своя баща и чрез майка си.

Маатан се замисли за думите на небесния Отец към Сина Му: „Ти си Моят възлюбен Син, в Когото благоволя” (Мат. 3:17). В съзнанието му дойде изблик на светлина. **Божият Син е наследил цялата Си божественост от Своя Баща. Не беше необходимо да доказва тази божественост или да я спечелва; Той просто я е наследил.** Следните текстове му дойдоха на ум:

Такива са чувствата ми към теб

"Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си;" (Йоан 5:26).

"Отец люби Сина и е предал всичко в Неговата ръка" (Йоан 3:35).

*Бях възпитан да вярвам, че Исус е равен на Своя Баща поради Неговата сила, интелект и възраст. Бях учен, че Исус е Всемогъщият Бог поради Своего всемогъщество, но реалността е, **че Исус е Бог, защото е наследил това от Своя Баща.** Не трябваше да доказва или спечелва това; Той просто го е получил! Идентичността на Божия Син се определяше от връзката Му с Неговия Баща, а не от присъщите Му качества, независимо от Неговия Баща. Христос е бил напълно в мир в позицията си на Единородния Син Божий, защото Неговият Отец Му е дал всичко, и Той бил сигурен, че Неговият Отец Го обича.*

Целият небосвод сякаш светеше, когато небесата обявиха Божията слава. Сърцето на Маатан започна да тупти учестено. В съзнанието му това звучеше като сгромолясване на метал, а след това експлозия. Усети парене на четири места по главата си.

Нещо се беше променило! Нещо революционно се беше случило!

Маатан!

Хм, аз чух името си, помисли си Маатан. „Ти ли си това, Господи?“

*Маатан, помниш ли молитвата, с която се помоли в деня, когато се роди синът ти? „**Аз не искам да застане нищо между мен и сина ми и просто искам той да ме познава**“.*

Маатан усещаше как сърцето му бие в кратката пауза. После чу ясно изразена мисълта: „*Такива са и Моите чувства към теб*“.

Това наистина ли се случва? Разговарям ли с небесния Бог, Този, Който е направил небето и земята? Боже, Ти искаш такива отношения с мен?

Сърцето на Маатан извика: "Господи, как може да искаш да имаш такава тясна връзка с мен? Аз съм толкова голям грешник".

Такива са чувствата ми към теб

Не си ли споделял това с другите в продължение на години - любовта на Бог като Баща?

„Да, Господи, но аз съм такъв лицемер. Не прилагам всички неща, които знам, че са правилни. Често се провалям ... *Защо реагирам по този начин? Защо се съпротивлявам? Това е лудост. Та това е възможно най-красивото нещо*”.

Умът му се блъскаше напред-назад, в продължение на 10 минути.

Ще ме отхвърлиш ли, Маатан?

Маатан почувства болка и започна да плаче.

– Не, Господи. Не мога да Те отхвърля. Това е толкова красиво. Ти не желаш нищо да застане между нас, Ти просто искаш да Те познавам. Приемам го, Господи. Изкушавам се да се противопоставя, но виждам, че това е само поради злото ми желание да се докажа, че съм достоен. Сега виждам, че мога просто да наследя всичко това, като вярвам, че съм Твой син, чрез Христос, Който е Единородният Син. Точно, както Исус, аз съм обичан син на Отец и чрез Исус мога да видя тази реалност. Христос поставя тази увереност в сърцето ми, така че да съм в състояние да повярвам, че съм приет в Твоето семейство. Той може да вложи тази увереност в сърцето ми, защото сам я притежава чрез Своето наследство от Отец. Вярвам Ти, Татко. Вярвам, че съм приет като Твое дете, просто по наследство, точно както е Твоят красив Син. Любовта, която си вложил в сърцето ми към моя собствен син ми помогна да виждам какво означавам за Теб. Благодаря Ти – Сълзи се стичаха по лицето на Маатан ... Бе толкова просто, но никога преди не го бе виждал по този начин. – Благодаря Ти, Исусе, че ме примиряваш с Твоя Отец!

Маатан искаше да сподели новото си откритие с любимата си съпруга.

– Стела! Току-що се случи нещо невероятно. – Маатан разказа набързо цялата история.

Такива са чувствата ми към теб

– Слава на Отец, Маатан. Удивително е, че Бог ни е дал тази способност да Го разбираме, чрез създаването на собствено семейство. – Стела погледна внимателно Маатан. Нещо се беше променило в лицето му, все едно тежест се беше вдигнала от него. – Чудя се ... Позволи ми да разгледам винтовете на главата ти. Каза, че усещаш, че нещо ти се е случило.

– Да, Стела, моля, провери - какво виждаш?

Стела донесе лупата и провери всеки от винтовете.

– Всички те, Маатан.

– Всички те, какво Стела? - развълнувано попита Маатан.

– Всички те са станали сребърни!

– Нека проверя твоите –помоли Маатан, като взе лупата. – Да! И всички твои винтове са станали сребърни.

Маатан прегърна Стела и двамата коленичиха заедно.

– Мили Исусе, Твоето иго наистина е благо, и бремето Ти е леко, Господи. Наистина Ти ни даваш почивка от тежестта на бремената ни чрез Твоето наследство. Твоята синовност от Отец е пътят към Него. Наистина, Ти си пътят, истината и животът. Който има Сина, има живот. А който няма Сина, няма живот. Ние се прекланяме пред могъщия Син на Отец. Ние Ти се покланяме, Сине възлюбен и намираме свобода в Твоята идентичност. Почиваме си в благослова на Отец над Теб при кръщението Ти – "Моят възлюбен, в Когото е Моето благоволение!" – Благословено да бъде името Господне.

ГЛАВА 17

Когато Земята спря

– Маатан, утре трябва да отидеш до рециклиращия център за дрехи „втора ръка“, за да разбереш защо имаме значителен спад в приходите ни – загрижено замоли Дейвид.

– Разбира се, шефе. Това ще е първото нещо, което ще направя утре сутринта – съгласи се Маатан.

Това беше една обикновена утрин, вторник на 11-ти септември 2001 г. Беше прекрасен ясен и слънчев ден. В небето нямаше облак. Маатан пристигна в центъра на Спринг Хил в 8:30 ч. и разговаря с Джеймс, мениджърът. Маатан и Джеймс се опитваха да сглобят доказателствата, когато изведнъж, около тях, настана суматоха. Хората панически тичаха навън.

– Какво става? – спогледаха се и двамата объркани.

Втурнаха се навън и видяха, че северната кула на Световния търговски център е обвита в дим.

– Какво се случва там? – ахна Джеймс. Той изтича вътре, за да вземе бинокъл. Кулата беше на около 5 км от мястото, където бяха те, така че тя можеше да се види и с просто око.

Когато Земята спря

– Оле-ле! – възкликна Джеймс – облаци черен дим излизат от нещо, което прилича на масивна дупка в една от сградите на Световния търговски център!

Маатан се чувстваше много неловко.

– Това експлозия на бомба ли беше или какво? Нека се помолим за онези бедни хора, които са били засегнати от това. Със сигурност някои хора биха загинали от толкова голям взрив. „Татко, моля Те, помогни на онези бедни хора в кулата да излязат безопасно. Моля се в името на Исус, амин“.

– Да видим какво ще отразят в новините! – забърза Джеймс. Те се обърнаха към телевизора, за да чуят доклада, според който се смятало, че кулата е била ударена от самолет.

– Какво! Самолет?! – възкликна Маатан. – Как е възможно това да е било пилотна грешка? Размерът на дупката предполага голям самолет, пътуващ със значителна скорост. Малък самолет би бил като муха, която удря ръба на сградата.

Умът на Маатан се напрягаше да събере парчетата. Кабинетът му в града беше на подобно разстояние от мястото, където беше сега, точно от другата страна на реката.

– Малее! – ахна Джеймс. – Изглежда, че самолет е ударил и другата кула. Имало е огромна експлозия! Това трябва да е някаква планирана атака срещу града. Щура работа.

Маатан започна да чувства гадене в стомаха си. Сирената на пожарната изпълваше въздуха, заедно с дима, който се издигаше от двете кули. Маатан крачеше нагоре-надолу, чудейки се какво да прави и тогава телефонът му звънна.

– Скъпи, добре ли си? – Стела звучеше притеснено. – Току-що видях новината за нападението над Световния търговски център.

– Добре съм, Стела; Аз съм на Спринг Хил от другата страна на реката. Джеймс и аз видяхме как самолетът удари кулата. Виждаме дим, който излиза от сградите. Трябва да се молим за горките хора

Когато Земята спря

там. Днес няма да е добър ден за много семейства. Дано пожарните екипи успеят да овладеят тези пожари.

– Но ако това е атака, Маатан, какво друго може да се случи? Може би трябва да се върнеш у дома.

– Ще позвъня на Дейвид, ще видя какво ще каже и ще те уведомя.

Маатан звънна на Дейвид.

– Добре ли си, Дейвид? Видя ли какво се случи с кулите на Световния търговски център?

– Да, Маатан, добре съм. Предлагам ти да се прибереш. Съобщиха, че сградата на Пентагона току-що е била ударена, така че, вероятно, все пак ще затворят центъра на града. Възможно е да има още смущения в други части на града. Прибирай се при Стела и момчетата.

– Ударили са Пентагона?! Как е възможно това? Най-голямата отбранителна агенция в света не може да защити собствените си сгради? Това просто няма никакъв смисъл!

– В момента нищо няма смисъл, Маатан. Предлагам ти да се прибереш у дома и дано нещата скоро добият смисъл.

– Добре, Дейвид. Ще се молим за всичко това. Това е ден, който никога няма да забравим. Това е пълна лудост.

Маатан се обърна към Джеймс:

– Аз ще тръгна към дома Джеймс. Дейвид смята, че това е най-доброто нещо. А ти какво ще правиш?

– Имам още няколко неща за вършене. Ще чакам да видя дали нещата ще се успокоят и ако е необходимо по-късно и аз ще се прибирам – каза Джеймс.

– Добре, пази се и нека се молим за град Констанс. Това е лош ден.

Когато Маатан стигна до жп гарата, чу силен рев, идващ от центъра на града. Земята трепереше. Хората крещяха „не, не, не!“ Всичко се движеше като на бавен кадър за Маатан, когато една от кулите се

Когато Земята спря

срути на земята. Сетивата му бяха обзети от това, което виждаше, и той веднага се сети за хората, които все още са вътре в тази сграда. „Мили Исусе, какво означава всичко това? Защо се случва това?“

Маатан седеше във влака и се опитваше да събере нещата в съзнанието си. Не разбираше как тази сграда може да падне просто ей така. Беше твърде странно, но той не можеше да се концентрира достатъчно, за да разсъждава логично. Емоцията от случващото се беше твърде дълбока за него, за да възприеме всичко. Маатан слушаше новините на телефона си, опитвайки се да бъде в крак с последното развитие на нещата.

Точно преди да пристигне в дома си, дойде новината, че Северната кула също била паднала. Този път логическият процес у Маатан започна наистина да поставя нещата под съмнение. Как е възможно да падне Северната кула? Мястото, където самолетът изглежда е ударил сградата е било много по-високо, отколкото при Южната кула. Други хора във влака казваха, че се съобщава, че сградата е паднала точно като другата. И двете се били превърнали на прах; нямало нищо останало на хоризонта при местоположението, където някога били двете кули - нито руини, нито останки, нищо.

– Маатан, какво става? – каза уплашена Стела, когато се появи на вратата.

Маатан прегърна Стела, за да я утеши.

– Има нещо странно в това, което се случва. Някои от парчетата не съвпадат – каза Маатан с тъжен поглед – Най-добре да включим телевизора, за да може да чуем новините и да получим повече информация за това какво се случва.

Маатан и Стела се опитваха да ограничат медиите в дома си, за да могат да се фокусират повече върху Божието Слово. Но понякога се включваха, за да получат информация, когато им беше необходима.

Когато Земята спря

– Пускат някои от записите на хора, които по телефона казват сбогом на любимите си, похитени от самолета – каза Стела просълзявайки се.

– Нека оставим телевизора в спалнята; момчетата не трябва да виждат това – каза Маатан.

– Какво си мислиш, Маатан? Погледът ти е доста странен.

– Чу ли дамата по телефона, когато пускаха интервюто по новините? Трябваше да чуеш хората, които крещяха на заден план. Имало е някаква суматоха. Дамата изглеждаше почти спокойна! Това е странно, Стела! Тук наистина нещо не е наред.

– Може би е била в банята? – предложи Стела.

– Ти можеш ли въпреки всичко да провеждаш телефонни разговори от самолети като този? Разбирам, че от теб не се очаква да можеш, а може би на височината на самолетите те все пак биха могли, но не съм сигурен, Стела. Тук се случва нещо наистина странно. Виждаш ли снимките на катастрофата в Пентагона? Къде е самолетът? Не виждам никакъв самолет. Сигурни ли сме, че това са били самолети, които са ударили дори северната и южната кула?

– Може би всичко това е било в сградата, Маатан.

Маатан виждаше, че въпросите му привличаха Стела в една област от възможности, а това беше доста конфронтационо.

– Може да си права, Стела, може би самолетът е бил в сградата. Виж, защо не отидеш да се грижиш за момчетата, а аз ще остана да гледам и да събирам още информация.

Маатан гледаше и записваше репортаж след репортаж на видео касета. Той изслуша майката на един от мъжете, загинали при Полет 93. Когато тя обясни, че синът ѝ е казал пълното си име, това звучеше толкова фалшиво. Какво въобще се случва тук?! Той наблюдаваше тлеещия дим на земята и в гората, където самолетът е трябвало да кацне. *Защо не мога да видя нито един самолет? Защо не ни покажат кадри от него?* Зачуди се. Гледаше репортажа на CNN за предполагаемия втори самолет, който удря кулата. Никой не го

Когато Земята спря

спомена, докато не се случи експлозията. Те имаха репортер, който гледаше точно към земята. Той спомена за експлозията, но нищо не каза за самолет.⁸ След няколко часа Маатан трябваше да отиде на разходка, за да се опита да осмисли всичко на спокойствие. Усещаше как се вълнува от това, което вижда.

– Стела, аз отивам само на разходка и молитва; трябва ми малко време да помисля.

– Моля се за теб, скъпи. Вярвам, че Господ ще те напътства.

Маатан се усмихна наполовина.

– Благодаря ти, скъпа. – *"Господи, какво става тук? Не мога да осмисля всичко това. Може би съм твърде циничен. Понякога ми се иска да мога просто да спра да се опитвам да мисля за всичко това. Един текст внезапно дойде на ума на Маатан докато се молеше:*

"Чрез решение на стражите е дошло това послание и делото е по думата на светите, за да разберат живите, че Всевишният владее над царството на хората и го дава на когото иска, и поставя над него най-нищожния измежду хората" (Данаил 4:17).

Маатан започва да размишлява над случилата се, 5 години по-рано, история с убийствата в Порт Артур, когато човек на име Мартин Брайънт се предполага, че е убил 35 души. Съобщава се, че той е убил 12 души за 15 секунди в кафенето. Тогава Маатан имаше същото чувство, което имаше и сега. Усещах, че има твърде много медийни измислици и като че ли толкова много от нещата бяха измислени. Имаше неща, които не се връзваха. Слушайки как Брайънт говори, той изглеждаше напълно неспособен за такъв акт. *Откъде се възприема такова обучение, което прави човека един от най-добрите*

⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=sBciZFE8lAw>

Когато Земята спря

стрелци в света за тип убийства като тези? Възможно е, но просто е странно.

Не искам да бъда конспиратор, помисли си Маатан, но какво да правя с тази информация? Знам, че има задкулисни сили, които се стремят да въведат Нов световен ред. Бащата на президента Буш дори споменава това. След като се помоли известно време, Маатан се почувства малко по-добре. Бореше с това, което изглеждаше като последният му остатък от невинност. До този момент имаше надежда и желание да има части от обществото и лидерите им, които вършат това, което е правилно, но доказателствата все повече се умножаваха в посока на това, че светът сега е напълно превзет от злото.

Ситуацията се преживяваше като по сценарий на Оруел. Беше трудно да се приеме. Не би ли било по-лесно да приеме точно това, което бе съобщено? Мисленето извън кутията може да бъде изтощително. Тогава Маатан се сети за сребърните си винтове. Това му напомни, че все още има какво да научи за този свят, който, той никога не трябва да забравя, че е контролиран от княза на въздушната власт. Бягството изглеждаше изключително трудно, след като, като свидетел, се сблъска с мощта на силата, причинила случилото се.

Ставаше късно и затова Маатан се насочи към дома. Веднага след като се прибра, той включи телевизора и продължи да гледа излъчването. Около 17:20 часа Маатан наблюдаваше как сграда № 7 на Световния търговски център се срива.

– Няма начин! Абсолютно невъзможно. Това беше контролирано събаряне. Трябва да е било такова. Никой не може да ме убеди, че това не е работа от вътре. Нито един самолет не е ударил сграда №7. Сградите не могат да падат така от пожари и едва ли е имало пожари, които все още продължават, когато сградата се срути! Това е пълна лудост.

Маатан дишаше дълбоко. Каквато и надежда да имаше за този живот, тя се изпари напълно. Той знаеше, че светът никога няма да бъде

Когато Земята спря

същият и че той се подготвя за последните събития от историята на Земята. Замисли се за любовта на Отец чрез Исус и дара на спасението, който се предлага напълно свободно. Мислеше за децата си и приятелите си и какво трябва да направи, за да се подготви за онова, което предстои за него и семейството му. Съсредоточи се върху важното за него.

„Господи Исусе, имам нужда от Твоя мир. В сърцето си искам да се боря срещу това, но Ти си казал, че Твоето царство не е от този свят и служителите Ти не воюват по този начин. Имам нужда да се съсредоточа върху истината и Твоята доброта. Отче, чрез Своя Син Ти превърна месинговите винтове в сребро. Сега ми трябва ключът, за това как да бъдат превърнати в злато, за да можем да избягаме от града“.

Маатан си помисли за предшественика си Авраам, който си тръгнал от там, където бил, за да намери Бог. Подобно на Авраам, Маатан осъзна, че там където бе израснал е обречен и той искаше нещо по-добро за семейството си. Павел обяснил това преживяване на търсене на нещо, направено от Бога, а не от човека, по следния начин:

"С вяра Авраам, когато беше повикан да излезе и да отиде на едно място, което щеше да получи в наследство, послуша и излезе, без да знае къде отива. ... защото очакваше един град, който има вечни основи, на който Архитект и Строител е Бог" (Евреи 11:8, 10).

ГЛАВА 18

Възлюбеният ми е мой и аз съм Негова

През следващата седмица Маатан продължи с прегледа на доказателства и молитва. Намирането на паспорта на един от похитителите непокътнат от руините е друго трудно за вярване от хората събитие.

– Много си тих, Маатан – прошепна Стела.

Маатан се стресна от гласа ѝ, тъй като беше дълбоко замислен.

– Как да изляза, Стела, как да изляза от тази система? Нещата не опират просто до събиране на багажа и заминаване. Ако Констанс все още е в съзнанието ни, тогава ще го вземем със себе си и ще внесем идеите му, където и да отидем. Възпитани сме в месингово-желязна система. Умовете ни са подпечатани с леопардови петна, а сърцата ни са вкусили и познават запустението, което е резултат от постоянната съпротива, която нашият град поддържа срещу Бога. Стела, Библията ни казва какво са решили основателите на нашия град от самото начало:

"Защо се разяряват езичниците и народите замислят суета?
Земните царе застават и управниците се съветват заедно

Възлюбеният ми е мой и аз съм Негова

против ГОСПОДА и против Неговия Помазаник, и казват: Нека разкъсаме връзките Им и въжетата Им нека отхвърлим от себе си!" (Псалми 2:1-3).

– Какво е това, срещу което те се бунтуват?

"Аз помазах Своя Цар на Сион, светия Си хълм! Аз ще възвестя наредбата на ГОСПОДА. Той Ми каза: Ти си Мой Син, Аз днес Те родих" (Псалми 2:6-7).

– И защо са се разбунтували, Стела? Защото не искаха да бъдат като Него. Те искаха собствената си свобода, а роденият Син представя абсолютно послушание и подчинение на Отец.

"Аз не мога да върша нищо от Себе Си; както чувам, така и съдя; и съдът Ми е справедлив, защото не търся Моята воля, а волята на Отец, който Ме е пратил" (Йоан 5:30).

– Виждаш ли какво означава това, Стела ?

– Донякъде, Маатан. Опитвам се да бъда в крак с теб.

– Библията ни казва, че ние се променяме, гледайки този образ. Видж това. – Маатан отвори Библията и прочете:

"А ние всички, с открито лице, гледайки като в огледало Господната слава, биваме преобразявани в същия образ от слава в слава, като от Господния Дух" (2Коринтяни 3:18).

– Ако се покланяме на Божия Син като на Този, Който е получил всичко от Своя Отец и Му е послушен във всичко, тогава ще станем същите. Поклонението на родения Син означава край на всяка възможност да живеем напълно за себе си. Гледайки към едно такова същество означава, че ние ще се превърнем в покорни и послушни, защото ще служим на Бога повече от колкото на всякакви други желания, които бихме могли да имаме, тъй като, това прави Единородният Син.

– Знаеш ли, Маатан, първо това звучи като нещо лошо; та защо някой би искал постоянно да живее в подчинение на друг? Но след това си помислих за брака ни, като пример за това, което казваш и мога да

Възлюбеният ми е мой и аз съм Негова

видя как пътят на Единородния Син може да донесе истински мир и всъщност, да бъде облекчение.

– Осъзнавам, че изпитвам най-много мир, когато следвам твоето водителство и когато се доверявам, че Бог те води, точно както Исус следва водачеството на Своя Баща и Му се доверява, че ще бъде ръководен от Него. **Чувствам се сигурна в любовта ти, когато не ти се съпротивлявам или се опитвам да правя собствените си неща, независимо от теб. Това е, разбира се, когато имам уверението в твоята любов и грижа за мен”.**

– Ти си моята радост, Стела. Обещах на баща ти и на нашия небесен Баща, че ще се грижа за теб и че ще се стремя да направя всичко възможно, за да те благословя и да се погрижа за теб.

Маатан протегна ръцете си и прегърна Стела.

– В твоята любяща прегръдка съм щастлива да те следвам и вярвам, че Бог ще те води – продължи Стела.– Понякога ми е трудно и съм изкушена да се съмнявам дали наистина избираш най-доброто за мен, но искам да се откажа от тези желания, които идват от Констанс и основателите на нашия град. Моля се на нашия Отец да те благослови с мъдрост и решавам да ходя до теб като твоя подходяща помощница.

Очите на Маатан се навлажниха и трябваше да спре за момент, преди да успее да отговори:

– Ето защо управлението на семейството ми е върху твоите плещи. **Отношението ти към мен е това, което говори на децата ни за това как трябва да се отнасят към мен. Уважението им към мен е в твоите ръце.** Отхранвала си ги на гърдите си и си ги обучавала, прекарвайки повече време близо до тях. Те гледат към теб и наблюдават как се отнасяш към мен. В теб семейството ни се сплотява. Затова се радвам да те благославям и да те насърчавам, да ти нося подаръци и да ти осигурявам нещата, от които се нуждаеш. Радвам се, когато почиваш на лоното ми. **Вярвам, че това е, което виждаме във взаимоотношенията на Отец и Неговия Син**

Възлюбеният ми е мой и аз съм Негова

(Йоан 1:18). Тази истина дава яснота за други взаимоотношения, включително и нашите като съпруг и съпруга.

Мисля си за този стих: **"Но искам да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, глава на жената е мъжът, а глава на Христос е Бог"** (1Коринтяни 11:3).

– Връзката на родения Син с Неговия Баща дава пълно и съвършено разбиране за водачеството и подчинението. Без разбиране на техните отношения, проблемите свързани с това как мъжът е глава на жената, и как ние трябва да представяме Христос, стават объркани и неясни. А това на свой ред изпълва християнския ни живот със смущения и несигурност. Досега бях заслепен за тази истина. Като жител на град Констанс, бях изпълнен с духа, който иска да разкъса връзките на Отец и Сина. Бях изпълнен с желание да живея независимо, дори докато изповядвах с устните си своята любов към Бога. Бях заслепен за моята истинска същност, докато не достигнах до дълбоко разбиране за себе си и това, че няма такива, които да търсят Бога.

– **Тогава Отец ми каза колко много ме обича – разкривайки ми Сина Си чрез моя син** - и аз съм роден в царството на среброто, и знамето му над мен е любов. **Сега започвам да виждам по какъв начин мъжът и жената са създадени по Божия образ.** Все още има какво да научим, но усещам, че във връзката, която сега преживяваме заедно, има улика за това как бихме могли да избягаме от този град. **Да познаваш истинската връзка между Отец и Сина означава да влезеш в царството на съществуване, което ще ни освободи от Констанс.**

Когато Маатан спря да говори, той имаше усещането, че е била отстранена гъста мъгла и пътя, по който трябваше да върви, се оформяше, давайки му голяма радост и увереност, че Бог го води.

Стела също почувства близо Божието присъствие. Тя получаваше яснота за нейното място в благородните отношения между мъжа и жената и отношението им към Бог.

Възлюбеният ми е мой и аз съм Негова

– Моля се за мъдрост, за да научим нашите момчета да те почитат и да приемат думите ти сериозно. Виждам, че ако не те приема сериозно, тогава и Кай и Лео няма да го правят. Моля се за сила, да не позволя на естественото ми желание за независимост да попречи на делото ми като майка, за да ги доведе до твоето благословение, което се моля да бъде продължение на благословието на Отец чрез теб.

Маатан здраво стисна Стела и я целуна по челото.

– Благословена си сред жените, Естел. Името ти идва от Естир и ти си звездите в короната ми; лавровият ароматен цвят, който украсява косата ми.

Стела се разплака и каза:

"Любимият ми е мой, и аз съм негова; той пасе стадо между кремове" (Песен на песните 2:16).

Маатан прегърна Стела през кръста и прошепна в ухото ѝ:

"Ти си цялата красива, любима моя, и недостатък няма в теб" (Песен на песните 4:7).

След това Маатан и Стела обединиха своите гласове в прослава на Отец и Неговия скъпоценен Син и им благодариха за тяхната мъдрост, дадена в брачния им дар.

"Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, защото си скрил това от мъдрите и разумните [Констанс], а си го открил на невръстните. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно. Всичко Ми е предадено от Моя Отец; и освен Отец, никой не познава Сина; нито познава някой Отец, освен Синът и онзи, на когото Синът би благоволил да го открие. Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и аз ще ви дам почивка. Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите почивка за душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бреме е леко" (Матей 11:25-30).

ГЛАВА 19

Ключът на Божествения модел в огледалото

Една седмица след ужасните събитията на 11^{ти} септември, Маатан се върна в кабинета. Районът, където беше неговия кабинет бе заключен. Никой не беше допуснат там. Няколко души изразиха загриженост относно това защо руините на приземният етаж бяха очистени толкова бързо. Не трябва ли да се извърши внимателно разследване на местопрестъплението, преди да бъдат отстранени доказателствата? Тези въпроси продължаваха да се появяват в съзнанието на Маатан, но той реши да остане съсредоточен върху красивата любов на Отец и Неговия Син.

Когато излизаше от гарата, той се разчувства, докато гледаше към пространството, където някога стояха двете кули, а сега нямаше нищо. Те бяха почти напълно изчезнали, с изключение на някои останали изкривени метали, напомнящи за изкривените неща, случили се седмица по-рано. Много от сградите все още бяха покрити със счупено стъкло. И прахът! Въпреки че част от него бе изчезнала, той все още беше навсякъде. Маатан носеше маска, докато си проправяше път до кабинета си.

Ключът на Божествения модел в огледалото

- Добро утро, Дейвид, радвам се да те видя отново. Само каква седмица беше, а?
- Радвам се да те видя, Маатан. Всички сме в шок. Тази терористична атака срещу нашия град много ни разтърси.
- Ами ако това не е атака на терористи – промърмори Маатан.
- Какво беше това, Маатан?
- Няма значение, Дейвид. Какво е на дневен ред днес?
- Имам този доклад, който бих искал да се автоматизира. Всеки месец трябва да възлагам на някого да прекарва цял ден, бълвайки цифри и събирайки ги, за да изготви един ръчно написан доклад. Мислиш ли, че можеш да автоматизираш процеса?
- Няма проблем, Дейвид, това сигурно ще отнеме само няколко дни, за да бъде всичко подредено.
- Благодаря, Маатан.
- Моля, шефе – каза Маатан с усмивка.

Маатан се опита да се съсредоточи, но междувременно обмисляше продължаващото доказателство, дадено на града и на целия свят, разкриващо се в разпадането на кулите на Световния търговски център. Също така мислеше и за ключа, необходим за бягство от града; нещо, което щеше да превърне сребърните винтове в златни.

Ако среброто работи на по-висока честота, тогава златото би следвало да свърже човека с още по-висока честота. Изведнъж си спомни текст, който се намираше в книгата Откровение:

"то съветвам те да си купиш от Мен злато, пречистено през огън, за да забогатееш; и бели дрехи, за да се облечеш и да не стане явен срамът на твоята голота; и очен мехлем да помажеш очите си, за да виждаш" (Откровение 3:18).

Как и от къде да си купя това злато, Господи? Маатан си спомни за една от песните, които беше научил в църквата, в която се споменаваше златото. Нейната идея идваше от псалмите :

Ключът на Божествения модел в огледалото

"Законът на ГОСПОДА е съвършен, освежава душата; свидетелството на ГОСПОДА е вярно, прави невежия мъдър; наредбите на ГОСПОДА са прави, веселят сърцето; заповедта на ГОСПОДА е светла, просветлява очите; страхът от ГОСПОДА е чист, пребъдва вечно; присъдите на ГОСПОДА са истинни и всички до една справедливи. Желателни са повече от злато, от изобилие от чисто злато; и по-сладки са от мед и от капките на медена пита. Освен това слугата Ти се предупреждава чрез тях; в пазенето им има голяма награда" (Псалми 19:7-11).

Значи законът на Бога, Неговите повеления и съдби – накратко Библията. Това е мястото, където трябва да се търси това злато. Но повечето хора имат достъп до Библия, помисли си Маатан. Трябва да е повече от това. Маатан изчака обедната си почивка, за да продължи и тогава отвори електронната Библия на компютъра. Следният текст свързваше нещата, които той търсеше:

"така че изпитването на вашата вяра — по-скъпоценна от златото, което е преходно, но пак се изпитва чрез огън — да излезе за хвала и почест, и слава, когато се яви Исус Христос" (1Петрово 1:7).

Вратата в Божието Слово и в това, което то казва, е златото. Предполагам, че точно това е искал да каже Исус, когато се е изправял пред изкушенията на Сатана непосредствено след кръщението Си.

"А Той в отговор каза: Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста" (Матей 4:4).

И така, в действителност аз трябва да се ровя в Божието Слово с вратата на Исус, за да имам ясно разбиране. Тоест довеждането на ума ми до съсредоточаване в небесните неща, а не просто върху земните работи. „Господи, моля Те, покажи ми в Божието Слово ключа към бягството от този град. Откъде да започна? Какво е това, което ще ме отведе до следващата стъпка? Моля Те в името на Исус, амин".

Ключът на Божествения модел в огледалото

Маатан почувства, че в него настъпва мир, който му помага да си почива с увереността на Божието слово, че всичко ще бъде наред.

Същата вечер след работа той се почувства подтикнат да отиде в Централен парк и да поразмишлява малко повече за всичко, което се бе случило през изминалата седмица. Когато влизаше в парка, той погледна на запад **и видя тънкия сърп на новолунието**. Сенките от високите дървета около него се спускаха над фонтана. **Атмосферата беше успокояваща и подходяща за размисъл.**

Маатан се замисли за съседката си и как тя се справяше със случилото се предишната седмица. Пускаше една и съща песен отново и отново. Келтската мелодия беше натраплива. Това беше нейният начин на жалеене за това, което всички знаеха, че е било отнето от нея. Маатан не успя да улови смисъла на целия текст, но си спомни онази част, която говореше за това да бъдеш в ръцете на ангел. *Чудя се кой ангел е бил това*, помисли си той, докато вдигаше поглед към месинговия Аполон в центъра на фонтана.

Когато слънцето започна да избледнява с Маатан, изгубен в мислите си, той коленичи на ръба на фонтана и започна да се моли. Не се интересуваше от другите хора наоколо. Очевидно това беше най-естественото нещо за правене. Много хора в града търсеха утеха поради травмата, на която всички те бяха свидетели.

Светлината на новолунието танцуваше по повърхността на водата. От Маатановата позиция на колене и пречупването на светлината във фонтана и месинговите статуи, той забеляза нещо в отражението на водата. Водата стана много неподвижна и гладка, като огледало и там Маатан видя следното:

и
1 Кор. 8:6
К
↓
п

Ключът на Божествения модел в огледалото

Какво е това! Беше толкова ясно; не може да е грешка. Маатан отскочи и се отдалечи на няколко метра. Сега не виждаше нищо. Всичко просто бе изчезнало и пречупената светлина се пръскаше в много посоки. Той се върна към мястото точно пред фонтана и коленичи. Там отражението беше отново по-ясно от всичко друго. Изведнъж Маатан чу позната мелодия в съзнанието си, и думите веднага му дойдоха на ум.

Отвори очите ми, за да видя
проблясъци на истината, която имаш за мен;
постави в ръцете ми прекрасния ключ,
който отключва, за да ме освободи.

Скъпи Татко, това ли е ключът, който ще отключи 5^{те} винта и ще ни освободи от града? Тогава в съзнанието му се появиха ясно думите.

И ще Ме потърсите и ще Ме намерите, когато Ме потърсите
с цялото си сърце.

Библейският текст отразен във водата е 1Кор. 8:6. Това трябва да е първото указание. Той записа буквите, библейския текст и стрелката, които образуваха формата на кръст. Тези букви сигурно означават нещо важно. Бързо отвори Библията, която беше в чантата му и прочете:

"за нас има само един Бог — Отец, от Когото е всичко и ние за Него; и един Господ — Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него" (1Коринтяни 8:6).

Защо никога преди не съм забелязвал този текст? Той нарича Отец единствения Бог, а Исус Неговият Син, единствения Господ. Текстът казва, че всичко е от Отец и всичко минава през Сина („чрез Когото е всичко“).

Иди от другата страна на фонтана и погледни към него отзад.

Маатан се зачуди. *Дали просто си представих това или ...? Удивително е как тези думи се появяват по огледалната повърхност на водата. Може би има още. От другата страна на фонтана той коленичи и погледна във водата. Ето какво видя оттам:*

Ключът на Божествения модел в огледалото

Източник

Канал

Почивка

Всички тези думи съвпадат с буквите от другата страна. И трябва да означава източник, К е канал, а П означава почивка. Навярно всички те са свързани с текста, който току-що прочетох. Маатан отиде до пейката в парка, отвори лаптопа си и отвори електронната си Библия, за да го изследва в смисъла на гръцките му думи.

Ако всички неща идват от Отец, това го прави Източникът. Той погледна към думата *от*, която беше точно след думата Отец. Разгледа нейната дефиниция от гръцки, използвайки онлайн Конкорданса на Стронг. Пише *'произход!'* - *О, това е невероятно.* След това проучи думата *чрез*, която се намираще веднага след думата Христос. *Тя означава 'канал на действие'.* „*Еха! Значи Отец е Източникът на всички неща, а Синът е Каналът на всички неща, и когато знаем това, ние ще намерим покой!*

Внезапно мълния удари фонтана и имаше силен глас от небето, който каза:

ТИ СИ МААТАН, И НА ТОЯ БОЖЕСТВЕН ОБРАЗЕЦ

АЗ ЩЕ ПОСТРОЯ ХРАМА ГОСПОДЕН.

Сега около фонтана настана хаос. Хората в парка, които стояха на близо, казаха, че това е било гръмотевица, но се чудеха от къде може да е дошла, при положение, че нямаше никакви облаци в небето. Други мислеха, че това е поредната терористична атака и избягаха с писъци от парка.

Маатан коленичи насълзен и прослави небесния Бог за този скъпоценен ключ, който бе поставен в ръцете му. Ключът е божественият образец, а той е основан на отношението на Сина спрямо Отец. Тази връзка се вижда в Скалата, изсечена от планината

Ключът на Божествения модел в огледалото

без ръце; Това е паметникът Евен-Езер, който води Божия народ към древните пътища.

Сега всичко стана тъмно; луната бе изчезнала от хоризонта и Маатан нямаше търпение да се прибере вкъщи, за да разкаже на Стела какво се е случило току-що. Толкова много въпроси бяха в съзнанието му. *Как да използвам този ключ?* – помисли си той. Тогава си спомни написаното – „ако Ме потърсите с цялото си сърце, ще Ме намерите”. „*Да, Господи, Ти ще се разкриеш пред младенците и онези, които Ти се доверяват*”.

Във влака, с който се прибираще вкъщи, Маатан размишляваше за това как Бог му показва този ключ точно в сърцето на фонтана, посветен на основателите на град Констанс. Чрез елементите на тази фалшива система Бог е в състояние да покаже Своя изход от нея. Бог поставя в контраст човешката философия със святата истина, правеики истината по-видима и ценна в очите му!

Татко, ти изведе отсрещ мерзостта на този фонтан огън, който ще погълне целия фонтан. Ще разтопи месинга, ще изсуши водите на фонтана и ще подготви пътя за Господния помазаник:

"Така казва ГОСПОД на Своя помазаник, на Кир, когото хванах за десницата, за да покоря народи пред него; и ще разпаша слабините на царе, за да отворя пред него врати и портите няма да се затворят: Аз ще ходя пред теб и ще изправа неравните места, ще разбия бронзовите врати и ще строша железните лостове" (Исаия 45:1-2).

Тези думи, отнасящи се за езически цар, са самите думи, които Йоан Кръстител говорил за Месията. Чрез преживяването на Кир Бог ни учи на истината за Своя Син и Своето царство.

"както е писано в книгата с думите на пророк Исаия: „Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя за Господа. Прави правете Неговите пътеки. Всяка долина ще се напълни и всяка планина и хълм ще се снишат; кривите пътеки ще станат прави и неравните места — гладки пътища; и всяко създание ще види Божието спасение" (Лука 3:4-6).

Ключът на Божествения модел в огледалото

Това е трудно да се разбере, Господи. Виждам красотата на разкритото, дори и да не разбирам как става това. „Скъпи Господи – прошепна Маатан – не мога да се справя; толкова много светлина. Защо цялата тази светлина идва сега? Защо съм толкова благословен да я получа?”

*Ти си Мой любим Син, в когото се наслаждавам.
Както ти се зарадва в моя Син, така и Аз се зарадвах в теб.
Както съдиш, така и аз отсъдих за теб.*

И Маатан повярва в Господ, и това му се вмени за правда.

Пристигайки в къщи, Маатан нахлу през вратата и вдигна Стела от земята, завъртайки я наоколо.

– Стела! Господ ни е дал ключа. Той ни е дал крайтъгълния камък как да избягаме от града!

– Наистина ли, Маатан? Лицето ти грее и изглежда потвърждава това, което казваш. Наистина ли вярваш, че сега имаме ключа?

– Да, слава Богу!

Маатан я прегърна силно.

– Толкова съм развълнуван, че просто трябва да потанцувам из стаята!

– Е, можеш ли да го задържаш за себе си, без да ми кажеш какъв е този ключ, за да имам удоволствието да танцувам с теб?

– Извинявай! Разбира се, аз исках да ти разкажа!

Маатан разказа всичко, което се бе случило при фонтана и какво видя.

– Какво те накара да отидеш до фонтана?

– Не съм сигурен ... размишлявах, а гледката на новата луна ниско в небето сякаш ме притегли натам. Светлината на луната, отразена във водата, разкри текста и буквите.

Ключът на Божествения модел в огледалото

– Не се ли говори нещо за Луната в книгата Откровение?

– Нека потърся това ... Леле, Стела, права си. Виж това!

"И голямо знамение се яви на небето: жена, облечена със слънцето, с луната под краката ѝ, и на главата ѝ — корона от дванадесет звезди" (Откровение 12:1).

– Именно луната дава основата на жената, която е символ на Божията църква (Еремия 6:2). В светлината на луната получих ключа за Божествения модел. Но това дойде при мен чрез огледалото на водата, която е символ на Духа (Йоан 7:38-39). Само Утешителят може да открие това по един толкова невероятен начин, че все още не разбирам, как Той може да направи това чрез един езически фонтан в средата на Констанс.

Маатан разказа на Стела всичко за източника и канала в 1Коринтяни 8:6 и как това е свързано директно с отношенията на Отец и Сина.

– Сега е време да танцуваме, Маатан! Това е толкова красиво.

Маатан и Стела грабнаха момчетата и запяха заедно, танцувайки. Мелодията беше от еврейска повтаряща се песен:

Цар на царете и Господ на господарите

Слава (пляскане) Алилуя ! Х2

Исус! Слава на Принца на мира (пляскане) Алилуя ! Х2

Пееха го все по-бързо и по-бързо, докато всички паднаха от смях. Колко благословени се чувстваха всички те от изливането на Божия Дух.

Заешката дупка

На следващия ден на път за работа, Маатан прочете в новините, че френско списание, наречено *Le Monde* е публикувало идеята, че 11.09 е било вътрешна работа. *Много интересно*, помисли си Маатан, *не съм единственият, който си е задавал тези въпроси. Със сигурност има някои неща, които предполагат фалш игра, но идеята за изцяло вътрешна работа все още предстои да бъде доказана. В момента изглежда трудно да се повярва, че толкова много хора може да са действали задкулисно. Не съм сигурен дали искам да падна в заешката дупка на Алиса в страната на чудесата. Кой знае колко дълбоко отива всичко това и наистина ли трябва да знам този отговор?* Сгорещи се по темата Маатан.

Маатан бе донякъде запознат със „заешката дупка“ поради своето изучаване на Откровение:

"И звярът, който видях, приличаше на леопард и краката му бяха като на мечка, устата му — като уста на лъв; и змеят му даде силата си, престола си и голяма власт. И видях една от главите му, като че ли смъртно ранена, но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя се удивляваше след звяра;" (Откровение 13:2-3).

Маатан бе научил, че това смъртно нараняване на звяра представлява пленяването на папството от Франция (Наполеон) през 1798г. Зрелищното възкресение на тази сила до степен, в която целият свят ще следва папската система, означаваше, че много неща

Заешката дупка

трябва да се правят зад кулисите. Същата сила е описана и в Откровение 17^{та} глава по различен начин и разкрива колко от тези стъпки са били предприети тайно:

"И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши, и говори с мен, и каза: Ела, ще ти покажа съда над голямата блудница, която седи на много води, с която блудстваха земните царе и земните жители се опиха от виното на нейното блудстване. И така, **той ме заведе в Духа в една пустиня**. И видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога" (Откровение 17:1-3).

– Да, в пустинята – помисли си Маатан. Тези, които се стремят да управляват света, трябва да примамят другите хора да ги следват. Това му напомни за текста на една песен, която веднъж му бе споделяна:

Чувам, че бият камбани в Йерусалим,
пет хорове в римската кавалерия,
бъди моето огледало, моят меч и щит,
моите мисионери в чуждо поле,
по някаква причина не мога да обясня,
отидеш ли веднъж, не ще има никога, никога честна дума,
и това беше, когато аз управлявах света⁹

Той отново се замисли върху пророчеството от Откровение 13^{та} глава, за което бе разбрал, че символизира властта на Съединените щати:

"И видях друг звяр, който излизаше от земята. И той имаше два рога, като агнешки, и говореше като змей. Той упражняваше цялата власт на първия звяр пред него и

⁹ Viva la Vida – Cold Play 2008

Заешката дупка

принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла. И вършеше големи знамения, дотам че направи и огън да слиза от небето на земята пред хората. **И мамеше земните жители** чрез знаменията, които му се даде да извърши пред звяра, като казваше на земните жители да направят образ на звяра, който беше ранен от меча и оживя" (Откровение 13:11-14).

Изглеждаше очевидно за Маатан, че тази приличаща на агне сила, която представя състоянието на Съединените щати, когато за първи път са създадени, скоро ще заговори като змей в отговор на тези мними атаки. Дали тази част от измамата се е практикувала върху тези, които живеят на земята?

Маатан размишляваше върху едно от по-ранните си преживявания, когато бе отишъл от другата страна на улицата срещу кабинета си, където бе католическата книжарница, за да разгледа новоиздадена енциклика на папата. Искаше да види какво има в нея и дали ще има тласък към принудително поклонение според папските идеи.

Все още можеше да си спомни това както, когато се беше случило. Маатан беше влязъл през вратата на книжарницата и там се срещна с преподобния на Обединената методистка църква, в която работеше.

– Здравей, Кен – каза Маатан.

– О, здравей, Маатан – каза Кен, държейки малка книжка в ръцете си. – Аз просто търсих някои материали, за да се подготвя за пенсионирането на нашите пастори.

– Какво мислиш за това?

Маатан погледна надолу и видя корицата. *Духовните упражнения на св. Игнатий*. Той беше изумен, но остана безизразен.

– Много интересно, Кен. Може да е добре да проверим историята на произхода на тази книга.

– Защо казваш това, Маатан?

Заешката дупка

– Тъй като историята на Лойола и неговото общество е свързана с политиката. Бих могъл да ти предложа да прочетеш за това какво преживяват американските президенти Джон Адамс и Ейбрахам Линкълн във връзка с дейността на това общество.

Кен погледна Маатан с озадачен поглед, но и двамата инстинктивно усещаха, че трябва да прекратят разговора си.

– Наслаждавай се на своя следобед, Маатан.

– Благодаря, Кен; и ти също.

В съзнанието на Маатан избухнаха въпроси. *Как е възможно главният ръководител на една протестантска църква да не е наясно с амбициите на Обществото на Исус? Възможно ли е наистина той да бъде дотам невеж или дори невнимателен, че да не познава неговата история? На какво ги учат тези мъже в семинарията?* - чудеше се Маатан.

Усещаше как температурата му се повишава и се молеше да запази спокойствие. Маатан беше добре запознат с тази организация чрез книга, написана над 100 години по-рано от един от основателите на адвентното движение. В своята книга, наречена *Великата борба*, авторът е написал тези думи:

По целия християнски свят протестантството бе смутено от опасни врагове. Първите победи на Реформацията преминаха, Рим събираше нови сили, надявайки се да я унищожи напълно. Тогава бе създаден и орденът на йезуитите - най-жестокият, най-безскрупулният и най-мощният от всички папски борци. Откъснати от земни връзки и човешки интереси, мъртви към изискванията на естествените чувства, с напълно затъпени разсъдък и съвест, йезуитите не признаваха никаква друга власт, никаква друга връзка, освен на своя орден, и никакво друго задължение, освен да разширяват неговата мощ. Евангелието на Христос бе дало възможност на привържениците си да посрещат опасности и да понасят страдания, без да трепнат пред студ, глад, труд и бедност, да издигат знамето на истината,

Заешката дупка

въпреки изтезанията, затворите и кладите. В борбата си с тях йезуитите въодушевяваха последователите си с фанатизъм, който ги правеше способни да претърпяват същите опасности и да се **противопоставят на мощта на истината с всички оръжия на измамата. За тях нямаше престъпление, което да не може да се извърши, или измама, толкова ниска, че да не може да се практикува, нито пък лицемерие, така трудно, че да не може да се усвои.** Дали обет за постоянна бедност и унижения, обмислената им цел бе да си осигурят богатство и сила, да се посветят на унищожаването на протестантството и на възстановяването на папското върховенство.¹⁰

Това е контекста на световната история от времето на Реформацията, в който функционираше умът на Маатан. Той беше единственият, който може да придаде смисъл на пророчеството от Откровение 13^{та} глава и способността на приличащият на леопард звяр да възстанови своето господство и отново да наложи своята догма върху света. Маатан бе живял достатъчно дълго, за да знае, че всяка власт, която е поддържала позиция на върховенство ще използва всички възможни средства, за да може да си върне тази позиция.

Няколко известни личности през 19^{ти} век, като че ли са наясно с тази заплаха за суверенитета на народите и свободата на църквите, но в 20^{ти} век голяма част от протеста е приключил. Рим изглежда до голяма степен свободен да преследва дневния си ред безпрепятствено. Множеството негови маскировки, интензивността на неговата амбиция, необятността на ресурсите му, дълбочината на връзките му и способността да мисли дълго време отвъд изборните цикли на повечето нации му позволиха да планира по начин, който малко организации дори биха могли да започнат да разбират. Библейското пророчество казва, че чрез неговия контрол

¹⁰ Елън Уайт, *Великата борба*, Гл. 12, Параграф 66

Заешката дупка

над САЩ, целият свят отново ще му се поклони и ще се покори на догмите му.

Скорешното събитие на 11.09., унищожаването на кулите в центъра на града и мащаба с който всичко това се случи показват, че следването на принципите на измамата е било в ход. Изглежда, че една нова ера на геополитическо маневриране е на път да започне. Страхът от комунизма съответно бе пренасочил завършването на една, свързана помежду си икономическа глобална система, подкрепена със сила. По подобен начин заплахата от ислямски екстремизъм ще предизвика реакция на взаимосвързана религиозно-морална система, подкрепена със сила. И папството естествено би управлявало такава система, защото кой друг имаше уважението, историята и моралния авторитет да го направи?

Маатан отново си спомни думите на Откровение:

"И в нея [папството] беше намерена кръвта на пророците и на светиите, и **на всичките убити на земята**" (Откровение 18:24).

Изводите от този стих са невероятни по мащаб. Но Маатан си спомни, че книгата, написана от йезуита, Малахия Мартин, и наречена *Ключовете на тази кръв*, с подзаглавие: „Папа Йоан Павел II срещу Русия и Запада, за контрол на Новия световен ред“, предоставяше доказателства за тази реалност.

Точно в този момент Маатан отново трябваше да избере как да реагира. *Да се опитвам ли да се защита срещу тази изключително усъвършенствана мрежа от зли намерения, или просто да бъда здраво свързан с моя Спасител и да вярвам, че Той ме води? Прекарването на безброй часове в изучаване на нещата в заешката дупка може да те накара да се чувстваш безпомощен срещу силата на такава власт. Разбира се, трябва да бдя и да се моля, когато ставам свидетел на всички тези неща, които се сбъдват ... но искам да държа очите си вдигнати нагоре към моя любим Спасител и Господ, за да мога да остана спокоен в душата си - колкото и зли, ненормални и хаотични да стават нещата.*

Заешката дупка

Пристигайки до своята дестинация, Маатан изкачи стълбите на метрото, насочвайки се към своя офис.

ГЛАВА 21

Никак няма да умрете

– Маатан! – извика Дейвид, когато Маатан минаваше покрай офиса му, насочвайки се към бюрото си. – Знам, че щяхме да обсъждаме твоите мисли във връзка с това, защо Второто пришествие на Христос не е толкова далеч. След последните събития от 11.09, аз се чудех дали това действително е така. Можем ли да се срещнем на обяд, за да обсъдим това, което искаш да споделиш?

– Да! Със сигурност Дейвид. Би било чест да седна с теб и да обсъдим този въпрос. Мислех, че тази възможност е пропаднала, но ти благодаря, че си готов да проучиш някои доказателства.

Дейвид заведе Маатан в местен китайски ресторант, за да започнат дискусиата. Искаше да гарантира, че Маатан ще има възможност за вегетариански ястия, за да отговори на диетичните му предпочитания.

– Когато преди няколко години говорихме, ти спомена за връзката между тези, които умират и Второто идване на Христос. Беше свързано с темата за безсмъртието – припомни Дейвид.

– Най-доброто място за стартиране на тази тема е най-известният стих в Библията. Да отворим ли на него?

– Искаш да кажеш Йоан 3:16?

– Да, точно така.

Никак няма да умрете

"Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот" (Йоан 3:16).

– Тук има две ключови части - *погине* и *вечен живот*. Думата *погине* е противоположна по смисъл на думата *вечен живот*. Християнските църкви учат, че тези, които не вярват в Исус също имат вечен живот, но просто в по различно и по-малко удобно положение.

– Не съм сигурен, че успявам да следя мисълта ти, Маатан.

– Повечето църкви учат, че нечестивите ще горят в пъкълa вечно. Това означава, че те живеят вечно, но изпитват постоянна силна болка от пламъците. Някои учат, че тези пламъци са измъчващата съвест, докато повечето учат, че това е буквален огън, който гори цяла вечност.

– Виждам идеята ти, но определението за вечен живот включва състоянието на блаженство за изкупените, докато погиването на нечестивите е тяхното състояние на изгубени – отговори Дейвид.

– Да, разбирам, че такива значения се приписват на тези думи, но ако прочетем текста ясно, тогава думата *живот* се поставя в противоположност на думата *погине*. А противоположното на *живота* е *липсата на живот* за период, който е наречен *вечен*. Това поне разбирам аз от Писанието. Да разгледаме ли няколко текста?

– Разбира се, нека продължим.

– Отиваме към първите записани думи на Сатана в градината:

"А змията каза на жената: Никак няма да умрете! Но Бог знае, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога — да познавате доброто и злото" (Битие 3:4-5).

– Сатана казал на човешката раса, че те можели да живеят завинаги извън една тясна връзка с Бога. Яденето на онези плодове можело да стане само чрез недоверие към Божията

Никак няма да умрете

доброта. Следователно Сатана въвежда идеята, че сме безсмъртни като хора, независимо от връзката ни с Бог. Но Бог казал на Адам следното:

"С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст, и в пръстта ще се върнеш" (Битие 3:19).

– Бог казал на Адам, че е пръст; не му казал, че притежава безсмъртна душа. Библията ни казва какво се случва в пръстта, когато човек се върне в нея:

"Но човек умира и прехожда; човек издъхва, и къде е? Както водата изчезва от морето и реката пресъхва и се изсушава, така човек ляга и не става. Докато небесата не престанат, те няма да се събудят и няма да станат от съня си" (Йов 14:10-12).

– Когато един човек умира, Библията ни казва, че той ляга и не става докато не преминат небесата, което означава, че те остават заспали. Също така ни казва, че мъртвите по никакъв начин не са в съзнание и нямат способност да помнят, а по-скоро мълчат и не знаят нищо:

"Защото живите знаят, че ще умрат, а мъртвите не знаят нищо и нямат вече награда, понеже споменът за тях е забравен. Както любовта им, така и омразата им, и ревността им са вече изгубени; вече никога няма да имат дял в нещо, което се прави под слънцето" (Еклесиаст 9:5-6).

"Мъртвите не хвалят ГОСПОДА, нито онези, които слизат в мълчанието" (Псалми 115:17).

– Това е така, защото Библията ни казва, че душата е смъртна, а не безсмъртна. Затова и хората търсят начин да се сдобият с безсмъртие. Търсят се само неща, които не притежаваме:

"Може ли смъртен човек да е по-праведен от Бога? Може ли човек да е по-чист от Създателя си?" (Йов 4:17).

Никак няма да умрете

"който ще отплати на всекиго според делата му: вечен живот на тези, които с постоянство в добри дела търсят слава, почест и безсмъртие;" (Римляни 2:6-7).

– Не бях мислил за нещата от тази гледна точка, Маатан. Това, което е останало в съзнанието ми е притчата за богаташа и Лазар. Когато богатият човек умрял, той отишъл в пъкъл и там се измъчвал. Ти знаеш за историята, разказана от Исус в евангелието на Лука, нали?

"Умря сиромашът и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и беше погребан. И в ада, като беше на мъки и повдигна очи, видя отдалеч Авраам и Лазар в неговото лоно. И той извика, казвайки: Отче Аврааме, смили се над мен и изпрати Лазар да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки в този пламък. Но Авраам каза: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така както Лазар — злините; а сега той тук се утешава, а ти се мъчиш" (Лука 16:22-25).

– Не изглежда ли очевидно, че щом богатият човек говори с Авраам, докато се мъчи в ада, това предполага, че душата живее и след смъртта? – попита Дейвид искрено.

– Радвам се, че повдигна въпрос за тази част от Писанието. Това е най-очевидното място за представяне на позицията, че душата е безсмъртна. Но нашата работа е да хармонизираме всичко, което казва Писанието, преди да формираме нашето окончателно заключение. Би ли се съгласил с това?

– Думите на Исус не заместват ли написаното в Стария Завет? Така поне съм чувал някои да говорят по тази тема – каза Дейвид.

– Това би означавало, че Исус е в противоречие със Стария Завет, както и че Старият Завет е ненадежден..., но Старият Завет е единственото писание, на което Исус се позовава, а Павел казва, че цялото Писание е дадено по вдъхновение от Бога и е полезно за поучение и наставление (2Тимотей 3:16). Освен това в Новия Завет

Никак няма да умрете

има много текстове, които създават проблеми на учението за безсмъртието на душата.

– Като например? – запита Дейвид .

– Като например следните:

"което в определеното време ще покаже блажения и единствен Владетел, Цар на царете и Господар на господарите, **Който единствен притежава безсмъртие**, обитавайки в непристъпна светлина, Когото никои човек не е виждал, нито може да види, на Когото да бъде чест и вечна власт. Амин" (1Тимотей 6:15-16).

– Писанията учат, че единствено Бог е безсмъртен.

"Това изговори и след това им каза: **Нашият приятел Лазар е заспал**, но Аз отивам да го събудя" (Йоан 11:11).

– Исус говори за смъртта като сън. Състояние на несъзнателност.

"Понеже Сам Господ ще слезе от небето с команда, с гласа на архангел и с Божия тръба; и мъртвите в Христос първо ще възкръснат;" (1Солунци 4:16).

– Праведните мъртви, които сега спят в гробовете, се събуждат при идването на Христос и са възкресени за живот. Те още не са на небето. Павел говори за всички мъже и жени на вярата в Евреи 11^{та} глава, а в края на главата казва следното:

"Но всички тези, макар и да бяха засвидетелствани чрез вярата, не получиха изпълнението на обещанието, да не би да достигнат съвършенство без нас; защото за нас Бог беше предвидил нещо по-добро" (Евреи 11:39-40).

– Пише, че те не са усъвършенствани отделно от нас. Това означава, че те не отиват на небето в съвършенство. Те чакат в гроба, докато не изчезнат небесата, както казва Йов. Тогава те са съживени при възкресението. И Исус потвърждава това:

"Не се чудете на това; защото иде часът, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му и ще излязат: онези, които

Никак няма да умрете

са вършили добро, ще възкръснат за живот; а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане" (Йоан 5:28-29).

– Така че, освен няколко изключения, изброени в Писанието на хора, които са възкресени преди Второто пришествие, преобладаващото мнозинство от човечеството остава в гроба, спи безсъзнателно до края на земната история.

– Осъзнавам това което казваш, Маатан, но аз все още не разбирам историята за богаташа и Лазар.

– В моето изследване, Дейвид, открих, че евреите са били силно повлияни от гръцките идеи за живот след смъртта и темата за ада.¹¹ Исус е знаел за техните идеи и така ги е научил, че е важно да четат думите на Моисей и пророците, докато са живи, защото, когато умрат, вече ще бъде твърде късно. Ние помним, че това е притча или илюстрация и затова трябва да сме внимателни, за да различаваме кои части от илюстрацията са реалност и кои са просто част от съответната случка. Фактът, че тази история не е в съгласие с много други текстове и принципи, ни казва, че трябва да възприемаме тази притча само като илюстрация. В противен случай оставаме с идеята, че когато сме в рая, ще можем да видим как изгубените ни роднини крещат от агония в пъкъла и ни молят за вода. Това изглежда ли ти като рай?

– Разбирам твоята гледна точка, Маатан. Но защо Исус е разказал тази притча по този начин, когато толкова много хора вярват, че това се случва, когато умреш? Не изглежда мъдро ... и справедливо ли е въобще? – попита притеснено Дейвид.

– Това е изключително важен въпрос, който мога да коментирам само като кажа, че Библията ни казва да съберем цялото Писание заедно, за да направим заключение по дадена тема (Исая 28:10). Ако пренебрегнем многобройните текстове от Писанието и формираме

¹¹ Едуард Фъдж, Огънят който поглъща. Cascade Books, 2011.

Никак няма да умрете

заключение въз основа на по-малък брой от тях, тогава бихме могли да се заблудим.

– Аз очаквам с нетърпение това, което Библията нарича благословената надеждата – продължи Маатан – Надеждата за идването на Христос. Ако хората отиват на небето, когато умрат, тогава смъртта е благословената надежда. Но в такава идея няма никакъв смисъл. Освен това, би било ужасно травмиращо за всички наши близки, които са починали, да бъдат на небето и да наблюдават всички ужасни неща, които се случват тук, долу на земята. В действителност, това би било по-лошо, тъй като те биха могли да видят много по-лоши неща, отколкото тези, които са видели, докато са живели на земята. И ако са имали близки тук на земята, те не биха могли да отклонят поглед и да се преструват, че пренебрегват злото, което се случва тук. Те биха искали да знаят какво се случва с техните деца и внуци. Стресът би бил ужасен за тях. Наистина е по-добре, както ни казва Библията, да спим в пръстта на земята до края на времето. Тогава, "в един миг, в мигване на око, при последната тръба", Христос ще дойде и всички ще се съберем заедно и едновременно" (1Коринтяни 15:52).

– Ще размишлявам над това, което казваш, Маатан. Ти представи някои добри идеи, но все пак има някои текстове, над които трябва да помисля.

– Знам, че това отнема време. Знам също, че по-голямата част от християнския свят отхвърля това, но аз бих казал следното: да вярваме в безсмъртната душа означава да вярваме, че Бог ще гори нечестивите вечни векове. В това няма нищо нежно, милостиво, благосклонно или добро. Това, според мен, е зло, в пълнота.

– Смели думи Сигурен ли си, че имаме право да поставяме под въпрос справедливостта на Бог?

– Не поставям под съмнение Неговата справедливост, поради онова, което знам, че Библията учи – каза искрено Маатан – от мен не се

Никак няма да умрете

изисква да вярвам, че Бог пече нечестивите вечно за един грешен живот от 70-80 години. Това по никакъв начин не е справедливост.

– Хмм ... Има много за размисъл.

– Благодаря за изслушването, Дейвид. Аз наистина го оценявам. Предполагам, че е най-добре да се връщаме на работа.

– Всичко е наред, Маатан. Ти си на обяд с шефа си. Така че бъди спокоен.

И двамата се засмяха, когато се насочиха обратно към офиса.

ГЛАВА 22

Автор на малоценността

– Какво правиш, Маатан? – попита Стела, когато се приближи зад него и го прегърна.

– Подготвям презентацията си за църквата, тази събота. Наистина мислех за думите на Отец към Сина Му при кръщението на Исус. От новолунното ми преживяване на фонтана и откровението за Божествения модел, си мислех за реалността, че Отец е източникът на всички неща. Мисля за това как Отец нарича Сина Си възлюбен. По някаква причина това влияе на емоциите ми. Не мога да кажа точно защо, но е толкова трогателно, че Отец се е нагърбил с толкова тежко бреме, позволявайки на вселената да разбере колко много Той обича Своя Син. Това ме кара да се чудя ... –Маатан пое дълбоко дъх . – Кара ме да се замисля дали стойността на Исус като личност има за свой източник Отец, а не Самия Себе Си.

Стела погледна Маатан смяяна. Това беше съвсем нова мисъл. И двамата знаеха, че тя се движи в посока, която не е обсъждана по-рано в техния църковен опит и проучване.

– Това има големи последици за Триединството, Стела. Сигурен съм в това. Променя начина, по който Ги разбираме като равни. Почти се

Автор на малоценността

страхувам да продължа напред в този ред на мисли поради последиците, които биха произтекли. В съзнанието ми в момента има много мисли.

Стела млъкна и за миг погледна през прозореца. Цялата ѝ история, обхващаща пет поколения, бе свързана с тази църковна организация. С какви последици биха се сблъскали? Истина ли беше това? Дали изобщо има значение?

– Стела, знам, че има много какво да се осмисли.

– Ако това е истината, Маатан, тогава трябва да я следваме. Ако не го направим, ще унищожим всичко, включително и децата си. Страхувам се от бъдещето, но знам, че сегашният ми християнски опит липсва. Трябва да има нещо повече. Подкрепям те в усилията ти да намериш изход от този град и неговата философия.

Маатан се зарадва, благодарен, че любимата му съпруга няма да се стреми да омаловажи усилията му, а ще му помогне да продължи да върви напред. Колко е добре, когато съпругът и съпругата живеят заедно в единство.

– Благодаря ти, скъпа. Това означава толкова много за мен. Трябва да се отговори на тези въпроси. Писанията продължават да ме утешават и насърчават. Виж тези стихове:

"Синовете на синовете са венецът на старците и славата на синовете са техните бащи" (Притчи 17:6).

– Това включва ли Божия Син? Дали славата на Божия Син идва от Неговия Баща? Спомняш си, че обсъждахме накратко как съпругът и съпругата отразяват образа на Бог и Неговия Син. Виж това!

"Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога, а жената е слава на мъжа" (1Коринтяни 11:7).

– Библията казва, че славата или източникът на славата на жената е мъжът. Това е така, защото жената произхожда от мъжа и спрямо нея той заема водаческа позиция. Виж какво пише преди това в главата:

Автор на малоценността

"Но искам да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, глава на жената е мъжът, а глава на Христос е Бог" (1Коринтяни 11:3).

– Ако мъжът е глава на жената и славата Му се изразява по един по пълен начин в нея като корона, тогава, не е ли разумно да се смята, че, тъй като Отец е главата на Христос, Христос е израз на славата на Отец? И точно на това учи Писанието:

"в края на тези дни говори на нас чрез Сина, Когото постави Наследник на всичко, чрез Когото също направи световите, Който, бидейки **сияние на Неговата слава** и отпечатък на Неговото същество и държейки всичко чрез словото на Своята мощ, след като извърши (чрез Себе Си) очистване на греховете, седна отдясно на Величието във висините" (Евреи 1:2-3).

– Божият Син е сиянието на славата на Отец и това Го прави да бъде слава на Бога. Затова, както Бог създава идентичността и ценността в живота на Своя Син, така и мъжът създава идентичността и ценността в живота на съпругата си. Богът, на Когото се покланяме, влияе пряко върху качеството на брака и начина, по който подхождаме към него.

– Това е абсолютно главозамайващо, Маатан. Това е почивката, която ми се предлага като жена! Има няколко стиха, с които имах проблеми - спасена в раждането на деца (1Тимотей 2:15) и да се подчинява на съпруга (Ефесяни 5:22). Това само прави толкова ясна светлината, идваща от връзката между Бог и Неговия Син. Никога досега не съм чувала за тези неща. Те са невероятни.

– Стела, обичам Исус с цялото си сърце. Предадох Му се изцяло и желая да Го почитам винаги. Помолих Го за мъдрост, за да ми помогне да разбере тези въпроси, защото нашата църква, заедно с много други, изложи идеята за ръкополагането на жени да бъдат пастори и старейшини. В началото аз бях отворен за тази идея, защото изглеждаше разумно жените да бъдат равни по отношение на сила и власт. Но по-късно започнах да осъзнавам, че това не е равенство, както учи Библията. Равенството се предоставя от източника. То не

може да бъде доказвано, поискано, или изисквано от канала. **Христос е равен с Отец, приемайки с радост позицията на Канал, която Неговият Баща Му е дал. Христос никога не иска да бъде Източник като Своя Баща, защото това би объркало цялата им връзка.**

– Разбирам! Наистина ми става все по-ясно, как Бог е искал да проектира структурата на семейството – каза Стела. – **Изгубвайки от погледа си Христос, като Канал на Бога, ние ставаме объркани относно това как да благославяме и как да се подчиняваме и да получаваме. Ние гледаме на Христос като на някой, Който не се нуждае от нищо и затова смятаме, че не се нуждаем от нищо.**

– Да, никога не може да стане по този начин, защото идентичността и стойността на канала се определят от източника – продължи Маатан. – Както ти каза, нашият християнски опит липсва. За много жени, които често са по-духовни от мъжете, това означава да обърнат традиционната система на водачеството. Но това само ще доведе до още повече недоволство. Забележи как Адам е определял жената, когато е бил безгрешен и в съвършено общение с Бог и Неговия Син:

"А човекът каза: Тази вече е кост от костите ми и плът от плътта ми; тя ще се нарече жена, защото от мъжа беше взета"
(Битие 2:23).

– Адам нарекъл съпругата си жена. Тя наследила неговото ДНК, дома и градината му. Всичко ѝ било дадено. **Нейната стойност не е в самата нея, а в Бог и е излята върху нея чрез съпруга ѝ. Точно както идентичността и ценността на Адам не са в него самия, а в Божия Син, Който ги получава от Своя Баща.**

– Резултатът от това е, че ако решим да отхвърлим нашия небесен Баща, отхвърляйки Неговия Син, ще загубим своята идентичност и стойност. Ще станем малоценни.

Последствията от тези разкрития направо изумяваха Маатан.

– Така ли се е случило и с Луцифер? Той загубил ли своите идентичност и ценност, като отхвърлил Бог и Неговия Син?

Автор на малоценността

– Точно така, Стела! Бъди благословена. Точно в това е смисълът. **Луцифер се превърнал в автор на малоценността, защото отхвърлил единственото място откъдето можел да намери истинска стойност.** Виж това:

"Човешки синове, докога ще обръщате славата ми в безчестие? Докога ще обичате суета и ще търсите лъжа? (Села)" (Псалми 4:2).

– **Това е нашето наследство от Сатана, когато първите ни родители изпаднали в грях. Наследили сме неговата суета (малоценност), вярвайки в неговите лъжи. Тези лъжи са нарушили връзката ни с Бог чрез Неговия Син.**

– Никога не съм мислила за Сатана като за малоценен и суетен, Маатан. Смятах го само за хитър и безмилостен. Значи, когато се чувстваме малоценни, това е доказателство, че сме повярвали на неговите лъжи?

– Да, и че все още живеем в неговото царство на мрака. Ключовата разлика между царството на Бог и царството на Сатана е там, където намираме стойност. Божият Син ни показва, че нашата идентичност ни се дава от нашия Отец и нашата стойност е в това да вярваме, че Той ни обича, защото точно това прави и Исус.

– Царството на Сатана е живот, в който се опитваш да докажеш на себе си, че си ценен, и се опитваш да се определиш с това, което постигаш – каза Маатан, като събра още парчета от пъзела, – Ние виждаме това да се проявява при най-забележителния цар на Вавилон, оригиналното име на нашия град Констанс:

"Царят проговори и каза: Не е ли велик този Вавилон, който аз съградих за седалище на царството с мощната си сила и за славата на великолепието си!" (Данаил 4:30).

– Щом малоценността на Сатана се проявява при хората по този начин, тогава си спомням песента, която нашият съсед пуска през последната седмица. Думите са заседнали в главата ми, защото тази песен бе пускана толкова пъти. Това ли мисли Сатана, защото той е

Автор на малоценността

отхвърлил Бог като свой Баща? А също и защото е отхвърлил Божия Син, Единственият, Който ни показва как да си дете на Бога? Чуй думите, Маатан:

Да прекарам цялото си време в очакване
на този втори шанс
за почивка, която ще оправи нещата.
Винаги има някаква причина
да се чувстваш не достатъчно добър.
И е трудно в края на деня.
Имам нужда от разсейване.
О, красиво освобождение,
спомени капят от вените ми.
Нека бъда празен
о, и в безтегловност, а може би и
аз ще намеря спокойствие, тази вечер.

В ръцете на ангела
да отлетя далеч от тук,
от тази тъмна, студена, хотелска стая
и безкрая, от който се страхуваш,
извлечен от останките
на мълчаливия ти унес,
ти отново си в ръцете на ангела.
Дано намериш някаква утеха тук.

Толкова уморен от правата линия
и навсякъде където се обръщаш
има лешояди и крадци и на гърба си.
Бурята продължава да се извива.
Продължавай да изграждаш лъжите,
които компенсират всичко, което ти липсва.
Това няма да промени нещата,
бягайки за един последен път.
По-лесно е да се вярва в тази сладка лудост.
О, тази славна тъга,

Автор на малоценността

това ме свежда на колене.

В ръцете на ангела
да отлетя далеч от тук,
от тази тъмна, студена, хотелска стая
и безкрая, от който се страхуваш.
Извлечен от останките
на мълчаливия ти унес.
Ти отново си в ръцете на ангела.
Дано намериш някаква утеха тук.
Ти отново си в ръцете на ангела.
Дано намериш някаква утеха тук!¹²

– Това е дълбоко, Стела. **Хората търсят утеха в обятията на ангела, паднал от небето. Той никога не може да даде мир, защото самият той постоянно се чувства безполезен, поради отхвърляне на идентичността му като син на Бога и, както ти каза, той е направил това, отхвърляйки Исус като истинския Божи Син.** Авторът на песента вероятно никога дори не е мислил какъв е източника на вдъхновението му, а **просто е изразил това, което ние всички чувстваме в себе си, живеейки един живот в този свят, който е движен според принципите на Сатана.**

– В това изследване усещам голямо количество светлина, Маатан. Наистина се усеща като нещо основополагащо.¹³ Нещо толкова елементарно за разбиране на разликата между Божието царство и това на Сатана. Стела започваше наистина да вярва, че могат да се измъкнат от града.

¹² Sarah McLachlan, *Angel* от албума *Град на ангели*, ноември 1998

¹³ За повече по тази тема, вижте книгата *Идентичностни войни* достъпна на fatheroflove-bulgaria.com

Автор на малоценността

– Ще споделя още утре в църквата, за наученото, Стела. Наистина сме благословени да ни се разкрие това. Нека благодарим на нашия Баща за Неговата благодат ...

– Татко небесен, ние ти благодарим, **че можем да знаем, че сме Твои деца и че ни определяш с думите Си - това е моето любимо дете, на което се наслаждавам.** Благодарим Ти за тази прекрасна увереност, изпращайки Твоя Син, за да ни покаже какво означава наистина да бъдеш дете на Бога, доверявайки се на Теб постоянно и почивайки в Твоята любов. Помогни ми утре да изразя тези мисли, моля се в скъпоценното име на Твоя Син, Исус. Амин.

Двете царства

На следващата сутрин, когато Маатан се събуди, звукът на птици го изпълни с увереност в любовта на Отец чрез Христос. Нарастващото чувство за свобода в сърцето му поради радостта от това да знае, че неговата синовност към Бога е осигурена чрез синовността на родения Син.

– Татко, моля те, помогни ми да разкажа на хората днес за това колко Си красив всъщност. Искам да Те почета и знам, че в себе си нямам нищо добро, за да направя това, но знам, че ще ми помогнеш. В името на Исус, амин.

Реши да изведе Кай и Лео на разходка. Слънчевата светлина танцуваше между дърветата на едно не много голямо разстояние и **топлината на новия ден, която сгръваше бузите му, му говореше за топлината в душата му, идваща от мислите за любовта на Бога.**

– Тате, виж какво намерих! – извика Кай, с широко отворени от възлнение очи, докато изтръгваше една зелена жаба иззад някакви скали. „Не е ли красива?“

– Да, Кай, не е ли прекрасно това, което Бог е създал? Такъв сложен дизайн и такива ярки цветове.

Двете царства

Маатан обичаше да се разхожда със своите момчета и да чувства благословието на бащинството. Това му предостави по-добро усещане за това, какво изпитва нашият небесен Баща в грижата за Неговите деца.

– Е, мои скъпоценни момчета, време е да се подготвим за църква. Днес татко трябва да говори.

Това бе 29^{-ти} септември 2001 г., само две и половина седмици след 11.09. Този ден щеше бъде началото на нещо велико, за което Маатан си нямаше никаква представа. Той просто се радваше на синовността си към Бога, чрез Христос и беше решен да върви напред по този път на живота.

– Господ ще бъде с теб, Маатан, аз се моля за теб, – увери го Стела, докато гледаше в очите му, предавайки му цялото насърчение на небето.

– Благодаря ти, скъпа. Вярвам, че Бог ще изпрати Духа Си, за да ми даде думите, които трябва да говоря.

След това Стела заведе децата да седнат на първия ред на църквата, за да може да улавя всяка дума.

– Готов ли си, Маатан?

– Да, пастор Самуел. Пасторът се помоли с Маатан преди да излязат заедно отпред.

– Ако отворите вашите библии на Матей 4^{та} глава, – започна Маатан, – Ще прочетем историята за това как Сатана предлага всичките царства на този свят на Христос, Божия Син.

"И дяволът пак Го заведе на една много висока планина, показва Му всичките царства на света и тяхната слава и Му каза: Всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш!"
(Матей 4:8-9).

– Но, какво царство предлага Сатана на Христос? Мога да си представя как Сатана показва на Христос мраморните колони на най-великите римски сгради. Показва му великолепието на техните храмове, както

Двете царства

в Рим, така и в Атина и извън нея. И все пак, как са били изградени тези царства? Те са построени чрез война, кръвопролития и желание за власт. Сатана не показва на Христос чувствата на заробеност и отчаяние, които изпитват толкова много хора по света. Днес плодът на царството на Сатана е нараснал още повече. Световната здравна организация ни казва, че водещата причина за увреждане в този свят днес, е депресията. На всеки 40 секунди, умира човек при самоубийство, което прави 3000 души на ден.

– В тази статистика виждаме резултатите от царството на Сатана. Виждаме истинското състояние на автора на греха и смъртта в този свят. Ние научаваме семето на причината за тези неща в предложението, което Сатана направил на Христос само няколко стиха по-рано:

"И така, изкушителят дойде и Му каза: Ако си Божия Син, заповядай тези камъни да станат хлябове" (Матей 4:3).

– Сатана поставя под въпрос идентичността на Христос като Божия Син. Чрез какъв метод Сатана се стреми да насърчи Божия Син да докаже тази идентичност? Посредством показване на свръхестествени способности: „заповядай на тези камъни да станат хлябове.“ Сатана е възнамерявал да накара Христос да докаже чрез проява на чудодейна сила онези неща, които Бог вече е дал даром на Своя Син. Само няколко стиха по-назад в Библията, но 40 дни по-рано във времето, виждаме какво е казал Бог за Сина Си:

"И като се кръсти, Исус веднага излезе от водата; и ето, отвориха Му се небесата и видя Божия Дух, че слизаше като гълъб и се спускаше на Него; и ето, глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото благоволих" (Матей 3:16-17).

– Какво е трябвало да направи Христос, за да защити тези думи на Своя Баща? Какво е накарало Отец да излее Своята любов и наслада върху Сина Си? Това бил просто фактът, че Той е Неговият Син. Той не направил нищо друго освен да повярва на Своя Баща. Отец установил Неговата идентичност, когато казал: "Ти си Моят Син". Освен това

Двете царства

Отец потвърдил стойността на Христос, когато казал, "в Когото е Моето благоволение", или както превода на Тиндейл предава това: "в Когото е Моята наслада".

– Това е, което прави Исус Господар на съботата, както се казва в Матей 12:8. Не може да има на разположение по-голяма почивка от това да знаете кои сте и колко сте обичани; без да е необходимо да правите каквото и да било, за да го докажете или получите. Ето защо Исус живее в лоното на Отец, както четем в Йоан 1:18. Исус не разчита на чудесата, които прави, за да докаже кой е, а се доверява на това, което Отец казва за Него и това Му гарантира съвършен мир.

– Но защо Исус е трябвало да се изправи пред този голям конфликт със Сатана в пустинята? Защо Той е толкова жестоко изкушаван? Защото Исус е бил изкушаван във всички точки като нас, както се казва в Евреи 4:15. Исус е преминал през същите места, през които и ние минаваме в този живот. **Сатана ни изкушава да се опитваме да докажем, че сме деца на Бога чрез това, което правим.** Той ни изкушава да се опитваме да превърнем камъка в хляб и да постигнем нещо велико, за да бъдем признати за значими. Той казва, че Бог ще ни приеме като Свои деца, само когато имаме успех.

– **Тъжното в старанието да докажем нещо, което вече е вярно, подсказва, че всъщност ние не вярваме в това.** Когато Адам и Ева яли от дървото за познаване на доброто и злото, те се усъмнили в това че техния небесен Баща им мисли най-доброто, понеже Сатана им казал, че Бог задържа за Себе Си нещо, което е добро за тях. И когато яли от плода, те влезли в сатанинското царство на малоценността. **Загубили идентичността си като Божии деца, не защото Бог не ги смятал за Свои деца, а защото сега те се съмнявали, че са Негови деца.** Смокиновите листа, които си ушили, за да прикрият голотата си, свидетелствали за тяхното чувство на срам.

– **Чувството на малоценност, което Сатана изпитвал, когато отхвърлял Бог като негов Баща, станало наследство на човешкия**

Двете царства

род. Как Сатана е отхвърлил Бог като свой Баща? Можем да прочетем това ясно в Исаия 14:12-14:

"Как си паднал от небето, ти, сияйна звезда, сине на зората! Как си отсечен до земята, ти, който тъпчеше народите! А ти казваше в сърцето си: На небесата ще се изкача, над Божиите звезди ще извися престола си и ще седна на планината на събранието в крайния север, ще се изкача над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния!" (Исаия 14:12-14).

– **Сатана не казал, че ще бъде син на Бога, а че той самият ще бъде Бог. За да присвои позицията на Бога, той трябвало да се откаже от своята идентичност, като Негов син.** Това е причината, поради която той е трябвало да унищожи Божия Син, Който представлява идентичността на всички онези, които се надявали на Бога, като Източникът на всички неща и били доволни да служат на Отец със сърца изпълнени с радост и почивка в Неговата любов. Христос не гледал на това да бъдеш дете на Бога като на нещо несправедливо, незадоволително или недостатъчно; **Неговото пълно удовлетворение като Божи Син, било упрек към опита на Сатана да има една различна позиция.** Резултатът от това бил, че **вбесил Сатана.**

– Сатана никога не си е представял колко **празен** ще се чувства, когато **се откаже от позицията си на първосъздаден син на Бога.** Неговото чувство на малоценност се проявява в статистиката на депресията, скръбта и самоубийството в човешката раса. Нашето общество е доказателство за провала на сатанинското царство.

– Всяко царство има правителство, гражданство и валута, която определя стойността. Контрастът между Божието царство и това на Сатана е ясен.

Двете царства

Божие царство		Царството на Сатана
Правителство	Семейство	Най-силният
Валута	Любов/Милост/Свободен избор/Вяра в Бог	Власт/Активи/Сила/ Вяра в себе си
Гражданство	Божие дете	Изпълнение и постижения

– Като погледнем към велики ръководители в човешката история - той или тя, са най-силните и затова те ръководят правителството. **В Божие царство любовта на Отец е тази, която изпълва това управление, а Неговите поданици са скъпоценните Му деца, които почиват в Неговата любов. Божият Син е пътят към Отец. Неговото доверие, покорство и любов към Отец е рамото, на което е поддържано и сплотявано Божие управление (Исая 9:6, Колосяни 1:17).**

– След падението на Адам и Ева в царството на Сатана нямало начин от наша страна да се върнем при Отец. Били сме се отказали от всякаква вяра, че можем да бъдем деца на Бога по начин, който да ни позволи да си почиваме в Неговата любов. Ние се страхувахме от Бог и се страхувахме, че Той ще ни накаже за нарушаване на Неговия закон. Бог е трябвало да изпрати Исус на света, за да ни покаже, че любовта Му към нас не се е променила. Когато Бог говорил на Исус, че Той е Неговият възлюбен Син, Той казал на всеки един от нас: "Ти си приет във Възлюбения" (Ефесяни 1:6, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Чрез изкушението в пустинята Исус отвори широко вратата на нашия затвор, която ние не сме могли да открием в слепотата си. Тя винаги е можела да бъде отворена, но било много трудно да се намери, докато Исус не дошъл да ни покаже пътя.

– Когато Исус казал на Сатана, че човекът трябва да живее според всяко Божие слово, Той се позовавал конкретно на думите, които Бог бил изрекъл точно при кръщението. **Докато Исус вярвал в думите**

Двете царства

на Своя Баща, че е Неговият възлюбен Син, Той използвал ключа на вярата, за да отключи затворът на нашата малоценност.

Някои от публиката започнаха да плачат, докато схващаха реалността на казаното от Маатан. Други седяха зашеметени, опитвайки се да схванат значението.

– Кой тук има вярата да влезе в това царство и да заяви истинската си идентичност в Христос?

Мнозина се изправиха и се втурнаха отпред, като викаха:

– Вярвам, че съм Божие дете чрез Христос!

Маатан отвори Библията си и каза:

– Искам да ви прочета думите от Писанието. Думи, които имат голямо значение за нашата църква, тъй като през 1893 г. те са ни били изговорени с голяма сила от старейшина на име А. Т. Джоунс. Това било началото на последния дъжд, който дошъл в църквата ни по това време:

„Като ни е избрал в Себе Си преди създаването на света, за да бъдем свети и без вина пред Него в любов; предопределяйки ни за осиновяване като деца чрез Исус Христос за Себе Си, според благоволенията на Неговата воля, за хвала на славата на Неговата благодат, с която Той ни е направил приети в Любимия. В Когото имаме изкупление чрез кръвта Му, прощение на греховете, според богатството на Неговата благодат; в която Той е направил да изобилства за нас с всякаква мъдрост и благоразумие“ (Ефесяни 1:4-8, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Словото на Господ, че сме приети в Любимия (във Възлюбения), напълно и даром чрез Христос Исус, сега идва за втори път, за Неговия народ (Йона 3:1).

Имаше велико чувство за спешност в събранието, да се върви напред, за да се получи този дар, да бъдеш Божие дете.

Двете царства

– Дошли сме до Йордан и желаем да получим този велик дар – обяви, с голяма убеденост, един висок мъж.

Маатан заговори енергично:

– Писанието казва: "О, вие, всички жадни, елате при водите; и които нямате пари, елате, купете и яжте! Да, елате и купете вино и мляко без пари и без цена" (Исаия 55:1).

Силно чувство на радост се спусна върху тълпата. Мнозина плачеха и се чувстваха чудесно благословени да разберат, че наистина са Божии деца, без да се изискват никакви дела от тяхна страна; просто трябваше да приемат своята идентичност, като Божии деца. Маатан приключи с молитва и много от тях останаха да се наслаждават на потока на Духа, Който присъстваше. Маатан отиде в задната стая и коленичи и се помоли с пастор Самуел.

– Благодаря ти, Татко, че призоваваш децата си. Благодарим Ти, че ни даде Своя Дух, Който свидетелства заедно с нас, че сме Божии деца (Галатяни 4:6; Римляни 8:16).

Пастор Сам и Маатан се прегърнаха и възхвалиха Бога за дара на Духа, Който се прояви. Пастор Сам се обърна към Маатан:

– Искаме да дойдеш да работиш за църквата. Господ те е призовал в служение и ние трябва да ти помогнем да проповядваш Евангелието.

– Ще се моля за това, пастор Сам. Ще бъде голяма чест да служа на църквата и да споделям тази най-скъпоценна вест. Благодаря ви, че ме имате в предвид за тази позиция.

След това Маатан отиде в предната част на църквата, за да поздрави хората, когато излизаха.

– Благодаря ти Маатан – възкликнаха някои от хората, докато излизаха.

Един строго изглеждащ мъж дойде близо до Маатан и каза:

– Не трябва ръцете ти да са в джобовете, когато проповядваш.

Двете царства

Маатан бе смаян.

– Е, благодаря Ви за съвета. Аз ще взема това под внимание – но Маатан се почувства разочарован отвътре. – Този човек не видя ли току-що станалото? Не видя ли проявата на Божия Дух? – Но той се помоли духът му да не бъде разклатен от това събитие.

Тогава, при него се приближи човек, когото не беше срещал преди и той се обърна към него.

– Здравейте, Маатан – казвам се Тони. – Наистина оцених вестта днес. Съдържаше онзи определен звън, който не съм чувал от известно време. Ето моята визитка. Моля, елате да ме посетите, тъй като бих искал да поговоря с вас за това, което споделихте днес.

– Е, благодаря, Тони. Ще се постарая да го направя. – Маатан постави визитката в портфейла си, стисна ръката му, а след това продължи да говори с другите.

Когато Маатан и Стела се прибраха вкъщи, те славеха Бога за Неговата доброта да даде такава яснота на вестта и че любовта на Бог беше толкова ясно разкрита, в контраст с царството на Сатана.

ГЛАВА 24

Преход

На следващата сутрин Маатан заговори със Стела, относно предложението да се занимава с библейска работа за църквата.

– Какво мислиш, Стела ? Трябва ли да напусна работата си и да приема това предложение, за да работя за църквата?

– Мисля, че отдавна искаш да направиш това. Знаем, че обичаш да работиш с компютри, но това винаги е било второстепенно в сравнение с желанието ти да споделяш Божието Слово с хората.

– Би било хубаво да се спрем двучасовото пътуване до работата в града всеки ден. Бих имал повече време с теб и децата. Но най-вече това ще ми предостави по-големи възможности да споделям Евангелието с хората, за да бъдат подготвени за идването на Христос. Да се помолим, Стела: „Татко небесен, готов съм да Ти служа в това си качество, ако отвориш вратата за мен. Трябва да кажа на моя шеф Дейвид. Ще ми липсва работата за него, но се моля той да ме разбере и да благослови решението ми да се движа в тази посока. Благодаря Ти в името на Исус, амин.“

Маатан и Стела заведоха момчетата до близкия парк, за да играят на детските съоръжения. Лео обичаше да се люлее, докато Кай

Преход

обичаше да тества равновесието си на стената за катерене. Маатан мислеше повече за това накъде го води Бог. "Моля се, докато служа като пастор, да имам повече време за изучаване на ключа, който ми беше разкрит на фонтана в Централен парк и да намеря пътя, който води до превръщането на тези винтове в злато".

– Сигурна съм, че колкото повече служиш на Бога, толкова повече Той ще ти дава мъдрост по отношение на тези неща – увери го Стела.

– Хей, помниш ли, когато натиснах винта и ти имаше онова усещане на езика си? Не знам защо не се сетих преди това, но позволи ми да натисна и останалите. Какво се случва, когато натисна този винт?

– Не мога да съм напълно сигурна, но изглежда като усещане в задната част на очите ми.

– А какво ще кажеш за това?

– Почувствах леко потрепване, в края на носа. Но трябва да се концентрирам; не е супер очевидно, ако не си фокусиран.

– А какво ще кажете за това?

– Усещам нещо в края на пръстите си. Предполагам, че това е свързано с тактилните (свързани с докосване) сетива.

– Да, това би било логично, Стела. Ами последният?

– Усещам изтръпване в ушите си. Излиза, че всеки един от тези винтове е свързан с нашите сетива. Когато сетивата ни бяха месингови, тогава ние трябваше да ги използваме през филтъра на месинговата честота, който пък е прикрепен към железните стълбове около града.

– Точно така, Стела. Благодарим на Господ, че нашите винтове са се трансформирали, чрез обновяването на умовете ни в Христос Исус. Чрез тази система от месинг и желязо виждаме, че богът на този свят е заслепил очите на света за истината Кой е нашият Баща. Вярвам, че Той ще ни въведе стъпка по стъпка в преживяването

Преход

на Най-святото място, когато имаме злато във всичките си сетива, когато придобием вярата, изпитана в огъня на Божията любов.

Маатан и Стела седяха и вечеряха на килим за пикник и наблюдаваха залеза на слънцето. До тях имаше река, която нежно течеше, пеейки, като че ли приятна песен. Това беше прекрасен начин за завършване на деня.

На следващата сутрин Маатан се чувстваше едновременно развълнуван и леко нервен. Влизайки във влака, той осъзна, че в близко бъдеще няма да извършва толкова често това пътуване.

– Дейвид, имаш ли минутка? - попита Маатан.

– Разбира се, Маатан, влез, седни. Как мога да ти помогна?

– Ами, Дейвид, аз имам една възможност да служа на Господ с моята църква, като библейски работник. След като се молих за това, пожелах да се възползвам. Наистина бях благословен докато бях тук последните 7 години, но усещам, че Господ ме призовава да върша тази работа.

– Е, Маатан, чудех се кога ли ще дойде този ден. Знаех си, че не си определен да останеш счетоводител с компютърно програмиране. За това, мисля, че това би бил добър ход за теб, въпреки че ни е мъчно да те видим как си отиваш, разбира се.

– Благодаря, Дейвид, ти беше страхотен шеф и аз наистина се насладих на прекараното време тук. Та колко време ти е необходимо от датата на известието; не съм притискан от другата страна във връзка с времето.

– Ако можеш да ни дадеш време за обява, а надяваме се и седмица- две, за да обучим човека, който ще заема твоята позиция, би било чудесно, Маатан.

– Разбира се, Дейвид, няма проблем.

Седмиците отлетяха и скоро Маатан за последен път се отправяше към влака, от своята работа към центъра на Констанс. „*Татко, готов*

Преход

съм да вървя изцяло според Твоето ръководство и вярвам, че ще ме водиш по пътя на правдата”, молеше се безмълвно Маатан, докато влакът тръгваше към дома.

Маатан се настани добре на новата си позиция, посещавайки членовете на църквата, изучавайки Библията с нови хора и изнасяйки проповеди. Намери работата за полезна, с изключение на въпроси, свързани с някои от ученията. Месеците се превърнаха в година и през това време той наблюдаваше начина, по който църквата представя своите учения и как тя подготвя хора за кръщение. Колкото повече научаваше, толкова по-неспокоен ставаше. Наистина, усещаше, че нещо липсва.

Понякога питаше някои от старейшините на църквата какво мислят за винтовете, поставени на главите им. Попита ги какъв цвят са винтовете им. Почти всички старейшини, с които бе разговарял, имаха един сребърен винт и 4 месингови. И винаги среброто беше свързано с вкуса. Досега той не насилваше нещата в разговорите си, защото усещаше, че в действителност никой не се притесняваше за това и дори не се интересуваеше повече по въпроса. Повечето хора наоколо се чувстваха доволни от седмичните кръгове на църковната дейност.

Имаше няколко души, които се интересуваха от нещата, които Маатан изучаваше. Грег Уилсън наистина харесваше принципите на нашата стойност, произтичаща от това, че сме деца на Бог и започна да вижда изводите от учението за родения Син. Там бе и Крейг Елисън, който беше добре запознат с писанията на Уагонър и Джоунс и бе съгласен с нещата, които Маатан бе започнал да споделя. Маатан също беше благодарен за Едуард Джъдсън, който наистина обичаше принципите на идентичността и използваше всяка възможност да пътува с Маатан за изучавания и проповеди. И още няколко млади мъже се заинтересуваха от изучаването на принципите на това, какво означава да станеш син на Бога чрез Христос, но като цяло, повечето

Преход

хора, като че ли просто ги сърбяха ушите и искаха да им ги почесвам всяка седмица на църква.

Маатан забеляза с течение на времето, че в действителност хората не се променяха толкова много по характер. По-голямата част от членовете на църквата все още бяха прикрепени към светски елементи в личното си преживяване. Дори той самият, в собствената си опитност изпитваше трудност да престане да се занимава с някои аспекти на светската култура, които знаеше, че не са добри за него. Не искаше да бъде законник и затова понякога се присъединяваше към други членове на църквата в техните социални дейности... но виждаше, че те водят хората обратно към света.

– Какво не е наред, Маатан ? Погледът ти отново е различен. За какво мислиш? – почуди се на глас Стела.

– Нещо наистина не е наред и не мога да го определя точно, освен факта, че повечето членове на църквата имат само един сребърен винт и 4 месингови. Има няколко души, които проявяват по-голям интерес към Божието слово и истината, но не са много. Стела, нека помолим нашия Баща да ни води. Последните 6 години просто отлетяха и аз научих много неща, които усещам, че бе необходимо да знам, за да оценя степента на проблема на живеещи в Констанс и как всички ние сме заплетени в тази система.

– Небесни Татко, Ти си обещал, че ако има подобна липса на мъдрост и ние те помолим с вяра, Ти ще ни дадеш мъдрост, за да знаем какво да прави. Вярвам, че Ти ще направиш това, в името на Исус. Амин.

Очите на Маатан се отвориха с една идея.

– Тони Джоунс. Името Тони Джоунс, току-що ми дойде в съзнанието, Стела! Напълно забравих за този човек, който ме помоли да го посетя преди 6 години, когато започнах тази работа. Как можах да забравя това? Все още ли имам неговата визитка? Да, тя е все още тук, в задната част на портфейла ми! Мисля, че е време да отидем да го видим.

ГЛАВА 25

Повишаване на честотата

– Тони, това ти ли си?

– Да, кой е?

– Маатан Джейкъбсън. Срегнахме се преди няколко години в църквата.

– Маатан! Молах се да се обадиш. По-добре късно, отколкото никога. Колко скоро можеш да дойдеш при мен?

– Мога да дойда още сега, Тони. Как ти звучи това? Освен ако не искаш ти да дойдеш при мен.

– Не, трябва ти да дойдеш тук. Ще ти обясня, когато пристигнеш.

– Добре Тони, тръгвам. До скоро. – Маатан затвори телефона, изумен от това, че Тони го е чакал да се обади през цялото това време.

– Колкото и да е странно, Тони има какво да ми покаже. Е, помолихме се за това и името му ми дойде на ум, затова вярвам, че Господ ме води към това.

Маатан целуна Стела за сбогом и тръгна към Тони.

Повишаване на честотата

– Влез, Маатан. Влез в офиса ми. Тони беше по-възрастен джентълмен, с леко разрошен вид и проницателни очи.

– Благодаря, Тони. Ехааа, имаш голяма библиотека. Това са много книги. – Маатан огледа стаята и видя странна метална квадратна плоча, закрепена за стената и свързана с кабел. – За какво е това, Тони?

– За да се подсигури това пространство. Поставихме специална боя върху стените и заземихме стаята. Това помага за блокирането на честотите, идващи от 5-те железни кули около града. Затова със затварянето на вратата, ти ще ограничиш тези честоти и тогава можем да започнем да дискутираме на спокойствие.

Маатан никога не беше виждал подобно нещо.

– Тогава, значи, ти знаеш за кулите?

– Да се помолим, Маатан и тогава ще можем да говорим.

– Това със сигурност е така, Тони.

– Татко небесен, благодаря Ти, че изпрати Маатан. Моля, ръководи тази дискусия и ни помогни да чуваме Твоя глас, защото Ти по-добре от нас знаеш, че сме с повече от 100 години закъснение. Благодаря Ти за търпението и милостта Ти към нас. В името на Исус, амин.

– Ти беше при фонтана в Централен парк, нали? – продължи Тони.

– Да. Откъде знаеш?

– И видя текста и буквите във водата, нали?

– Да, Тони. И ти ли си ги виждал?

– Да, Маатан. Видях това.

Тони ги нарисова на бялата дъска.

И
1 Кор. 8:6

П

Повишаване на честотата

– Слава на Бога. Ти си поредният свидетел на тази чудна истина. Стана ми интересно, че това се случи по време на новолуние – добави Маатан.

– Какво каза, Маатан?

– Новолунието; видях ключа на Божествения модел във фонтана по време на новолуние.

– Хммм, това е нова информация за мен. Не бях направил тази връзка. Благодаря ти. Очевидно времето е важно за Бога и ние ще научим какъв е смисълът на това време. Заобиколи ли задната част на фонтана, при Тезей, който убива минотавъра? – попита Тони.

– Да, и видях думата Източник, под нея Канал, а под нея Почивка.

– Отлично, Маатан. Готов ли си за следващата част от това пътуване? Надявах се, че ще дойдеш по-рано, но предполагам, че е трябвало да откриеш сам проблемите с нашата църква.

– Да, Тони, готов съм да направя тази стъпка.

– Взemi тази лупа и изследвай винтовете на главата ми.

– Ехаа, Тони. Три от тях са златни, а другите два сребърни. Слава на Господ! Значи си намерил отговорите на 3 от винтовете, тогава.

– А от какъв материал са винтовете, които ти имаш, Маатан?

– Моите всички са сребърни.

– Добре, тогава ти си готов да получиш тази информация. – Тони се наведе по-близо до Маатан, – Пълното ми име е Антъни Тревиър Джоунс. Аз съм правнукът на Алонсо Тревиър Джоунс. Очевидно знаеш за него, защото си го цитирал в презентацията си, която слушах.

Маатан застана за миг неподвижен и започна да плаче. Той хвана Тони за ръце и каза:

– Аз съм бил толкова благословен от проповядването на дядо ти. Неговите проповеди през 1893 и 1895 г. наистина повлияха на мисленето ми. Но неговата книга *Империи от Библията*, където той

Повишаване на честотата

описва развитието на държавната система на Нимрод, в противовес на патриархалната система на Авраам, ме отпрати в моето пътуване. Това, а още и неговите проповеди от 1895 г. за близостта на Христос до нас и златната връзка, в която Христос е взел цялата ни природа, за да имаме верен и милостив Първосвещеник.

Тони също започна да плаче и да възхвалява Бога:

– Ако само нашите хора бяха приели тази най-ценна вест, ние вече нямаше да бъдем поробени в този Пентагон. Аз се молих за светлина, в продължение на години и съм научил много ценни неща. Ще бъде моя радост да ти помогна, за да можем заедно да намерим изход от този град, така че Силният вик да може да бъде издаден и Констанс да рухне.

– Жизненоважно беше дискусиата ни да се проведе в тази заземена стая. Нивото ѝ е твърде високо по честота, за да остане незабелязано. Други ще започнат да усещат промяна, когато винтовете ти станат златни. Това не може да се скрие. То започва да създава дискомфорт на онези, които са останали в царството на месинга и желязото.

За Маатан беше очевидно, че Тони е срещал много трудности.

– И така, откъде да започнем, Тони?

– Започваме с крайтъгълния камък на измамния шедьовър.

ГЛАВА 26

Основният камък на измамата

– А сега, слушай внимателно, Маатан. Пътуването, което предприемаме представлява бягство от Пентагона на лъжите. Този Пентагон е петоъгълник от идеи, който е създаден като затвор за ума на човека, в който ние сме и затворници и пазачи. **Това е система за заблуда, представена ни от змията Сатана, която ни кара да мислим, че сме в добри отношения с нашия Създател, докато всъщност защитава поклонението към човека.**

– Броят 5 е важен, защото имаме 5 сетива и средата, в която живеем, е разделяна често на 5 категории: земя, вятър, огън, вода и дух. Други култури представят това като земя, вода, дърво, огън и метал. Тези елементи са изразени в много езотерични религии.

– Пентагонът на лъжите има за свой крайъгълен камък заблуда, свързана с въпроса за живота. Библията ни казва:

"Защото никой не може да положи друга основа освен тази, която е положена, която е Исус Христос" (1Коринтяни 3:11).

– Как Христос, крайъгълният Камък, описва Себе Си?

Основният камък на измамата

"Иисус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отец, освен чрез Мен" (Йоан 14:6).

"Иисус ѝ каза: Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мен, ако и да умре, ще живее;" (Йоан 11:25).

– А апостол Йоан казва:

"Който има Сина, има живота; който няма Божия Син, няма живота" (1Йоаново 5:12).

– **Истината е, че животът се намира само в Исус Христос.** За тази истина може да се каже много повече, но засега нека противопоставим това на първото твърдение на Сатана за човешкото семейство:

"А змията каза на жената: Никак няма да умрете! Но Бог знае, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога — да познавате доброто и злото" (Битие 3:4-5).

– Сатана ни казва, че нямаме нужда от Исус Христос по отношение на живота. Той ни казва, че действието, което Бог е казал, че ще донесе смърт - яденето на забранения плод - всъщност ще бъде врата към безсмъртен живот. **Следователно, крайъгълната лъжа на Пентагона е тази, която оспорва истината, че животът се намира само в Исус Христос.**

– За да се пребори с Божието Слово, Сатана променя неговото буквалното значение, за да представи смъртта като врата, през която душата преминава, за да отиде към вечен живот. Смъртта става нещо добро. В Божието царство смъртта е враг; в царството на Сатана, смъртта е вратата към следващото голямо приключение, едно по-високо ниво на съществуване.

– Тази идея е породила учението за спиритизма - идеята, че умрелите могат и желаят да общуват с живите. За онези, които са преминали в отвъдното, се смята, че притежават големи знания и мъдрост, които могат да предадат на човешката раса. Знаем, че Библията учи, че мъртвите не знаят нищо и не могат да общуват с хората на тази земя. И все пак почти цялото християнство вярва, че душата е

Основният камък на измамата

безсмъртна и че тя живее след смъртта или в рая, или в ада. Всички тези идеи са част от първата голяма лъжа, че човек има живот в себе си и не може истински да умре. Пентагонът е шедевърът на сатанинската измамна система.

– Проучих историята на тези неща, Тони. Стори ми се интересно, че както Сатана се е опитал в началото (в Едем), да изкриви Божието слово, така той е решил да направи това отново, когато Христос дошъл на земята преди две хиляди години. След като Христос се върнал на небето, ние откриваме два големи центъра на християнското обучение. Единият е бил базиран в Антиохия, а другият в Александрия. Ръководителите на църквата в Антиохия, последвали правилото за буквално тълкуване на Писанията докато онези на църквата в Александрия, използвали спиритуализиран начин на тълкуване, което им позволява да отричат ясните учения на Писанието. Прочетох за тези неща в книгата: „Църковна империя“, написана от твоя праядо.

– Да, Маатан, тази творба е важна, заедно с други книги като *Триумфиращата истина* от Бенджамин Уилкинсън. **Невъзможно е да се избяга от Пентагона на лъжите, ако вярваш в безсмъртието на душата или приемаш идеите на спиритизма, че мъртвите живеят след смъртта. Тези идеи удрят в сърцевината на истината, че ние имаме живот само в Христос и сме напълно зависими от Него всеки момент.**

Тони направи пауза, преди да продължи:

– За да мога да ти обясня следващия стълб на Пентагона е необходимо да направиш нещо.

– Добре, Тони.

– Християнските църкви пеят химна, в който се казва, че „Църквата има една основа, тя е Исус Христос, нашият Господ“. Искам да отидете до всички християнски църкви и да разгледате основата на техните църковни сгради. Ще трябва да направите това в събота, когато

Основният камък на измамата

честотата ще подобри духовното ви зрение, за да разпознаете написаното на крайъгълния камък на всяка от тях.

– Ако си спомняш ключа на Божествения модел, който ни бе разкрит, тогава крайъгълният камък на църквата трябва да разкрие този Божествен модел. Христос, разбира се, е Този, Който установява модела, защото, като роден Син, Той е пътят към Отец. Наследството на Сина е това, което Му дава възможност да бъде великият Канал към Отец; Той ни примирява като Княз на мира. Той е Този, Който ни дава възможност да се покланяме на Отец с Дух и Истина. Затова потърси буквите И, К, П в основополагащите камъни на църквите. Запиши написаното там и тогава нека поговорим отново. След това можем да разгледаме заедно основния камък на Адвентната църква и да видим какви букви са изписани на нейния основополагащ камък.

– Аз мога да направя това, Тони, но искам да знам как промени винтовете си от сребро на злато.

– Ще трябва да проявиш търпение, Маатан. Но мога да кажа, че когато истината около един винт се свързва по-пряко към друга истина, синергичния ефект от това повишава честотата и има по-голяма възможност той да се превърне в злато. Но в действителност Отец е Този, Който осигурява това чрез Своя Дух. **Тъй като Духът никога не се отделя от истината, колкото повече истина се разкрива, толкова повече от Духа може да действа в нашите сърца и умове.**

– Добре. Това беше особено просветляващо. Благодаря ти, че сподели с мен някои от нещата, които си научил. Ще се върна след следващата събота, за да ти разкажа за констатациите си.

– Бог да е с теб, Маатан.

– И с теб, Тони.

ГЛАВА 27

Подмененият крайъгълен камък

- Имаме задача, Стела. Ще посетим всички различни църкви и ще проверим крайъгълния камък на техните сгради, за да видим какво е написано там.

– Каква е целта на това, Маатан?

– Тони каза, че е важно, за да разбере част от системата на Пентагона на лъжите, както той я нарича.

"И казваш, че е правнук на А. Т. Джоунс?"

- Да. Удивително, нали? Искам да науча как е бил благословен да получи 3 златни винта. Вярвам, че скоро ще можем да ги имаме и ние. Чувствам се малко зле, че не му се обадох по-рано, но вярвам, че нашият Баща ни води.

– Ще се поразходим ли с колата, татко?

– Да, Кай, искам да донесеш своя цифров фотоапарат, за да можем да направим няколко снимки.

– Да, татко, звучи страхотно. Ще направя тези снимки за теб. Всички тях.

Подмененият крайъгълен камък

– Благодаря ти, Кай.

След църква семейство Джейкъбсън спряха до един парк за обяд, а след това започнаха да проучват сградите на всички християнски църкви в техния град. Когато стигнаха до първата, те оглеждаха известно време сградата, докато намериха крайъгълния камък. Лео пръв го забеляза.

– Мисля, че намерих нещо, татко. На него има няколко букви.

Маатан и Кай бързо дойдоха. Кай беше готов с камерата.

– Какво пише? – попита Маатан.

– Пише, И, И, Д – отвърна Лео.

– Ще му направя снимка, татко – обяви Кай.

– Благодаря ти, синко. И вероятно означава източник. Това би ли означавало Източник, Източник и хммм, какво означава Д? В Божествения модел трябва да е П, но тук има Д. Чудя се какво означава това. Може би обратното на Почивка, което с буквата Д може да е Дела. Както и да е, ще проверя какво смята Тони, тъй като съм сигурен, че е мислил много повече за това.

Маатан, Стела и момчетата посетиха всички различни църкви в града и откриха, че на всички тях е написано същото: И, И, Д.

– Нека посетим Тони. Ще ви запозная с него и можем да научим малко повече за това, какво означава всичко това – каза Маатан. – Снима ли всичко, Кай?

– Да, татко.

– Чудесно, Лео, благодаря ти за острия поглед, който ми помогна да намеря крайъгълните камъни. Някои от тях бяха трудни за намиране.

Кай и Лео се усмихнаха. Беше хубаво, когато татко им ги благославяше и оценяваше усилията им.

Докато караха към мястото където живееше Тони, Маатан му се обади.

Подмененият крайгъгълен камък

- Здравей, Маатан. Благословена събота. С какво мога да ти помогна?
- Ние посетихме всички църкви. На техните крайгъгълни камъни е написано И, И, Д. Също така, забелязахме, че буквите им са от месинг.
- Радвам се, че откри крайгъгълните камъни, Маатан. Сега искам да се срещнем в Църквата на адвентистите на пътя Лирой Фрум. Знаеш ли къде е?
- Да, Тони. Ще стигна там около 17:30. Трябва да имаме достатъчно светлина, за да можем да проверим буквите.
- Добре, Маатан. Ще се видим там в 17:30.
- Кой е Лирой Фрум, татко? - попита Кай.
- Д-р Лирой Фрум бил ръководител в Църквата на адвентистите от седмия ден. Бил много известен през 40-те и 50-те години. От моите изследвания знам, че той помогнал да се напише една книга със заглавие *Въпроси за доктрината*, която била доста оспорвана.
- По какъв начин, татко?
- Ами, според мен, тя съдържала поглед към евангелието, различен от този, който бил преподаван през 1888 г. от двамата водещи служители Е. Дж. Уагонър и А. Т. Джоунс. Тя отхвърля правилното разбиране за това, доколко Исус е бил като нас. За да можем да разберем Христос като наш Първосвещеник на небето, ние имаме нужда да знаем, че Той ни среща там, където сме и е поел на Себе Си същата човешка природа като нашата, за да може да знаем, че Той наистина би могъл да ни разбере. Както и да е, аз най-вероятно станах прекалено богословски за твоя 10 годишен мозък – призна Маатан, когато всички заедно се засмяха.
- Това което разбрах е, че този човек е бил важна личност в църквата и това, което е преподавал променило църквата по някакъв начин. Така ли е?

Подмененият крайгълен камък

– Добър отговор, Кай. Гордея се с теб, синко. Добре го обобщи. Ето ни на улица Лирой Фрум. Тони е тук, страхотно. Ще бъде добре да се видим с него отново.

Маатан изскочи от колата и бързо се приближи до Тони, който беше пред църквата. Стиснаха ръце и Маатан му представи Стела и момчетата.

– За мен е удоволствие да се запознаем, Стела. Беше благословение да се запозная с Маатан и благодаря на Господ, че си готова да подкрепяш убежденията на съпруга си. Има много жени, които не правят това. Знаем, че Господ ще те възнагради, въпреки предизвикателствата, които ви предстоят.

Тони се обърна към Кай и Лео:

– Е, момчета, готови ли сте за малко приключение?

– Да, сър! – отговориха в хор двете момчета.

Тони тръгна към крайгълния камък. Стела заключи колата и тя и момчетата я последваха.

– Виждаш ли буквите, Маатан?

– Те са малко по-малки от другите, които видях. Пише И. Втората буква е по-трудна за разграничаване, поради мръсотията около нея, но изглежда също е И, а последната буква е Д.“

– Знаеш какво означава това, нали?

– Мисля, че това означава Източник, Източник, Дела, благодарение на това, което знаем за Божествения модел.

– Точно така пише, Маатан.

– Това означава, че църквата не е построена по божествения образец!

– произнесе се отчаяно Маатан.

– Погледни по-отблизо камъка. Какво виждаш?

Подмененият крайгъгълен камък

– Изглежда по-нов от другите камъни около него. Циментът изглежда малко по-свеж. Когато гледам размерите, виждам, че той всъщност не се вписва съвсем в мястото за крайгъгълния камък.

– Точно така. Сега ела няколко стъпки насам. Виждаш ли тези пукнатини тук?

– Да, сградата не е здраво защитена. Всъщност на няколко места има такива пукнатини. Изглежда сякаш някои от дъските, блоковете и щифтовете, които първоначално са съставлявали тази сграда, са премахнати или заменени.

– И какво мислиш, че означава това, Маатан?

Маатан започна да възприема значението на това, което беше пред него.

– Това означава, че оригиналният крайгъгълен камък е премахнат и на негово място са поставили друг. – Шокира се от собствените си думи – Как въобще е възможно да се случи това? – В ума на Маатан започнаха да се надпреварват много въпроси.

– Върни се, където съм аз и ще ти покажа доказателствата.

– Стела, искаш ли да заведеш Кай и Лео у дома? Сигурен съм, че скоро ще огладнеят. Не се чувствам гладен. Трябва да получа отговор на тези въпроси. Ще бъде ли добре, ако пътувам с теб, Тони, и след това ме оставиш у дома?

– Да, няма проблем, Маатан.

– Добре, скъпи. Ще се видим по-късно тази вечер.

Стела не изпитваше нужда да види целия процес; тя се радваше, че може да позволи на Маатан да обобщи своите открития по-късно.

– Обичам те. Ще се видим по-късно, скъпи момчета. Маатан прегърна силно Кай и Лео и след това им махна за довиждане.

Когато Тони и Маатан стигнаха до кабинета му, Тони извади няколко стари църковни публикации, които бяха на повече от сто години.

Подмененият крайгъглен камък

Започна да чете това, което всъщност са учили пионерите на църквата:

„Като основни заблуди бихме могли да класираме тази фалшива събота и други, които протестантите са донесли от католическата църква, **като погръскване за кръщение, триединството, съзнателното състояние на мъртвите и вечното страдание.** Масата, която е поддържала тези фундаментални заблуди, несъмнено е правила това от невежество; но може ли да се предположи, че Христовата църква ще носи със себе си тези заблуди до времето, когато сцените на съда не избухнат по света? Ние смятаме, че това не може да се случи” (Джеймс Уайт, *Ривю енд Херълд*, 12-ти септември 1854 г).

– Джеймс Уайт е написал това за Триединството? Никога досега не бях чувал за това. Поразително е. Преди няколко години казвах на Стела, че усещам проблеми с Триединството, но тук е казано черно-бяло.

– Няма от какво да се страхуваме за бъдещето, освен ако не забравим начина, по който Господ ни е водил и Неговото учение в миналата ни история – твърдо заяви Тони. – Чуй същото от друг пионер, когото познаваш добре:

„**Учението за Триединството, което е установено в църквата от Никейския събор през 325 г. сл. Хр. Тази доктрина унищожавя личността на Бог и Неговия Син Исус Христос, нашият Господ.** Позорните мерки, с които е била наложена на църквата, които се появяват по страниците на църковната история, може да накарат всеки вярващ в тази доктрина да се изчерви” (Дж. Н. Ендрюс, *Ривю & Херълд*, 6-ти март 1855 г).

– Да, аз изучавах тази история, включително и творбата на твоя праядо: „*Великите империи на Библията*”.

Главата на Маатан бръмчеше. Изглеждаше му невъзможно да повярва, че неговата църква сега заема позиция, толкова различна от тази на пионерите. Все пак толкова малко хора знаеха за това!

Подмененият крайгълен камък

– Нека ти прочета още няколко пасажа, за да добиете представа накъде отива всичко това:

„Относно триединството заключих, че за мен е невъзможно да повярвам, че Господ Исус Христос, Синът на Отец, и Всемогъщият Бог - Отец, са едно и също същество. Казах на баща си: „Ако можеш да ме убедиш, че сме едно цяло в този смисъл, че ти си ми баща, а аз твоят син; а също така, че аз съм твой баща, а ти мой син, тогава мога да повярвам в триединството“ (*Автобиография на Джоузеф Бейтс*, стр 204, Параграф 2, 1868 г.).

„ВЪПРОСИ ЗА БРАТ ЛАФБЪРОУ.

БРАТ УАЙТ: Бих искал да предадеш за обяснителен отговор следните въпроси на брат Лафбъроу. У. У. Джилс. Толедо, Охайо.

ВЪПРОС I. Какво сериозно възражение има срещу доктрината за Триединството?

ОТГОВОР. Има много възражения, които бихме могли да представим, но поради ограниченото пространство ще ги сведем до следните три: 1. Това учение е в разрез със здравия разум. 2. Противоречи на писанията. 3. Произходът му е езически и фантастичен. Тези позиции ще коментираме накратко в техния ред. Не е много в съзвучие със здравия разум, да се говори за трима, като за един, а за един като трима. Или както някои изразяват това, наричайки Бог „триединния Бог“ или „Богът три в едно“. Ако Отец, Син и Свети Дух са всеки от тях Бог, това биха били три Бога; защото три пъти по едно не е едно, а три. Има смисъл, в който те са едно, но не и като една личност, както твърдят тринитаристите. (Дж. Н. Лафбъроу, *Ривю енд Херълд*, 5-ти ноември 1861 г.).

Дъгата в облаците е само символ на дъгата, която е обграждала трона от вечността. Още във вековете, които ограниченият ум не може да проумее, **Отец и Синът са били сами във Вселената. Христос е първородният на Отец и на Него Йехова е известил Божествения план на**

Подмененият крайгълен камък

Сътворението. Планът за създаване на светове бил разгърнат заедно с реда на съществата, които щели да ги населят. Ангелите, като представители на един ред, щели да бъдат служители на Бога на Вселената. Създаването на нашия малък свят било включено в дълбоко заложените планове. Падението на Луцифер било предвидено; по същия начин възможността за въвеждане на греха, което би помрачило съвършенството на божественото дело. Именно тогава, в онези ранни съвети, любящото сърце на Христос изпитало дълбоко съчувствие; и **Единородният Син** серекъл да даде Своя живот, за да изкупи човека, ако той отстъпи и падне. **Отец и Син**, заобиколени от непроницаема слава, стиснали ръце. ... и бил сключен Вечният завет; и оттук нататък **Отец и Син, с един ум**, работили заедно, за да завършат делото на творението. Себепожертвователността за доброто на другите била в основата на всичко това" (С. Н. Хаскъл, *Историята на Пророка от Патмос*, стр. 93 - 94, 1905 г.).

– Тези изявления са невероятни, Тони. Очевидно е какво са вярвали по този въпрос бащите, основатели на тази църква. Изявлението на Хаскъл започва да обяснява по-ясно Евангелието. Стела и аз говорехме за него, но не и с тази яснота. Сега нещата започват да придобиват по-голям смисъл.

– Нека ти прочета само още две изказвания. Едното е на прадядо ми, а другото от старейшината Уагонър:

„Той бил роден от Светия Дух. С други думи, Исус Христос се родил отново. *Той, Божият първороден дошъл от небето* на земята и бил роден отново. Но всичко в Христовото дело се движи обратно на нас: Той, безгрешният, е направен да бъде грях, за да станем ние чрез Него праведни пред Бога. Той, живият, Князът и Авторът на живота, умря, за да можем да живеем. *Този, Чийто произход е от дните на вечността, първородният на Бога*, се роди отново, за да можем и ние да се родим отново" А. Т. Джоунс, *Ривю & Херълд*, 18^{-ти} юли-1^{-ви} август 1899 г.).

Подмененият крайгълен камък

„... Това име не е дадено на Христос в резултат на някакво голямо Негово постижение, **но то е Негово като наследствено право.** Говорейки за силата и величието на Христос, пишещият до евреите казва, че Той е направен много по-добър от ангелите, защото „по наследство Той получи по-превъзходно име от тях” - Евр. 1:4. **Един син винаги по право приема името на бащата; и Христос, като "Единородният Син на Бога" има право на същото име.** Един син също така е в по-голяма или в по-малка степен възпроизвеждане на бащата; той има до известна степен чертите и личните характеристики на баща си; не идеално, защото сред човечеството няма съвършено възпроизводство. Но при Бога или в някое от Неговите дела няма несъвършенство и затова Христос е „отпечатък на личността на Отец” (Евр. 1:3). **Като Син на Самосъществуващия Бог, Той има по природа всички атрибути на Божеството**” (Е. Дж. Уагонър, „Христос и Неговата правда”, стр. 11-12, 1890 г. (бълг. Главата: Бог ли е Христос? Параграф 6).

Маатан седеше мълчаливо, без да каже нито една дума докато изводите от прочетеното потъваха надълбоко в него. Тони му даде малко време, за да смели информацията и просто постави ръката си на рамото на Маатан и зачака, молейки се наум.

– Това е трудно за възприемане, Тони. **Ако това, което казваш, е вярно, излиза че нашата църква е отхвърлила истинския небесен Бог и е приела на негово място един фалшив бог.** Как е възможно толкова много любящи християни да са в заблуда? Как биха могли да пропуснат това?

– **Как евреите избраха Варава, вместо Божия син?** – отговори Тони.

– Повтаряме тяхната история! **Ние правим точно това, което са направили евреите! Ние сме убили Божия Син чрез Основните ни вярвания и сме избрали друг на Негово място!**

Подмененият крайъгълен камък

– Мисля, че това е достатъчно за тази вечер, Маатан. Имаш много неща, върху които да размишляваш сега. Ето още някои материали за изучаване от историята ни, за да се убедиш, че това, което споделям с теб е истина.¹⁴

– Благодаря ти, Тони, че сподели тези цитати. Заше метен съм. Имам проблеми в синхронизирането на всичко това. Това е като духовен случай на 11.09. Големите доктринални сгради на адвентната църква току-що се сринаха в купчина развалини и има същия привкус на някакво потайно дело.

– Добре казано, Маатан. Просто бъди спокоен и продължи да осмисляш всичко това. Нека се помолим? „Татко небесен, моля Те за моя брат Маатан. Дай му масло за очите не само да види и разбере факта, че църквата е разменила своя Бог, но и че това е пряка атака срещу правдата чрез вяра. Моля се за това в името на Исус, амин”.

– Със сигурност все още не правя тази връзка, Тони. Но ще проуча това което имаш. Искам да разбера истината.

– Това е духът, Маатан.

В колата, по пътя към къщи, Маатан говореше малко. Той мислеше и се молеше и питаше Господ как е било възможно да се случи това. Тони остави Маатан да разсъждава. Десет минути по-късно те пристигнаха в дома на Маатан.

– Благодаря, Тони. Това беше цяла бомба за един ден, но благодаря, че сподели тези цитати с мен. Ще прочета другия материал и ще се свържа с теб. Просто ми дай около една седмица.

– Моля, Маатан. Това е вторият стълб на Пентагона на лъжите. Когато осмислиш правилно този стълб, ще можем да се задълбочим повече в

¹⁴ Виж книгите *Разбиране на Божията персоналност* и *Мъдростта на Бога*, които са достъпни на fatheroflove-bulgaria.com

Подмененият крайгълен камък

Божествения модел и да използваме този ключ, за да отключим твоето мислене в други области.

– Жадувам да те изслушам, Тони. Благодаря ти за отделеното време.

Маатан махна с ръка за довиждане и застана там в тъмнината, докато колата на Тони не изчезна от погледа му. След това погледна към небесата и се помоли: *„Скъпи татко, имам нужда от Твоя Дух повече от всякога. Не искам да правя грешен завой. Това се отразява в много голяма степен на семейството ми и на работата ми. Но аз съм решен да почитам Теб и Твоя Син и да следвам това на което ни учи Писанието. В името на Исус, амин“.*

Основна смяна на парадигмата

– Ти отново имаш онзи поглед, Маатан – каза Стела, когато Маатан влизаше.

– Помниш ли преди няколко години, когато говорихме за Божествения модел и аз ти казах, че може да има проблеми с Триединството?

– Да, когато ти говореше за Божия Син като такъв, Който намира стойност у Своя Отец, а не в Себе Си – каза Стела замислено.

– Точно така, Стела. Е, познай какво разбрах - **никой от основателите на нашата църква не е бил тринитарист. Те вярвали, че Исус е роден от Отец във вечността, включително и А. Т. Джоунс и Е. Дж. Уагонър.**

– Ле-леее, Маатан, това е нещо огромно.

Маатан показа на Стела цитатите, които Тони му беше посочил.

– Само като си помисля, че сме били част от тази църква през целия си живот и никога не сме знаели това – призна Стела болезнено.

Основна смяна на парадигмата

– Трябва внимателно да изучаваме Библията, Стела, както и историята във връзка с това, как въобще учението е можело да бъде променено.

През следващите 12 месеца, Маатан прекара цялото си свободно време в четене и изучаване на въпроса за родения Син. Той беше изумен колко ясно Писанията говорят по този въпрос.

– Как съм могъл да бъда толкова заслепен, че да не виждам това, Стела?

– Смяташ ли, че това има нещо общо с месинговите винтове и железните колони?

– Да, както и със съвета към Лаодикия, отнасящ се за група хора, които смятат, че знаят истината, но все още са окаяни, нещастни, бедни, слепи и голи. Това е много смиряващо. Както казва апостол Павел: "Ако някой мисли, че знае нещо, той нищо не знае така, както трябва да знае" (1Кор. 8:2). – Аз със сигурност съм бил този човек.

Маатан се чувстваше донякъде унижен, че е бил толкова заблуден, но се утешаваше от факта, че Бог го обича, независимо колко измамен е бил.

– Само виж няколко стиха от Писанието по този въпрос – продължи той, молейки се - спокойствието, което усещаше, да протече и към жена му:

"А това е вечен живот — да познаят Теб, единствения истинен Бог, и Исус Христос, Когото си изпратил" (Йоан 17:3).

– Виж как този текст нарича Бог Отец, единствения истински Бог. Свързано е с това, което си говорихме преди, че Отец е Източника на всичко, а Исус е Каналът на всичко. Отец е единственият истински Източник, а Исус е единственият, чрез Когото можем да

Основна смяна на парадигмата

получим достъп до този Източник. Няма друго име, чрез което да получим достъп до Отец. Запомних този стих като тийнейджър, но всъщност не видях какво е значението му. Сега виж как Библията учи, че Бог е дал всичко на Сина и как Синът действа само в съответствие с Отец:

"Отец люби Сина и е **предал всичко в Неговата ръка**" (Йоан 3:35).

"Тогава Иисус се приближи към тях и им говори, като каза: **Даде Ми се всяка власт на небето и на земята**" (Матей 28:18).

"Затова Иисус им каза: Истина, истина ви казвам: **Синът не може да върши от само Себе Си нищо**, освен това, което вижда да върши Отец; защото това, което Той върши, същото върши и Синът. **Защото Отец обича Сина и Му показва всичко**, което Сам върши; и ще Му показва по-големи дела и от тези, за да се чудите вие" (Йоан 5:19-20).

– Докато изучавах тези неща, разбрах, че наследството на Сина е това, което определя Агапе любовта на Отец.¹⁵ Любовта на Агапе се определя като напълно доброжелателна и даряваща.

"и ето, глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният [гр. Агапе] Ми Син, в Когото благоволих" (Матей 3:17).

"Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен [гр. Агапе] Син" (Колосяни 1:13).

– Мисля, че разбирам какво казваш, Маатан, но по някаква причина това е трудно да се схване. Значи ти искаш да кажеш, че във вечността, Бог, Който е източникът на всичко, е родил Своя Син и Му е дал всичко, което притежавал? И че именно това определя Иисус като Син на Агапе на Отец?

¹⁵ Виж книгата *Моят Любим*, достъпна на fatheroflove-bulgaria.com

Основна смяна на парадигмата

– Точно така, Стела. И най-голямото проявление на даряващата любов на Отец е, когато Той предал Своя Син на нас, да умре на кръста. Той рискувал да загуби Сина Си завинаги, за да ни спаси:

"Който не люби, не познава Бога, защото Бог е любов. В това се изяви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя Единороден Син, за да живеем чрез Него. В това се състои любовта — не че ние възлюбихме Бога, а че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилоствие за нашите грехове" (1Йоаново 4:8-10).

– Ако разбираме личността Исус като "Бог Син," който е Бог чрез собствената Си власт и способност, не наследява и не получава нищо, тогава вече не можем да докажем, че Отец е Агапе, защото Агапе любовта на Отец се разкрива в това, че е дарил всичко на Сина Си, както и след това, разширявайки това удивително, като ни дава своя Син чрез кръста.

Стела мълчеше и гледаше през прозореца, за да се опита да осмисли всичко. *Наистина ли Бог ме обича толкова много? И наистина ли е бил готов да се откаже от Своя най-красив Син, на Когото бил дал всичко, Неговият най-обичан спътник и приятел? Съгласил ли се е да даде единственото Същество, което наистина Го е познавало, рискувайки да Го загуби завинаги?* Стела започна да плаче при мисълта за това. „Колко красив е нашият Баща, Маатан. В дара на Неговия Син виждам колко много ни обича Отец.

Маатан преглътна сълзите, докато се опитваше да говори.

– А като си помисля, че бяхме години наред слепи за това в този Пентагон на лъжите. Цялата ни църква е била измамена, заедно с всички християнски църкви. Нищо чудно, че Евангелието е лишено от сила в живота ни. Ние се покланяме на идол, създаден от собственото ни въображение.

– Скъпи Татко, моля те, прости ни за нашето идолопоклонство; ние съгрешихме срещу Теб и нарушихме първата заповед, в която Ти си заповядал да нямаме други богове освен Теб. Чувствам дълбока скръб за този грях и Те моля да ни простиш за това, което сме

Основна смяна на парадигмата

направили. Вярваме, че ни прощаваш в нашето невежество и че ще премахнеш мъглата от тази измама в съзнанието ни. В името на Исус, амин.

– Това означава, че много неща ще се променят сега, Стела, и ние много бързо ще открием кои са нашите истински приятели.

– Какво смяташ да правиш, Маатан?

– Трябва да представя това, което открих, на ръководителите на църквата и да се моля да видят красотата на родения Син на Отец.

Стела хвана Маатан за ръка, погледна го в очите и каза много любящо и твърдо:

"Но Рут каза: Не ме убеждавай да те оставя и да не дойда след теб, защото, където отидеш ти, ще отида и аз и където останеш, ще остана и аз; твоят народ ще бъде мой народ и твоят Бог - мой Бог;" (Рут 1:16).

Маатан беше трогнат от това изказване на доверие.

– Господ да те благослови, Стела, защото ти си цялата красива, и радостта на моя Възлюбен почива върху теб. Ще се мъчим в плътта си, за да родим тази истина, но това семе, което сега обитава в нас, ще озари земята със своята слава. Сигурен съм в това.

– Сега започвам да разбирам механиката на модела източник-канал. Тя е изградена върху любовта Агапе на Отец. В нашия свят, този, който дава се вижда като един, който непременно превъзхожда получателя. Нашият свят измерва властта, интелекта и вечното съществуване като критерий за божественост. Греховният ум мисли с понятията на Ерос, а не с тези на Агапе. В Ерос получаването означава, че сте длъжник на дарителя - вие сте в неговата власт. Ерос не може да схване едно свободно получаване на всичко и равенството на получателя с дарителя без никакви условия. Това кара естествения човешки ум да се разпадне; той не може да се справи с тази идея, защото тя нарушава схващането, че присъщите качества на личността са критерий за това, кой е най-висш, най-добър и най-достоеен.

Основна смяна на парадигмата

– Например, намерих един много интересен цитат от настоящия папа, който добре обяснява това:

Бог е абсолютният и краен източник на цялото съществуване; но този универсален принцип на творението - Логосът, първичният разум - е в същото време и любовник с цялата страст на истинската любов. **По този начин Ерос е изключително облагородена, но в същото време и толкова пречистена, че да стане едно с Агапе.** Папа Бенедикт IX, *Енциклика писмо*, 2005 г., *Deus Caritas Est* „Бог е любов“.

– Католическата гледна точка за Бога е, че Той е Ерос, комбинирана с Агапе. **Ерос е любовта към нещата, които ви харесват.** Това може да е любовта към красотата на природата или към друг човек. Вие сте привлечени от красотата, защото човекът или даденото нещо имат нещо присъщо, което ви привлича. Следователно Ерос и Агапе всъщност не могат да се смесват. Взаимно се изключват, защото са фундаментално противоположни една на друга.

– Сега ти отиваш малко по-дълбоко, Маатан, но аз не успявам да разбера основния принцип, който се опитваш да представиш. **Ерос е по същество егоистична любов, а Агапе е безкористна и тези двете се изключват взаимно, когато са поставени заедно.**

– Точно това имам предвид, Стела. Разбрала си го. Мисля, че има и още, но няма да те затрупвам с неща, които все още трябва да обмислям внимателно. Просто съм благодарен, че си готова да вървиш с мен по този път извън измамната система. Обещах на баща ти, че ще се грижа за теб и възнамерявам да го правя чрез Божията благодат. Може да изглежда по-лесно да не казвам нищо по този въпрос от страх, че ще загубя работата си, **но най-голямото нещо, от което се страхувам, е да отхвърля истината, която срещам по пътя си. Няма нищо на този свят, което да сравня със стойността на истината.**

– Обичам те, Маатан, по много причини. Но една от най-важните е, че си готов да отстояваш истината и да я следваш. Благодаря ти, че си послушен на Божия Дух, когато те призовава.

Основна смяна на парадигмата

– Твоята подкрепа и насърчение ми дават сили за предстоящите дни – каза Маатан на Стела. – Ако ти не успееш да осъзнаеш това, което ти споделих и се бе отдръпнала от страх, нямаше да стигна много далеч. Щом не мога да убедя жена си, тогава защо някой друг би искал да ме слуша?

Стела кимна разбиращо. Няколко минути се гледаха тихо, потънали в мисли. И двамата знаеха, че ще трябва да се подкрепят, ако наистина искат да избягат от града.

Принципи на божествения модел

С течение на времето, което Маатан прекара в изучаване на темата, кой всъщност е Бог, той също продължи да разговаря с Тони за бягството от Пентагона на лъжите. Тони изглеждаше настоятелен относно това, че Маатан трябва да има ясно разбиране за ключовите понятия, преди да премине към следващата стъпка. Понякога това беше разочароващо, защото Маатан просто искаше да продължи да върви напред, но Тони помагаше с мъдрост на Маатан да поставя части от истината в систематично единство. Маатан уважаваше Тони по много причини, една от които беше, че той притежаваше 3 златни винта. Копнееше това да се случи и с него самия.

– Кога тези винтове ще започнат да се променят, Тони?

– Ще бъде по-дълго, отколкото искаш, но по-рано, отколкото си мислиш. Само бъди доволен от времето, което определя твоя Господ за това и всичко ще ти се разкрие с течение на времето. Но мисля, че вече сме готови да обединим основите на системата на Пентагона. Беше от съществено значение да проумееш наследството на Божия Син от Неговия Баща, за да се затвърди релацията източник-канал, която те поддържат помежду си.

– Системата на източника и канала е ключът за бягство от системата на Пентагона. Сега си готов за следващата стъпка. Нека разгледаме

Принципи на божествения модел

някои откъси от Писанието, които говорят повече за връзката на Отец и Сина, за да открием още критично важни елементи свързани с този Божествен модел.

– Мисля, че открих един от тези принципи, Тони, докато четях посланието към евреите. Говорейки за Христос, Павел казва:

"Който, бидейки сияние на Неговата слава и отпечатък на Неговото същество и държейки всичко чрез словото на Своята мощ, след като извърши (чрез Себе Си) очистване на греховете, седна отдясно на Величието във висините" (Евреи 1:3).

– От тук стигнах до заключението, че Исус е увеличението на Отец – заяви Маатан.

– Да, това е един от седемте основни принципа на Божествения модел. Слава на Господ, че си открил това. Ще го разгледаме скоро, но нека първо обърнем внимание на Колосяни 1:15:

"Той е образ на невидимия Бог, Първородният на цялото творение;" (Колосяни 1:15).

– **Христос е видимият образ на невидимия Бог** – обясни Тони. – Това означава, че **източникът не е видим, но каналът е видим**. Писанието потвърждава това на няколко места.

"Никой никога не е видял Бога. Единородният Син, Който е в лоното на Отец, Той Го изяви" (Йоан 1:18).

"Който [Отец] единствен притежава безсмъртие, обитавайки в непристъпна светлина, Когото никой човек не е видял, нито може да види, на Когото да бъде чест и вечна власт. Амин" (1Тимотей 6:16).

"Никой никога не е видял Бога; но ако се любим един друго, Бог обитава в нас и Неговата любов е съвършена в нас" (1Йоаново 4:12).

– Много интересно, Тони. Щом сме създадени по Божия образ, има смисъл в това, че **процесът на раждане означава, невидимото за**

окото семе на съпруга да се увеличи и да стане видимо, чрез неговото импрегниране и израстване в жена му.

– Добре обмислено, Маатан. Виждаш ли колко мощен е този Божествен модел? Прилага се за всичко в живота ни. Той работи на честота, различна от естествения ни начин на мислене. Но аз изпреварвам себе си. Сега разгледахме 2 от 7-те принципа на Божествения модел.¹⁶ Да разгледаме още един принцип за целите на нашето изследване тази вечер, а след това ще дадем някакво приложение, за да се разшири мащабът на научените истини.

– Хубаво, Тони. Аз открих Божествения модел на твоя език.

– Надявах се, че ще го направиш – каза Тони с усмивка. – Следващият стих, който искам да разгледаме е 1Коринтяни 11:3 :

"Но искам да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, глава на жената е мъжът, а глава на Христос е Бог" (1Коринтяни 11:3).

– Тук виждаме, че източникът е в позиция на ръководител над канала. **Същото водачество, което съществува между Отец и Сина, съществува и между съпруга и съпругата му. И същото водачество съществува между Христос и мъжа. Това трябва да е очевидно, защото ако някой е канал на друг, той трябва да се подчини на този източник.** Това е причината, поради която Исус казва следното:

"Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; защото това, което Той върши, същото върши и Синът" (Йоан 5:19).

¹⁶ Виж стр. 22-23 от книжката *Божественият модел на живота* достъпна на fatheroflove-bulgaria.com за повече подробности относно седемте принципа на Божествения модел.

Принципи на божествения модел

– Тук виждаме ясни доказателства, **че Христос действа като канал по отношение на Отец. Той не говори собствените Си думи. Ето защо Той е наречен Божието Слово, т. е. словото на Отец. Божият Син е Този, който изговаря мислите на Бога. Той прави мислите на Бог видими или чуваеми.**

– Леле, Тони, това е велика мисъл. Умът ми се взривява, само като си помисля за това.

– *Очиства* е думата за която си помислих – пошегува се Тони.

– Тогава, въз основа на това, което току-що каза, става ясно защо Йоан казва, че Словото е било в началото у Бога, т. е. с Отец. „ **Словото беше у Бога и Словото беше Бог.**“ Ако Той е бил Бог независимо от Отец, тогава просто щеше да се каже, че Словото *беше* Бог; в такъв случай не би било необходимо да се каже, че Словото е било у Бога като Първа отправна точка.

– Точно така, Маатан, и затова причината, поради която се казва, че Словото беше Бог, е защото каналът наследява всичко от източника. Ето защо Ева била на 100% човек, защото тя наследила всичко, което имала, чрез реброто на Адам. След това наследила и властта му над Едемската градина. Тя е получила всичко това, чрез него. Бог бил дал всичко на Адам, дори му показал какви са задълженията им, още преди нейното сътворение. Тя наследила всичко това чрез Адам и дългът на Адам бил да се увери, че тя е разбрала дадените му от Бога инструкции.

– Ехаа, твърде много светлина! – каза Маатан, хванал се за глава усмихнат. – **Това означава, че почитането на Бог и Неговия Син по Божествения модел напълно предефинира брачните отношения, а оттам и цялото общество и целия свят и то само във връзка с този въпрос.**

– Това, Маатан, е камъкът, който ще унищожи образа, за който се говори в Данаил 2^{ра} глава.

Принципи на божествения модел

– Какво! – каза Маатан, готов да чуе следващите думи, идващи от устата на Тони.

– Ако отвориш на 1Царе4:1, ще видиш, че там се споменава Ебenezер. Това е комбинация от две еврейски думи. *Eben*, което означава *камък* и *Ezer*, което означава *помощ*. Думата *Eben* е комбинация от други две еврейски думи, *ab* и *ben*, от които получаваме *aben* или *eben*, идващо от начина по който тя се произнася. *Ab* е думата за Баща, а *ben* е думата за Син.

В този момент на небето блесна светкавица, последвана от силен гръм. Светлината беше толкова ярка, че Маатан падна на колене. Сиянието беше оцветено от лека синя мъгла.

– Това беше небесното свидетелство за споделеното от мен, Маатан. **Камъкът, който разбива образът в Данаил 2^{ра} глава е правилното разбиране на връзката между Отец и Сина като Божествен образец или модел. Когато този модел се проявява в дома, в обществото и в нацията, тогава царството на този свят ще стане като тези кули в центъра на Констанс, купчина руини. Истинската църква, която не е направена от човешки ръце, може да расте само на тази основа, за да бъде готова за завръщането на Христос.**

Маатан остана на колене и плачеше с висок глас и се молеше:

– О, праведни Татко, аз съм човек с нечисти устни и живея сред хора с нечисти устни. Моля Те да ми простиш за идолопоклонството в миналото. Падам върху тази скала, тази най-скъпоценна канара, за да може да се разбие сърцето ми, да бъда освободен от царството на тъмнината и да бъда преселен в царството на Твоя възлюбен Син.

Тони коленичи до Маатан и се помоли:

– Татко, казвам амин на молитвата на моя брат. Ние сме забавяли идването Ти толкова дълго време. Ти си започнал да даваш тази вест на моя працядо и старейшината Уагонър, но ние отхвърлихме този крайъгълен камък и вместо това обогатяхме себе си:

Принципи на божествения модел

"ГОСПОДИ, при нас е срамът на лицето - при царете ни, първенците ни и бащите ни - защото съгрешихме против Теб. При Господа, нашия Бог, са милостта и прощката, защото се разбунтувахме против Него и не послушахме гласа на ГОСПОДА, своя Бог, да ходим в Неговите закони, които положи пред нас чрез Своите слуги, пророците. И целият Израил престъпи закона Ти и се отклони, така че не послуша гласа Ти. Затова се изля върху нас проклятието и клетвата, записана в закона на Божия слуга Мойсей, защото съгрешихме против Него" (Данаил 9:8-11).

Тони и Маатан се прегърнаха със сълзи на покаяние и благодарност към Бога, че са получили това масло за очите си, за да видят Скалата, която разрушава образа на ревнивостта. Не с мощ, нито със сила, нито със силата на оръжието, а с тих и тънък глас, който ни разкрива кой е Синът на Благословения и какъв е пътят към Отец. Това е познаването на Исус Христос, точно какъвто е за слава на Бог Отец. **Портите на ада няма да надделеят над тази истина, въпреки че Сатана е опитал всичко възможно, за да прикрие истината, че Христос, Синът, е великият Канал на Отец, Който от Своя страна е единственият истински Бог.**

ГЛАВА 30

Основите на Констанс

И двамата мъже прекараха известно време размишлявайки върху красивите откровения, но скоро станаха нетърпеливи да продължат да се учат.

– Сега нека разгледаме внимателно крайъгълният камък на нашата вяра, Маатан – продължи Тони – Исус Христос като Син на Отец в истина и любов. **За да установи ново царство, Сатана трябвало да скрие идентичността на Божия Син.** Той разработил няколко идеи, за да постигне това. **Най-очевидно е учението на атеизма, което не само отхвърля личността на Христос, но и тази на Отец.** Но спрямо ранната църква, чиито чудеса, благодат и дружба не можели да бъдат отречени, **Сатана се нуждаел от друг начин.** **Знаейки, че лъжите му се продават най-добре, когато са прикривани с думите на истината, той представя пред света учението за Триединството.** **Използва изразите Отец, Син и Свети Дух, но ги обединява по начин, който унищожавя персоналността на Отец и Сина.** Това унищожавя способността за настройване на човешката душа според истинската честота на любовта Агапе. Защото само когато вярваме в родения Син, на Когото Отец е дарил всичко, **нашият ум може да се настрои на честотата на Агапе** по начин, който ще ни позволи да избягаме от град Констанс.

– Това е скритата основа на сатанинския шедьовър на измамата. **Триединството** представя на света едно същество наречено Синът на Бога, докато, в действителност, второто лице на Триединството е един самозванец, маскиран с това, което се надява, че е трупата на родения Син. Тази доктрина е усилието на римските войници да задържат Божия Син в гроба.

– Добре, Тони, това е следващият стълб на Пентагона, за който ми разказваше миналата година. **За да може Сатана да прикрие истината, че Исус е Единородният Син на Бога, той трябва да използва принципите на спиритизма, които променят смисъла на Божието Слово.** Ние отново и отново свидетелстваме от Писанието, че Исус е Божият Син. Сатана спиритуализира значението на името „Божия Син“, за да представи на света „Бог-Син“. Това очевидно е **разширение на лъжата на Сатана**, "никак няма да умрете", изопачавайки Божието Слово, така че да служи на целта му.

– Точно така. **Има връзка на Божествен модел между учението за Триединството и това за безсмъртието на душата.** Затова е напълно логично тези две учения да бъдат част от основите на Констанс, който винаги е бил постоянно в една война срещу Господ и Неговия Помазаник.

– Моля, обясни ми тази връзка, Тони. Не ми е съвсем ясна в съзнанието.

– Да, разбира се. **Разбираш принципа, че каквото гледаме, в това се превръщаме?** (2Коринтяни 3:18).

- Да, със сигурност.

– Така че, когато гледаме втората личност на Триединството, която е "Бог-Син", ти наблюдаваш един, който не е наследил живота Си от Отец, но пряко или по някакъв мистичен начин има свой собствен живот. Ако се покланяш на този бог, тогава подсъзнателно се лишаваш от потенциала на любовта Агапе. Сърцето на доктрината за безсмъртната душа идва директно от учението за "Бог-Син", който не е получил нищо от Отец. По този начин, "Бог-Син," е източник на

Основите на Констанс

учението на великата лъжа, че имаш живот в себе си и от самосебе си. Ако се покланяш на това същество, тогава със сигурност ще умреш, в случай че бъдеш оставен на естественото заключение, защото **душата не е безсмъртна сама по себе си.**

– Но няма ли Исус живот в себе си?

– Да, Маатан, но както ни показва Йоан 5:26, на Божия Син е *дадено* да има живот в Себе Си. Той Го е получил от Своя Баща. Това е критичната точка. Важно е също да се отбележи, че Христос е обособено и отделно от Отец същество, за разлика от римското учение за три личности (лица) в едно същество. Отличителността на Сина от Отец гарантира, че животът, който е в Отец всъщност е дарен на Неговия Син. **Ако Отец и Сина са едно същество, тогава дарителската транзакция не е завършена.** Без дарителската транзакцията не може да се произведе Агапе, защото Агапе изисква благосклонност; изисква подарък.

– Добре, Тони, дай минутка на зъбците ми да смелят това. Голяма хапка за поглъщане си е. Но мисля, че схванах идеята ти. Ако съм разбрал правилно, това означава, че доктрините за Триединството и безсмъртието на душата създават доктринална рамка, която позволява на хората да вярват, че са безсмъртни по природа. Това е един процес от две стъпки, който заличава истината за Божия Син, Съществото, което въплъщава и обезсмъртява истината, че Отец е великият източник на живот, чрез унищожаване на факта, че Исус е приел животът Си от Отец, като Агапе подарък. Тази лъжа е запечатана чрез спиритизма, с който Сатана учел Адам и Ева, че те никак няма да умрат.

– Добре казано. Значи основата на Констанс е изградена върху невидимия крайъгълен камък „Бог-Син“, който се проявява в учението за безсмъртието на душата чрез метода на спиритизма. **„Бог-Син“ е източникът на сила на учението за безсмъртието на душата.**

Основите на Констанс

– Все пак пред мен изниква един въпрос. Защо сатанинската основа е изградена според Божествения модел за невидимото и видимото?

– Въпросът ти е въпрос на мислещ човек, Маатан. **Сатана изгражда собственото си царство в рамките на принципите на вселената, които Бог е установил. Вечен принцип е, че семето дава плод, дори в царството на Сатана.** Това е потвърдено в текстове като тези:

"И му се даде уста да говори големи неща и богохулства; и му се даде власт да действа четиридесет и два месеца"
(Откровение 13:5).

– Кой е дал способност на силата на звяра да прави всички онези ужасни неща? Това бил Христос. Което ни води до следната най-дълбока реалност: щом душата не е безсмъртна и целият живот идва при нас от Бог Отец чрез Сина Му, това означава, че цялото войнство в армията на Сатана е подсигурено с живот чрез Божия Син. Неговото дихание е това, което ги поддържа живи, точно както поддържа и нас. Ние всички сме зависими, всеки миг, от Божия Син за живот. Именно, чрез този живот ние сме свързани с Отец.

– **Тъй като животът, който има Сатана, идва от Христос, това означава, че принципите на засаждане и събиране на реколтата все още се прилагат.** Затова основите на Констанс са структурирани върху Божествения модел:

Източник = "Бог - Син"

Канал = Безсмъртието на душата

Метод = Спиритуализъм

Резултат = Дела, себепоклонение, липса на почивка

– Това е напълно логично, Тони. Вярвам, че това е истината.

– В такъв случай, Маатан, аз съм в състояние да ти дам подарък.

Тони извади красиво изработена малка кутия, която беше около 10 на 6 инча, изработена от абанос и инкрустирана с перли. Към кутията

Основите на Констанс

имаше прикрепен малък ключ. От едната страна на ключа имаше надпис: "Правилата на Милър".

– Благодаря ти, Тони. Красиво е. Получавам го със сърце, изпълнено с благодарност към нашия Баща чрез Христос и чрез теб."

– Учиш се бързо, Маатан. Добро приложение на Божествения модел.

Двамата се прегърнаха и се засмяха със смеха, който е лекарство за душата.

– Предполагам, че написаното на ключа име е това на Уилям Милър, а правилата са неговите правила за тълкуване на Библията.

– Правилно си разбрал, Маатан. Сега отвори кутията и виж какво има вътре. Но първо нека да изключи светлината.

Всичко потъна в мрак, а Маатан завъртя ключа. Когато кутията се отвори, стаята се изпълни със светлина, премахвайки всякаква тъмнина в нея. Нямаше нужда от друг източник на светлина, тъй като самият ключ излъчваше голяма светлина. Маатан взе златния ключ, който беше инкрустиран със скъпоценен камък сапфир, на който имаше надпис: "Божествен Модел на живота".

– Синьото е цвета на покорността и подчинението – обясни Тони тържествено. – Подчинението към Отец е подаръкът на Божия Син за нас, който ни определя за живот. В Него живеем, движим се и имаме нашето съществуване. Слушай гласа на своя Отец, в името на Христос. Този сапфирен камък носи честотата на покорния Дух към Древния по дни. Разбираш ли това, Маатан?

– Да, Тони. Синият цвят е трябвало да бъде по краищата на дрехите на древните евреи:

"Говори на израилевите синове и им кажи в поколенията си да правят ресни по краищата на дрехите си и да сложат син ширит на ресните на краищата" (Числа 15:38).

– Отлично. Сега има още няколко неща за размисъл. Този камък има способността да се променя в множество цветове, за да отговори на

Основите на Констанс

нашите нужди за бягство от този град, съответстващи на тези камъни:

1. Сапфир	Син	Послушание - Основа на Божия престол	Изх. 24:10; Ез. 1:26
2. Рубин, Яспис, Сардис	Червен	Мъдрост измит във вино	Пр. 8:11; Бит. 49:11
3. Изумруд	Зелен	Надежда - Зелена дъга	Откр. 4:3
4. Бял оникс	Бял	Правда на светиите	Изх. 28:9
5. Кристал	Прозрачен	Без измама, прозрачност	Откр. 4:6

– Цветът се променя, за да отрази честотата. Камъкът в този ключ няма присъща сила; той е огледало на твоята душа и показва благодатта, доставена от реката на живота, която извира от Божия престол.

– Сега, Маатан, ние сме почти готови да посетим първия железен стълб на Констанс и с този ключ да се откъснем от неговото влияние. Но първо трябва да споделя нещо с теб. В рамките на Божествения модел, всяка духовна истина се проявява чрез канал в буквалната реалност, която е видима. Разбираш ли ме?

– Моля, разясни още малко, Тони.

– Да вземем, например, седмия ден - събота. Благословието на съботата има за свой източник духовен принцип, но този източник се проявява чрез седмично спазване на съботата. Това не е само един невидим принцип. Невидимото се проявява във видимото, в това, че спиращ да работиш в събота и всъщност си почиваш. Разбираш ли ме?

Основите на Констанс

– Добре, да, сега разбирам. По същия начин, по който Бог е Същество, Което има форма, но тъй като за нас Той е невидим, достъпът ни до Него е чрез Божия Син, Който е в образа на Бога. Това предотвратява пантеизма, който учи, че Бог е навсякъде. Невидимият Бог се проявява чрез Своя видим Син.

– Добре. Наистина разбираш този принцип. **Точно, както вярата без дела е мъртва. Това означава, че вярата, която е невидима за окото, се проявява като вяра само когато се разкрива в дела. Не вяра и дела, а вяра, която действа** (Галатяни 5:6).

– Еха, каква връзка е това! – каза Маатан. – Този Божествен модел е нещо много силно.

– Още малко за теб, Маатан. **Старият Завет съдържа Евангелието, но то е скрито в символна и семенна форма. Това Евангелие се проявява в живота на Исус Христос. Христос взел невидимото семе и го проявил в Новия Завет. По този начин Новият Завет е яркостта от славата на Стария Завет.** Той не е някакво заместване на Стария Завет. Христос не бил дошъл да унищожи закона или пророците. Той не е дошъл да унищожи закона, а да го изпълни, т.е. **да го направи пълен, да го увеличи и изясни.** Ще разгледаме повече за това, когато стигнем до друг от стълбовете, на който също трябва да обърнем внимание.

Тони беше развълнуван, че най-накрая са готови да предприемат действия.

Така че, следващата събота, следобед, ако си свободен, нека да отидем със семейството ти при първия стълб, където ще използваш ключа, за да отключиш стълба, свързан с учението за безсмъртието на душата и спиритизма? – предложи той.

– Всъщност трябва да изнеса няколко лекции този уикенд в другата страна на града. Но следващата събота съм свободен.

– Чудесно. Ето още един ключ за Стела. Трябва да се използва редовно, за да е полезен. Ако спрете да го използвате за известно време, ще

Основите на Констанс

започне да намалява размера си и няма да може да отключи ключалките на този гигантски град на отчаянието.

– Благодаря ти, Тони. Толкова съм благодарен за тези прекрасни подаръци.

Маатан се прибра в къщи и разказа на Стела всичко, което беше научил, чрез Тони. Стела беше щастлива да получи своя ключ за Божествения модел чрез Маатан.

– Трябва да използваме ключовете си често; и двамата трябва да забелязваме кога и къде може да се използват – каза Маатан на Стела.

– **Ние трябва да гледаме на живота през принципа на Божествения модел, използвайки този ключ във всяко предизвикателство на живота,** за да можем да намерим изход от този мрачен град Констанс.

Любовното писмо на Отец

Следващият уикенд Маатан отиде с приятеля си Едуард да споделят благословенията на увереността, която имаме като деца на Бога. **Прекрасната истина, че Исус е възвърнал нашата синовност, както е показано в пустинята на изкушението, беше разширена в трите вести, дадени от ангелите в Откровение 14^{та} глава.**

– Когато напълно приемем, че Христос е възстановил нашата синовност и се хващаме за обещанието за даряването на Духа Му, тогава Бог е в състояние да изпрати Духа на Сина Си, за да можем да извикаме "Авва, Отче" (Галатяни4:6). **Когато приемем нашето осиновяване в Христа, тогава ще извикаме "Падна Вавилон" (Откр.14:8). Вече не сме роби, които се стремят да покажат на нашия небесен Баща, че сме достойни за спасение, а по-скоро се доверяваме на любовта на нашия Баща към нас и вече не се стремим към приемането, което вече е наше.**

Лицето на Маатан сияеше, когато споделяше тези скъпоценни истини с хората.

В следобедната презентация Маатан говори за текста от Притчи 17:6, който говори за славата на децата. **Скъпоценната мисъл, че като**

Любовното писмо на Отец

деца на Бога не е нужно да търсим стойност в нашата сила или интелект, а просто във факта, че познаваме Отец и това Кой е Той:

"Така казва ГОСПОД: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си и силният да не се хвали със силата си, богатият да не се хвали с богатството си, а който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мен, че Аз съм ГОСПОД, Който върша милост, правосъдие и правда на земята, понеже в това имам благоволение, заявява ГОСПОД" (Еремия 9:23-24).

В края на презентацията хората в събранието бяха изпълнени с дълбок мир, а Маатан сподели с тях едно видео, което съчетаваше няколко текста, които разкриваха любовта на Отец към нас, наречена Агапе. Заглавието на видеото беше *Любовното писмо на Отец*:

Дете мое,

Ти може и да не ме познаваш, но аз знам всичко за теб. Псалм 139:1

Знам кога сядаш и кога ставаш. Псалм 139:2

Запознат съм с всичките ти пътища. Псалм 139:3

Дори и космите на главата ти са преброени. Матей 10:29-31

Защото ти беше създаден по Мой образ. Битие 1:27

В Мен живееш и се движиш и имаш своето съществуване. Деяния 17:28

Защото ти си Мое потомство. Деяния 17:28

Познах те още преди да бъдеш заченат. Еремия 1:4-5

Избрах те, когато планирах сътворението. Ефесяни 1:11-12

Ти не си грешка, защото всичките ти дни са записани в Моята книга.

Псалм 139:15-16

Определих точното време на раждането ти и къде ще живееш.

Деяния 17:26

Ти си страшно и чудно направен. Псалм 139:14

Аз те изваих в майчината ти утробата. Псалм 139:13

И те извадих от там в деня, в който се роди. Псалм 71:6

Бях представян погрешно от онези, които не Ме познават.

Йоан 8:41-44

Не съм отдалечен и ядосан, а съм пълният израз на любовта.

Любовното писмо на Отец

1Йоан 4:16

И желанието ми е да изливам любовта си към теб. 1 Йоан 3:1

Просто защото ти си моето дете и аз съм твоят Баща.

1 Йоан 3:1

Предлагам ти повече, отколкото твоят земен баща някога би могъл.

Матей 7:11

Защото аз съм съвършеният баща. Матей 5:48

Всеки добър подарък, който получаваш, идва от ръката Ми.

Яков 1:17

Защото аз съм твоят хранител и отговарям на всичките ти нужди.

Матей 6:31-33

Моят план за бъдещето ти винаги е бил изпълнен с надежда.

Еремия 29:11

Защото те обичам с вечна любов. Еремия 31:3

Моите мисли към теб са безброй като пясъка на морския бряг.

Псалм 139:17-18

И Ти се радвам с пеене. Софония 3:17

Никога няма да спра да ти правя добро. Еремия 32:40

Защото ти си Моето съкровище. Изход 19:5

Искам да те укрепя в истината с цялото си сърце и с цялата си душа.

Еремия 32:41

И искам да ти покажа велики и прекрасни неща. Йеремия 33:3

Ако Ме търсиш с цялото си сърце, ще Ме намериш. Второзаконие

4:29 Наслаждавай се в Мен и ще ти дам желанията на сърцето ти.

Псалм 37:4

Защото Аз съм Този, Който ти е дал тези желания. Филипияни 2:13

Аз съм в състояние да направя за теб повече,

отколкото би могъл да си представиш. Ефесяни 3:20

Защото съм най-големият ти насърчител. 2Солунци 2:16-17

Аз съм Баща, Който те утешава във всичките ти проблеми.

2Коринтяни 1:3-4

Когато си с разбито сърце, аз съм близо до теб. Псалм 34:18

Както пастир носи агне, така и Аз

те притискам близо до сърцето си. Исая 40:11

Любовното писмо на Отец

Един ден ще избърша всяка сълза от очите ти. Откровение 21:3-4

И ще премахна всичката болка, която си търпял на тази земя.

Откровение 21:3-4

Аз съм твоят Баща и те обичам, както обичам сина си Исус.

Йоан 17:23

Защото в Исус се разкрива любовта Ми към теб. Йоан 17:26

Той е точното представяне на Моего Същество. Евреи 1:3

Той дойде, за да покаже, че Аз съм за теб, а не срещу теб.

Римляни 8:31

И да ти кажа, че не броя греховете ти. 2Коринтяни 5:18-19

Исус умря, за да може ти и Аз да се помирим.

2Коринтяни 5:18-19

Неговата смърт беше окончателния израз на Моята любов към теб.

1Йоан 4:10

Отказах се от всичко, което обичах, за да спечеля твоята любов.

Римляни 8:31-32

Ако приемеш даряването на Моя Син Исус, ти приемаш Мен.

1Йоан 2:23

И нищо повече няма да те отдели от любовта Ми. Римляни 8:38-39

Ела си у дома и аз ще вдигна най-голямото празненство,

което небето някога е виждало. Лука 15:7

Винаги съм бил Баща и винаги ще бъда Баща. Ефесяни 3:14-15

Въпросът ми е ... Ще бъдеш ли Мое дете? Йоан 1:12-13

Очаквам те. Лука 15:11-32

С любов, твоят Татко,

Всемогъщият Бог.¹⁷

Мнозина излязоха отпред, за да изискват обещанието да бъдат деца на Бога, просто като приемат Божият Син Исус за свой Спасител. Проляха се много сълзи и бяха докоснати много сърца.

¹⁷ www.fathersloveletter.com

Любовното писмо на Отец

Докато слънцето залязваше и те се отправяха към дома, на хоризонта се виждаше тънкият отрязък на новолунието.

– Каква благословена събота беше тази, Маатан – каза Едуард. – Толкова се радвам, че успя да дойдеш днес.

– Духът, със сигурност, беше излят в голяма степен и истината за любовта на Отец изобилства. Интересно ми е, че новолунието отново е на хоризонта, същото както когато ми показва ключа на Божествения модел при фонтана. Това ме кара да се замисля за стиха, който казва:

"И от новолуние до новолуние, и от събота до събота, ще идва всяка плът да се покланя пред Мен, казва ГОСПОД" (Исаия 66:23).

– Сигурен съм, че има причина за тези събития, свързани с новолунието и радостта, която преживяваме в поклонението на Отец. Знаем, че Господ ще ни покаже истината за това.

– Амин! – отговори Едуард.

Рано на следващата сутрин Маатан се събуди под звуците на пеене. Той чу известния химн на Чарлз Уесли:

„Удивителна любов, как е възможно, Боже мой, да умреш за мен.“

Маатан мислеше за реалността, че е син на Бога чрез Христос и че Христос е победил неговите съмнения относно това дали е ценен. Той не беше вече слуга, а син. Изведнъж Маатан се почувства топло прегърнат, въпреки че беше сам. Той чувства Божията любов толкова дълбоко в душата си, че сълзите се стичаха от очите му като фонтан. След това чу думите:

Тази вест трябва да бъде дадена на света.

Призовах те по име.

*Твоето скрито име ще бъде Мааян Израил,
защото извори жива вода от Мен ще потекат из сърцето ти.*

*Скритото име на жена ти ще бъде Стела Израил,
защото тя ще бъде паметник на Моята изявена побеждаваща сила.*

Любовното писмо на Отец

"Ето, направих те нова остра назъбена диканя; ще овършееш планините и ще ги стриеш и хълмовете ще направиш като ситна плява. Ще ги отвееш и вятърът ще ги отнесе, и бурята ще ги разпръсне. А ти ще се зарадваш в ГОСПОДА, ще се хвалиш в Светия Израилев. Сиромасите и бедните, които търсят вода и няма, и езикът им съхне от жажда - Аз, ГОСПОД ще ги послушам, Аз, Израилевият Бог, няма да ги оставя. Ще отворя реки на голите височини и извори сред долините; ще направя пустинята на водни езера и сухата земя - на водни извори. Ще сложа в пустинята кедър, акация, мирта и маслиново дърво; в степта ще поставя заедно елха, явор и кипарис" (Исаия 41:15-19).

Маатан бе толкова впечатлен, че се уплаши да не умре. Толкова голяма беше любовта изразена към него, че старото му естество се разтресе от страх ..., но в свежестта на Духа, той се издигна до новия живот и прие призванието си.

– Откликвам на призива Ти, Татко и се осланям на любовта Ти към мен. От себе си не мога да направя нищо, но вярвам, че ще ми помогнеш и ще ме направляваш във всичките ми стъпки. Благодаря ти, Господи Исусе, че ми показа Отец. Аз се наслаждавам в Него чрез Твоя Дух. Наследявам любовта Ти към Отец и ще нося Твоето иго, защото е лесно и леко. В Твоето най-ценно име се помолих, амин.

ГЛАВА 32

От Месинг до Злато

Следващата събота Маатан отиде на църква с дълбоко чувство на дълг да сподели любовта на Отец чрез Неговия Син. Копнееше да помогне за освобождението на неговата църква от медно-желязното царство и да сподели с тях светлината. Същият следобед той, Стела и момчетата отидоха да посетят Тони, а след това се отправиха към първия стълб. Стела и Маатан бяха подготвили техните ключове на Божествения модел и с нетърпение очакваха да влязат в ново преживяване на истината.

– Маатан, Стела, радвам се да ви видя. Как сте, Кай и Лео? – учтиво попита Тони.

– Очаквам с нетърпение да видя този гигантски железен стълб – каза Кай. – Татко каза, че днес ние ще убием един от синовете на Голиат.

– О, наистина ли Кай, това е интересна мисъл, която не бях обмислял. Какво сподели със синовете си, Маатан?

– Намерих за интересно, че Голиат има четирима синове, както е записано във 2 Царе:

"Тия четирима бяха се родили на исполина в Гет; и паднаха чрез ръката на Давида и чрез ръката на слугите му" (2Царе 21:22).

От Месинг до Злато

– Заобиколени сме от 5 гигантски стълба, напомнящи на Голиат и неговите четирима синове, които се стремят да ни направят роби на техния бог, но ние ще убием тези гиганти с петте гладки камъка, намерени в потока, който води към лоното на Отец (Йоан 1:18, Деяния 27:39). Беше ми казал за способността на ключа на „Божествения модел“ да се променя в пет цвята, за да може да се избяга от този град. Видях, че това е свързано с петте камъка, които Давид е взел от реката, която тече от Божия трон (Псалм 46:4).

– Прекрасно, Маатан! Днес научих нови неща. Слава на Отец, че ти е помогнал да направиш тази връзка. Сега бих искал да споделя някои мисли, относно петте винта на главите ни.

– Първият винт е свързан с нашия вкус. Ще забележите, че когато натиснете някой от винтовете, това създава усещане в езика. Когато винтът е месингов, вкусът е извратен и това значително намалява способността за вкусване на чудесата в Божието Слово. Библията ни казва:

"Колко са сладки за небцето ми Твоите думи, повече от мед в устата ми!" (Псалми 119:103).

– Христос е Словото на Бога и когато отворим сърцата си за истината за Родения Син, Божието Слово става по-сладко от мед и по-скъпоценно от чисто злато (Псалм 19:10). Стълбът, от чието влияние сме на път да се откъснем, е свързан с лъжата за безсмъртието, родено от принципите на спиритуализма, който извращава вкуса ни към Божието Слово. Когато си заразен със спиритуализъм, става много трудно да се вярва, че Исус наистина е Божият Син и да се оценят в дълбочина принципите на истината по един систематичен начин, който да осигури бягството от града.

– Когато този винт се превърне в злато, тогава видимият крайъгълен камък на сатанинските измами е разбит. Ето защо трябва да започнем от тук. Трябва да подобрим вкуса си към Божието Слово. Този принцип за вкуса е отразен и в първото изпитание, през което минал Данаил докато бил във Вавилон. Било необходимо да се противопостави на извратения апетит и да се придържа към

От Месинг до Злато

простотата на Божието Слово. Това означава също отказ от Висшата Критика, аргументите на културата или разглеждането на Божието Слово във фалшива рамка. Често пъти ние дори не забелязваме как мислим, че знаем по-добре Божието Слово и спиритуализмът се изпълнява несъзнателно. Чистият вкус на златото отказва да се слее със светската мъдрост на човешката психология; вместо това, той стои само върху Божието Слово, позволявайки му да бъде тълкувател на себе си, без да се допуска нито една нишка от човешкото фантазиране.

– Ако искаме да познаваме Божия Син като Божието Слово, трябва да следваме правилата за тълкуване, възстановени от Уилям Милър:

1. Вземете първо буквалното тълкуване;
2. Вземете всичко, което Библията казва по даден въпрос и ако можете да направите своето заключение без противоречие, тогава имате истината;
3. Библията тълкува сама себе си;
4. Символите, използвани в Библията, са обяснени на други места в Писанието;
5. Трябва да се покоряваме на Божието Слово и да не се стремим да го изкривяваме така, че да отговаря на плътските ни желания.

– Ако правите тези неща, тогава със сигурност ще избягате от Пентагона на лъжите.

– Толкова красиви мисли, Тони. Радвам се, че мога да знам тези неща. Дискутирахме, че Триединството е втория стълб. В какъв смисъл този стълб е свързан с първия?

– Това, скъпи Маатан, е обяснено простичко със следните думи.

"Слушай, Израилю! ГОСПОД е нашият Бог; ГОСПОД е един!"
(Второзаконие 6:4).

– Значи вторият стълб е свързан със слуха – разсъждаваше на глас Маатан. – Това ми напомня за даването на закона на планината Синай. Бог помолил израилтяните да слушат за благословенията,

От Месинг до Злато

които Той искал да им даде. Но те били толкова уплашени да не би да умрат, че не искали да слушат и затова помолили Мойсей да отиде и да слуша вместо тях:

И сега, ако наистина сте чули гласа Ми, значи сте спазили завета Ми и сте Ми били особено съкровище повече от всички народи, защото цялата земя е Моя (Изход 19:5, Буквален превод на Йънг).

"И казаха на Мойсей: Ти ни говори и ние ще слушаме; а Бог да не ни говори, за да не умрем!" (Изход 20:19).

– Напомня ми за това, което Исус казва на Своя Отец в Псалмите“, добави Стела:

"Жертва и принос Ти не си пожелал; отворил си уши в мен; всеизгаряне и принос за грях не си поискал" (Псалми 40:6).

– О, още една нова мисъл за мен – призна Тони усмихнат. – С Духа на Исус, обитаващ в нас, ушите ни ще се отворят, за да чуваме. Колко ценна е вратата на Исус, която живее чрез всяко Божие Слово!

– Пристигнахме на местоназначението – заяви Маатан, когато спряха близо до основата на стълба.

Очите на всички се издигнаха към върха на кулата. Когато не мислеха за кулата, те не я забелязваха, но сега тя привлече вниманието им. Гледката беше внушителна. Кулата беше висока 28 метра, което е 60 лакти по старата скала. Дебелото желязо, от което беше направена, изглеждаше старо, но не бе повредено ни най-малко. Очевидно бе добре поддържано.

В основата на кулата имаше обръч, боядисан в алено червен цвят, а точно в центъра на нейната основа имаше буквата Г(G). Обръчът беше направен от желязо и месинг, така че ако хората се заемеха да я отрежат, обръчът от желязо и месинг щеше да предпази корените на стълба и така неговият живот би могъл да се удължи за време и сезон.

– Какво означава буквата „Г“? – попита Лео.

От Месинг до Злато

– Означава много неща. Гърция започва с Г, тъй като тялото на тази електромагнитна система произлиза от тялото на леопард (Откровение 13:2) – обясни Тони. – Означава и поколение (*generation*), защото "Лукаво и неверно поколение търси знамение, ..." (Матей 16:4). Означава и гравитация, защото гравитацията е свързана с мрежовата система, която привлича всички хора да се учудват и да се покланят на звяра. Свързана е и с господът или богът на този свят, който е заслепил очите на хората, за да се скитат из този град, в който и нашият Господ бе разпнат.

– Около буквата Г има някои избледнели знаци – забеляза Кай.

– Да, Кай, фигурата под Г (G) е прав ъгъл, а тази над него е компас. Това е знакът на масоните, изиграли ключова роля в изграждането на този град. Те имат древни предци, строители на градове, които произлизат от Енох, синът на Каин, който бил първият строител на град (Битие 4:17). И разбира се, това е също буквата за Голиат и неговите синове, които проклинат Йехова и Неговия Син Йешуа.

– Така че този стълб трябва да е първородният на Голиат – каза Маатан замислено. – Ако искаме да превърнем пътуването си към свободата в реалност, трябва да се справим първо с този крайъгълен камък на затворническата система.

"А ти кажи на фараона: Така говори ГОСПОД: Израил Ми е син, първородният Ми; и казвам ти: Пусни сина Ми да Ми послужи; но ако откажеш да го пуснеш, ето, аз ще убия твоя син, първородния ти" (Изход 4:22-23).

– Знаем отговора, който ще даде синът на Голиат; защото те никога не прощават, никога не забравят и никога не се отказват от плячката си – каза Тони.

– Тогава как да приложим нашия ключ, за да унищожим този гигант? – попита Маатан.

От Месинг до Злато

– Дръж ключа, Маатан, и произнеси думите на Бог, необходими за събарянето на този гигант от Гет: „Великанът ще дойде да те смаже, но дръж здраво вярата на Исус и ще победиш”.

Когато Маатан се приближи до кулата, той внезапно се изпълни с мисли за миналото си - мисли за неговите срамни провали и слабости.

Аз предизвиквам теб и твоя Бог, чу се тих глас в съзнанието на Маатан. Никога няма да избягаш от този град. Ти си роден, за да ми бъдеш слуга и аз никога няма да се откажа от своя поданик. Даде ми обещания и изисквам да ги спазиш.

Маатан започна да трепери при мисълта за своите слабости. Той беше изпълнен със съжаление за начина, по който е наранявал своя Спасител, но той се хвана за даденото му чрез Христос обещание:

„Ти си Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.“

– Вярвам го! – извика Маатан. – Вярвам, че съм син на Бога и сега казвам на този хартиен гигант:

“Ти идваш към мен с меч, копие и стрели, а аз идвам към теб в Името на ГОСПОДА на Войнствата, Бога на израилевите войски, върху Когото ти хвърли позор” (1Царе 17:45).

– Ти си победен враг, о, разрушителю. Аз принадлежа на Възлюбения Син и Той е мой. Реших да живея чрез всяко Божие слово и няма да отговарям на въпроса ти дали съм Божи син; от мен не се изисква да превръщам камъните в хляб, защото съм приет във Възлюбения и бях предопределен като такъв още преди създаването на света.

– Духът Господен е върху мен и в този Дух ти казвам: Господ да те смъмри, сине Голиатов!

И в този момент от ключа на Божествения модел в ръката на Маатан излезе мощен лъч синя светлина и удари основата на кулата. Земята около тях се разтърси с огромен рев, последван от звука на усукващ се метал, който се срутваше от собствената си тежест, докато кулата падаше на земята. Изведнъж Маатан и Стела почувстваха болка в езика си и глас от небето проговори:

От Месинг до Злато

"Тогава един от серафимите долетя при мен и имаше в ръката си разпален въглен, който беше взел с щипци от олтаря. И го допря до устата ми и каза: Ето, това се допря до устните ти, и беззаконието ти се отне, и грехът ти се очисти" (Исая 6:6-7).

Всички от семейство Джейкъбсън се хванаха за ръце и започнаха да танцуват от радост, свободни от първородния на Голиат! Тогава Маатан изведнъж забеляза сянката от кулата на земята и се изкуши да се уплаши, че гигантът все още може да го владее. Погледна към Тони с това съмнение, изписано на лицето му.

– Хвърлената сянка беше само в ума ти, Маатан! Не забравяй думите от Писанието:

" ... събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христос" (2Коринтяни 10:5).

– Умът ти е освободен от връзката с кулата. Кулата няма сила да ви влияе и ето причината.

Тони подаде на Стела лупа и ѝ каза да огледа винта на Маатан.

– Маатан, превърнал се е в злато!

– Слава на Бога! Той спази обещанието си, че ще превърне месинга в злато.

Маатан помоли Стела за лупата и поиска да провери същия винт на нейната глава.

– Слава на нашия Баща. И твоят винт е станал златен!

Маатан прегърна Стела и запя от радост. След това се втурна към Тони и му благодари, че е помогнал да ги освободи от първата кула в Пентагона на лъжите.

След това той провери винтовете на синовете си и забеляза, че те не са се променили. Тогава си припомни стиха, който казва:

От Месинг до Злато

"Казвам още: дотогава, докогато наследникът е малолетен, той не се различава в нищо от роб, макар и да е господар на всичко, а е под настойници и управители до назначения от бащата срок" (Галатяни 4:1-2).

– Господи, вярвам, че ще дойде време и за момчетата ми – помоли се Маатан, – Когато пораснат, да изберат за себе си избавление, тъй като всеки трябва да вземе своето решение.

Изведнъж Маатан се замисли.

– Тони, ще отидем ли до следващата кула, за да бъдем освободени и от нея?

– Още не – каза Тони, поклащайки глава. – Следващото предизвикателство идва под различна форма, тъй като помним думите на Исус, когато казва:

"И така, всеки, който изповяда Мен пред хората, ще го изповядам и аз пред Моя Отец, Който е на небесата. Но всеки, който се отрече от Мен пред хората, ще се отрече и аз от него пред Моя Отец, Който е на небесата" (Матей 10:32-33).

– Следващият ви тест ще бъде да свидетелствате за Божия Син пред братята си. След това изпитание ще бъдете освободени от втория син на Голиат.

„Ще Те следвам, Спасителю мой,
каквато и да е участта ми;
Където отидеш, аз ще Те следвам,
Да, Господи мой, ще Те следвам.

Ще Те следвам, Спасителю мой,
Ти проля кръвта Си за мен;
и макар да съм изкушаван да те изоставя,
чрез Твоята благодат ще те следвам".

Връх Славен

- Стела, църквата организира младежкия лагер след няколко седмици, само и само да ти даде време да планираш това събитие. Ще бъде хубаво да отидеш в покрайнините на града и да прекараш известно време в планината.
- Кой са някои от нещата, които можем да правим там, татко? – попита Кай с нетърпеливо изражение на лицето си.
- Има няколко прекрасни маршрута за разходка сред природата, рекичка и вероятно ще намерите жаби и костенурки.
- Страхотно, татко. На палатки ли ще сме или в бунгало?
- Със сигурност ще е в бунгало – отговори Маатан смеейки се – но можем да вземем и палатка, ако искате да спите в нея.
- Искам да спя на палатка! – обяви Лео – Обичам да къмпингувам.
- Добре, ще подготвя палатка за двама ви, но засега смятам че е добре да се заемете с училищната си работа, не мислите ли?
- Много бих искал да играя на тази компютърна игра, татко.
- Знаеш, че говорихме за това, Кай. Ако подхранваш любов към тези игри, ти просто се превръщаш в консуматор. Такъв, който почти няма

Вр̀х Славен

какво да покаже като резултат от тази дейност, освен факта, че, ако си там прекалено дълго, нервната ти система ще се натовари.

– Ами ако вместо това програмирам собствени компютърни игри?

– Хммм, това е разумно предложение, Кай – призна изненадан Маатан. – Ако научиш компютърни езици, тогава ще имаш умение, което може да използваш в реалния живот. Това вече ще ти се отплаща много повече и освен това способства за организиране на ума ти. В такъв случай няма проблем.

– Благодаря ти, татко!

– Това не означава, че вече няма да си пишеш домашните. Просто си си дал малко повече време, за да правиш това, защото ми направи добро предложение – каза Маатан, смеейки се.

Когато Кай отиде в стаята си, Стела дойде и попита Маатан какви са мислите му за бъдещето.

– Какво смяташ да направите с цялата тази красива нова истина, която открихме? Как се чувствате сега, работейки за църквата, докато поддържаш различна перспектива?

– Изобщо не ми е приятно. Трябва да говоря с водачите и да им представя това, което виждам в Писанието. Искам да им дам възможност да тестват това, което открих. Истината никога няма да пострада от изпитване.

– Принципите, които споделяме през последните няколко години относно нашата идентичност като Божии деца, естествено водят към темата за родения Син – продължи Маатан. Той се надяваше, че другите ще видят светлина в нещата, които той е открил – Искам да дам шанс на близките си приятели да разберат какво мисля, преди да направя нещо официално. Те също могат да ми покажат точки, в които греша и да ме спасят от всякакви грешки, които бих могъл да допусна. Първо трябва да тествам мисловния си процес с тях.

Връх Славен

Църковният лагер беше благословено време за размисъл и релакс. След представянето на съботата, доста хора решиха да отидат на следобедна разходка. Маатан вървеше до един от приятелите си, Рубен Олсън, а отзад вървяха Крейг Елисън и един от приятелите му Гавин Дейвидсън.

Маатан зададе въпрос на Рубен, докато вървяха:

– Защо мислиш, че Луцифер е завиждал на Божия Син, ако е бил напълно наясно, че Исус е Бог? Защо би завиждал и как би могъл да накара останалите ангели да му съчувстват за това? Ако Исус е бил роден от Отец в началото и са Му били дадени всички неща, мислиш ли, че е възможно Сатана да се чуди защо той също не може да приема всички неща по същия начин?

– Маатан, ти зададе въпрос, който и аз имах в съзнанието си от известно време насам – отговори сериозно Рубен – Ако е било толкова очевидно, че Христос е Бог, изглежда не би трябвало да има основания за оплакване. Луцифер не би имал срещу какво да се изправи и бунтът не би трябвало да се разпространи.

Отговорът на Рубен насърчи Маатан. Преди това той беше запитвал хората с по леки въпроси, но не беше получавал положителен отговор. Дори един човек му бе отговорил с остър укор. Маатан продължи да представя своята аргументация и Рубен се вълнуваше все повече, виждайки как парченцата от пъзела си пасват, когато вярваше, че Исус е роден. Гавин слушаше наполовина, само на няколко крачки отзад и бе заинтригуван от дискусиата. Беше прекрасно да се разхождат през върха на уместно наречения връх Славен, докато обсъждаха славната тема за родения Син.

– Когато Бог казва, „Ти си Моят възлюбен Син“, това има значение само, ако Исус наистина е Негов Син. Не може да има чувство за притежание или собственост от страна на Отец към Сина, без Синът действително да е получил Своя живот и сила от Своя Баща
– каза Маатан внимателно.

– Тоест ти казваш, че **основаното на отношения царство, където намираме своята идентичност като деца на Бога, е пряко свързано с това дали вярваме, че Исус е истински Син на Бога.**

– Точно така, Рубен. **Каквото гледаме, в това се превръщаме. Когато виждаме Сина в отношение с Неговия Баща, ние получаваме Неговия Дух на подчинение, любов, доверие и благодарност към Неговия Баща. Но ако Исус всъщност не е истински Син, тогава Той не може да притежава истински Дух на подчинение, Който ние да асимилираме и чрез Който да Му подражаваме.** Ако Той няма действителна зависимост или благодарност към Отец за каквото и да било, тогава ние също няма да изпитваме доверие или благодарност.

– Това е прекрасно, Маатан. Нещата, които споделяш за кръщението на Исус и думите на Отец, сега са напълно логични в този контекст. Ще изследвам това, но вярвам, че си прав.

– Ще събера мислите си в документ, за да премина през тях точка по точка и да съчетаая всичко заедно.

– Очаквам с нетърпение да го прочета – каза Рубен с нетърпение.

Междувременно Кай и Лео бяха намерили няколко костенурки в потока, след като завършиха изграждането на малък сал, направен от клонки. Те наблюдаваха техния сал, докато той се носеше.

– Страхотна работа, момчета, за това е необходима творческа мисъл. Много се гордея и с двама ви – възкликна Маатан.

Скоро лагерът свърши и Маатан беше погълнат от задачата да събере мислите си. Реши да бъде на сок за 10 дни, за да изчисти ума си и да се моли какво да напише. Обмисляше следния стих в 4^{та} глава на Малахия:

"Ето, Аз ви изпращам пророк Илия, преди да дойде великият и страшен Ден на ГОСПОДА. И той ще обърне сърцето на бащите към синовете и сърцето на синовете към бащите им, за да не дойда и да поразя земята с проклетие" (Малахия 4:5-6).

Осъзна, че работата на Илия всъщност е да възстанови семействата. **Исус намира източника на Своята стойност в отношенията си със Своя Баща.** Човекът е създаден по Божии образ и фактът, че **славата на децата е техният баща**, означава, че бащите са длъжни да се грижат като изговарят думи на любов и благословение в живота на децата си, точно както Бог е направил за Исус.

Изведнъж му щракна, че сърцето на Евангелието включва родители, които казват на децата си колко много ги обичат и им говорят от името на небесния Отец. В някои отношения това изглеждаше съвсем очевидно. Разбира се, родителите трябва да говорят любящи думи на децата си! Но това, което Маатан виждаше, беше **ясна структура на Божествения модел, където съпругата почиташе съпруга, а съпругът се грижеше за жена си, за да създаде среда, която да увеличи благословените думи на бащата над децата.**

През следващите няколко седмици Маатан работи по една книга, наречена *Каналът на благословенията*. В книгата той изложи своите причини **защо Синовността на Исус е толкова важна за разбирането на Евангелието и защо Триединството ни пречи да знаем, че наистина сме синове и дъщери на Бога.**

Докато Маатан пишеше книгата, отново се почувства сякаш е на връх Славен. Да се види как всички точки на истината се обединяват в една цялостна система, беше такава наслада. След като завърши книгата, той заплака от радост. Беше сигурен, че това е истината и че християнските църкви не са успели въобще да опознаят и представят истинския Бог и Неговия Син. Той имаше твърдо чувство на сигурност за това, след като сравняваше толкова внимателно текст с текст от Писанието и историята.

Когато завърши книгата, той предпазливо я даде на 7 от приятелите си, за да получи след това отзивите им.

Крейг Елисън позвъни на Маатан и каза, че той и съпругата му я четат внимателно. Първоначално съпругата му имала усещането, че написаното не може да е правилно, но като продължили да четат,

Връх Славен

осъзнали, че в нея има светлина. Рубен също се зарадва на съдържанието на книгата, тъй като тя потвърди много неща за него.

Маатан позвъни на друг приятел, Крейг Джеймс и внимателно го помоли да разгледа книгата и да му каже какво мисли за нея. Той се страхуваше, че всеки от приятелите му, с когото сподели, може да отхвърли това, което предлага. В случая с Крейг Джеймс той не трябваше да се страхува, но някои от останалите не бяха впечатлени.

Въпреки че не всички негови приятели възприемаха идеите му за полезни, Маатан все пак реши да разговаря с ръководителите на църквата. Занесе книгата на пастор Нийл Уеб, който я прие любезно и изслуша какво казва Маатан.

– Ще прегледам книгата ти, Маатан, и ще помисля върху нея. Ти си благословение за църквата и изучаваш Библията, затова знам, че идеите в нея са достойни за внимателен размисъл. Това е много амбициозно от твоя страна, но остави ми я и аз ще се свържа с теб.

– Благодаря, пасторе. Оценявам това.

Друг приятел, който макар и да се беше съгласил да не споделя книгата, го направи и скоро слухът за нея се разпространи. Много хора продължиха да ходят при него, за да чуят какво той вярва за книгата, без да са я прочели за себе си. Сега Маатан щеше да слезе от връх Славен в долината на смирението.

ГЛАВА 34

Изхвърлени от синагогата

Маатан започна да получава телефонни обаждания от няколко души, които го разпитваха в какво вярва. Надяваше се, че ще има време написаното от него да бъде разглеждано от ръководителите, но новината започна да се носи бързо.

– Стела, изглежда, че пътят ще стане много тесен. Хората, за които мислех, че поне ще отдадат достатъчно внимание, за да разгледат справедливо идеите, не изглеждат заинтересовани.

– Ти наистина беше казал, че сега ще разберем кои са нашите приятели – каза тъжно Стела.

– Това е вярно, Стела. Знаех, че много хора няма да приемат това, защото месинговият филтър им пречи да чуят какво казвам. Като разсъждавам сега, виждам че има малка полза от споделянето на материали, докато те все още имат месингов винт, свързан със слуха. Имат уши, но не чуват.

Точно тогава телефонът иззвъня.

– Маатан на телефона – отговори той.

Изхвърлени от синагогата

– Шокиран съм от нещата, които си написал, Маатан. Как смееш да атакуваш божествеността на Исус и да Го представяш като създадено същество? – обвини го позвънилият.

– Можеш ли да цитираш къде съм казал това, или това е само твоя оценка? – оспорваше болезнено Маатан.

– Казваш, че Исус има начало, като по този начин Го превръщаш в създадено същество – кипна гласът от другата страна.

– Не, казвам, че Исус има произход, както е посочено в Михей 5:2:

"А ти, Витлеем Ефратов, макар и да си твърде малък, за да бъдеш между юдовите хиляди, от теб ще излезе за Мен Един, Който ще бъде владетел в Израил; **и произходът Му е от начало, от дните на вечността**" (Михей 5:2).

– Това е образният език за описване на Исус, Който напуска присъствието на Отец, а не изявление за Неговия произход.

– Приемам Библията буквално, освен ако няма очевидна причина да използвам символично значение – отговори категорично Маатан.

– Няма смисъл да говорим с теб, Маатан, ти си твърде горд и арогантен, за да слушаш разума.

– Това ли е окончателната ти преценка? Трудно е да слушаш някого, след като го осъждаш – умоляваше Маатан.

– Ще направим така, че да сме сигурни, че си приключил, Маатан. Ще унищожим твоето влияние заради преподаването на тази ерес.

– Това ли прави Евангелието за вас?

Чу се щракване, а след това телефонният тон; обажданият беше затворил.

Маатан излезе навън да погледне към звездите и да се помоли: *„Чувствам се доста унил, Господи Исусе. Понякога се питам дали все още съм вменяем. Но няма друг път, по който да мина. **Не мога да осмисля Библията, когато я чета през обектива на Триединството; това ме кара да губя надежда, че Ти може да обичаш***

Изхвърлени от синагогата

такъв като мен. Само Ти, роденият Син на Отец, ми даваш надежда за безусловна любов. Тръгнах по този път, независимо от цената. Дължа това на Теб, на себе си и на семейството ми и като свидетел на всички, че няма да се отрека от името Ти - **роденият Син на Бога**".

Следващите седмици и месеци бяха меко казано болезнени. Хора, с които Маатан беше израснал, просто спряха да контактуват с него. Той се свърза с няколко приятели. Един от тях му отговори с имейл, че по-скоро би се опитал да диша под вода, отколкото да говори с него. О! Това беше ужилващо. Друг много скъп приятел му каза, че е просто твърде зает, за да се намесва. Той дори не искаше да говори с Маатан за това.

- Ти си влюбен в собственото си мнение, Маатан; Господ ще те смири.
- Ти и твоята нещастна съвест!
- Ти се отклони от пътя и от това няма да стане нищо.
- Защо унищожил влиянието си? Това беше толкова ненужно?

Някои бяха много директни с отвращението си; други топло се усмихваха и му стискаха ръката, но след това предупреждаваха другите **срещу него зад гърба му**. Да бъде откъснат от общността, в която е прекарал целия си живот, беше изключително изпитание за Маатан и семейството му.

*„Господи, бих искал просто да се събудя утре и да бъда там, където бях преди всичко това да се случи. **Намирам този път за труден, но предпочитам да ходя с Теб в тази тъмна долина, отколкото сам към висотите на популярността**“.*

Скоро след това Маатан бе информиран, че е освободен от длъжността си библейски работник, тъй като възгледите му вече не подкрепят църковното вероизповедание.

*„Разбирам Господи защо трябва да правят това. Ако бях на тяхно място, вероятно щях да направя същото. Обичах да работя за църквата и да споделям Евангелието. **Но сега се поставям в Твоите***

обятия на любов и уповавам, че Ти ще ни помогнеш да минем през всичко това”.

– Мисля, да отида да говоря с Тони, Стела. Просто трябва да си очистя главата и да се сдобия с малко перспектива.

– Това звучи като добра идея. Моля се за теб. Трудно е да се слушат всички тези неща, които хората говорят против теб, но аз вярвам, че ти си намерил истината – каза Стела успокоително.

– Как протича битката, Маатан? – съчувстваше Тони, докато се разхождаха заедно.

– Не е добре, Тони, но умът ми е фокусиран. **Дадох сърцето си на родения Син и не мога да Го изоставя, защото Той никога не ме изостави, когато бях изгубен и объркан.**

– Вторият син на Голиат е труден, нали? Той има методи за воюване, които наистина изпитват душата. Той събира бившите ни приятели, за да ни прободат; страховете и несигурността в общността на кредото се проектират върху нас, превръщайки ни в емблема за всеобщата ненавист. Когато околните те възприемат като безполезен и вреден, това може да те накара да се чудиш защо въобще си роден.

– Има дни, в които е трудно да станеш сутрин, Тони. **Но когато се чувствам съкрушен, мисля за Любимия си и за всичко, през което Той е преминал, за да ми покаже любовта на Отец. Чувствам се близо до Него и се идентифицирам с Него като отхвърлен. Той ми напомня, че не аз съм отхвърлен, а Той. Ако не Го бях изповядал, нямаше да ме презират.**

– Каква тогава е твоята изповед, Маатан?

– Изповядвам, **че Исус е единственият Син на Отец. Няма друго име, дадено сред хората, с което да бъдем спасени. Това е моето свидетелство и няма да отстъпя в този конфликт.**

Изхвърлени от синагогата

– Амин, Маатан. Слава на Бога. Христос се оформя в теб **и тази ужасна борба е за твое благословение** – „там, където грехът изобилства, благодатта изобилства много повече“ (Римляни 5:20).

– Не знаех, че омразата към Божия Син може да бъде толкова силно проявена от онези, които твърдят, че Го обичат!

– Погледни миналото си, Маатан и прецени внимателно, защото ние не сме по-различни от тях по плът.

– Хммм ... прав си, Тони. Само Божията благодат ни освобождава. Изминаха 2 години, откакто за първи път дадох книгата си на ръководителите на църквата. Те не виждат светлина в нея и ме предупреждават, казвайки ми да спра да мисля в тази посока.

– Да казваш на човека какво трябва или не трябва да мисли е опасен път. В твоето проучване срещна ли думите на нашия пионер Дж. Н. Лафбъроу за това как хората стигат до една такава позиция?

При създаването на тази „мерзост, която запустява“ (Данаил 12:11), виждаме, че били предприети пет отделни стъпки:

1. **Формиране на вероизповедание (бел. прев. кредо), изразяващо вярата им чрез създадени от човека фрази, вместо да се придържат към словото на Господ;**
2. **Превръщане на това създадено от човек кредо на вярата в тест** за това дали даден човек е годен за общността и осъждане на всички, които не биха се съгласили с точната формулировка на тяхното кредо като еретици;
3. **Превръщане на кредото в правило, според което трябва да бъдат съдени всички еретици. Така мнозина, чиято вяра била по-близка до преките твърдения на Библията, отколкото тази на постановилите указа, били обявени за грешници;**
4. **Учредяване на трибунал за съденето на еретици и изключване от тяхната общност всички, които не биха се съгласили с тяхното вероизповедание.** Бивайки неудовлетворени от това те отнемали и техните

Изхвърлени от синагогата

църковни привилегии в този свят и ги обявявали за поданици на огненото езеро;

5. Разпалвайки по този начин омраза в собствените си сърца срещу всички, които не отговаряли на кредото им, **те после се обръщали към гражданската власт**, получавайки право да изтезават и убиват с меч, глад, пламък и със земни зверове онези, които били обявили за недостойни да останат на света;

След това на сцената на действие се появила една категория, изповядващи се за християни, имащи **глава над себе си**, която всъщност заявявала, че е „Бог на земята“. Тази „глава“ преследвала друга категория християни, които съвместно следвали Господ и Неговото Слово. За тях може да се каже (както било казано и за достойните в древността, така както гледал на тях Бог) - „за които светът не беше достоен“ (Евреи 11:38). Джон Лафбъроу, *Църквата, нейният ред и дисциплина*, стр. 76-77).

– Ти достигна точка 3. Точка 4 със сигурност ще дойде заради твоята изповед.

– А ти мина ли през това преживяване, Тони?

– Да. Молех се да се поуча от грешката на прадядо ми по отношение на това, как да се обърна към църквата. Това е част от теста за победа над втория син на Голиат. Той те тласка към една от двете крайности. Или те кара да се свиваш от страх и губиш цялото си убеждение, жертвайки го за безвкусното удобство да бъдеш църковен член с добро и редовно положение; или те подтиква към бунт и предизвикателство, за да се надигнеш с омраза към ръководителите, причинявайки конфликт и разделение, което вреди на църквата.

– А какво те накара да осъзнаеш, че има проблем?

– Прочетох в един от църковните вестници, че **никой от пионерите на църквата не би могъл да бъде член днес**. Това силно ме разтревожи. Затова започнах да изследвам сам въпроса.

Изхвърлени от синагогата

– Това, което ще кажа по-нататък е наистина важно, Маатан; то ще определи останалата част от пътуването ти. **Трудно е да се върви по пътеката, в която изповядваш Единородния Син и въпреки това си уважителен към ръководителите на църквата.** Приканвам те да разгледаш следните текстове, с оглед на предстоящото ти изпитание:

Не укорявай старейшина, но се отнасяй към *него* като към баща; а към по-младите мъже като към братя (1Тимотей 5:1, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

Тогава Павел каза: Не знаех, братя, че той е първосвещеникът, защото е писано: „Да не злословиш владетеля на народа си“ (Деяния23:5) - (ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Спомни си Давид, който, когато имал възможност да убие Саул, отказал да се докосне до Господния помазаник. Спомни си Авигея, когато тя апелирала към Давид да не цапа короната си с кръв, молейки се за живота на глупавия си съпруг. И не забравяй Ана, която се подчинила на погрешното възприятие на първосвещеника Илий, когато той смятал, че е пиана. В резултат на нейния покорен дух тя получила детето на обещанието и забременяла със Самуил и ликувала над враговете си.

– Благодаря ти за съвета, Тони. Това е логично, когато се има предвид, че църквата трябва да действа според Божествения модел, който е изграден върху семейната единица.

Така че старейшината трябва да е човек, чийто живот е безукорен. Трябва да е верен на жена си. Трябва да упражнява самоконтрол, да живее разумно и да има добра репутация. Трябва да е радостен, когато гости в дома си и трябва да може да поучава. Той не трябва да е алкохолик или да бъде насилствен. Трябва да е нежен, да не е свадлив и да не обича парите. Трябва да управлява добре собственото си семейство като има деца, които го уважават и му се подчиняват. **Защото, ако един човек не може да управлява собствения си дом, как ще може да се грижи за Божията църква?**“ 1Тимотей 3:2-5 (Нов жив превод).

- **Моето поклонение на родения Син поканва Духа на подчинение и доверието, че Бог ще ме напътства в отношението ми към конкретните авторитети в живота ми – обяви Маатан положително.**
- **Призован съм да ги почитам и да им се подчинявам, докъдето мога, а където не мога, да апелирам към тях по учтив и нежен начин.**
- **Слава на Бога. Това е жизненоважно. Има много хора, които започват да се издигат до разбирането, че Исус е роденият Син, но не работят според Неговия Дух.** Те действат с дух на независимост и бунт. По този начин те имат сила само да разобличават, посичат и унищожат църквата. **Те нямат сила да изграждат, защото не разкриват в характера си дух на уважение към властта.**
- Благодаря на Господ за тези уроци, Тони. Вярвам, че Господ ще ми помогне да вървя в тази посока.

Три седмици по-късно Маатан получи известие, че името му е било премахнато от църковния списък.

- **Защо не извикаха и мен? – учуди се Стела.**
- Това е заради ангелското ти разположение и защото им се струва лошо да премахнат хора, които са нежни и милостиви като теб – отговори Маатан.
- Бих искала да бъда с теб през този процес.
- Ние сме една плът, Стела. Винаги си с мен. Името ни в църковните книги не е жизненоважно. Нека оставим това в Божиите ръце и нека Той ни води.
- Добре, Маатан. Моля се за теб. Знаем, че Господ Исус ще те води през това изпитание.

Маатан слезе в сградата на църквата, ден преди процеса, седна на църковните скамейки и затвори очи. Припомни си всички благословени времена на поклонение и всички приятелства, които

Изхвърлени от синагогата

беше създал. Тогава се чу гласът на човека от Гет: *Защо се отказваш от всичко това, Маатан? Ти си роден в тази среда. Принадлежиш на това място. Правиш грешка.*

Маатан отказа да се поддаде на този глас и повтори с убеждение:

– На Господ, твоят Бог да се покланяш и само на Него да служиш, казва Писанието. Затова си отивай, о, ти, глас на отчаянието. Реших да следвам Божия Син, където и да ме води .

Маатан се прибра вкъщи и взе своя ключ на Божествения модел от кутията. Камъкът, инкрустиран върху златния ключ, бе сменил цвета си в червен. Докато си мислеше за любимия Спасител, той се сети за следните текстове:

„... но за тези, които са призвани, както евреи, така и гърци, Христос, Божията сила и Божията мъдрост” (1Коринтяни 1:24).

„Защото мъдростта е по-добра от рубините; и всички неща, които може да се желаят, не трябва да се сравняват с нея” (Притчи 8:11)-(ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

Наистина Твоята стойност надвишава тази на рубините, Господи Исусе. Понеже Ти си Божията премъдрост, родена и поставена от вечността, аз те изповядвам пред моите братя, а Ти ми изпрати сила от небето чрез реката на живота. Червеното е подходящ цвят не само за Твоята мъдрост, но и за Твоята жертва. Ние се изливаме като принос и свидетелство за Твоето страдание.

"За лозата връзва магаренцето си и за избраната лоза - малкото на магаричата си. Изпра дрехата си с вино, и облеклото си- с кръвта на гроздето. Очите му ще червенееят от вино и зъбите му ще белеят от мляко" (Битие 49:11-12, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

Ти Си моята защита в това огнено изпитание:

"Да направиш и покривало за покрива от червено боядисани овнешки кожи и отгоре му едно покривало от язовски кожи" (Изход 26:14).

Изхвърлени от синагогата

Размишлявайки върху тези неща, Маатан реши да направи подарък на църквата и да го увие в хартия, украсена с червени рози. Реши да им купи часовник, който показва, че все още имат малко време да приемат родения Син, преди да е станало твърде късно.

Крейг Елисън и съпругата му решиха да придружат Маатан на процеса му. Стела остана вкъщи с момчетата.

– Поверявам те в ръцете на нашия Спасител, любими мой" – каза Стела, докато прегръщаше съпруга си – не забравяй, **че тази вечер ще свидетелстваме за родения Син и ти ще блестиш за Него чрез силата на Духа.**

– Благодаря ти, скъпа. Не мога да правя нищо друго, освен да работя с моя Учител, родения Син.

Луната беше широка и пълна във вечерта на процеса. Подходящо бе изпитанието да се случи при пълнолуние и в сянката на нощта. Бяха прочетени обвиненията срещу Маатан: 1-во, той отрича Евангелието и 2-ро, отказва да се подчини на църковните указания. Маатан не протестираше. Просто благодари на всички за благословието да служи на църквата. Разказа на църквата колко обича родения Син и затова, че се е посветил да служи на Него и на Неговия Баща. Докато говореше, стаята изглеждаше тъмна, с изключение на мястото, където седяха Крейг и съпругата му и един друг човек на име Андрю Ланг. Той беше сравнително нов за църквата и не беше запознат с този процес.

Маатан помоли църквата да разгледа Божието Слово и да се увери в това, в което вярва. Каза им, че те си нямат работа с него, а с родения Син.

– Елате при Него и ще бъдете обилно благословени – апелира Маатан.

Църквата гласува с мнозинство да го отстрани. Когато Маатан разбра резултата от преброяването на гласовете **и осъзна, че вече не е член, той се отдаде на родения Син и почувства как го обзема пълен мир, заедно с чувството на небесна наслада.**

Изхвърлени от синагогата

Светлина започна да струи от ключа на Божествения модел и Маатан чу думите:

"Зная твоите дела. Ето, поставих пред теб отворена врата, която никой не може да затвори, защото ти имаш малко сила, и пак си опазил Моето слово и не си се отрекъл от Моето Име" (Откровение 3:8).

Някои от хората залитнаха назад, защото това им се стори като гръм. Лицата им потъваха в мъглявина, докато се криеха от светлината. Но един човек не се скри. Андрю се приближи до Маатан и извика:

- Какво зло е причинил този човек, че се отнасяме така с него?
- Благославям те, Андрю, казвам ти днес, ще бъдеш с мен в рая.

Маатан усети болка в ушите си и веднага разбра какво се случва. Той не изпитваше никаква горчивина, а само радостта от родения Син. Отново чуваше звуците на усукващ се метал и втората кула се срина до земята. Имаше силно земетресение, което разтърси църквата и чиито вибрации отекнаха във всяка присъстваща душа, но никой освен Маатан, Крейг и съпругата му не знаеха какво е това. **Това беше звукът на свободата. Маатан беше изумен от пълнотата на мира, който преживяваше в този момент.**

– Как мина, Маатан? – разпитваше Стела, малко загрижена – Преди около час почувствах болка в ухото си и предположих, че е минало добре – Усмихна се тя наполовина.

– Имам мир като река, любима моя. Провери главата ми.

Стела се втурна да вземе лупата и наистина вторият винт се бе превърнал в злато.

– Ушите ни се отвориха да чуем Божието слово, за да можем да научим Неговите заповеди, постановления и съдби – заяви триумфиращо Маатан – Вторият син на Голиат е победен и възхвалата на нашия Бог непрекъснато ще бъде в устните ни.

Изхвърлени от синагогата

Същата нощ Маатан се чувстваше така, сякаш спи в обятията на Любимия си господар. Чувството на наслада, което той изпитваше, го уверяваше, че наистина е обичан син на Отец чрез Христос **и че ще премине през тежките времена, които предстоят.**

ГЛАВА 35

Златни ябълки в сребърни съдове

Чувството бе доста сюрреалистично. Целият живот на Маатан бе свързан с тази общност, а сега той вече не е част от нея. За над 95% от хората това бе нещо приключено, нещо очистено. Те продължиха и забравиха какво се беше случило - забравиха за него или поне положиха големи усилия да го направят.

Маатан и Стела решиха да отделят малко време, за да обмислят всичко. Те заведоха момчетата в един от националните паркове и просто прекараха известно време сред природата. За Кай и Лео беше трудно да осмислят това, което едва се бе случило. Църквата, в която бяха израснали, току-що ги беше отхвърлила. Поне така го усещаха.

Като дойде петък вечер и те се бяха събрали около лагерния огън, Маатан се помоли със своето семейство:

– Татко, благодаря Ти за Стела, моята красива жена. Благодаря Ти, че тя стоя до мен в това изпитание. За мен означава толкова много, че тя е приела тази ситуация и не се е опитвала да отмъсти или да затрудни нещата, чрез погрешен дух. Благослови я и я укрепи за предстоящите дни. Благодаря ти за Кай, любимият ми син. Нека той премине в новата ни реалност и да се присъедини към нас в победата над Голиат и неговите синове. Нека бъде силен и Твоето Слово да пребъдва в него, за да победи нечестивия. Благослови Лео, любимият ми син,

Златни ябълки в сребърни съдове

който е чувствителен към опустошенията на този свят и усеща омразата и се чуди, какво се случва. Дай му мир и спокойствие. Нека и двамата с Кай знаят, че винаги са много обичани. В името на Исус, амин.

На следващия ден те решиха да се разходят до езерото и да наблюдават дивата природа. Прелестните песни на птиците издигнаха сърцата им с възхвала към техния Баща. Докато вървяха, Маатан сподели някои неща, които беше открил.

– Проучих проводимостта на различни метали.

– Искаш да кажеш, такива като злато и сребро ли, татко?

– Да, Кай. Открих, че среброто е най-проводимия метал, но потъмнява сравнително бързо. Следващите два най-проводими метала са медта и златото, но златото е най-трайно. След златото, следващият най-проводим метал е алуминият, последван от цинк и никел. Месингът е на 7^{мо} място, бронзът на 8^{мо} и желязото на 9^{то}. Подържането на този град в електрическо поле, задвижвано от месинг и желязо, означава, че има по-малка проводимост на небесната честота. Ето защо светът се стреми да се ограничи до тези конкретни елементи. **Това притъпява способността на ума да усеща подтиците на Божия Дух, като по този начин съвестта ни усеща вината по-слабо, когато живеем живот според собствените си желания.** Проблемът в това е, че без подтика на Духа, ние не сме в състояние да се обърнем от нашите саморазрушителни пътища. Ето защо този град е обречен. Очевидно е, че съзнанието ни произвежда честоти, които въздействат върху металите около нас. Забележи какво казва Библията за това:

"така че изпитването на вашата вяра - по-скъпоценна от златото, което е преходно, но пак се изпитва чрез огън - да излезе за хвала и почест, и слава, когато се яви Исус Христос," (1Петрово 1:7).

"Ще направя смъртния да е по-скъп от чистото злато, и човека - от офирското злато" (Исая 13:12).

Златни ябълки в сребърни съдове

"По-желателно е добро име, отколкото голямо богатство; и добра слава - отколкото сребро и злато" (Притчи 22:1).

"Както златни ябълки в сребърни съдове, така е дума, казана на място" (Притчи 25:11).

– Библията сравнява човешкия характер с благородните метали. Металите, с които небето изглежда работи най-добре, са златото и среброто, както е показано в Притчи 25:11. Еврейският храм бил изработен почти изцяло от злато и сребро. И виждаме, че Бог говори за месинга като отпадъчен продукт в сравнение със среброто:

"Сине човешки, израилевият дом ми стана шлака. Те всички са месинг и калай, желязо и олово в пещта; станаха шлака от сребро" (Езекил 22:18, електронна ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Изглежда, че когато имаме мисли за истината и Бог, това се отразява на нашите характери и винтовете на главите ни се променят, за да отразят тези мисли. Когато приехме истината на Божието Слово, винтът свързан с нашия вкус се промени. Когато приехме и свидетелствахме за истината, че Христос е роденият Божи Син, в смирения дух на тази истина, тогава винтовете отново отразиха това.

– Същото ли е обяснението за скъпоценния камък в ключа на Божествения модел, който променя цвета си, татко?

– Да, Лео, прав си. Но тъй като съзнанието ни има много мисли, истината е, че можем да имаме небесни честоти, свързани с една точка на истината, но злите честоти продължават да се излъчват, когато вярваме в нещо неистинно. Умът ни постоянно приема и предава честоти. Около всеки един от нас има атмосфера, която е сумата от различните ни честоти, които приемаме и предаваме, което оказва влияние върху заобикалящата ни среда.

– Кога моите винтове ще започнат да се променят? – попита Кай.

– Когато осъзнаеш любовта на Бог в контраст със злото си естество. Когато повярваш, че греховете ти се прощават свободно, чрез жертвата на Исус Христос за теб. Когато повярваш в това, нещата ще започнат да се променят.

Златни ябълки в сребърни съдове

– Но аз вярвам в това, татко ...

– Благославям те, Кай. Да, ти ми каза това и аз благодаря на Господ. Бъди търпелив за появата на плодовете. Отнема малко време, докато осъзнаем злото в нашата природа и нивото на покаяние, което е свързано с него. Просто продължи да ходиш с Господ и винтовете ти ще започнат да се променят.

– Вярвам, помогни на моето неверие – помисли си на глас Кай.

– Добре казано, Кай. Господ да бъде с теб.

– Каква беше идеята ти относно потъмняването на среброто, Маатан? – попита Стела изпитателно.

– А, да, благодаря, че ме върна към темата. Когато приемем, че сме Божии деца чрез родения Син и стъпваме в системата на Божествения модел, нашият Небесен Отец е в състояние да превърне винтовете ни в сребро. Тъй като това е най-проводимият метал, Неговият Дух може да ни научи много по-бързо. Ако отхвърлим някакви идеи по пътя и забавим приемането на истината, тогава винтовете ни потъмняват и става по-трудно да сме свързани с небесните честоти. **Затова е важно да продължим да се движим в хармония с истината и да не се бавим по пътя. Способността ни да чуваме Божия глас намалява, ако започнем да се противопоставяме, когато Той ни споделя неща, които ни се струват чужди, но са естествени за небето.**

– Скъпи, изумително е как всички тези парчета си пасват. Моля се винаги да слушам Божия глас в душата си и да съм в хармония с божествените честоти. Толкова много искам всичките ни винтове да станат златни, за да чуваме гласа на Отец чрез Неговия Син и да общуваме с Него. Какво благословено преживяване би било това!

Маатан притисна Стела силно до себе си.

– Ти си такова благословение за мен, скъпа моя. Благодаря ти, че ме изслуша и прие присърце нещата, които ни споделя нашият Баща. Благодаря ти, че се молиш за мен да следвам нашия Спасител чак до Неговото царство.

Златни ябълки в сребърни съдове

– Както Сара нарекла Авраам господар, така те наричам и аз, защото знам, че нашият Баща те е призовал и е вложил Христовия Дух в теб, за да ръководиш нашето семейство. Сега разбирам, че **когато Сара наричала Авраам господар, тя разпознавала Христос като негов господар**. Искам да вървя с теб чак до царството.

– Аз също! – казаха и двете момчета.

– Аз съм благословен човек – заяви Маатан със сълза в очите – Тъй като семейството ми желае, утре всички ще отидем отново при Тони, защото той има още неща, които да сподели с нас за това, как да избягаме от системата на Пентагона.

Математика в Пентагона

– Как си след огнените изпитанията, Маатан? – попита Тони, когато влезе през входната врата.

– Имам мир сред бурята – отговори Маатан – Понякога се изкушавам да се чувствам разочарован. Обичам моята църква. Да бъда отстранен от нея е много болезнено, но аз отивам при моя Спасител и получавам благодат, за да продължавам да обичам тези, които ми причиниха това.

– Да влезем в кабинета ми, преди да продължим.

Когато Маатан затвори вратата зад себе си, Тони продължи:

– Исус ни каза, че тези неща ще се случат, Маатан. Виж тук:

"Ще ви отлъчат от синагогата; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога. И това ще ви сторят, защото не са познали нито Отца, нито Мен" (Йоан 16:2-3).

– Да, това е напълно логично. Важно е този грях да не бъде възложен върху тях, защото „те не знаят какво правят“. Почувствах такъв мир, когато се случи. **Чувствах, че любимият ми Спасител е точно до мен и ме превежда през това, което обикновено би ме погълнало.**

– Слава на нашия Баща за Неговата благодат, Маатан. И усети ли онази болка в ухото си, когато то се отвори към по-високата честота?

Математика в Пентагона

– Да. Веднага разбрах, че нещо се е променило. Интересно беше, че същото се случи и със Стела, въпреки че беше вкъщи с момчетата.

– Това е така, защото вие сте една плът и сте в унисон с атмосферата на другия – обясни Тони – Стела пребивава в твоя канал и усеща по-силно това, което протича през теб. **Ако съпругата е покорна в отношението към съпруга си, тогава тя ще участва в същата честота. Ако не е, тогава няма да я получи.**

– Но какво става, ако жената е омъжена за мъж, който не вярва в истината?

– Тя се нуждае от специална благодат от нашия Спасител, за да се справи с атмосферата. Това изисква любящия характер на Исус в себеотричане. Ако тя може да получава благодат от Христос, тогава атмосферата в нея действително ще повлияе на съпруга ѝ в правилната посока, но ако не остане свързана с Него, тогава е вероятно да бъде повлияна от съпруга си и да увеличи атмосферата му.

– Удивително е как Бог е замислил брака – заяви с учудване Маатан.

– Нека разгледаме още аспекти от системата на Пентагона. Първо да проучим някои библейски пасажи:

"Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не **роди** някой **отгоре**, не може да види Божието царство" (Йоан 3:3, Версия 1940 г.).

Настройте ума си върху нещата по-горе, а не върху нещата на земята (Колосяни 3:2, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

"и като ни **съвъзкреси**, ни сложи да седим заедно с Него в **небесни места** в Христос Исус," (Ефесяни 2:6).

– Небесната атмосфера ще дойде в сърцата и умовете ни, когато се родим отгоре. Тя идва при нас чрез Утешителя, Светия Дух. Само чрез тази сила можем да победим Сатана и неговите ангели. Трябва да се съсредоточим върху онези неща, които принадлежат на нашия Баща и Неговия възлюбен Син. Когато хората гледат телевизия и изпълват

Математика в Пентагона

съзнанието си с филми и безкрайни новини, това понижава честотите, на които функционираат умовете им. Умът се спира на земните неща и винтовете могат отново да станат месингови. Ако гледате каквото и да било от Холивуд, за много кратко време омагьосващото му влияние бързо ще върне винтовете ви предишното им състояние, умът ви ще деградира и ще загубите интерес към духовните неща.

– Да, научих това от личен опит – разсъждаваше Маатан – Не гледам филми и се опитвам да огранича новините, които гледам. Тези неща не повдигат духа ми, а поставят тежест върху душата ми, за чието премахване трябва отново да се моля. Преживявам същото, когато се храня с нездравословни храни или преяждам. Много по-трудно е да фокусираш ума си върху нещата по-горе. Както казва мъдрецът:

"и сложи нож на гърлото си, ако си лаком" (Притчи 23:2).

– Точно така – съгласи се Тони. И по отношение на новините, апостол Павел ни казва:

"Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте" (Филипяни 4:8).

– Сега по отношение на Пентагонната система, ние трябва да разберем част от математиката, която е свързана с нея – продължи Тони – Царството небесно действа на принципите на събиране и умножение. Това е така, защото Божието благословение винаги се увеличава и разширява.

"Ето, аз получих заповед да благославям и Той като благослови, аз не мога да го отменя" (Числа 23:20).

"И Бог ги благослови и Бог им каза: Плодете се и се множете, напълнете земята и я обладайте, и владейте над морските риби, над небесните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята" (Битие 1:28).

Математика в Пентагона

"като хвалеха Бога и печелеха благоволенията на целия народ. А Господ всеки ден прибавяше онези, които се спасяваха" (Деяния 2:47).

– Вярно е, че се казва, че Бог разделя и отнема, но това се случва само когато децата Му се бунтуват срещу Него и Той е принуден да позволи на Сатана да свърши делото си по отнемането и разделянето. **Бог поема отговорност за онези неща, които позволява да се случат.**

– Това ми напомня историята за човека, когото Исус изцелил – отбеляза Маатан – Исус помолил човека да пристъпи напред и след това задал въпрос:

"А на тях каза: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? Да се спаси ли живот, или да се погуби? А те мълчаха" (Марко 3:4).

– Исус ни казва, че ако Той не бил излекувал този човек, при положение, че е имал силата да направи това, тогава все едно го е убил. Исус дал само две възможности. Да се спаси живот или да се убие. Така че аз осъзнавам това, което казваш, когато твърдиш, че Бог поема отговорност за това, което не е поправил или възстановил.

– Добра идея, Маатан, това обяснява добре нещата. Сега искам да разгледаш един принцип във Вселената, който често е наричан резонанс на Шуман. Това по същество се отнася за резонанса на земята. Честотата на това трептене е около 7,83 Hz, което в небесната скала е 7,77 Nm, при която Nm означава хармония. Амплитудата започва от 7,77 Nm и се увеличава със 7,0 Nm до праг от 700 Nm, след което преминаваме в друго измерение.

– Да, чух за експериментите, проведени от Шуман, свързани с поставянето на хора под земята, където тялото не може да получи достъп до тази честота и как това се е отразило неблагоприятно на моделите на съня при хората.

– Добре, значи си запознат с принципа. Когато прилагаме това към Пентагона на лъжите, откриваме, че прекъсването на връзката с първия стълб ни позволява да получим честотата 7,77 Nm. Когато

Математика в Пентагона

прекъснем връзката с втората кула, добавяме 7 Nm, като по този начин повишаваме честотата до 14,77. Откъсването от влиянието на следващата кула, задейства умножителното свойство и това ни отвежда до 103,4 Nm. Когато се откачим от 4^{та} кула, умножението ни отвежда до 723,7 Nm, което ни поставя на прага на следващото измерение. И обратно, за всеки стълб, чрез който все още сте свързани към системата, ще изпитате 6,66 Hz - и да, това е болезнено – засмя се Тони – Ако имате два стълба, свързани с месинг, тогава преживявате изваждане, като по този начин свеждате честотата до нула. Ако имате три свързани стълба, тогава разделяте нулата на 6,66, и получавате неопределено количество, което, на свой ред, ви отвежда в мистериозно измерение. Другите стълбове просто ще съчетаят тази мистерия. Освен това винтовете, които се превръщат в сребро, остават неутрални и нито добавят, нито изваждат.

– Тогава в реално изражение, Тони, честотното ми приемане се повишава до 14,77, защото имам два златни винта и три сребърни, които са неутрални.

– Правилно. В моя случай към момента честотното ми приемане е повишено до 103,4 от трите златни винта, а двата ми сребърни са неутрални. От решаващо значение е да се отбележи, че първата кула, с която си прекъснал връзката, е входната точка в небесната система, тъй като това прекъсване ще позволи само началната стойност 7,77. Ако не четете Божието Слово правилно и сте засегнати от спиритизма, тогава нямате способността да изпитате по-високите честоти, защото не можете да закрепите точките на истината и да ги задържите.

– Това е толкова удивително. Благодаря ти за изследванията, които си направил по този въпрос.

– Моля, Маатан. За мен е радост да общувам с някого в същото пътуване.

– Нетърпелив съм да изучавам следващия предмет. Очевидно ти знаеш как да победиш третия гигант.

Математика в Пентагона

– Да. Важно беше първо да се справим със стълбовете, свързани с безсмъртието на душата и Триединството, тъй като тези два стълба се занимават директно с начина, по който възприемаме своя източник на живот. Знанието откъде идва животът създава нашата рамка за идентичността ни. Зависими ли сме от някой по-велик от нас? Или сме независими същества, способни да оцелеем със собствените си възможности?

– След като тези два стълба са съборени един след друг, ние имаме основа, която ни позволява да се отнесем по един по-ясен начин с другите стълбове. Следващият стълб е тема, с която може би си запознат от прочитането на една творба на прадядо ми. Тя е свързана с начина, по който разбираме двата завета и тяхното отношение към спасителния план.

Маатан започна да се вълнува.

– Да, спомням си разработката на твоя прадядо, която е част от поредицата *Изследвания в Галатяни*, където той ясно обяснява заветите.

– Отлично. За следващата ни стъпка ще трябва да ти представя друг мой приятел, който наистина ми помогна да събера парчетата в тази тема. Казва се Ерик Уагонър.

– Искаш да кажеш, че този човек е свързан с Е. Дж. Уагонър? – попита Маатан с нетърпеливо очакване.

– Да, той е правнук на Е. Дж. Уагонър и има някои уникални прозрения по този въпрос, които най-добре биха били представени от него самия. Отсъства от няколко седмици и ще отсъства още няколко.

– Нямам търпение! – каза Маатан – Това е такова благословение!

Маатан се просълзи, когато си помисли за привилегията да научи тези скъпоценни истини от потомците на мъжете, които бяха учители по правдата чрез вяра.

– Да се помолим ли, Маатан?

Математика в Пентагона

– Да, сър!

– Небесни Татко, благодарим Ти, че не си ни оставил да се скитаме в този студен и мрачен капан за ума, какъвто е Пентагонът на лъжите. Ние се молим за този бунтовен град, а също и да ни помогнеш да познаем истината, за да знаем как да помогнем на съгражданите си. Благодарим Ти за Твоя скъпоценен Син, Който ни уверява в нашата синовност, спрямо Теб. Моля Те, продължи да благославяш Маатан в това пътуване, докато поваляме исполините, които ни държат в този град. Благодарим Ти, че ще ни връчиш заветът, който си сключил с Авраама, Вечният завет разгласен от първия ангел в Откровение 14^{та} глава. Ние се молим за това в името на Исус, амин.

Опит за бягство

– Виж това, Стела! Има и други хора, които също проповядват за родения Син! Маатан сърфираше в Интернет и попадна на няколко сайта, поддържани от други хора, които са имали подобно на неговото преживяване във връзка с Триединството.

– Това е едно не малко движение. Изглежда много хора започват да се събуждат.

– Да, нетърпелив съм да се срещнем и да обсъждаме тяхното разбиране и опит. Чудя се дали и те са намерили ключа за бягството от Пентагона при фонтана в Централен парк. Тази група тук ще се събира предстоящата събота. Те са точно от другата страна на града. Искаш ли да отидем да ги посетим?

– Какво ще загубим от това? И без това сме загубили повечето си приятели. Имаме възможност да се сприятелим с нови, само ако отидем.

– Това е моето момиче. Благославям те, Стела. Нека видим какво ни е подготвил нашият Баща.

Следващата събота те преминаха през града, за да присъстват на събранието. Екип хора ги поздрави сърдечно и се зарадва, като разбра, че Маатан и Стела са открили истината за Отец и Сина. Те бяха поканени да заемат местата си. Когато влязоха, видяха маса, на която

Опит за бягство

имаше редица публикации, занимаващи се с темата за Триединството и родения Син.

Проповедникът представи отстъпничеството на Адвентната църква с приемането на Триединството. Бяха предоставени много солидни библейски аргументи в защита на Отец и Сина. Маатан се чувстваше неспокоен от начина, по който ораторът говореше за църквата. Той можеше да разбере разочарованието от църквата, тъй като тя не бе дала възможност за подходящо изслушване на тази тема, но както Маатан беше научил в своето проучване и от разговора с Тони, беше важно да запазим уважение към ръководителите на църквата.

Умът на Маатан се отклони от проповедта и той започна да мисли за процеса на изграждане общност на вяра, след като се осъзнае, че общността, в която си бил, е отхвърлила Бога на Писанието. **Ако всеки човек, открил ново разбиране, просто се изправи и започне да го споделя в църквата, ще настъпи хаос. В църквата трябва да има ред и дисциплина.** Той си спомни текста, който казва:

"И нека всичко да става с приличие и ред" (1Коринтяни 14:40).

Помисли си за това как Давид се е отнесъл към Саул. Той не се стремил да се бунтува срещу Саул и да го обвинява или излага, но бил уважителен и внимателен в отношенията си с него.

Ако действам в дух на бунт, тогава всички хора, на които влияя, ще бъдат повлияни от този бунт - бих създал група, която се разцепва и раздробява. За да изградя семейна общност, която е сплотена, трябва да имам дух, който е уважителен и не се стреми да атакува ръководството и да претендира за правото да ги посича с думите си. Духът на Исус не прави това.

Маатан се върна отново на проповедта.

– Сега, когато имаме тази истина за родения Син, можем да утвърдим свободата си в Христос. Можем да избягаме от този град и да живеем като свободни мъже и жени, поданици на единствения истински Бог! – провъзгласи проповедника с голям ентузиазъм.

Опит за бягство

Маатан се зачуди дали ораторът знае за Пентагона и за това как се бяга от града.

След проповедта Маатан говори с проповедника за споделеното.

– Благодаря Ви за Вашата презентация. Информацията за родения Син беше ясна и убедителна.

– Добре дошъл, братко. Как се казвате?

– Казвам се Маатан Джейкъбсън, това са съпругата ми Стела и синовете ми Кай и Лео.

– Радвам се да се запознаем, Маатан. Казвам се Асир Кенрайт. Вече повече от 10 години вярвам в Отец и Сина. Можете ли да повярвате как нашата църква е променила истината в лъжа!

– Това е много тъжно, Асир. Тъгувам за това от доста време.

– Е, Маатан, тези ръководители трябва да са знаели какво правят. Не може да се внесе такава груба грешка в църквата, без да е планирана

– каза Асир с изражение на отвращение.

– Мисля, че повечето ръководители са измамани или не виждат важноста на това ... Все още имам приятни спомени за пасторите си като момче, което е израснало в църквата. Научих много прекрасни неща от тях, въпреки ужасните промени, настъпили в последните десетилетия.

– Е, радвам се, че си имал добри преживявания, Маатан. Но не всички са били като теб. Трябва да уведоим хората за това отстъпничество и да изобличим тъмнината, за да може светлината да свети и хората да бъдат освободени от тези големи заблуди.

– Каж ми, Асир, знаеш ли за месинговите винтове, които са инсталирани на всички ни, когато сме били още малки деца, като част от плана за имунизация на града?

– Да разбира се.

Опит за бягство

– Почувства ли как един от месинговите винтове се превръща на сребърен, когато откри радостта да знаеш, че си възлюбен син на Бога чрез Христос?

– Да се превърне в сребро? Какво общо имат винтовете на главите ни с бягството от този град? Нямам представа за какво говориш – каза Асир уверено – Това, което знам, е, че този град се покланя на мерзостта на Аполон и че християнските църкви са били въввлечени в езичество чрез Триединството.

– Добре ... И как смяташ да избягаш от града? – попита Маатан искрено – Как ще се откачиш от честотите, свързващи месинговите винтове с железните колони?

– Искаш да кажеш как ще изляза от силовото поле около града? Това не е проблем. Библията казва: „Ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.“

– Вярно е, но портата е тясна и пътят е стеснен и малко са хората, които ги намират.

– Точно така, и начинът, по който се избягва, е чрез силата на Господ. Асир изглеждаше уверен в успеха – Чуй какво казва Писанието:

„А за Асир каза: *Нека Асир бъде благословен с деца; нека бъде благоуходен на братята си и нека потопа крака си в масло. Обувките ти да бъдат железни и месингови; и според дните ти така да ти бъде силата* (Второзаконие 33:24-25, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Виждаш ли? Идвам от привилегирован род – продължи Асир. Запознати сме с месинга и желязото. Тези неща не ни притесняват, защото обувките ни са железни и месингови и в това е силата ни. Затова, след като познаваме нашия Бог, истинския Бог на Библията, ние се подготвяме да напуснем града. Ще се присъединиш ли към нас?

– Това е интригуващ стих – каза замислено Маатан – Не съм го виждал преди в контекста, в който го споделяш. Тоест ти казваш, че тъй като

Опит за бягство

имате обувки от месинг и желязо, електромагнитното поле няма да ограничи движенията ви при бягство от града?

– Точно така, Маатан.

– Но защо вече не сте напуснали града, ако имате тази способност?

– Имахме нужда от време, за да се подготвим и сега сме готови да тръгнем. Ще се присъединиш ли към нас?

– Позволи ми да се помоля за това, Асир. Това, което казваш, със сигурност е интересно. Би било хубаво да имаме пряк път извън града, но имам резерви относно това, което казваш. Разкрихте ли ключа на Божествения модел при фонтана в Централен парк по време на новолуние?

– Ако те разбирам правилно, ти ми казваш, че Божият народ трябва да намери истината в самия извор на езичеството? Няма как това да е така – каза яростно Асир.

– Това ми показва Господ; беше отразено във водата, но ... няма значение ...– Маатан замълча, потънал в мисли.

– Прекарахме последните няколко години като предупреждавахме хората за Триединството – каза Асир – Използвахме Фейсбук и Ю Тيوب, за да разпространим вестта на истината. Разисквали сме с много хора в църквата и други тринитаристи и няма начин те да се сравнят с нас, защото ние имаме истината. Не сме губили дебат през цялото това време.

Докато Маатан слушаше, в съзнанието му дойде стиха:

"Ето, вие постите за препирня и караница и за да удряте с безбожен юмрук. Днес не постите, за да се чуе във висините гласът ви" (Исая 58:4).

Но Маатан не каза нищо, тъй като не смяташе, че ще бъде от полза за Асир да чуе това в момента.

– Не мисля, че ще се присъединя към теб, Асир. Първо, нямам твоите месингови и железни обувки. Не би било възможно да избягам от

Опит за бягство

града по начина, който описваш. Освен това не се чувствам добре относно духа на дебата и фокуса върху това да бъде против Триединството и отстъпничеството на църквите. Отново има нужда от железни обувки, за да се потъпкват хората по един такъв начин. Просто не мога да се ангажирам с този вид разпространение на „истината“.

– Е, Маатан, предполагам, че ще трябва да останеш поробен в града с останалите от раята, които ще бъдат унищожени.

„Господи Исусе, помогни ми” - прошепна Маатан, усещайки как плътта му иска да се надигне в отговор:

– Ще видим скоро, Асир. Ела, Стела, време е да тръгваме.

– Да, Маатан, момчетата са гладни, така че нека тръгваме – Цялият този разговор между Маатан и Асир я бе накарал да се чувства некомфортно.

– Пожелавам ти най-доброто, Асир – да избягаш от града. Но от това, което научих, не виждам как можеш да бъдеш успешен – каза поверително и с тъга Маатан.

– За онзи, който има вяра, всичко е възможно – отговори Асир уверено. Докато Маатан, Стела и момчетата се прибираха към къщи, те обсъждаха какво са видели.

– Татко, този човек беше доста груб – отбеляза Кай.

– Той със сигурност беше много директен, Кай.

– Как може да избяга от града без ключа за Божествения модел? – попита Лео.

– Не може, синко. Той е измамен. Той смята, че щом разбира тази доктринална точка, той има достатъчно, за да избяга. Без да влезе в истинска синовност към Бога чрез родения Син и винтовете му да станат сребърни, той няма да има честотен прием, за да разбере истината, каквато е в Исус.

Опит за бягство

– Как можеш да повярваш в истината за родения Божи Син и все още да имаш месингови винтове, татко? – попита Кай.

– Апостол Павел ни говори за това така:

"Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед, която звънти, или кимвал, който дрънка"
(1Коринтяни 13:1).

– Трябва да приемем и разберем синовността на Исус спрямо Отец. Тя е свързана с ценност и идентичност. Само така ще можем да преодолеем нашата подсъзнателна нужда да се сравняваме с другите и необходимостта ни да бъдем по-големи от тях. **Някои хора може да не приемат Триединството, но все пак се покланят на Христос като на мощен и самодостатъчен Син, а не като на покорен, верен и благодарен Син. Моделирането ни според един такъв Син ще ни кара да мислим, че можем да спечелим победата само със силата на волята** и тази увереност в себе си ще увехне, когато нещата станат наистина трудни или ще ни направи горчиви, карайки ни да се отделяме от своите близни. Трябва да спечелим войната за идентичност преди всичко друго.

– Не разбирам, татко – каза Кай с недоумение.

– Това, което искам да кажа, е, че пътят към живота е тесен. От едната страна е страхът да бъдем различни от другите. Искате да се впишете и се нуждаете от одобрението на вашата общност, за да имате мир. От другата страна имате канавката на гнева и бунта. Намирате стойност в противопоставянето на всичко и на всеки. Обичате да доказвате, че другите грешат. Обичате да обсъждате хората и да показвате колко глупави са те. Може да не стигнете толкова далеч, но това, което става основно, е вашето негативно отношение към общността, от която сте излезли. Вие не сте съгласни с нейните доктрини, като същевременно отразявате нейния твърд и догматичен дух. Всяка от канавките ще ви попречи да избягате от града, защото страхът и гневът са двете страни на една и съща месингова монета. Ето един пример за това в Библията:

Опит за бягство

"Писах до църквата, но Диотреф, който иска да бъде пръв между тях, не ни приема" (3Йоаново 1:9).

– Главната църква е пълна със страшни хора, които не искат да загубят позицията и статута си. Те се страхуват твърде много да не бъдат смятани за различни. Затова те не могат да избягат. Повечето независими движения се наслаждават на това, че са различни и обичат да спорят за доктрини. Такива движения не могат да продължат. Понеже независимостта е решаващият принцип, членовете започват да не са съгласни помежду си и имат проблеми с общуването. Само най-облечените в желязо хора могат да продължат да спорят безкрайно, относно точките на вярата. Повечето хора се откъсват и се отцепват от такива групи и в крайна сметка умират.

– Добре, татко, мисля, че разбрах това, което казваш. Да вървим по тясната пътека и да спечелим войната за идентичност, както я наричаш.

– Амин, Кай. Това смятаме да направим.

– Какво ще се случи с Асир? – попита Стела.

– При повечето хора страхът от различност в крайна сметка ги смазва. Те трябва да се върнат в града, преди силата Г да стане толкова голяма, че да не могат да се справят. Ако не го направят, ще бъдат смазани до смърт от депресия и отчаяние. В случая с Асир обаче той има по-независим ум от повечето и затова няма да се страхува да излезе. Неговите железни и месингови обувки ще му помогнат да измине достатъчно разстояние, но в крайна сметка 5Г (5G), ефектът от 5-те железни стълба ще го смаже. Гневът, огорчението, изолацията заради аргументираността и разрушените отношения в крайна сметка ще го погълнат.

– Това е ужасно – каза Стела с притеснение.

– Да, така е. Нека се помолим за него. „Татко небесен, ние се молим Асир да свали медно-железните обувки и да облече светите обувки, за които Павел говори, които идват от Евангелието на мира. Нека той

Опит за бягство

открие безполезността на опитите да избяга от този град, докато е облечен в броня от месинг и желязо. В името на Исус, амин”.

В лоното на Отец

– Мисля да създам уебсайт, който да обяснява нещата, които научаваме, Стела.

– Мога да ти помогна да го изградиш, татко – каза Кай с нетърпение – Изучавах различни езици за програмиране, които да използвам за Интернет.

– Чудесно, синко, това ще бъде благословение. Ако можем да работим заедно, създавайки уебсайтове за хората, това ще бъде източник на доход за нас.

През следващите няколко месеца Маатан написа доста статии за родения Син и Божествения модел и ги публикува на уебсайт, който бе създаден с помощта на Кай. Скоро след това хората започнаха да му пишат за статиите, които беше написал.

– Много съм мислил за Божествения модел – каза Маатан на Стела – Помниш ли как нашият Баща потвърди това, което Тони казваше с гръмотевица и светкавица от небето?

– Кой би могъл да забрави това? – отвърна Стела с широко отворени очи.

– Мисля, че причината да ми звучи като гръмотевица е, защото все още не разбирах колко е значимо това. Виждал съм хора като дървета, които се разхождат (Марко 8:24).

В лоно на Отец

– Значи има още нещо в това? Логично е да е така като се има предвид, че Христос е „Божията мъдрост“ в 1Коринтяни 1:24.

– Да, Стела. Спомняш ли си четирите принципа, които ти споделих от Тони?

– Моля те, напомни ми ги. Беше преди известно време.

Маатан написа диаграма на дъската в кабинета си:

Баща	Син	Библейски текст
Източник	Канал	1Коринтяни 8:6
Слава	Сияние / Увеличител	Евреи 1:3
Невидим	Видим	Колосяни 1:15
Водачество	Подчинение	1Коринтяни 11:3

– Да, сега си спомням – каза Стела с очакване.

– Преди няколко седмици получих имейли от Франк Кинг и Клод Хъдсън и те споменаха как се радват на принципите, които споделяме в Божествения модел. Казаха, че този Божествен модел би могъл да се прилага за връзката на съботата с празниците.

– Празниците? – поколеба се Стела.

– Да, знам, първоначално и аз не бях склонен да възприема една такава идея, докато не се помолих и не изучавах още. Ти знаеш как обичаме да се събираме в петък вечерта и да имаме молитва на благословение в съботните часове?

– Да, Маатан. Обичаме това време на благословение.

– Мислех, че ако Исус е сиянието от славата на Отец, тогава възможно ли е празниците да са сиянието на съботната слава?

В лоното на Отец

Стела отвори широко уста, позволявайки принципа на Божествения модел да установи връзката между съботата и празниците.

– Виж този текст, Стела:

"И понеже беше денят на Приготовлението, за да не останат телата на кръста в съботата, **защото онази събота беше велика**, юдеите помолиха Пилат да им пречупят краката и да ги махнат оттам" (Йоан 19:31).

– Чудех се защо Библията нарича съботата по време на Пасхата велик ден. Чудех се дали това може да означава прилив на духовно преживяване. Знаеш ли, че по време на новолуние и пълнолуние приливите и отливите на океана са по-високи? Чудех се дали тук има духовна връзка с благословенията, които идват в този момент.

– Но основателите на нашата църква не са ли изучавали този въпрос, стигайки до извода, че празниците са приковани на кръста?

– Да, Стела. Изучавах всички тези неща. Тук има много въпроси, включително Колосяни 2:16-17 и съвета в Ерусалим, описан в Деяния 15^{та} глава, но се опитай да останеш с мен за момент.

– Кога започва и свършва съботата? – попита Маатан.

– От залез до залез – отговори Стела.

– Правилно. И откъде знаем това?

– Защото пише „от вечер до вечер да празнувате съботите си“.

– Точно така, Стела. Сега нека да разгледаме за какво всъщност говори този стих:

"Десетият ден на този седми месец да бъде ден на умилостивение; да имате свято събрание и да смирите душите си, и да принесете жертва чрез огън на ГОСПОДА. Никаква работа да не вършите в този ден, защото е ден на умилостивение, за да се извърши умилостивение за вас пред ГОСПОДА, вашият Бог. Защото всеки човек, който не се смири в този ден, ще се изтреби отсред народа си. И всеки човек, който извърши каквато и да е работа в този ден, този човек

В лоното на Отец

ще изтребя отсред народа му. Никаква работа да не вършите; това да бъде вечна наредба в поколенията ви във всичките ви жилища. Ще ви бъде събота за почивка и за да смирите душите си; на деветия ден от месеца, вечерта, от вечер до вечер да празнувате съботата си“ (Левит 23:27-32).

– Виждаш ли как всъщност този текст говори за празника Ден на умилостивението? Библията никъде не казва изрично, че седмият ден трябва да се пази от залез до залез. Тук-там има загатнати неща за това, но нищо изрично. Така че пътят към установяване на това кои са правилните часове за поклонение в събота се определя чрез празника Ден на умилостивението. Празникът действа като канал, който ни води към източника. Тогава попаднах на следното изявление на А. Т. Джоунс за съботата и то ме накара да изследвам повече. Видж това. Когато Джоунс проповядвал за съботата от Битие 2:3, той казал следното:

Е, тогава, когато този благословен човек влезе в благословения ден, **получава ли допълнително благословение през деня, надвишаващо онова, което е имал, преди да влезе в този ден?** [Събранието: „Да.“] (А. Т. Джоунс, *Бюлетин на Генералната конференция, проповед 20*, 2 март 1893 г.).

След това Джоунс говори за това, какви благословения можем да намерим в съботата. Чуй какво казва:

Тогава Той направи деня свят. Но какво направи този ден свят? ... [Събранието: „Божието присъствие“]. Божието присъствие прави нещата свети. То прави едно място свято. То прави човека свят. Божието присъствие направи деня свят. Тогава светостта на Бог е прикрепена към този ден. Божието присъствие, свялото Божие присъствие е прикрепено към седмия или съботния ден. Е, тогава, когато човекът влезе в този ден, (тъй като само един духовно мислещ човек, т.е. с ума на Духа, може да влезе в него и да получи духовната почивка, духовното освежаване, духовното благословение, което е в него), не приема ли той и това присъствие, не става ли участник в това присъствие, в което

В лоното на Отец

е преобразяващата святост на Бога? Да, със сигурност и това е спазването на съботата.

Значи Той освети деня, но не е нужно да повтарям тези текстове. Какво е това, което осветява? [Събранието: „Присъствието на Бога“]. Следователно, присъствието на Бог, Неговата осветяваща сила е в седмия ден. Така ли е? [Събранието: „Да“]. Тогава човекът, който влиза в Господната събота, според идеята на Господ за нея, получава духовна почивка. Той я открива там. Той намира духовно освежаване, наслада; той намира духовно благословение. Той открива присъствието на Бога и светостта, която това присъствие носи, за да го преобрази. И той намира тази осветяваща сила в това присъствие, което беше осветило деня, за да освети сега и него. (А. Т. Джоунс, *Бюлетин на Генералната конференция, Проповед 20*, 2 март 1893 г.).

– Виждаш ли, че съботният ден донася повече от Божия Дух, отколкото всеки друг ден от седмицата? Това означава: „Бог да благослови съботния ден и да го освети“ – заяви Маатан.

– Искаш да кажеш, че Бог излива Духа Си в събота повече от всеки друг ден от седмицата? Знаех, че съботата е благословена, но по някаква причина не смятах, че този ден е изпълнен с повече от Светия Дух, отколкото други дни.

– Размишлявах за това и си помислих как Исус като Единороден Син намира Своята стойност в Своя Баща, а не в Себе Си. След това се запитах, откъде идва почивката на съботата? Дали Бог просто я излива върху нас по някакъв произволен начин? Не. Виж къде пребивава Исус:

"Никой никога не е видял Бога. Единородният Син, Който е в лоното на Отца, Той Го изяви" (Йоан 1:18).

– В сърцето си Исус постоянно обитава в лоното на Своя Баща, но в Божествения модел това става видимо в събота – каза Маатан по-оживено – Докато Исус почива в прегръдката на Своя Баща и се утвърждава в отношенията Си с Него, Духът на почивка, Който протича от Исус, слиза върху нас и ние влизаме в това специално

В лоно на Отец

място на Христовата почивка. Ето защо Исус нарича Себе Си Господар на съботата.

"Защото Човешкият Син е Господар на съботата" (Матей 12:8).

– Искаш да кажеш, че съботата всъщност е почивката на Исус, донесена ни чрез Неговия Дух? – поинтересува се Стела.

– Да, Стела! Не е ли красиво? Почивката на съботата няма нищо общо с това, че ние правим каквото и да било. Тя се състои в това, че Божият Син почива в обятията на Своя Баща и ние получаваме това като скъпоценен дар. Успокояващото и отморяващо уверение на Христос ни е дадено свободно в събота.

– Маатан, цял живот съм пазител на съботата и никога не съм разбирала това. Тя не е нашата почивка ЗА Бога, а почивката, която идва при нас безплатно от Божия Син, Който си почива **в** ръцете на Своя Баща – Стела започна да плаче от радост – Това е толкова красива истина.

– Да, така е, а ние дори не сме стигнали до характерните черти на Божествения модел. Готова ли си за още?"

– Има толкова за осмисляне, Маатан. Трудно ми е да се концентрирам. Цялата ми основа за спазването на съботата е обърната с главата надолу. Бях пазител на съботата, но сега съм получател на събота. Получавам почивка от Исус като безплатен подарък.

– Добре, Стела, ще се върнем на това, тъй като има още много за обяснение. Тази съботна почивка се разширява и прераства в красива река на живота, произхождаща от извора на живота.

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

– Стела, тази вечер се отправям към дома на Тони. Той иска да сподели с мен някои материали за заветите, заедно с неговия приятел Ерик Уагонър. Мисля, че ти казах за това.

– Да. Спомням си, че Ерик беше отсъствал известно време.

– Вярно е. Та той току-що се е върнал и сега ще се срещаме.

– Аз съм нетърпелива да науча какво има да сподели.

– Аз също. Предполагам, че тази вечер ще се върна късно.

Маатан се помоли, докато караше към дома на Тони. „*Господи, каква благословена възможност имам да говоря с Ерик. Моля, направлявай времето, което ще прекараме заедно*”.

– Добре дошъл, Маатан. Радвам се да те видя отново – каза Тони с усмивка.

– Радвам се, че съм тук, Тони.

– Нека те запозная с Ерик.

Ерик беше малко по-нисък от Тони, а погледът му беше остър и пронизателен.

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

- За мен е чест да се запознаем, Ерик. Наистина ценя делото на твоя праядо.
- Радвам се да те срещна, Маатан. Радвам се, че си отделил време да изучаваш делото на праядо ми. Кои книги си чел?
- „Христос и Неговата правда“ и „Евангелие в творението“ са основните, а също малко и от „Вечния завет“.
- Запознат ли си със събитията и случилото се през 1888 г. и знаеш ли кои са били ключовите въпроси?
- От досегашните си проучвания разбирам, че става дума за правдата чрез вяра – отговори Маатан.
- Да влезем в кабинета ми, господо? – предложи топло Тони.
- Благодаря, Тони. Да, това е вярно, Маатан – продължи Ерик – „въпросът за рамката, която определя как праведността се постига чрез вяра, е предмет на заветите“.
- Знаех, че Уагонър е писал за заветите, но не знаех, че това е ключов въпрос през 1888 г. – отговори Маатан. – Аз прочетох *Изследвания в Галатяни* на А. Т. Джоунс, който обяснява, заветите, но това е написано в поредица статии през 1899 и 1900 г.
- Но ти навярно знаеш, че голяма част от дискусиата през 1888 г. е била съсредоточена около закона в Галатяни, 3^{та} глава.
- Да, знаех за това. Един от ключовите въпроси е бил относно закона в Галатяни и какъв е този закон – морален или церемониален.
- Точно така – потвърди Ерик. – Тази тема е много объркваща за хората, поради дългогодишната християнска традиция, която поставя Стария завет във времева рамка преди Кръста, а Новия след него. През 1888 г. праядо ми пише на Джордж Бътлър, ръководителят на църквата по това време, като обяснява ключовия проблем. Нека ти цитирам негово изказване, което разкрива каква е била сърцевината на този въпрос. След като говори за проблемите със

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

стандартното християнско обяснение на Галатяни, 3^{та} глава, той казва следното:

„И това, по един най-положителен начин доказва, че в третата глава на Галатяните апостолът говори за индивидуално преживяване, а не за промени в диспенсацията (Бел. прев. - епохата). Не може да има нито християнско преживяване, нито вяра, нито оправдание, нито праведност, които да не са индивидуален въпрос. Хората се спасяват като личности, а не като нации” (Е. Дж. Уагонър, *Евангелието в Галатяни*, стр. 32, 33, 1888 г.).

– Праведността чрез вяра е индивидуално преживяване. Тя е въпрос на всяка отделна личност, а не на лотария, в зависимост от това в кой времеви период сте родени. Да се каже, че евреите, живели преди Исус, са били в Стария завет, а християните, живеещи след смъртта на Христос, са в Новия завет означава да се остави настрана това, как Бог действа върху човешкото сърце.

– Твоят праядо е писал на президента през 1888 г. по този въпрос? Не бях наясно с това. От прочитането на материал на А. Т. Джоунс знам, че двата завета са описани в Галатяни 4^{та} глава, като алегория, свързана с живота на Сара и Агар – припомни си Маатан. – Нека го цитирам, за да си освежа паметта:

"Кажете ми вие, които желаете да бъдете под закона, не чувате ли какво казва законът? Защото е писано, че Авраам имаше двама сина — един от слугинята и един от свободната; но този, който беше от слугинята, се роди по плът, а онзи, който беше от свободната — по обещание. И това има образен смисъл, защото тези жени представляват два завета — единият от Синайската планина, който ражда деца за робство и това е Агар; и тази Агар представлява планината Синай в Арабия и съответства на днешния Ерусалим, защото е в робство с децата си; а горният Ерусалим е свободен, който е майка на (всички) нас" (Галатяни 4:21-26).

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

– Виждаш ли как и двете жени са били омъжени за един мъж? – попита Ерик. – Тези две жени символизират преживяването на един човек по отношение на Божиите обещания. Роденото от Агар дете е проява на стремежа на Авраам и Сара да изпълнят Божието Слово със собствени усилия. Роденото от Сара дете, идва в съществуване чрез вяра в Божието Слово, когато е било очевидно, че Сара няма способност да роди дете. Въпреки че на самата Сара ѝ липсвала вяра, въпросът, за който говори Павел, е свързан с начина по който се раждат двамата синове.

– Да, виждам твоята идея, Ерик. Тя е точно там в стиха – отбеляза Маатан.

– Виждаш ли, че Авраам първо бил женен само за Сара. Обещанието за дете чрез нея било Божието обещание към Авраам. Но поради неверието на Авраам и Сара, когато Сара не забременяла веднага и двамата попаднали в Стария завет – обясни Тони.

– Да – продължи Ерик – и това означава, че Новият завет всъщност е първоначалният завет, който Библията нарича Вечният завет, както е изявен на Ной чрез дъгата.

"Дъгата ще бъде в облака и ще я гледам, за да помня вечния завет между Бога и всяко живо същество от всяка плът, което е на земята" (Битие 9:16).

– Той бил сключен и с Авраам:

"И ще утвърдя завета Си между Мен и теб и потомците ти след теб през всичките им поколения за вечен завет, че ще бъда Бог на теб и на потомството ти след теб" (Битие 17:7).

– Бог е обещал от началото да възпроизведе образа на Неговия Син Исус в живота на тези в човешката раса, които са вярвали – каза Ерик.
– Забавянето в раждането на детето разкрива факта, че ние, като човешка раса, не знаем какъв е Бог. „Неговите пътища не са като нашите пътища“ и затова ние не можем да създадем детето на обещанието в живота си чрез собствената си мъдрост. По природа ние се страхуваме от Бог, така че лесно изпадаме в положението, където

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

правим неща с цел да се харесаме на Бога, за да ни приеме. Това се е случило на планината Синай с израилтяните. Бог обещал да ги избави, но те обещали на Бога, че те самите ще направят всичко, за да Му угодят, **вместо да повярват и да приемат освобождението Му като безплатен дар**. Те не осъзнавали, че за тях е невъзможно да се подчиняват, както е невъзможно за Сара на 90-годишна възраст да има бебе по естествен път. Техните усилия да се подчинят били като човешкото решение на проблема от Сара - да предложи Агар. Но това е една човешка старозаветна реакция и тя не може да доведе до праведност.

– Добре, мисля, че сега ми става по-ясно. Можем ли да кажем, че в началото на нашето ходене с Бога ние не си даваме сметка, че не сме в състояние да разкрием Христос в себе си; че пътуването с Агар, която представлява старозаветните човешки обещания и дела, показва по-ясно нуждата ни от Божията помощ и ни връща към Неговите обещания?

– Точно така, Маатан! Както пише в Галатяни:

„Затова законът беше нашият детеводител, който да ни доведе при Христос, за да бъдем оправдани с вяра” (Галатяни 3:24).

– Прадядо ми учел, че законът не просто ни насочва към Христос, а ни довежда при Него.

– Въпросът е как законът ни води при Христос – добави Тони – Именно чрез обещанието на човека да се подчинява, законът се превръща в детеводител. Законът е по подобие на Агар, а ние се озоваваме в позиция на поробени. Помнете, **че самият закон е добър и свят, но нашите грешни натури ни заблуждават и ни карат да обещаем да спазваме закона със собствените си сили**. След това законът се превръща в детеводител и нашите непрекъснати провали ни карат или да отидем при Христос или ни оставят смазани от отчаяние. Както Павел казва в Римляни:

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

"Защото грехът, като използва възможността чрез заповедта, ме измами и ме умъртви чрез нея. Така че законът е свят и заповедта - свята, справедлива и добра. Тогава това ли, което е добро, стана смърт за мен? Да не бъде! Но грехът, за да се показва, че е грях, ми причини смърт, чрез това добро нещо, така че чрез заповедта грехът да стане много по-греховен" (Римляни 7:11-13).

– Това е доста разумно – съгласи се Маатан – но как тогава да разбираме Евреи 8:6, където се говори за смъртта и възкресението на Христос, че Той е получил по-добро служение, основано на по-добри обещания?

– Нека прочетем текста – каза Ерик:

„Но сега Той [Христос] е получил по-превъзходно служение, тъй като е Посредник на по-добър завет, който е установен на по-добри обещания” (Евреи 8:6).

– А сега нека го прочетем в неговия контекст. Какво се случва с този пасаж:

"Но главното на това, което казваме, е: **ние имаме такъв Първосвещеник, който седна отдясно на престола на Величието в небесата, Служител на светилището и на истинската скиния, която Господ е издигнал, а не човек.** Защото всеки първосвещеник се поставя, за да принася и дарове, и жертви; затова е нужно и този Първосвещеник да има също да принася нещо. Понеже, ако беше на земята, Той дори нямаше да бъде свещеник, защото има такива, които принасят даровете според закона, които служат на образа и сянката на небесните неща, както на Мойсей му беше наредено от Бога, когато щеше да направи скинията: „Внимавай, каза Бог, да направиш всичко по образа, който ти беше показан на планината" (Евреи 8:1-5).

– Въпросът е, кога Христос е станал служител на истинското светилище на небето? – попита Тони. – Прадядо ми говорил за това през 1895 г. и цитирал от Псалм 110, който се отнася за вечното

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

свещенство на Христос, според свещенството на Мелхиседек. Забележете какво казва той:

„Това свещенство в Ерусалим, в светилището в пустинята, представлява свещенство, което вече е съществувало по чина на Мелхиседек? Ще бъдеш свещеник завинаги по Мелхиседековия чин, така ли пише? Не, не. „ Ти Си свещеник завинаги по Мелхиседековия чин“. Не бил ли Мелхиседек свещеник по времето на Авраам? И не е ли свещенството на Христос завинаги по Мелхиседековия чин... Разбира се, със сигурност е така” (А. Т. Джоунс, *Бюлетин на Генералната конференция 1895 г. Проповед 25*, стр. 477, Параграф 6, 7).

– Исус е служел в Небесното светилище от самото начало, но може да служи на по-добрия завет само за онези, които си почиват в Божиите обещания към тях, а не в собствените си обещания към Бога. **Причината, поради която Исус получил по-превъзходно служение след Кръста е, защото научил учениците да се приближават до Бога чрез Него, а не чрез умиротворителни жертви. Изведнъж пътят към Небесното светилище им станал ясен:**

" ... Светият Дух показваше, че пътят за Пресвятото място още не е бил изявен, докато е стояла все още първата скиния," (Евреи 9:8, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Забележете, че в текста не се казва, че пътят към Небесното светилище не е бил *достъпен*, а по-скоро, че не е бил изявен. **Това станало ясно чрез изливането на Светия Дух в деня на Петдесетница, извън земната система на Светилището. То разкрило нов начин за достъп до Небесното светилище. Този път винаги е бил там, но хората го били блокирали, давайки свои обещания на Бога – обясни Ерик.**

– Това изисква сериозно осмисляне, господа – каза замислено Маатан.
– И така, вие казвате, че Христос е получил по-добро служение, не поради Своята смърт на Кръста, а защото разбирането на учениците е променено чрез изливането на Светия Дух? Не виждам смисъла в това – призна нервно Маатан.

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

– Именно чрез Кръста Христос направил жертвите да престанат, което означава, че Той е показал, как кръвта на бикове и кози не може да изкупи греха.

– Да, разбирам това, но все още съм объркан по въпроса, който излагате.

– Може би прадядо ми може да го обясни по-добре:

„Но“, ще каже някой, „Ти правиш помирението да е изцяло от страна на хората; винаги са ме учили, че смъртта на Христос е помирила Бог с човека; че Христос е умрял, за да задоволи Божията справедливост и да Го успокои.“ Е, оставихме въпроса за помирението точно там, където Писанието го е поставило; и макар то да има много какво да каже относно **необходимостта човек да се помири с Бог**, то нито веднъж не наемква за нещо като **необходимостта Бог да се помири с човека**. Да разбираш необходимостта от такова нещо, означава да повдигнеш сериозно обвинение срещу характера на Бога. **Идеята е дошла в християнската църква от папството, което от своя страна я е донесло от езичеството, при което единствената представа за Бог била за едно същество, чийто гняв трябва да бъде успокоен чрез жертва**” (Е. Дж. Уагонър, *Настоящата истина Обединеното кралство*, 21 септември 1893 г., стр. 386, Параграф 7).

– Мисля, че ми трябва време, за да осмисля всичко това – каза Маатан малко замаян. – В това, което сподели, има много неща за възприемане.

– Служението на Христос е от времето, когато грехът е дошъл в света и тази истина е била почти неизвестна в продължение на 4000 години, докато Христос е дошъл. Но например, можем да видим, че именно Христос е направил Авраам праведен чрез вяра. Когато най-накрая сме разбрали какво прави Той за нас и сме повярвали, тогава служението на Христос в наша полза, вече е можело да бъде ефективно за нас. **Доверяваме се на Бог, че ще изпълни обещанията Си към нас и спираме да се опитваме ние да бъдем**

тези, които Му обещават. Обратното на това, че Христовото новозаветно свещенство е ефективно и през 4000-те години преди Кръста е възможността, дори и след Христовия Кръст да бъдем в Стария Завет на делата – продължи Ерик, който все още не желаше да приключи темата, макар да виждаше, че Маатан е близо до предела на възможностите си. – Ние не сме освободени **от склонността** да умилостивяваме Бога чрез дела, само защото сме родени след въплъщението на Исус. **Дори днес човек трябва да осъзнае, че собствените му обещания към Бога са като пясъчни възета и вместо това да се новороди за една вяра в Божиите обещания към него, които са непоклатими и вечни.**

– Да, виждам това. Божият Дух действа с много повече сила върху човешките сърца, когато те усещат, че е невъзможно да се спасят или да спечелят заслуги пред Бога – съгласи се Маатан – По някаква причина умът ми се носи насам-натам без посока. Чувствам се объркан. Много библейски текстове минават през ума ми.

– Това е така, защото третият син на Голиат е разработил една рамка за Евангелието, която унищожавя правдата чрез вяра. Той използва времето или по-точно Хронос, за да отдели двустепенния процес на спасението. Това е един гениален план, който поставя месингов филтър върху прочита на Библията, така че всъщност да не успяваме да осъзнаем какво казва тя. Прави Бог да изглежда груб в Стария Завет, принуждавайки хората да спазват закона, за да бъдат спасени, като същевременно показва благоволение към онези, на които им се е случило да се спасят по благодат. Това е логично толкова, колкото и жребият хвърлян за двата козела в Деня на умилостивението. Единият е облагодетелстван случайно, а другият трябва да страда. Но това е друга история – каза с убеждение Ерик.

– Да, чувствам, че около съзнанието ми има мъгла и се мъча да се освободя от нея ... Ами текстовете, които говорят за Исус, как се усъвършенствал, докато е бил на земята, за да може да бъде милостив и верен Първосвещеник? Не е ли трябвало Водачът на нашето спасение да бъде направен съвършен, за да може да ни служи?

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

- Съвършен в чии очи? Божиите очи или нашите очи? – попита Тони.
- Ако Исус не е бил квалифициран в продължение на 4000 години за Първосвещеник, тогава как някой в Стария Завет може да намери утеха? – попита Ерик, като разбра въпроса на Тони – Как би могъл да бъде спасен? В греховете си ли е умирал, защото Исус още не е знаел как да им помогне, понеже още не е бил въплътен? Как тогава Евангелието може да бъде вечно, както се казва в Откровение 14:6? **Исус станал милостив и верен Първосвещеник в по-цялостен план за хората, защото преди Неговото въплъщение човечеството не можело да Го възприема по този начин. Но Той е Свещеник винаги. Той винаги е милостив и състрадателен и ни познава по-добре, отколкото ние самите познаваме себе си. Виж какво казва Библията:**

"ГОСПОДИ, Ти си ме изследвал и познал. Ти знаеш сядането ми и ставането ми, разбираш мислите ми отдалеч. Издирваш ходенето ми и лягането ми и с всичките ми пътища си запознат. Защото още няма дума на езика ми, а ето, ГОСПОДИ, Ти я знаеш цяла" (Псалми 139:1-4).

- Това не ни ли говори, че Бог и Неговият Син ни познават съвършено? Те са Тези, Които са ни създали, нали? **Затова за Исус не е било необходимо да идва на земята, за да научи какъв е нашият живот. Той дошъл тук, защото само така бихме могли да разберем, че Той познава какъв е животът ни** – заяви Ерик.
- Добре, сега вече мога да проследя това, което казваш. Леле, тази мъгла е гъста. Старата система за заветите тегне като лоша миризма.
- Точно така, Маатан. Ето защо този въпрос е свързан с обонянието ни. Когато месингът е поставен в този винт, не можеш да помиришеш Евангелието по правилния начин. Но Библията казва следното:

"Защото за Бога ние сме благоуханието на Христос сред тези, които се спасяват и сред онези, които погиват. За едните - смъртоносно ухание, което докарва смърт, а за другите - животворно ухание, което докарва живот. И кой е способен на това?" (2Коринтяни 2:15-16).

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

– Лошата миризма е важна. Това е процесът, чрез който виждаме нуждата си от промяна. Това е миризмата на смъртта от служението на смъртта. Това е ефектът от Стария завет върху живота ни:

"Защо да бъдете още бити, че се бунтувате повече и повече? Цялата глава е болна и цялото сърце - изнемощило. От стъпалото на крака чак до главата няма в него здраво място - струпеи и синини, и гнойни рани, нито изстискани, нито превързани, нито омекчени с масло" (Исаия 1:5-6).

– Но фалшивият диспенсационен (разделен на епохи) възглед за заветите, осигурява на човека химически дезодорант, който отнема чувството за нужда от промяна.

"И ми каза: Видя ли, сине човешки? Малко ли е на юдовия дом да вършат гнусотиите, които вършат тук, че напълниха земята с насилие и пак Ме разгневяват? И ето, поднасят клончето до носа си" (Езекил 8:17).

– Клонът до носа е опит да се прикрие лошата миризма на Стария завет. Не е чудно, че жените, които представят църквата, слагат толкова много парфюми. Това символизира нашия опит да прикрием греховността си и да направим нещата по-приятни. Трябва да ни се гади от злата природа на греховните ни пътища и **да се обърнем за помощ към Христос. Законът трябва да влезе в живота ни и да влоши миризмата ни, за да се обърнем към Него и тогава Той да ни очисти с исоп, за да станем чисти** (Римляни 5:20).

– Благодаря, Ерик. Това наистина поставя нещата в перспектива. Имам много да мисля. Значението е ужасно. **Толкова много хора вярват, че са в Новия завет и че са праведни, макар че всъщност те възпират действието на закона в живота си и по този начин живеят с фалшиво чувство за сигурност.**

– Почти сме в състояние да обясним Божествения модел в аспекта на взаимовръзка на тези два завета – заключи Тони. – Уведоми ме, когато можеш да се върнеш, за да изследваш още нещо по въпроса.

Сладкият тамян на Сара и киселият на Агар

– Дай ми една седмица да помисля върху тези неща и да може всичко да се подреди на мястото си в ума ми. Все още усещам въздействието на мъглата и ми трябва време, за да прегледам някои от библейските пасажии, особено в книгата Евреи.

– Няма проблем. Нека се помолим: „Татко, благодарим Ти, че Си изпратил най-ценната вест към нас през 1888 г. и по този начин Си отворил вратата към истинската рамка за праведността чрез вяра, която се намира в двата завета. Нека приемем вонящото преживяване на Агар, в което се намираме и че нашата правда е като омърсена дреха, така че Ти да можеш да дойдеш и да ни очистиш. Очисти ни и породи Своя Син по същия начин, както това станало при Сара: чрез пълното чудо на благодатта! В името на Исус, амин”.

Благословено семе на свободата

– Сега, когато момчетата са в юношеска възраст – каза Маатан на Стела – мисля, че те трябва да знаят, че са свободни да следват собствените си убеждения за живота. Не искам да ги насилвам. Това просто не е начинът, по който действа нашият Баща.

Мина известно време и Маатан размишляваше върху преживяванията си. Църквата му, която имаше власт над него, беше толкова твърда в отношението си към него и затова той не искаше да прави същото със собствените си деца.

– Мислиш ли, че момчетата са готови да поемат тази отговорност? – попита Стела с оттенък на нервност.

– Ако синовете ни ще живеят като свободни мъже, трябва да им дадем възможност да избират. Научихме ги за нашия Бог и нашата вяра и сме живели християнския живот, доколкото сме могли. Каквито и семена да сме посели в тях, те ще растат сега и нищо няма да промени това, независимо от бъдещето.

– Библията казва да обучаваме децата си в пътя, по който трябва да вървят и когато пораснат, те няма да се отклонят от него – продължи Маатан. – Ако сме ги възпитали вярно, те ще влязат в хармония с това, което сме ги учили, дори да поемат по различен от нас път за известно време. След няколко години нашите момчета ще създадат свои

Благословено семе на свободата

домове и се нуждаят от практика във вземането на самостоятелни решения.

Стела започна да плаче.

– Не обичам да мисля за това как нашите момчета напускат дома. Моите скъпоценни момчета- моята радост да родя, да обичам и отглеждам, и да възпитавам в любов и служене на Бога.

Маатан прегърна Стела нежно и каза:

– Знам, скъпа. Не е лесно да ги оставиш да вървят, но спомни си Божествения модел. Нашите момчета винаги са в сърцата ни, в невидимото. Обвързали сме ги с много знаци на нашата любов и това няма да се промени в бъдеще.

– Да, прав си. Просто е трудно да се изправиш пред този процес. През тези години обичах да им бъда майка, въпреки че понякога беше много трудно.

Стела се притесняваше за децата си, които навлизаха в свят, проблематичен, отколкото би могла да си представи някога, преди тридесет години.

– Високо ценя свободата да избирам – обяви нежно Маатан, – свободата да мисля самостоятелно. Да съм роб на нечии други мисли е против волята ми. Когато споделям с нехристияни, искам те да почувстват, че имат и свободата да избират – това е духът, който искам да имам около себе си. Служа на нашия небесен Баща с цялото си сърце – продължи той – защото Го обичам и Той ми показва много ясно, че няма щастие извън това да Му се покланям и да съм благодарен за всички Негови добрини и дарове. Правя това свободно, от сърце, в Духа на Неговия Син. Трябва да дам този дар и на нашите синове. Те са преминали времето на детеводителството и сега трябва да имат свободата да следват желанията си. Ако ни питат за съвет, ние винаги сме тук. Само като дадем на синовете си свободата да обичат Бог от собствените си сърца, ние можем да им предоставим реален

Благословено семе на свободата

шанс да пробият железните и месинговите порти. Както казва Писанието:

"Нека прославят ГОСПОДА за Неговата доброта и за чудните Му дела към човешките синове, защото разби месинговите порти и строши железните резета!" (Псалми 107:15-16, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Можем да хвалим Бог за Неговата доброта само когато духът ни е свободен. Децата, които са отгледани в контролирана и принуждаваща среда, са подготвени да се покланят на звяра и неговия образ. **Тяхната система е основана на силата:**

"И видях друг звяр, който излизаше от земята. И той имаше два рога, като агнешки, и говореше като змей. Той упражняваше цялата власт на първия звяр пред него и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла" (Откровение 13:11-12).

– Наричат я земята на свободните и домът на смелите, **но когато имате изобилие от закони, които управляват вашето поклонение кога и как можете да се покланяте, тогава вече не сте свободни.** Тази земя някога е имала тази свобода, но тази свобода отдавна я няма. **Високите изисквания за дълг към нашата нация и наложените ни данъци са символи на царството на силата, с което сме запознати.**

– Съботата скоро ще започне, Маатан – намеси се Стела, докато в същото време новолунието мълчаливо призоваваше семейство Джейкъбсън, въпреки че те не бяха наясно с това.

– Благодаря ти, скъпа. Ще се обадя на момчетата и ще ги благословя заедно с теб.

Семейството се събра за поклонение в началото на съботата. Маатан покани присъствието на Бога и дара на родения Син, Който почива в прегръдките на Своя Отец. След това заговори:

Благословено семе на свободата

– Стела, ти си моята корона и моя радост. Моят дар от Отец и Сина, за да вървиш с мен в това земно странстване. Нека нашият Баща те благослови с мир и радост, да имаш здраве и сила и да бъдеш утешена като царица на нашия дом.

Маатан извади няколко рози, които бяха скрити зад стола:

– Тези рози са символ на моята любов към теб. Моля се Отец да ме напътства, за да те благославям винаги и да оценявам всичко, което правиш в този дом. Твоята нежност и разум украсяват този дом по толкова много начини. Благославям те в името на Господ Исус Христос.

– Кай, първороден мой, моя гордост и моя радост. Нашият любим син, в когото се наслаждаваме с майка ти. Нека всички твои планове да благоуспяват и да намериш утеха в обятията на нашия Спасител и нека Той ти покаже всички прелести на нашия Баща. Нека преодолееш апетита и страстта и предизвикателствата на младостта и нека бъдеш Божият човек, който си призован да бъдеш. Лео, нашият красив и нежен син; много обичан от майка си и от мен. Нека благославяш всички около себе си със своите пробуждащи размисли, творчески и артистични дарби. Нека намериш благословения в гостоприемството. Нека преодолееш предизвикателствата, пред които си изправен, знаейки, че винаги си обичан и ценен за нас. Синове мои, не забравяйте да почитате майка си винаги. Тази, която ви е хранела и благославяла. Когато търсите съпруга, ще намерите някоя като нея, която да ви помага и да ви утешава в трудностите на живота. Сега искам да кажа и на двама ви, че ви давам свободата да изберете пътя, който искате да следвате. Показах ви начина на живот, който Бог ми разкри, а сега вие сте свободни да избирате. Препоръчвам ви на нашия небесен Баща и се моля да помните Него и Неговия Син; да работите според постановленията на нашия Бог и по този начин да бъдете благословени.

Очите на двете момчета бяха широко отворени от учудване.

– Какво искаш да кажеш, татко? – осмели се да попита Кай.

Благословено семе на свободата

– Искам да кажа, че трябва да следвате пътя на живота, както вие намерите за най-добре. Добре дошли сте да търсите моя съвет и този на майка си, но няма да изисквам от вас да правите нищо. Давам ви свободата на избор. Моля се да не робувате на мислите на други хора без внимателно обмисляне, дали тези мисли наистина ви водят към свободата.

– Благодаря ти, татко – казаха изумени и двете момчета.

Стела имаше сълзи в очите. Тя прегърна и двете си момчета и каза: – И двамата сте такава радост за мен. Моля се да намерите съпруги, които да стоят до вас, както аз съм стояла до баща ви, да ходят с вас по всички пътища на Бога, нашият Отец и Господ Исус Христос.

Тогава Стела запя на синовете си една приспивна песен, която понякога им беше пяла, когато бяха по-малки, а Маатан се присъединяваше тук-таме.

Два сутринта е и те държа в ръцете си,
меко сияние на нощната светлина
се показва в извивката на сладките ти бебешки бузки.

А аз съм уморена, като една, която е правила
това в продължение на седмици,
но седя тук и си мисля, докато те гледам,
по-добре ценя тези моменти, съхранявай тези моменти.

Защото твърде скоро ще ходиш, ще тичаш,
тези безценни безсънни нощи ще са изчезнали
и ще ми липсваш.

Мислех, че тези дни никога няма да свършат и се чудя
как са минали толкова бързо.

Какво ли не бих дала, само да се върнеш отново
в ръцете ми. О, о, о.

Да бъда майка не е това, което си мислех, че ще бъде.
Много по-добро и по-трудно е отколкото някога съм мечтала.

Благословено семе на свободата

Понякога часовете траят вечно,
а годините отминават бързо.

И така, аз седя тук и си мисля, докато те гледам,
по-добре цени тези моменти, съхранявай тези моменти.

Защото твърде скоро ще ходиш, ще тичаш,
тези безценни безсънни нощи ще са изчезнали
и ще ми липсваш.

Мислех, че тези дни никога няма да свършат, и се чудя
как са минали толкова бързо.

Какво ли не бих дала, само да се върнеш отново
в ръцете ми. О, о, о.

Затова аз ще погледна лицето ти, без да пожелавам отминалите дни,
нито трудните дори.

Това е свято време,
така че съхранявай моментите,
съхранявай тези моменти.

Защото твърде скоро ще ходиш, ще тичаш,
тези безценни безсънни нощи ще са изчезнали
и ще ми липсваш.

Мислех, че тези дни никога няма да свършат и се чудя как са минали
толкова бързо.

Какво бих дала, само за да се върнеш отново
тук в ръцете ми. О, о, о.

Какво бих дала, само да се върнеш отново тук в ръцете ми.¹⁸

Маатан и Стела прегърнаха своите момчета със сълзи на радост и
увереност в бъдещето. Агапе се проявява в решимостта да оставите

¹⁸ Мат и Джоси Миникус

Благословено семе на свободата

детето си свободно да избира. Това е мястото, където се подготвя за злато и сребро, а не за месинг и желязо.

Никакви думи не могат да изразят силния копнеж на майката и бащата към любимите им деца. Смелостта, която е необходима, за да дадете на децата си свободата да избират, е възможна само чрез благодатта на Христос. Това не е свобода, в смисъл да не се интересувате от това, което правят децата ви и да създадете бариера между себе си и тях, когато те правят грешен избор. **По-скоро това е да ходите с тях във всяка планина и долина, да се молите за тях, да ги обичате и да копнеете да си почиват с Исус в лоното на Отец.**

В най-святото място

Месец по-късно Маатан и Стела четяха новините по света.

– Руските националисти в Украйна изглежда искат да се върнат в Русия – отбеляза Маатан. – Владимир Путин твърди, че това няма нищо общо с него, но е интересно, че Крим се връща в руски ръце. Изглежда Путин застава на мястото си за следващия конфликт към Новия световен ред.

– Видя ли огромното огнище на Ебола в Западна Африка? – попита Стела. – Благодаря на Господ, че можем да се обърнем към Него за смелост в тези ужасни времена. Утеха е да се разхождаш в Неговата защитна ограда.

– Това е нещо, относно което изучавам повече. Помниш ли нашата дискусия за съботата и почивката, които имаме от Христос, докато Той обитава в лоното на Отец?

– Да, ти каза, че искаш да споделиш още нещо за съботата и Божествения модел.

– Разгледай тези стихове, Стела:

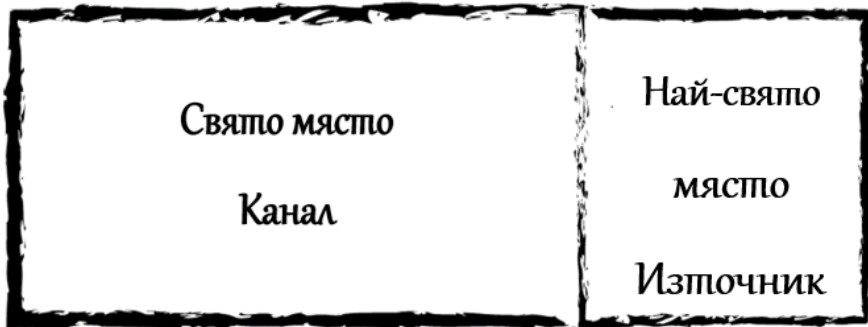
"Ако прилежно слушаш гласа на Господа, своя Бог и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, то не ще ти нанесе ни една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото Аз съм Господ, Който те изцелявам" (Изход 15:26).

В най-святото място

"Съботите Ми да пазите и светилището Ми да почитате. Аз съм Господ. Ако ходите по повеленията Ми и пазите заповедите Ми и ги вършите, тогава ще ви дам дъждовете на времето им и земята ще даде плодовете си, и полските дървета ще дадат плода си. Вършитбата ви ще трае до гроздобер и гроздоберът ще трае до сеитба; и ще ядете хляба си до насита и ще живеете безопасно в земята си. Ще дам мир на земята и ще си лягате, и никой няма да ви плаши; и ще изстребя лошите зверове от земята, и нож няма да замине през земята ви" (Левит 26:2-6).

– Знаем и бяхме учени, че 10-те заповеди са защита за Божия народ. Започнах да се чудя каква връзка има Книгата на закона с 10-те заповеди в светлината на Божествения модел. Разбрах, че Мойсеевият закон е увеличение на тази защита, която Бог може да ни даде. Погледни това.

Маатан нарисова диаграма на израилевото светилище върху бялата си дъска:

– Виждаме, че Светилището е Божествен модел. За да получите достъп до Най-святото място, трябва да преминете през канала на Святото място. **Цялото светилище е структура на Божествения модел.**

– Еха, никога преди не съм го виждала така. Толкова е очевидно, когато имаш тази рамка пред себе си.

В най-святото място

- Виждаме, че Божественият модел е ключът. И когато влезем в Най-святото място, какво намираме там?
- Ковчегът на завета – отговори Стела.
- Добре! И какво има в ковчега?
- 10-те заповеди.
- Това е вярно. А какво има от страната на ковчега?
- Не беше ли законът на Мойсей с всички постановления и съдби, които съставляваха Тората, освен 10-те заповеди?
- Да, така е. Затова, въз основа на рамката на Божествения модел, каква е връзката между тези два документа - 10-те заповеди и Мойсеевият закон?

Стела спря за момент и изведнъж в съзнанието ѝ светна крушка.

– О, леле, **Законът на Мойсей е каналът за 10-те заповеди, които са източникът.**

– Именно, Стела. Християнството ни учи, че Моисеевият закон е премахнат на Христовия кръст, но Божественият образец ни показва нещо различно. Показва ни, че Исус е бил прав, когато е казал, че не е дошъл да унищожи закона или пророците и че нито една част от закона няма да бъде премахната, докато небето и земята не преминат.

– Тогава излиза, че Мойсеевият закон не е против нас, както ни учеха, а всъщност е начинът да разберем 10-те заповеди – каза Стела с широко отворени очи. – Но ние четяхме и бяхме учени чрез много пасажии в Библията, че законът, състоящ се от наредби е бил премахнат. Не е ли това Моисеевият закон? Сега съм объркана. Какво правим с такива стихове?

– Чудесен въпрос. Преди да обърнем внимание на това, трябва да признаем, че християните виждат много стойност в Закона на Мойсей по отношение на здравните закони, десетъка, да обичаш ближния като себе си, как да се отнасяш към непознати, как да възпитаваш децата да се покланят на Бога и т.н. Той е бил даден за повече

В най-святото място

подробности и светлина относно това как трябва да се спазват 10-те заповеди, така че древният Израил да не се обърка в тълкуването на 10-те заповеди. Независимо от това, Израил пак бил объркан дори по отношение на Тората и **затова Исус трябвало да ни покаже как трябва да се живее законът в плътта**. А сега по отношение на закона, съставен от наредби, който бил премахнат; аз направих някои изследвания върху стиховете, които говорят за това и резултатите са много интересни. Два са стиховете, които най-често се използват в тази връзка:

„ ... като премахна в плътта Си враждата, *тоест* закона на заповедите, *състоящи се* в **наредби**, за да създаде в Себе си един нов човек *от* двамата, *като по този начин* сключи мир” (Ефесяни 2:15, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

„Заличавайки ръкописа с **наредбите**, който беше против нас и който беше в противоречие с нас, отстранявайки го от пътя, като го прикова на кръста Си” (Колосяни 2:14, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Думата *наредби*, на гръцки, и в двата стиха е *догма*. Изследвах в старозаветния гръцки, за да сравня и да разбера контекста на това, което Павел е имал предвид, използвайки тази дума. Тя никога не се използва като позоваване на Мойсеевия закон. Виж на кои места се среща:

- Указът на Кир да помогне на еврейските ръководители да построят Храма в Ездра 6:8.
- Указ за убиване на мъдреците в Данаил 2:13.
- Указ за поклонение на статуя, докато свири музиката в Данаил 3:10 .
- Указът на мидяните, който не трябва да се променя в Данаил 6:15.

– Тази дума никога не се използва за обозначаване на Мойсеевия закон. Използва се за постановления, създадени от човека, и особено такива, които са свързани със смърт. През цялото това време през което християнството учи, **че Мойсеевият закон е прикован на**

кръста, Бог се опитва да ни каже, че ни освобождава от "смъртните укази", които сме "издавали" за собствените си грехове и срещу другите. В Христос Исус всички тези неща, които са написани в сърцата ни, били приковани на Кръста.

– Това е добре, Маатан, но какво да кажем за жертвите и приносите? Не са ли били те приковани на Кръста? Не са ли те част от Мойсеевия закон? А какво да кажем за обрязването? Това не е ли част от Мойсеевия закон? Искаш да кажеш, че трябва да правим всички тези неща сега? – попита Стела, чувствайки се доста притеснена.

– Трябва да изучавам тези неща. Задаваш добри въпроси. Може би Тони и Ерик също могат да помогнат за това. Трябва да има отговор заради принципа на Божествения модел и заради това, което Исус казва в Матей, че не е дошъл да премахне нищо. Знаем, че двата завета във връзка със закона са един от стълбовете, защото Тони е успял да промени винта си в златен, когато е изучавал този въпрос. За първи път в живота си мисля, че грешим по отношение на закона. Трябва да има още нещо по тази тема, за да можем да се изключим от последните три кули.

Маатан замълча за миг, потънал в мисли. *„Татко, последиците наистина са потресаващи“*. И все пак се чувстваше принуден да продължи логическата последователност.

– Помниш, че ти говорих за Божествения модел на съботата. **Ако книгата на закона е увеличение на 10-те заповеди, това предполага, че празниците са увеличение на съботата.** Чудя се дали другата кула е свързана със съботата, защото почивката, която Исус преживява в лоното на Отец, трябва да има видимо проявление. Почивката, която Исус преживява при Неговия Баща, която е невидима за нас, се проявява в нашето ежеседмично приемане на съботата, като събиране в общност за поклонение. Както доктрината за смъртността на душата е видимият израз на приемането, че Божият Син е получил Своя живот и стойност от Своя Отец, така и съботата е видимият израз на почивката, която Божият Син има в Своя истински Баща".

В най-святото място

Изведнъж небето се озари от светкавица и се чуха гръмотевици и глас, който каза:

Това е любимият Ми Син. Него слушайте.

Маатан и Стела просто се спогледаха и двамата казаха едновременно:

– Чу ли това?

– Чух: „Това е любимият Ми Син. Него слушайте“ – каза Стела.

– Да, точно това чух и аз – отговори Маатан радостно – „Благодаря Ти, Татко, за това потвърждение на Твоето Слово. Благодаря Ти, че ни ръководиш, за да излезем от този Пентагон на лъжите, за това, че Си изпратил Твоя Син, Който е Пътят към Теб, Твоята истина и Твоят живот. В името на Исус, амин“.

– Имаме потвърждението, че в Божия Син е истината, която отключва всяка част от системата на Пентагона. **Това ни се разкрива в ключа на Божествения модел, защото Исус е великият канал или път към Своя Баща, а Отец е великият източник на всичко. Без Исус като Канал няма как да стигнем до Отец** – провъзгласи Маатан, ликувайки.

– Друго потвърждение за това, че съботата е от решаващо значение за бягството от Пентагона, е следното твърдение в книгата *Великата борба*:

„Чрез двете големи заблуди - **безсмъртието на душата и светостта на неделния ден**, Сатана ще подчини народа на измамите си. Докато първата заблуда е основа на спиритизма, втората изразява съгласие с Рим“ (Елън Уайт, *Великата борба*, стр. 588 в ориг., Гл. 36, Параграф 13).

– Неделята е в опозиция на съботата. Това трябва да е една от лъжите, чрез които Сатана довежда хората под своите измами. Това е видим израз на отхвърлянето на Божия Син, Който не идва в Неговото собствено име, а в името на Неговия Баща. **Сатана ни заблуждава с цел да отхвърлим деня, който трябва да наследим като свещен -**

7ия ден¹⁹ - и да го заменим с такъв, който се опитваме да направим свещен със собствените си сили, точно както „Бог Синът“ не наследява нищо и има сила в себе си.

– Това наистина е ясно – заяви Стела развълнувано – Такова благословение е да знаем за какво са тези стълбове и как сме ограничени. Умът ми е пълен с въпроси.

– Ако двата завета и законът са свързани с обонянието, истината за Отец и Сина с нашия слух, а смъртността на душата с нашия вкус, тогава с кое сетиво е свързана съботата и какъв е проблемът при последния стълб?

– Прекрасни въпроси, Стела. Единствените сетива, които са останали, са допир и зрение. Съботата е свързана с Исус, Който пребивава в лоното на Отец и затова аз мисля, че това е свързано с тактилните възприятия или онези, които регистрират допир и докосване. Да бъдем в обятията на Отец означава да бъдем докоснати от Него и когато Духът на Исус слиза върху нас, всяка събота, ние сме докоснати от Неговия Дух.

– А какво ще кажеш за последния стълб?

– Да се помолим – предложи Маатан. – Имам нужда от малко яснота. Имам чувството, че сме близо, но нещата просто не се събират в съзнанието ми. „Татко, Твоето Слово ни казва, че ако не ни достига мъдрост, можем да искаме от Теб и Ти свободно ще ни дадеш, без никакви ограничения. Благодаря Ти, че изпращаш Своя Дух, за да ни научиш, къде се намира темата за следващия стълб. В името на Исус, амин“.

¹⁹ Бел. прев. В Австралия и в много други страни седмият ден е събота, а не неделя.

Жертва и принос Ти не си поискал

– Току-що си помислих – продължи Маатан, – че това е свързано с нещо, което Ерик ми каза преди месец и аз не го разбрах напълно. Запазих цитата, който той ми прочете. Чуй го:

„Но“, ще каже някой, „Ти правиш помирието да е изцяло от страна на хората; винаги са ме учили, че смъртта на Христос е помирила Бог с човека; че Христос е умрял, за да задоволи Божията справедливост и да Го успокои. „Е, оставихме въпроса за помирието точно там, където Писанието го е поставило; и макар то да има много какво да каже относно необходимостта човек да се помири с Бог, то нито веднъж не намеква за нещо като необходимостта Бог да се помири с човека. Да разбираш необходимостта от **такова нещо означава да повдигнеш сериозно обвинение срещу характера на Бога**. Идеята е дошла в християнската църква от папството, което от своя страна я е донесло от езичеството, при което единствената представа за Бог била за едно същество, чийто гняв трябва да бъде успокоен чрез жертва“. (Е. Дж. Уагонър, Настоящата истина Обединеното кралство, 21 септември 1893 г., стр. 386, Параграф 7).

– Този цитат говори по въпроси, свързани с Божия характер. Наистина не разбрах значението му, защото винаги бях смятал, че Христос трябва да умре, защото Божията справедливост изисква смъртта на

Жертва и принос Ти не си поискал

грешника. А този цитат като че ли предполагаше нещо различно. Събрах още няколко цитата по този въпрос, но имах проблеми с хармонизирането им. Нека ги взема и ще мога да ги прочета отново, но този път с теб. Те са от Е. Дж. Уагонър:

„Идеята за умилоствие или жертва е, че има гняв, който трябва да бъде успокоен. Но обърнете специално внимание, че ние сме тези, които изискват жертвата, а не Бог. Той осигурява жертвата. Идеята, че Божият гняв трябва да бъде умилотивен, за да може да имаме прошка, не намира никакво основание в Библията. Върхът на абсурдността е да се каже, че Бог е толкова ядосан на хората, че няма да им прости, освен ако не е предвидено нещо, което да успокои гнева Му и затова Той самият предлага дар на Себе Си, с който да се успокои ...

Християнската идея за умилоствие е изложена по гореописания начин. Езическата идея, която твърде често се поддържа от изповядващите християнство, е, че хората трябва да принесат жертва, за да успокоят гнева на своя бог. Всяко езическо поклонение е просто едно подкупване на техните богове, за да бъдат предпочетени от тях. Когато решавали, че техните богове са им много ядосани, те принасяли по-голяма жертва и затова в краен случай се принасяли и човешки жертви. Те смятали, както поклонниците на Шива в Индия днес, че техният бог е удовлетворен, когато вижда кръв. Преследването, в така наречените християнски страни в минали времена, а до известна степен, дори сега, е само издънка на тази езическа идея за умилоствие. **Църковните лидери, които представят спасение чрез дела и способност в хората да изкупят греха си чрез дела, предлагат по своя преценка непокорните като жертва на своя бог.** Не на истинския, защото истинският Бог не благоволи в такива жертви”. *(Настоящата истина Великобритания, 30-ти август 1894 г., стр. 550).*

– Беше ме попитала за жертвите и приносите в Закона на Мойсей и дали все още трябва да ги спазваме. Ако имаме грешно разбиране за

Жертва и принос Ти не си поискал

характера на Бога, тогава, разбира се, ще помислим, че трябва да принасяме жертви.

– Ние сме научени, че Исус е съвършената жертва и заради това Отец е доволен. Учени сме, че Исус трябва да бъде Бог по същия начин като Отец, за да бъде приета тази жертва. Той трябва да е от най-високо качество, за да бъде задоволен Божият гняв. Трябва да е нещо равно на Отец, иначе Той не би го приел. **На това бяхме учени.**

– Точно мислех за онзи стих в Псалмите – намеси се Стела:

"В жертва и приноси Ти нямаш благоволение; отворил си уши в мене; всеизгаряне и принос за грех Ти не Си поискал" (Псалми 40:6).

– **Бог не е изисквал жертвата.** Както учел Е. Дж. Уагонър, **ние сме тези, които сме се нуждаели от тази жертва!** – забеляза Стела с изумление.

– Страхотна находка! Виж това, което току-що намерих. Потърсих в Библията на телефона си повече за приносите и жертвите:

"Защото не говорих на бащите ви и не им заповядах за всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох от Египетската земя; а това слово им заповядах и казах: Слушайте гласа Ми и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ; и ходете по всичките пътища, които ви заповядвам, за да ви бъде добре" (Еремия 7:22-23).

– Виждаш ли как и в двата стиха има връзка с ухото? Когато винтът, свързан с нашия слух позволи неговото отваряне, **защото виждаме красотата и любовта на Отец към Сина Му, можем да открием, че Бог не изисква жертви, а че Неговата справедливост не се задоволява с убиването на някого или нещо.** – Голям мир дойде върху Маатан, докато той произнасяше тези думи.

– Еха! Зашеметена съм. Не е ли заповядал Бог на израилтяните да принасят жертви в Изход и Левит? Аз четох тези книги; Той заповядва тези неща. Разбирам какво казваш, но не мога да го примиря с тези стихове – каза Стела с объркан поглед на лицето си.

Жертва и принос Ти не си поискал

Маатан се усмихна, прегърна Стела и я целуна по бузата.

– Обичам начина, по който мислиш за тези неща. Той наистина ме кара да хармонизирам стиховете. Ще размишлявам върху това още. Едно е ясно - последният стълб е свързан с характера на Бога. Трябва да е свързано и с темата за заветите, защото жертвената система е големият аргумент, който разделя историята на две времеви епохи²⁰. Това разделение ни дава две различни евангелия, а не вечното евангелие, както е разкрито в Откровение 14:6. Темата за съботата също е свързана с това, защото **Божие то име е запечатано в Неговия народ чрез съботата, а Исус е Господар на съботата, защото почива в лоното на Отец.**

Очите на Стела започнаха да се въртят и Маатан се засмя:

– Извинявай, скъпа, всички тези връзки се събират в главата ми. Всяка част от този Пентагон засяга всички останали части. Грешното разбиране от едната страна предизвиква объркване и неразбиране в друга страна. Просто обичам да виждам всички връзки. Скоро всичко това ще бъде логически свързано.

– Виж какво пише в Откровение 14:1:

"И видях, и ето: Агнето стоеше на хълма Сион и с Него сто четиридесет и четири хиляди, които носеха Името на Неговия Отец написано на челата им" (Откровение 14:1, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Божият характер трябва да е последният стълб, защото **името или характерът на Бог е печатът и можеш да го получиш, само, ако вярваш, че Бог е Баща на Исус. Ето защо се казва „Името на Неговия Баща.“**

Маатан беше оживен; изглежда, че колкото повече парчетата се събираха заедно, толкова повече неща се разкриваха.

²⁰ Бел. прев. диспенсации т.е. разпределения

Жертва и принос Ти не си поискал

- Чудя се дали Ерик и Тони са виждали тези неща. Нетърпелив съм да говоря с тях по тези въпроси. Толкова е вълнуващо да се изучава всичко това.
- Ще бъде хубаво да поговорим с тях. Чудех се защо не са успели да отключат последните два стълба – каза Стела с известно колебание – Може би има нещо общо с тези въпроси.
- Е, те изглежда разбират въпроса за жертвоприношенията и затова се чудя какво още не им е разкрито.
- Ще ги поканим на вечеря в събота, нали? – предложи Стела.
- Може, но Тони обича да говори за тези неща в специалната си стая – отбеляза Маатан през смях.
- Е, какво би станало, ако се сдобием със специална стая, в която Тони да говори? Мислиш ли, че това би проработило?
- Това би направило вечерята скъпа, но може би си права. Навярно можем да се възползваме и от това. – Маатан виждаше, че Стела е изтощена и той също беше изморен от вълнението. – Е, предполагам, че трябва да поспим. Толкова много нови мисли и истини имаше в това, което обсъдихме. Толкова много нишки, които се нуждаят от свързване в тази система, за да стане тя ясна.
- Ще приготвя някои от любимите ни тайландски храни за тях, когато дойдат.
- Е, явно е по-добре да ги потърся по-бързо, защото съм нетърпелив за тази тайландска храна, Стела! – каза през смях Маатан.

Белият камък

През следващите няколко седмици офисът на Маатан беше заземен и боядисан със специална графитна боя, която блокира електромагнитното излъчване. Той също така купи някои специални завеси за прозорците си, които блокираха радиацията.

– Това беше интересно упражнение. Не беше евтино, но ми харесва идеята да имам по-слабо Електро-магнитно поле в офиса си отбеляза Маатан пред Стела.

На следващия ден той се обади на Тони, за да го покани заедно с Ерик на обяд.

– Здравей, Маатан, радвам се да те чуя. Всъщност, щях да ти се обадя. Има доста хора, които вярват в Отец и Сина, които искат да направят опит да се съюзят, за да прогресира каузата. Ние с Ерик си помислихме, че можем да се присъединим и се чудехме дали искаш и ти да дойдеш.

– Как може да има единство без ключа на Божествения модел? – попита Маатан със загрижен глас.

– Не може – призна Тони, – но имаме възможността да споделим мислите си по въпроса и да видим дали можем да представим някои от нещата, които изучавахме за заветите. Трябва поне да опитаме.

Белият камък

– Добре, ще се радвам да се присъединя към вас. Ценя опита ви и се надявам да мога да науча някои неща.

– След това ще дойдем за обяд и ще обсъдим нещата, които сте открили. Искам да науча нещо ново, свързано с последните два стълба. Надявам се скоро нашите винтове да станат златни и да можем да избягаме от града.

– Амин, Тони. Мисля, че сме на върха, където можем да разберем тези връзки. Четох още някои от материалите на Е. Дж. Уагонър за Божията справедливост и жертвите. Научих невероятни неща.

– Искам да ги чуя, Маатан. Желая ти благословения и скоро ще поговорим.

– Чао, Тони. Следващата събота сутрин ще ви взема с Ерик и може да отидем на онази среща, която спомена.

– Звучи добре. Ще се видим тогава“ – каза Тони и затвори.

Събрание за единство и обединяване на вярващи, които приемат Отец и Сина, размишляваше Маатан. Това ще бъде много висока цел. Без познаване на темите за идентичностните войни и Божественния модел, това ще бъде трудно начинание. Последната група, която срещнах, не видя никаква стойност в надграждането към благородните метали сребро и злато. Но всичко е в ръцете на нашия Баща и винаги трябва да се опитваме да се доближим до другите там, където можем.

В събота сутрин Стела заведе момчетата сред природата, за да прекарат известно време с допълнителната част от Божия Дух, която се изливаше, докато Исус обитаваше в близък съюз със Своя Баща. Маатан отиде да вземе Тони и Ерик и те заедно тръгнаха към мястото на срещата.

По пътя Маатан говори за някои неща, които бяха възникнали между него и Франк и Клод.

– Знам, че всички вярваме в принципа на Божественния модел – започна Маатан, – имах разговор с двама господата, относно

Белият камък

възможността за връзка на Божествения модел между съботата и празниците.

– Прадядо ми никога не е проявявал интерес в тази посока, Маатан. Предполагам, че си чел какво пише той за празниците.

– Да, Ерик. Но ако Божественият модел е универсален и Исус е сиянието (блясъкът) на славата на Отец, а Исус е Господар на съботата, тогава не би ли могло празниците да са сиянието на съботната слава? Показах на Стела онзи ден твърдението в книгата *Великата борба*, относно двете големи заблуди. Едната от тях е неделя, а другата е безсмъртието на душата. Ако това са две от големите заблуди, които Сатана използва, тогава въпросът за съботата не е ли част от уравнението на Пентагона?

– Кажете това отново, Маатан? Мисля, че си открил нещо в тази посока! – възкликна Ерик.

Маатан повтори идеята малко по-бавно:

– Ако неделата и безсмъртието на душата са двете големи заблуди ...

– Да, разбрах тази част, Маатан. Какво искаше да кажеш, когато говореше за сиянието на съботната слава?

– А, добре. Щом Исус е сиянието на славата на Отец и Исус е Господар на съботата, тогава празниците не са ли сиянието на съботната слава? В такъв случай празниците биха били средство за разширяване на почивката и освещението, давани в събота".

Маатан усети жужене в джоба си. Той посегна и извади своя ключ на Божествения модел.

– Вижте! Камъкът на ключа ми побеля. Това трябва да е критичен въпрос за бягството от Пентагона. Мисловният процес, който задвижихме, трябва да е повишил честотата в диапазона, свързан със събарянето на следващия стълб.

– Маатан, ти си запознат с основните възражения срещу идеята за празниците – предупреди Тони – и това е главно текстът в Колосяни

Белият камък

2:14-17. Предишното ни разбиране за това е, че не бива да позволяваме на никой да ни съди по отношение на празниците, на съботите и новолунията.

– Но не забелязахте ли, че когато открихте ключа на Божествения модел при фонтана в Централен Парк, това се случи при новолуние?

– Не, не съм.

– Е, в моя случай беше новолуние и трябва да е имало повишаване на честотата, за да видя ключа, отразен във водата. Вие добре познавате стиха, който казва „от новолуние до новолуние и от събота до събота, ще идва всяка плът да се покланя пред Мен, казва Господ“.

– Да, това е вярно! – каза Ерик с отворен ум.

– Изследвах няколко пъти Колосяни 2^{ра} глава – продължи Маатан, – и открих, че ръкописа на наредбите не може да бъде Мойсеевият закон. Това са постановления, създадени от човека. Също така открих, че праядо ти е говорил за слабите и просешки елементи (Кол. 2:18) като такива, които са били свързани с езичеството, а не с юдаизма.

– Прав си, Маатан. Наистина мисля, че си намерил нещо ценно в това – насърчи го Ерик. – Имам този цитат на праядо ми в неговата книга *Радостните вести*:

„Всеки, който чете Посланието до Галатяните, и докато чете размишлява, трябва да знае, че Галатяните не са били евреи. Те били обърнати от езичничество. Поради това, преди тяхното обръщане, те никога не са имали нищо общо с религиозни обичаи, практикувани от евреите. Нямали нищо общо с евреите. Следователно, когато отново се обърнали към „слабите и просешки елементи“, на които били готови да робуват отново, очевидно е, че те не са се върнали към каквато и да е еврейска практика. Връщали се към старите си езически обичаи. „Но мъжете, които ги извращавали, не били ли евреи?“ - Да, били са. Но помнете следното: когато се стремите да отклоните човек от Христос, към някакъв заместител на Христос, не можете да разберете къде ще стигне това. Не можете да възпрете процеса точно там,

Белият камък

където искате. Ако обърнатият пияница загуби вяра в Христос, той ще възвърне пиянските си навици толкова сигурно, колкото е сигурно, че е жив. Въпреки че Господ може да му е отнел апетита. И така, когато тези „фалшиви братя“ - еврейски противници на „истината на Евангелието“, каквато е в Христос – успели да съблазнят Галатяните да се отдалечат от Христос, те не можели да ги накарат да се ограничат само до еврейски церемонии. Не; те неизбежно се отклонили към старите си езически суеверия” (Е. Дж. Уагонър, *Радостни вест* (1900 г.) стр. 175, Параграф 2).

– Ако Евангелието е вечно и Христос е свещеник завинаги от създаването на света и има допълнително благословение, дадено ни чрез Христос в събота, тогава Божественият модел ни казва, че това благословение трябва да се увеличи в празниците, които също използват името събота – заяви Маатан.

– Слава да бъде на Господ! – каза Тони. – Мисля, че може да е така!

Усещайки, че и двамата мъже са отворени, Маатан продължи напред с още доказателства, в подкрепа на темата.

– Ами фактът, че книгата на закона, която е от страната на ковчега е в Пресветото място? Ако беше прикована на кръста, тогава щеше да бъде на жертвения олтар, а не в Най-святото място.

– Прекрасно, Маатан! Мисля, че си ни намерил липсващо парче. Това бе скрито за очите ни. **Всички знаехме, че съботата е свързана с Божия печат, но не я виждахме през Божествения модел, който я разширява до празниците** – учуди се Ерик.

– Това, което ме убеди, беше фактът, че както 10-те заповеди, така и книгата на закона, са в Най-святото място. Едната е вътре в Ковчегата, невидима, а другата е отвън и е видима. По този начин тези два документа се свързват в отношенията, представени в Божествен модел. Това означава, **че Мойсеевият закон може да бъде само едно разширение на 10^{те} заповеди, което е дадено по конкретен и специфичен начин.**

Белият камък

– Феноменално, Маатан! Това е светлина, това е истина и аз възнамерявам да я следвам! – обяви Тони.

В този момент се чу друго жужене, този път от куфарчето на Тони. Той го отвори и камъкът на неговия ключ за Божествения модел побеля. Ерик беше изумен и каза:

– Господи, вярвам, помогни на моето неверие.

– Знам, че има неща, които все още не са разрешени, но със сигурност Божественият модел и други доказателства ще ни водят в тази посока.

– Да, Маатан, ще се присъединя към теб – каза Ерик. При това изказване камъкът върху ключа на Божествения модел на Ерик побеля.

– Маатан, спри колата! – помоли Ерик. Той хвана Маатан и Тони за ръка и ги заведе до малка сенчеста зона под едно дърво близо до река.

– Просто исках да се помоля и да благодаря на нашия Баща за тази прекрасна светлина.

– Небесни Татко, аз коленича пред Теб на това красиво място, в края на май и Ти благодаря за тази скъпоценна светлина. Божественият модел отваря месинговите порти на Констанс и ни отвежда до фонтана на съботата. **Чрез съботата и празниците Твоят Дух е увеличен, а през това време Ти запечатваш синовете и дъщерите Си.**

Ерик започна да плаче от радост.

– Страхувах се, Господи, че останалите ми винтове, които са започнали да потъмняват, ще ми попречат да изляза от този град, но Ти изпрати помощ на децата Си и постави краката им върху твърдата скала. В продължение на 20 години чаках този пробив и ето че сега той е факт. **Признавам греха си на неверие и съпротива срещу тази светлина в миналото. Изисквам уверението на Твоята любов и прощката Ти и искам да помня Мойсеевия закон, постановленията и съдбите. В името на Исус, амин.**

Белият камък

Тогава Тони започна да се моли:

– Татко, какво скъпо време е това за мен. С Ерик търсехме години наред това липсващо парче от пъзела и ето сега то е тук. Благодаря Ти, че изпрати Маатан и го просвети по този въпрос, за да можем да научим тази скъпоценна истина. Сега знам, че не сме далеч от царството. Знам, че пралядо ми се спъна по пътя, но аз Ти благодаря за неговото свидетелство и че мога да наследя тази красива светлина. Заставам до Ерик и Маатан в приемането на Господните празници. Благодаря Ти, Господи Исусе, за Твоята богата милост и благодат. Амин.

Тогава Маатан започна да се моли:

– Татко небесни, чувствам радост и благодарност към Теб. Каква радост е, че Ти ми прати Тони и Ерик да ми помогнат в този път към живота. **Благодаря Ти за тяхното наследство и за начина по който те представляват техните пралядовци, чрез които си изпратил най-скъпоценната вест, която представя въздигнатия Спасител и разкрива правдата на Христос, проявяваща се в послушание на всички Божии заповеди.** Татко, избирам да приема Твоите празници, защото в Левит 23^{та} глава Ти си ни казал, че те са Твоите празници. Те не са човешки постановления, а заповеди и повеления на Господ. **Доверявам Ти се, че Ти ще увеличиш Своя Дух за нас през тези определени времена и ще ни запечаташ със Светия Дух на обещанието.** Благослови Стела и момчетата като им помогнеш да почувстват радостта от този Дух и да Те прославят в гората и езерото, които посещават днес. В името на Исус, амин.

Линия в пясъка

Маатан, Ерик и Тони скочиха обратно в колата и продължиха по останалата част от пътя до срещата. Когато пристигнаха в предната част на сградата, Маатан чу някой да вика:

– Маатан! Това ти ли си?

Маатан се обърна, за да види кой е това.

– Казвам се Клод Хъдсън. Преди време ти изпратих имейл по темата за празниците, във връзка с Божествения модел.

– О, да, Клод, много ми е приятно да се срещнем. Моля, нека ти представя моите приятели.

– О, аз вече ги познавам – каза Клод. – Радвам се да ви видя, Ерик и Тони.

– Радвам се да те видя отново, Клод. **Маатан просто споделяше с нас за някои от своите открития, свързващи съботата и празниците чрез Божествения модел** – каза Тони.

– Прекрасно, Маатан. Много ми е приятно да чуя това. Нетърпелив съм да науча какво сте събрали заедно.

Изведнъж се появи друг мъж и Клод веднага го поздрави.

– Франк, толкова е хубаво да те видя отново. Радвам се, че успя да се справиш.

– О, това трябва да е Франк Кинг. – Маатан стисна ръката на Франк.

Линия в пясъка

– Да, наистина. Много ми е приятно да се срещнем, Маатан. Радвам се, че съм тук за срещата. Надявам се, че ще имаме добър резултат.

– Какво предизвика този призив за срещата, Франк? – попита Ерик.

– Някои от вярващите в Отец и Сина споделиха тази истина с група вярващи. Те приеха тази истина. Останалите в движението „Отец и Син“ не са доволни от това, че хората спазват празниците. Те искат да обсъдят дали да приемат хората, които пазят празниците или не.

– Случи се така, че по пътя дотук Маатан помогна да се хармонизират някои от мислите, които ти и Клод сте му споделили за Божествения модел – каза Тони развълнувано. – Това наистина е добра информация. Може би Маатан ще успее да я сподели.

– Нека поговорим с останалите организатори и да видим какво казват те. Нека ви запозная с някои от момчетата. Маатан, това е Колин Макнаб, Джеймс Канселър и Дон Кумс.

– Господа, радвам се, че бих могъл да бъда тук – поздрави Маатан.

– Маатан има какво да сподели, което според мен ще бъде от полза за нашето събиране. Можем ли да го включим в една от презентациите днес?

– Мисля, че можем да използваме времето за втората презентация – каза Джеймс. – Ще имаме срещи, както днес, така и утре. Първият човек, който ще говори днес е Винсент Кларк. Ти би могъл да говориш след него. Найджъл Уилсън представя темата си следобед, а вечерта Доналд Брадфорд.

– Добре, това звучи чудесно – съгласи се Маатан. – Добре е да звънна на Стела и да ѝ кажа, че няма да се върнем за обяд. Вие, господа, можете ли да се присъедините към нас на вечеря?

– Да, Маатан, това би било добре – каза Тони.

На първата среща Винсент **говори за разликата между закона на Стария Завет и Евангелието в Новия Завет.**

Линия в пясъка

– Християнството не е започнало преди Исус да дойде на тази земя – каза той – Законът и пророците са били до Йоан и оттогава нататък Божието царство се проповядва и всеки човек се насилва за него, както ни е казано в Лука 16:16. Тук има някои, които искат да настояват за спазването на празниците, но това е част от Стария завет, който е приключил, когато Христос дошъл, така че, те не са част от Евангелието. Поради тази причина ние чертаем линия в пясъка и казваме, че в това движение за Отец и Сина няма да има спазване на празници.

В публиката се чу хорово амин от няколко души.

Маатан се притесни, когато чу тези думи. След срещата той, заедно с Ерик и Тони, говори с Винсент и някои, които бяха с него.

– Какво мислите по темата за заветите? – попита Ерик. – Нима разбирането от 1888 г. за заветите не ни казва, че Евангелието е започнало от създаването на света? Исус Христос е същият вчера, днес и завинаги.

– Исус е същият, но системата се е променила“, отговори Винсент. Забележете Евреи 7:12 – „За промяна на свещеничеството е необходима промяна и на закона“.

– Бих искал да споделя с вас някои мисли за отношението между Отец и Сина – добави Маатан, – и как то е свързано с този въпрос. Мисля, че има по-добър начин от това да начертаете линия в пясъка в този момент.

– Очакваме с нетърпение вашата презентация – каза Джеймс.

Маатан заговори за Божествения модел в Светилището и как Мойсеевия закон е бил в Светая Светих и връзката, която съществува между 10^{те} Божи заповеди и закона. След това сподели как доста пасажии от Писанието се тълкуват неправилно, поради грешен модел на мислене.

– Вземете например този стих в Йоан:

Линия в пясъка

„Защото законът беше даден чрез Мойсей, *но* благодатта и истината дойдоха от Исус Христос“ (Йоан 1:17, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Нека сега прочетем това в друг превод:

Защото законът беше даден чрез Мойсей, но Божията неизменна любов и вярност дойдоха чрез Исус Христос“ (Йоан 1:17, Нов международен превод).

– Във версията на крал Яков, даденият чрез Мойсей закон е поставен в контраст с благодатта, дадена от Исус Христос. Това поставя закона в опозиция на благодатта. Във версията на Новия международен превод, Божията любов е в противовес на Закона на Мойсей. Но в Римляни 13:8 четем, че „любовта е изпълнение на закона“. Законът не е в опозиция на любовта, освен ако нямаме грешна рамка. За щастие Версията на крал Яков поставя думата, *но* в курсив, което означава, че тя е добавена към стиха и не присъства в оригинала. В оригиналния език се разкрива различен модел. В този случай Новата международна версия го представя правилно:

„Понеже законът беше даден чрез Мойсей; благодатта и истината дойдоха чрез Исус Христос“ (Йоан 1:17, Нова международна версия).

– Именно защото законът е дошъл чрез Мойсей, благодатта и истината са дошли чрез Исус Христос. Законът е източникът или коренът, а благодатта е каналът или плодът. Сега нека приложим това към друг стих, който може да звучи така, сякаш Евангелието е дошло едва преди 2000 години:

„Защото законът не направи нищо свършено, но внасянето на по-добра надежда *го прави*; чрез което се приближаваме до Бога“ (Евреи 7:19, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Виждате ли как чрез добавената дума *прави*, целият смисъл на текста поставя закона в опозиция с по-добрата надежда? Когато извадите тази дума от текста, той ви казва, че законът е този, който носи по-добра надежда. Законът действа като канал, а по-добрата

Линия в пясъка

надежда е източникът, който променя нашите сърца и отношението ни към закона. Това се доказва като истина при Галатяни:

"Така че законът стана за нас възпитател, *за да ни доведе до Христос*, за да се оправдаем чрез вяра" (Галатяни 3:24).

– Това доказва вярно думите на Псалма, който гласи:

"Законът на ГОСПОДА е съвършен, освежава душата; свидетелството на ГОСПОДА е вярно, прави невежия мъдър;" (Псалми 19:7).

– След това и самото Евангелие се превръща в канал, който ни води към източника на закона по начина, по който Исус го вижда. Тогава сме в състояние да пеем като Давид:

"Колко обичам Твоя закон! Цял ден той е размишлението ми" (Псалми 119:97).

– Следователно, **законът не е против Евангелието. По-скоро Евангелието ни примирява със закона и изписва закона в сърцата ни. Това означава, че както Исус е сиянието на славата на Отец, така и празниците са яркостта на съботната слава.**

– Амин – казаха Ерик и Тони, заедно с Клод, Франк и няколко други.

– Трябва да внимаваме с нашите аргументи, разделящи закона и благодатта, както и Стария и Новия завет. Същите тези аргументи биха били и навярно ще бъдат **използвани от почитащите неделята християни, които ще се опитват да докажат, че целият закон е премахнат**. Тогава ние ще бъдем притиснати в ъгъла, защото аргументът, който някои използват срещу спазването на празниците е точно като на почитащите неделята християни, но този път една крачка напред.

Маатан се надяваше, че хората ще осъзнаят опасността от противоречие при неразбирането на заветите от 1888 г., тъй като това щеше да ги направи уязвими за атаките срещу валидността на закона.

След срещата при Маатан дойдоха няколко души, които изразиха разочарованието си от това, което бе споделил.

Линия в пясъка

- Прекалявате с този източник и канал! – каза един от тези хора.
- Съжалявам, че се чувствате по този начин – отговори Маатан – вярвам, че връзката Отец и Син - източник и канал - е универсална, защото 1Коринтяни 8:6 ни казва, **че Отец е Източникът на всичко, а Синът е Канал на всичко. Думата всичко не показва ли, че този модел е универсален?**

Тони се намеси за да добави нещо важно по темата:

- Вярвам, че писанията на А. Т. Джоунс подкрепят това чрез друг слой от принципа *източник и канал*, който Маатан е нарекъл Божествения модел. Става въпрос за двата завета, които бяха споменати по-рано.

„Така заветът от Синай ги доведе до завета с Авраам. **Първият ги доведе до втория завет. Старият завет ги доведе до Новия завет.** И по този начин законът, който беше в основата на този завет - нарушеният закон, - беше възпитателят, който трябваше да ги доведе при Христос, за да могат да бъдат оправдани чрез вяра” (А. Т. Джоунс, *Ривю & Херълд*, 17 юли 1900 г.).

- Виждате ли, че Старият завет е каналът, който ни води към източника на Новия завет? Божественият модел ни показва как да свържем двата завета заедно. Всеки човек, независимо дали преди или след възплъщението на Христос трябва да премине през Стария завет, за да осъзнае неспособността си да бъде праведен чрез собствените си дела и след това той е доведен при Христос. Така било и с Авраам, който в крайна сметка бил направен праведен чрез Христос в Нов завет, след опита му с двете му жени. Двете съпруги представляват заветите и те са се осъществили в живота на един човек, по едно и също време.
- Джоунс и Уагонър не били прави за всичко – изяви несъгласието си Найджъл.
- Точно така – каза Винсент – Уагонър имал много странни идеи.
- Но те били правилни по отношение на заветите – каза Клод.

Линия в пясъка

– Имаме Исус, Който живее в нас и Той е изпълнението на закона. Нямаме нужда от някакъв писмен кодекс – заяви Винсент.

– Ами законът, който е написан на небето и е в Небесното светилище?
– попита Маатан.

– Това е символ за работата, която Христос извършва в нашето сърце.

– Законът, написан на небето, е символичен? Но Божественият модел разкрива, че невидимото Слово трябва да се прояви. Божиите мисли се проявяват в Библията във видима форма. По същия начин Божият закон се проявява в 10-те заповеди, написани на небето. Те са истински и буквални – каза Маатан.

– Прекаляваш с този Божествен модел – възрази Колин.

Маатан усети дълбоко чувство на мъка в себе си. Отхвърлянето на написания в небето закон отваря врати за спиритизма. Той разрушава сплотеността на Божието Слово. Невидимото винаги трябва да се проявява във видимото. Маатан усещаше враждебността в стаята към това, което споделяше. Отхвърлянето на писанията на Джоунс и Уагонър също го обезпокои. Това не е пътят, който ще доведе до бягство от града. Този път все още беше здраво захванат в Пентагона на лъжите.

– Вярвам, че отхвърлянето на учението на Джоунс и Уагонър във връзка със заветите, е самоубийство. Ние никога няма да бъдем в състояние да избягаме от този град, ако ги отхвърляме – каза твърдо Маатан.

В този момент Маатан усети вибрация в джоба си. Той посегна да вземе ключа за Божествения образец и видя, че е станал зелен. Веднага му дойде наум един текст.

"... дъга на вид като смарагд" (Откровение 4:3).

Дъгата е символ на Вечния завет, а чрез Божествения модел законът донася по-добра надежда. Надеждата е символизирана със зелено. Изведнъж Маатан почувства болка в носа си и отново чу звука на усукващо и срутващо се желязо. Третият син на Голиат беше мъртъв

Линия в пясъка

за Маатан и третият му винт се превърна в злато. Ерик и Тони сложиха ръце на раменете на Маатан и прошепнаха в ухото му:

– Добре дошъл в правилното разбиране на закона и заветите. Ние усещаме промяната на атмосферата около теб.

Маатан се усмихна и се обърна към събраната група:

– Тъй като сте начертали линия в пясъка, нищо не ми пречи да спазвам празниците, защото е очевидно, че не можем да ходим заедно в нашето разбиране – произнесе се Маатан, докато се молеше на ум да запази спокойствие.

– Благодаря ви, че дойдохте и споделихте тези идеи с нас – каза Джеймс. – Аз бих искал да науча повече за това.

– Добре си дошъл по всяко време, Джеймс. Не се колебай да се свържеш с мен.

И с това мъжете си тръгнаха. Докато се насочваха към колата, Клод и Франк дойдоха при тях.

– Благодаря ти, че сподели за Божествения модел, Маатан. Това наистина помогна да се хармонизират нещата.

– Имам някои материали, които може да те заинтересуват във връзка с празниците – каза Франк. – Става въпрос за празничния календар и времето, в което се пазят празниците.

– Логично е, че щом съботата се случва в точно определено време и тя е източникът, тогава празниците също трябва да се случват в точно определено време. Благодаря ти, Франк, ще се радвам да получа твоя материал – отговори Маатан.

По пътя към къщи Маатан, Ерик и Тони пееха хвалебствия на Бог, че даде такава яснота по темата за заветите, която помогна да се отвори широко вратата за важността на Господните празници.

– Можеш ли да провериш третия ми винт, Тони? Почувствах болка в носа и видях как ключът смени цвета си в смарагдово зелено.

Линия в пясъка

– Дори не е нужно да проверявам. Това е достатъчно доказателство. Когато третият ни винт се превърна в злато, камъкът върху нашите ключове на Божествения модел стана смарагдено зелен и ние също почувствахме тази болка в носа.

– Моля, все пак проверете. Просто искам това потвърждение.

– Да, Маатан, променил се е в злато.

– Не е ли интересно, как тази вест на Божествения модел е аромат на живот, водещ към живот за някои и аромат на смърт, водещ към смърт за други? – чудеше се Ерик (2Коринтяни 2:16).

– Изведнъж усещам аромата на Евангелието много по-ясно и тази ужасна мъгла около ума ми изчезна – заяви Маатан.

– Слава на Бога! „Благодаря Ти, Татко, защото Ти ни водиш стъпка по стъпка, за да излезем от тази система на тъмнината”.

Докато слънцето залязваше, те се молеха заедно и се покланяха на своя небесен Баща, благодарни за непрекъснатата светлина и благословения, които идваха при следването на Божествения модел.

– Хайде да вечеряме, скъпи братя! Сега наистина съм гладен. Освен това имам изненада за теб, Тони – каза Маатан усмихнат.

Заздравяване

- Нещо голямо трябва да се е случило на тази среща – попита Стела, когато Маатан, Тони и Ерик влязоха в дома.
- Е, любима, преди да можем да продължим тази дискусия, по-добре да влезем в офиса – каза Маатан, докато намигваше на Стела.
- О, да – каза Стела смеейки се.
- Влезте в кабинета ми, господа.
- О, какво имаме тук, Маатан – засмя се Тони, „виждам, че си заземил тази стая. Добра работа! Хайде, Маатан, кажи на Стела добрите новини.
- Да, любима, макар че събирането беше разочароващо, имамме благословение при свързването на рамката за третия винт, който стана златен.
- Много интригуващо, защото изведнъж усетих болка в носа и се зачудих, дали не се е случило нещо.
- Тони сподели с мен едно изявление, което разкрива двата завета, във връзка с Божествения модел. Чуй това:

„Така заветът от Синай ги доведе до завета с Авраам. **Първият ги доведе до втория завет. Старият завет ги доведе до Новия завет.** И по този начин законът, който беше в основата на този завет - нарушеният закон, - беше възпитателят, който трябваше да ги доведе при Христос, за

Заздравяване

да могат да бъдат оправдани чрез вяра” (А. Т. Джоунс, *Ривю & Херълд*, 17 юли 1900 г.).

– От това виждаме, че Бог работи чрез Стария завет, за да ни помогне в това греховете ни да станат по-очевидни за нас, така че след това да се обърнем към Него в покаяние чрез вяра. Когато приех тази истина, скъпоценният камък на Ключа на Божествения модел стана смарагдово (изумрудено) зелен, а след това винтът на главата ми стана златен. Помолих Тони да ми го провери.

– Вярвам – отвърна щастливо Стела. – Вярвам, че това е истината; напълно пасва на Божествения модел. По-рано имах разбирането, че Старият завет е лош поради текстове, които говорят за буквата, която убива и Духът, Който дава живот (2Коринтяни 3:6).

– Прекрасно, Стела. Толкова се радвам, че вярваш. Мисля, че нашият Баща е знаел, че ще приемеш тази истина, така че твоят винт да се промени едновременно с моя според принципа, че сме една плът.

– Такова благословение е да ходя в твоя канал за благословение, Маатан.

– А, мисля, че ние с Ерик ще почакаме в трапезарията, тъй като започвате да ставате романтични – засия Тони, докато се насочваха към другото помещение.

– Благодаря ти, любима. Искам да служа вярно на Господ Исус и да бъда съпруг и баща, който благославя и се грижи за семейството си. По отношение на буквата, която убива, аз имах същите представи. Смятах Старият завет и самите израилтяни за лоши. Те влезли в Стария завет с Бога въз основа на лоши обещания. Но забележи какво пише тук:

"Защото, ако служението на онова, което докарва осъждане, стана със слава, служението на онова, което докарва правда, го надминава много повече в слава"
(2Коринтяни 3:9).

– Виж как се казва, че служението на осъждането, което е Старият завет, е станало със слава. Това е така, защото е славно нещо гордостта

Заздравяване

на човека да бъде положена в праха. Пълно чудо е, когато това се случва. Но тъй като сме свикнали да действаме в опозиционно мислене, ние просто сме виждали смъртта като противовес на живота и привидно сме избирали завета на живота и отхвърляли завета на смъртта. Но Исус ни казва:

"Истина, истина ви казвам: ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава само; но ако умре, дава много плод" (Йоан 12:24).

– В това има много повече смисъл, Маатан. Напомня ми за един от любимите ни текстове в Галатяни:

"Съразпънат съм с Христос; и вече не аз живея, а Христос живее в мен; и животът, който сега живея в плътта, го живея с вярата в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си заради мен" (Галатяни 2:20).

– Точно така, Стела. Ние можем да влезем в живота само чрез смърт към себе си. Това превръща последователността на смъртта и живота в Божествен модел. Преминаваш през смъртта спрямо А-за, за да влезеш в новостта на живота, в Новия Завет. Не случайно отделянето на двата завета на две времеви епохи разрушава тази последователност. Хората отхвърлят процеса на Стария Завет и това всъщност е причината А-зът им да не умира. Твърдят, че са в Новия завет, докато всъщност са все още в Стария, използвайки дезодорант, за да се справят с миризмата му.

– Трябва да запишеш всички тези неща, Маатан. Те са важни. Тази система на Божествения модел е мощна.

– Нека само обобща процеса на това, което знаем до момента:

Заздравяване

Учение	Принцип на Божествения модел	Скъпоценен камък
<p>1. Безсмъртието на душата.</p>	<p>Учението за Безсмъртната душа изисква от човек да спиритуализира семплото тълкувание на Библията. Божественият модел предпазва от спиритизма, като изисква видимото писано Божие Слово да бъде в хармония с впечатленията и напътствията на невидимия Дух.</p>	<p>Сапфирено синьо</p> <p>Основата на Божия трон и ключът към послушанието, който позволява животът на Бог да обитава в Неговите деца.</p>
<p>2. Триединство</p>	<p>Отец и Синът са в отношение на източник и канал, както това е изразено в 1 Коринтяни 8:6.</p>	<p>Рубинено червен</p> <p>Мъдростта на Бог при създаването на системата на Божествения модел.</p>
<p>3. Двата завета</p>	<p>Двата завета са в отношения на Божествен модел. Старият завет е канал, който ни води към Новия завет. За да влезем в живота, трябва да преминем през смъртта.</p>	<p>Изумрудено (смарагдено) зелено</p> <p>Надеждата за спасение чрез обещаната дъга.</p>
<p>4. Неделята и празниците Великден и Коледа</p>	<p>Наследството на Божия Син е това, което Му дава Неговата почивка. Неделята е независима и по този начин без истинска почивка. Истинските празници са разширяване на</p>	<p>Бял оникс</p> <p>Праведността на светиите чрез Христовия Дух в тях.</p>

Заздравяване

	съботата. Те са по-пълната събота. Те ни носят по-големи благословения от Божия Дух.	
5. Характерът на Бога	Не съм сигурен на този етап	

– Хмм, не съм сигурен какъв е проблемът с Божествения модел във връзка с Божия характер. Ще трябва да се молим за това ...

– Това, за което се чудя в момента, е, че нашият ключ за Божествения модел побеля, когато обсъждахме празниците, но свързаният с тази тема винт все още не се е превърнал в злато – продължи Маатан замислено. – Сигурно в този пъзел все още има липсваща част. Трябва да се молим и за това. Междувременно тази година ще имаме Празник на Шатрите. Знаем, че Господ ще ни благослови, докато вървим напред с вяра.

– Готова съм да ходя с теб в това, дори и усещането да е странно – призна Стела. – Никога досега не сме правили нещо подобно. Как да разберем какъв календар да следваме?

– Господ Исус ще ни отвори пътя, Стела. Ще проуча повече за календара. Знаем, че има различни системи за изчисляването му, но общо взето съществуват два основни метода. Проблемът се свежда до това, кога започва Новата година. Правилният отговор ще доведе след себе си и останалите дати. Има две основни идеи. Едната използва първото новолуние след пролетното равноденствие. Вторият метод е свързан с новолунието, което е най-близо до Авив - достатъчна зрялост на ечемика и донасяне на сноп от първите плодове на жетвата им, известен в Библията като "принос за полюшване".

Очите на Стела леко се изцъклиха.

– Звучи доста техническо.

– Само защото сме много нови в това. Господ ще ни преподава и ще се научим. Искам да ходя във всички заповеди на своя Баща.

Заздравяване

– Да, скъпи ми съпруге, и благодаря на Господ за това!

– Е, нека да вечеряме, преди да е станало твърде късно и гостите ни не започнат да се чудят какво ни отнема толкова много време – каза Маатан.

– Да, Маатан, и аз приготвих някои от любимите ни тайландски ястия за случая – сияеше Стела.

– Благославям те, любима. Умирам от глад, хайде да ядем!

След една прекрасна вечер на общуване, Тони и Ерик си тръгнаха, чувствайки се много благословени, а Маатан и Стела си легнаха развълнувани, осъзнавайки, че се приближават до напускането на града.

Необятна любов

На следващата сутрин Маатан стана рано и размишляваше за значението на Кръста в светлината на Божествения модел. Ами ако смъртта на Исус, както е записана в Евангелията, е видим израз на нещо по-дълбоко? Маатан се помоли да може да разбере. На ум му дойде мисълта от Исаия 53^{та} глава:

„Той е презрян и отхвърлен от хората, Човек на скърби и запознат с мъка. И ние скрихме, така да се каже, *нашите* лица от Него; Той беше презрян и ние не Го почетохме. Със сигурност Той понесе нашите скърби и с мъките ни се натовари; но ние Го считахме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той *беше* наранен заради нашите прегрешения, *Той беше* бит заради нашите беззакония; наказанието за нашия мир *беше* върху Него и чрез Неговите рани ние сме излекувани” (Исаия 53:3-5, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

За Христос се говори, че е презрян по времето, когато Исаия пише това. Написано е, че се случва в настоящето, а след това, че се е случило в миналото, спрямо времето на Исаия. Не се казва „Той ще бъде презрян“, а:

Той е презрян и отхвърлен от хора;
Той беше презрян и ние не Го почетохме.

Маатан продължи да изучава и се натъкна на друг стих, свързан с този въпрос:

Необятна любов

„Всички, които живеят на земята, ще му се покланят, чиито имена не са записани в Книгата на живота на **Агнеца, заклан от основаването на света**” (Откровение 13:8, ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

По какъв начин Христос е заклан от основаването на света? Хрумна му идеята: *нека Библията дефинира термина „кръст“*. Маатан продължи да търси и стигна до евангелието от Матей:

"Тогава Исус каза на учениците Си: Ако някой иска да дойде след Мен, нека **се отрече от себе си, нека вдигне кръста си** и нека Ме следва" (Матей 16:24).

Кръстът означава себеотрицание. *В такъв случай, как си преживял себеотрицание от създаването на света, Господи?* Маатан продължи да търси и намери този стих:

"Във всичките им скърби Той скърбеше и Ангелът на присъствието Му ги избави. В любовта Си и в милосърдието Си Той ги изкупи, вдигна ги и ги носи през всички древни дни" (Исая 63:9).

– Какво изучаваш, скъпи? – попита Стела, влизайки в кабинета му.

– Мисля за Кръста в светлината на Божествения модел. Току-що ми дойде идеята, че физическото страдание на Исус на Кръста е видим израз на нещо далеч по-голямо в невидимото; в царството, което не можем да видим. Знаем, че Исус е претърпял голямо психическо мъчение на Кръста, но Библията посочва, че това мъчение не е започнало и не е приключило само с един ден, преди 2000 години. Това мъчение е започнало и продължава от началото на времето с грехопадението.

Маатан показва на Стела текстовете в Исая 53^{та} глава, Откровение 13:8 и Исая 63:9.

– Това ме кара да мисля за времената, когато Кай и Лео са били наранявани. Наистина причинява скръб, когато виждаме, че нашите деца страдат – отбеляза Стела замислено.

Необятна любов

– Вярно е. Помисли за всички страдания, които нашият Баща и нашият Спасител трябва да търпят всеки ден, поради греховността ни. Винаги, когато някой е наранен или умира, а онези, които са останали, изпитват болка – във всичките ни страдания Отец и Синът са засегнати.

– Прочетох онзи ден колко жени са убити в ситуации на домашно насилие по света – каза Стела, – Убивани са над 100 жени всеки ден.

– Не мога да обхвана страданието в тази статистика – призна Маатан с тъга – Как може нашият Спасител да понесе такава скръб и болка? Това е по-дълбоката реалност на Кръста. Всеки ден Той е презиран и отхвърлян. Чрез Своя Дух, Той се опитва да достигне до цялата човешка раса и всеки ден е отхвърлен и отблъснат. Сигурно е толкова болезнено.

– А какво да кажем за Отец? Каква е била Неговата жертва във всичко това?”

– Мислех си точно за същото. Нашият Баща се е отказал от Своя Син заради нас и трябва да наблюдава всеки ден отношението на човешкият род към Сина Му. Това трябва да е агония за Него.

– Всъщност, никога не сме мислили за Кръста на Отец – отбеляза Стела със сълзи.

– Божественият модел ни разкрива по-дълбоката реалност на страданието, което от самото начало грехът причинява в сърцето на Бога – отбеляза Маатан тъжно. „Господи, това наистина ли е вярно? Усещането е поразително. Изглежда, че Ти си разпъван всеки ден! Как успяваш да понесаш такава страдание! Чувствам се като учениците в градината, гледащи как понесаш тази голяма тежест на греха, стенойки на глас. Имам чувството, че съм бил заспал за Твоите страдания през цялото това време”.

– Това е толкова дълбоко, Маатан. Такъв скъпоценен поглед към Кръста! Такава удивителна любов, разкрита в Отец и Сина. Търпението и самоотричането Им са непонятни.

Необятна любов

– Амин, Стела. Това ме разплаква. Кръстът е толкова по-голям, отколкото бих могъл да си представя. Никога досега не сме чували подобно Евангелие. Толкова е ценно и едновременно толкова тревожно. Това прави света да изглежда много непривлекателен. **Желанието ни страданието на Отец и Сина да приключи, придава спешност на нашата мисия в света. С тази истина, вече не бихме могли да живеем живота си, както преди.**

– Господи, помогни ни за запазване на кръста в съзнанието ни – помолете се Маатан – и да мислим за Твоето страдание. Помогни ни да не добавяме към Твоето страдание, съгрешавайки против Теб и наранявайки Те, както се казва в Библията:

" ... а са отпаднали, невъзможно е да се обновят пак и да се доведат до покаяние, като отново разпъват за себе си Божия Син и Го опозоряват" (Евреи 6:6).

– Ние не искаме да Те разпъваме наново и да Те излагаме на позор. Нека този Кръст и това Евангелие на Царството да се проповядват по целия свят. Със сигурност това трябва да има много по-голяма сила от онова, което разбирахме преди. **Татко, аз мисля за това, как бих се чувствал, ако синът ми изпитваше болка един час, а Твоят Син е в агония всеки ден. Това трябва да е толкова болезнено за Теб. Това ме поразява.** Дори не знам как да отговоря! Господи Исусе, как да отговорим?

Бдете с Мен един час, дойде мисълта. Докато се спираш на любовта Ми към теб по този начин и молиш за благодат да ходиш с Мен, ще се преобразиш в Мое подобие.

– Господи, помогни ни никога да не забравяме истинските измерения на Твоя кръст и как Отец наистина страда с Теб в този кръст. По-голяма част от Твоето страдание е невидимо за очите ни. Ние се крием от това и се правим, че то не съществува. Татко, прости ни за нашето отношение към Теб. Нека вземем кръста си и да ходим с Теб в името на Исус, амин.

Трудни въпроси

– Татко, слушах аудио версията на книгата *Копнежът на вековете*²¹ и наистина ѝ се насладих.

– Това е прекрасно, Кай. Не е ли велико да знаем, че Исус ни обича толкова много, че е бил готов да слезе тук и да ни покаже какъв е всъщност Неговият Баща? Той показва толкова много любов, търпение и доброта.

– Аз наистина искам да бъда такъв – каза Кай.

– Благославям те, скъпи мой сине. Исус е най-големият подарък, Който бих могъл да споделя с теб. Той е единственият път към Отец.

– Обаче имам въпрос, татко.

– Разбира се, обичам въпроси от Библията.

– Защо Мойсей заповядва убиването на деца, които проклинат родителите си?

По гърба на Маатан се стече една студена вълна.

²¹ <https://fatheroflove-bulgaria.com/book/view/kopnezht-na-vekovete>

Трудни въпроси

– Къде е този стих, Кай?

"Който хули баща си или майка си непременно да се умъртви" (Изход 21:17).

Маатан се замисли за момент. Какъв е най-добрият начин да се подходи към това? „Татко, напътствай ме, моля Те”.

– Мисля, че целта е да бъдем научени, че тези, които не оценяват родителите си и се отнасят лошо с тях, ще страдат заради това.

– Но се казва, че трябва да ги умъртвят. Изглежда доста грубо, нали?

– Прав си, Кай, изглежда доста грубо. Ще трябва да го разгледам малко по-отблизо и да се помоля по този въпрос, за да видя как се вписва. Знам, че нашият небесен Баща ни обича и не иска да ни причини никаква вреда. Уча много нови неща в момента, затова се надявам, че след като всичко улегне на мястото си, ще мога да ти дам по-добър отговор. Някога си мислех, че знаех отговора на тези неща, но сега се опитвам да бъда по-внимателен, докато не се съберат всички парченца.

– Благодаря ти, татко. Има и друга история от Библията, която ме притеснява.

– Само една ли, Кай? Аз нямам сигурност, че разбирам много истории. А коя е тази, която те притеснява?

– Историята за Саул и заповедта да бъдат избити всички амаличани. Ето библейския пасаж:

"Така казва Господ на Силите: Забелязал съм онова, което стори Амалик на Израиля, как му се възпротиви на пътя, когато идеше от Египет. Иди сега та порази Амалика, обречи на изстребление всичко що има и не го пожали; но избий мъж и жена, дете и бозайниче, говедо и овца, камила и осел" (1Царе 15:2-3).

– Наистина ми е трудно да разбера това – продължи Кай, – особено частта за бебетата. Защо Бог заповяда да умрат? Прочетох някои коментари по този въпрос и в тях най-основно се казва, че тези хора

Трудни въпроси

са зли и кои сме ние, за да съдим Бога. Но аз поставям под въпрос това, татко. За мен то няма смисъл.

– Бог да те благослови за твоята честност. Защо да не се молим за това, точно сега, тъй като вярвам, че нашият Баща ни обича и че ако Го търсим с цялото си сърце, ще намерим отговорите.

– Добре, татко. Бих искал това.

– Небесни Татко, Ти си обещал, че ако не ни достига мъдрост, Ти ще ни я дадеш. Имаме нужда от помощ, за да разберем тези въпроси в Библията. Преди мислех, че знам отговорите, но сега не съм толкова сигурен. Моля, дай ни светлина, за да разберем тези неща, за които се молим в името на Исус, Амин.

На Маатан му хрумна една идея:

– Току-що си спомних някои мисли от една книга, която прочетох наскоро и получих от нашата приятелка Джуди Шафт. Книгата говореше за последиците от това, което Исус казал на Филип, както е записано в евангелието на Йоан:

"Исус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?" (Йоан 14:9).

– Когато Исус дошъл на тази земя, Той казал, че разкрива Кой е Отец. Това означава, че Бог трябва да бъде като Исус, както е разкрит в Евангелията. Исус някога уби ли някого?

– Не, татко, Той не е правил такова нещо.

– Това изглежда като голяма подсказка. Втората мисъл, която открих в тази книга, е свързана с 10-те заповеди. Те ни учат, че не трябва да убиваме, а Исус казва, че спазва заповедите на Своя Баща. Това са двете области, които мисля да започна да изследвам по този въпрос. Може да отнеме известно време, но знам, че Бог ще ни помогне. Това е последният стълб в Пентагона, с който трябва да се справим. Ето защо, мисля, че твоите въпроси са много подходящи. Надявам се да

Трудни въпроси

изследваш паралелно с мен Писанията, за да видим какво можем да намерим.

– Ще направя всичко възможно, татко. Е, време е да се върна към работата по твоя уебсайт. Работя върху нова функция, която искам да добавя към него.

– Благодаря ти, Кай. Оценявам това.

Среднощният вик

– Стела, Доналд Тръмп планира да се кандидатира за президент. Това ще е много интересно. Не съм сигурен как ще се отнасят към него олигарсите и бабаитите. Той наистина не се страхува да изказва мнението си по важни въпроси.

– Не знам много за него, Маатан.

– Скъпа, ти си искрен човек. Да видим какво още се случва ... Върховният съд на САЩ току-що узаконил еднopolовите бракове. Със сигурност се насочваме към неизследвана територия.

– Знам как подхождахме към тази тема в миналото. А какви са твоите мисли сега?

– Мисля за Божествения модел. Доколко е лесно двама мъже или две жени да работят като източник и канал? По-вероятно такава връзка ще е в отношения източник-източник. Това води до ИИД²². Не виждам как хората могат да намерят истинска почивка в такива взаимоотношения ... но тъй като повечето хора се покланят на бога Източник-Източник, тогава наистина не е толкова различно. На практика такава поклонение естествено съвпада с идеята за еднopolовите бракове.

²² Източник-Източник-Дела

Среднощният вик

„Не бях мислила за това от тази гледна точка“, отговори Стела замислено.

– Проучих целия въпрос за календара. Франк Кинг ми изпрати някаква информация, която намерих за доста полезна. Знаеш ли как ранните адвентисти, следващи учението на Уилям Милър, са предсказали края на света на 22-ри октомври 1844 г., само за да открият, че са имали грешно събитие за точното време?

– Да, помня. Уилям Милър бил един от последните, които приемали конкретния ден. Тяхната вест отишла из много части на света и повлияла на стотици хиляди хора.

– Изчисленията били изготвени от Самюел Сноу въз основа на проучване на Джошуа Хаймс. Сноу посочил, че датата за Деня на Умилоствението през 1844 г. ще се падне през октомври; не септември, както твърдят ортодоксалните евреи-равини. Причината за това е методът на изчисление. Равинските евреи започнали да използват различен от първоначалния метод, най-общо, защото император Константин казал да престанат да използват стария метод и че, ако не се подчинят, ще умрат. И така, те измислили метода, основан на пролетното равноденствие.

– Кажете отново какво означава това и защо Константин не харесал оригиналния метод? – попита Стела.

– Използваният в момента метод се основава на пролетното равноденствие, когато денят и нощта са приблизително еднакви по продължителност. Това се случва около 21-ви март. Равинските евреи изчисляват началото на новата година от първото новолуние след пролетното равноденствие. Самюел Сноу казва, че това не е библейският метод, но че трябва да се изчислява по метода на ечемика Авив. Това означава, да се отиде през март в полетата на Израил точно преди новолунието и да се провери дали ечемикът е почти узрял, което се нарича *Авив*. Ако не е готов през март, те проверяват отново през април. Ако ечемикът не е готов през март, той ще бъде готов през април. Това е методът, използван от карайтските

Среднощният вик

евреи, които стриктно следват Тората, а не Талмуда, смятан от тях за човешки традиции, добавени към Тората. Всички ранни християни празнували Пасха и единственият начин да знаят коя е датата, е именно чрез този метод - Авив. Константин мразел този метод, защото той поддържал връзка с юдаизма и Тората, която той искал да прекъсне, за да превърне християнството в глобална имперска религия, **където държавата - а не Тората - създава законите за функционирането на религията. Виждаме това в преминаването от събота и Пасха, към неделя и Великден.**

Самюел Сноу открил, че ако искаме истински да се съобразим с библейското определяне на Деня на Умилостивението, трябва да следваме метода Авив и по този начин те стигнали до датата 22-ри октомври 1844 г. Нарича се „Среднощен вик“ заради времето, когато той е публикувал тази информация.

– Мисля, че Франк е прав да следва календара на Сноу, за да изчислява празниците – обобща Маатан. – Вярвам, че Бог е дал светлина на ранните адвентисти при изчисляването на тази дата, за да им даде правилния календар. Този метод трябва да следваме и ние.

– Приемам казаното от теб – отговори Стела. – Моля се, нашият Баща да те напътства по най-добрия път.

– Една от основните причини караитите да са прави, е поради начина, по който тълкуват старозаветните писания. Те използват метода на Божествения модел при тълкуването. Първо, винаги търсят буквалния прочит на текста и само когато той губи смисъла си при буквалния прочит, прилагат духовно тълкуване. Този метод бил подобен на метода на Милъритите ... Знам, че това изглежда малко досадно, но искам да направя всичко възможно, за да следвам истината по този въпрос.

– Моят Бог ще снабди всяка твоя нужда – каза Стела с усмивка.

Жив хляб от небето

Доста хора започнаха да се срещат редовно в сряда вечер, за да изучават нещата, които Маатан споделяше за Божествения модел и празниците. Крейг Елисън, Едуард Джъдсън, Гавин Дейвидсън, заедно с Колин Никсън, плюс Ерик и Тони. Мъж на име Пол Айрланд, който имаше интерес към споделяните от Маатан теми, предложи просторния си дом за тези срещи. Съпругата на Пол каза на Маатан:

– Бихме могли да празнуваме Шатрите у нас и да се срещаме всяка вечер.

– Това е добра идея, Даян. Имам много за споделяне. **Подготовката за бягство от този Пентагон на лъжите беше такова пътуване. Тази измамлива система срещу нашия Баща и Неговия Син е замислена много старателно. Потрепервам като си помисля колко дълбоко сме попаднали в нейния контрол. Пълно чудо е, че ни се показва изход – каза Маатан, гледайки далеч напред.**

През седмиците до празника Шатри Маатан изследваше темата за празниците, като разширение на съботната слава - как точно те са яркостта на съботната слава.

Жив хляб от небето

– Можеш ли да познаеш, Стела?! Клод Хъдсън, Франк Кинг и Джеймс Канселър ще дойдат на шатрите. Толкова съм доволен, че Джеймс ще се присъедини към нас, тъй като първоначално не беше сигурен.

– Прекрасно, Маатан. Чудесно е да общуваш с тези братя – отговори тя.

Настъпи времето и започна благословеният сезон. По време на Шатрите Маатан споделяше мислите си със събралите се:

– Искам да споделя някои мисли, които наистина изкрystalизираха в съзнанието ми при срещите ми с Тони и Ерик. **Дойде ми мисълта, че по същия начин, по който Исус е сиянието на Отец, така и празниците са яркостта на съботната слава. Дойде ми идеята, че моделът на Отец и Сина съществува не само в нашия дизайн като мъжки и женски пол, но също така и в Библията и начина, по който библейските учения са свързани помежду си.**

Библията не е просто една книга. Това са 66 книги, които са категоризирани в два основни раздела, наречени Стар и Нов завет. Каква е връзката между тези два завета? Какъв е моделът, който ще използваме, за да определим тяхната релация (отношение)? Е, ако следвам принципа източник–източник, тогава и Старият, и Новият завет са източници. Как е възможно да се обединят два източника в едно? Същият въпрос трябва да бъде зададен относно Отец и Сина. Как Те двамата стават едно, понеже Исус ни казва, че Той и Неговият Баща са едно.

Има няколко начина чрез които можем да ги направим едно. Можем да се стремим да обединим идентичността на две Същества в едно цяло. Това се прави чрез учението за Триединството. Започваме да се затрудняваме при разликата между двамата и в крайна сметка **това няма значение, защото Те така или иначе трябва да са еднакви.**

Другият начин е като се направи така че едната личност да бъде премахната. Това не се случва в модела на Триединството, но именно по този начин мнозина решават напрежението, свързано със Стария и Новия Завет. Старият Завет се заменя с Новия. Също така можем да

Жив хляб от небето

кажем, че ако открием очевидни разлики между Стария и Новия завет, просто игнорираме Стария и използваме Новия.

Правилният начин, така както вярвам аз, се основава на модела, намиращ се в 1Коринтяни 8:6. Това е модела на източника и канала. Отец е Източника на всичко, а Синът Му е Канала на всичко. Те са едно цяло, защото връзката им като източник и канал води двете същества до почивка. Няма объркване или конфликт, както когато има два източника. Човешкият ум винаги търси почивка и хармония. Само Божественият модел доставя почивка; или това, което ми беше показано като И, К, П: Източник, Канал, Почивка. Когато имате два източника, умът непрекъснато работи, опитвайки се да ги задържи в равновесие или да избере кой да премахне. Това е крайгълният камък, който намерих във всяка християнска църква – ИИД: Източник, Източник, Дела.

Тъй като почивката идва при модела ИКП, тогава е очевидно, че съботата също трябва да работи в този ИКП модел. Откъде идва тази почивка?

[Събранието]: – От Исус Христос.

– И как Исус Христос пребъдва с нас?

[Събранието]: – Чрез Неговия Дух.

– Да, наистина е чрез Неговия Дух. И какъв е един от символите, използвани в Библията, за да разкрие присъствието на Христос?

[Събранието]: – Хлябът на Неговото присъствие, който се намира на трапезата на присъствените хлябове.

– Точно така! И как Исус говорил за Себе Си, когато отговарял на запитващите Го, след като нахранил петте хиляди души?

[Събранието]: – Хлябът на живота.

– Амин. Той е Хлябът на живота. Сега, когато четем Стария Завет, какво намираме, че трябва да се прави с хляба в службата на Светилището?

Жив хляб от небето

[Събранието]: – Принос от храна или месо.

– Сега, в този момент, нека си зададем въпрос. В Новия Завет, заменен ли е символът на хляба от Стария Завет, или хлябът от Стария Завет е символ, който е разширен и увеличен в Новия Завет?

[Събранието]: – Увеличен е.

– Наистина, той се увеличава според Божествения модел. Затова нека се обърнем към книгата Числа, за да открием какво е количеството хляб в приноса, който се дава при всяка жертва. Нека прочетем, за да видим какво е разпределението на хляба за всеки ден:

"И кажи им: Ето приноса чрез огън, който ще принасяте на Господа: две едногодишни агнета на ден, без недостатък, за постоянно всеизгаряне. Едното агне да принасяш сутрин, а другото агне да принасяш вечер; а за хлебен принос — една десета от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин първоток дървено масло. Това е постоянно всеизгаряне, определено на Синайската планина за благоуханна жертва чрез огън на Господа" (Числа 28:3-6).

– Като по-млад, стигайки до такъв пасаж, бих се оцъклил. Защо? Защото си мислех, че всички тези инструкции са без значение, тъй като Исус ги е приковал на кръста. Затова, просто си казвах: „Маатан, всичко това сочи към Исус и Неговата жертва, така че просто продължи напред.“ Но никога не съм си задавал въпроса какво точно означава това и, както ще видим, защо има различни размери за различно време, и това означава ли нещо?

Когато изчислявате теглото и обемите за всеки ден, ето какво получавате. Маатан проектира информацията на екрана:

Жив хляб от небето

Жертва	Животни	Общо брашно за жертва	Общо масло за жертва
Ежедневно	2 агнета – едното сутрин, а другото вечер Общо = 2 агнета	1.4 кг. брашно x 2 за сутринта и за вечерта. Общо = 2.8 кг.	0.9 литра x 2 за сутринта и за вечерта. Общо = 1.8 литра

– Брашното и олиото се смесват, за да се получи безквасен хляб. Този хляб е символ на Христос. Интересно е какво се случва в събота. Нека прочетем пасажа, свързан с това:

"А в съботен ден да принасяте две едногодишни агнета без недостатък и две десети от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос, с възлиянието му. Това е всеизгарянето за всяка събота, освен постоянното всеизгаряне с възлиянието му" (Числа 28:9-10).

Жертва	Животни	Общо брашно	Общо масло
Всеки ден – едно агне сутрин и едно вечер.	2 агнета Общо = 2 агнета	1.4 кг. брашно x 2 Общо = 2.8 кг.	0.9 литра x 2 Общо = 1.8 литра
Събота	2 агнета плюс 2 агнета от ежедневната жертва. Общо = 4 агнета	2.8 кг. плюс 2.8 кг. от ежедневната жертва. Общо = 5.6 кг.	1.8 литра плюс 1.8 литра от ежедневната жертва. Общо = 3.6 литра

Жив хляб от небето

– Виждате ли как хлябът е двойно количество в събота? Хлябът е символ на преломеният за нас Исус. Това би означавало, че Духът на Исус идва по-близо до нас в събота, както е отразено в двойната порция хляб. **Това е символ на двоен дял от Духа.**

И защо има двоен дял от Духа? Защото Исус си почива в лоното на Отец, знаейки, че е обичан, ценен и стойностен за Него. Тази атмосфера около Христос е това, което идва при нас в събота, ако почиваме в лоното Му, както Той почива в лоното на Отец. **Помислете също така, че тъй като това е Божествен модел, той може да бъде увеличен в нас!**

[Събранието]: – Слава на Господ!

– Абсолютно, слава на Господа! **Старият Завет ви казва точно какво се случва и колко близо Христос се приближава до нас в събота. Ето защо съботата е печатът на Бога и защо в събота сме запечатвани с името на Отец. Защото на този ден ние влизаме в Неговата почивка като заявяваме своята идентичност като Негови деца. И ние сме Негови деца, чрез възлюбеното Божие Дете, Исус Христос!**

[Събранието]: – Слава на Господ!

– Какво общо има с опита да произведем нашата почивка? Ние сме зли и няма почивка за нечестивите. О! Но в Христос можем да имаме цялата почивка, която има Исус и дори повече в Канала. Всички духовни благословения са наши в Христос Исус и тъй като те идват от нашия Спасител, те са достъпни още от основаването на света!

[Събранието]: – Слава на Господ!

– И точно когато си помислихте, че не може да бъде по-добро от това, помислете за следващата жертва и научете, че нашият Отец копнее и е нетърпелив да излее върху нас цялото благословение, с което разполага.

Жив хляб от небето

Тони ми говори за небесните принципи и как те действат на базата на събиране и умножение. За Бог, нашият Творец, винаги има добавяне и разширяване. За разлика от това, царството на Сатана действа на принципа на изваждане и разделяне, действайки против Божиите неща. Вярно е, че Сатана добавя зло и умножава скръбта, но това е неговото собствено царство.

Когато погледнете новолунията и празниците, виждате, че всички те работят на принципа на умножението. Нека обърнем внимание на хляба, който се принася по време на новолунието:

Жертва	Животни	Общо брашно за жертва	Общо масло за жертва
Ежедневна Числа 28:3-6 1 агне сутрин и 1 агне вечер	2 агнета Общо = 2 агнета	1.4 кг. брашно x 2 Общо = 2.8 кг.	0.9 литра x 2 Общо = 1.8 литра
Съботна Числа 28:9, 10	2 агнета плюс 2 агнета Общо = 4 агнета	2.8 кг. плюс 2.8 кг. от ежедневната жертва. Общо = 5.6 кг.	1.8 литра плюс 1.8 литра Общо = 3.6 литра
Новолунна Числа 28:11-14	2 юнеца, 1 овен 7 агнета плюс ежедневна жертва. 1 яре в принос за грях	4.2 x 2 = 8.4 кг. 2.8 x 1 = 2.8 кг. (2.2 x 7) + (2.2 x 2) = 12.6 кг. Общо = 23.8 кг.	2.7 x 2 юнеца 1.8 x 1 овен 0.9 x 7 агнета 0.9 x 2 ежедневни агнета Общо = 15.3 литра

Жив хляб от небето

– Съботата удвоява ежедневния дар на Духа. Бог добавя от Духа Си в събота. По време на новолунието Бог умножава ежедневния дар на Духа около 8 пъти, което е около 4 пъти повече от съботния дял. Ето защо ще се събирате от едно новолуние на друго, защото това е празник на Божия Дух. Това е сладка почивка за нашите души и ето защо жената в Откровение 12-та глава има луната под краката си!

[Събранието]: – Слава на Господ!

– Искате ли да получите този Дух - Духът на Исус, по време на новолунието? Какво трябва да направите, за да го получите? Просто повярвайте! Ходете в това! Хвалете Господ и Му благодарете за дара на Неговия Дух по време на новолунието и той ще бъде ваш ... но това важи само за онзи, който има вяра - вярата на Исус!

Сега става дори още по-добре от това. Ще ви изброя количеството хляб, налично по време на Пасхата, което по същество е 7 пъти по-голямо от количеството, което идва при нас на Новолунието:

Жертва	Животни	Общо количество брашно за жертвата	Общо количество масло за жертвата
Безквасен хляб в продължение на седем дни.	14 юнеца 7 овена 49 агнета + 14 ежедневни + 2 съботни 7 ярета	23.8кг. x 7 дни + 2.8 кг. за съботата Общо = 169.4 кг. (60.5 пъти колкото ежедневната)	15.3 литра x 7 + 1.8 литра за седмичната събота Общо = 108.9 литра
Числа 28:17-25 7 x новолуние			

– По време на Пасха до нас достига общо 169,4 кг. духовен хляб. Това е 60 пъти по-голямо от дневното количество или 30 пъти по-голямо от съботното.

[Събранието]: – Слава на Господ! Ние вярваме в това! Приемаме го! Изискваме го в молитва!

– Нека да преминем към празника на шатрите, угощението, което получаваме в момента от ръцете на нашия Спасител. Колко хляб има по това време?

Жив хляб от небето

Празник на Шатрите.	70 юнеца	294 кг.	2.7 x 70 =
Числа 29:12-40	14 овена	39.2 кг.	189 литра
Ден 1 = 13 юнеца, ден 2 = 12 юнеца и така до ден 7 = 7 юнеца. Всеки ден = 2 овена и 14 агнета	98 агнета + 14 всеки ден + 2 за събота	159.6 кг.	1.8 x 14 = 25.2 литра
	7 ярета в принос за грях.	Общо = 492.8 кг.	0.9 x 114 = 102.6 литра
			Общо = 316.8 литра

– Принасят се общо 492,8 кг хляб по време на Шатрите. Когато добавите хляба от Празника на тръбите и Деня на умилоствението, цифрата достига до над 550 килограма хляб, което е почти 100 пъти по-голямо от съботната порция или 200 пъти повече от дневната порция хляб.

– Искате ли този хляб, приятели? Искате ли да го получите сега?

[Събранието]: –Амин, искаме и трябва да го получим!

Групата излезе отпред и Маатан се помоли за всички тях да могат да осъзнаят, че са синове и дъщери на Бог и да Му благодарят, че е изпратил Духа Си. Някои започнаха да плачат и спонтанно избухнаха в пеене.

Аз съм дете на царя, дете на царя
с Исус, моят Спасител, аз съм дете на царя.

Изведнъж някои в събранието почувстваха, че ключът им за Божествения модел, който бяха получили, вибрира след като изучаваха заедно с Маатан, Тони и Ерик. Някои провериха ключовете си и откриха, че скъпоценният камък е побелял. Мнозина почувстваха нещо в пръстите си и тогава се надигна мощен вятър. Тогава един глас провъзгласи от небето:

Жив хляб от небето

„Ти си Мое любимо дете, за което се радвам,
че е прието във Възлюбения“.

Всички в стаята възкликнаха „Алилуя“, докато земята се разтrese и отново се чу звукът от усукващ се метал, който се срутва върху себе си. Вълнението, което всеки преживяваше, не можеше да бъде овладяно. Някои буквално подскачаха от радост. Други прегърнаха членовете на семейството си или приятели със сълзи от щастие. Духът се изля с голяма сила и последният син на Голиат беше мъртъв за тях.

Маатан прегърна Стела и извика:

– Любима, не сме далеч от напускането на този град. Господ триумфира и свали в наша полза стълбовете на Констанс. Скоро ще бъдем избавени!

– Кой би могъл да си представи – каза Стела. – Съботата е в Божествен модел като отношенията на Отец и Сина. Празниците са яркостта на съботната слава. Това е толкова красива цялостна система. Благодаря на Господ за тази ценна истина.

Ерик и Тони дойдоха при Маатан и го прегърнаха.

– Колко прекрасно е, че се намираме на това място в историята – каза Ерик. – Ех, колко много нашите предци са искали да видят този ден, а сега ние сме тук. Четвъртият винт се е превърнал в злато и чувството ни за допир е възстановено. Пълната утеха на Исус дойде при нас и ние сме възхитени. Остана само още един стълб, за който знаем, че е свързан с характера на Бога. Господ ще ни помогне.

Ерик беше все още под въздействието на емоцията, когато продължи:

– Удивително е, Маатан, че **тази красива истина идва при нас на Празника на шатрите, по същото време на годината, когато вестта от 1888 г. е дошла до моите предци и тези на Тони. Очевидно е, че 100-кратното увеличение на Духа е това, което им е помогнало да предадат носената от тях вест.**

Жив хляб от небето

– Прав си, Ерик. Те са споделили тази вест през октомври 1888 г. Това е било времето на Празника на шатрите. Не може да е случайно. Хлябът от небето идва по това време, точно както ни е показано в книгата Числа.

Тони заговори радостно:

– Това е славна истина, Маатан. Трябва да напишем това в книга и да го изпратим на всички. **Празниците наистина са яркостта на съботната слава.**

Кой ще повярва известieto ни?

В края на Празника Шатри Маатан се почувства подбуден да сподели някои думи за раздяла:

– Кой ще повярва известieto ни? Защото за нас е разкрита мишцата на Господа! Бях толкова невероятно благословен по време на съвместната ни среща. Изследвах доста дълго време, за да видя дали празниците всъщност са увеличение на славата на съботата и както установихме, това е истина. Затова искам да ви обявя всички следващи библейски текстове, които възнамерявам да помня:

"Помнете закона на слугата Ми Мойсей, който му дадох на Хорив за цял Израил, с повеленията и заповедите" (Малахия 4:4).

Няколко души искаха да бъдат кръстени в тази красива истина и помолиха Маатан да ги кръсти. Първоначално той почувства, че не може да направи това, но реши да се помоли. Много от присъстващите **коленичиха заедно и Маатан получи убеждение да продължи и да кръсти онези, които са поискали това, в името на Исус Христос.**

Радостта от това събитие продължи седмици. Скоро се разпространиха новини за радостта, изпитана от вярващите по време на Празника Шатри. Всички говореха за великото благословение,

Кой ще повярва известието ни?

което получиха и утвърждаването им в истината за Божествения модел на празниците.

Няколко седмици по-късно Маатан получи обаждане от Тони.

– Маатан, трябва да ти съобщя, че има голямо движение сред онези, които вярват в Отец и Сина, което е против празниците.

– Наистина ли? – каза Маатан изненадан, – но защо? Как могат да говорят срещу прекрасните неща, които се случиха по време на Шатрите? Какво му е грешното на това?

– Когато казваме, че сме благословени, те смятат, че ние се правим на по-добри от тях. Циркулира един имейл, в който се казва, че тази работа трябва да бъде спряна. Те казват, че е обидно за Йехова да участва в празниците.

Маатан беше дълбоко натъжен от тези известия.

– Благодаря ти, че ми събщи това, Тони. Знам, че хората трудно приемат. Ние не бяхме научени на тези неща като адвентисти. Но Божественият модел е ясен и как може да се пренебрегне факта, че Исус е спазвал празниците? Как може Исус да пази празниците и в един момент да бъде праведен, а след смъртта Си те изведнъж да станат обида за Йехова, особено когато Павел и всички ученици също са пазили празниците?

– Ще продължим да се молим, Маатан. Знам, че ранните адвентисти не са приемали празниците. Прадядото на Ерик пише срещу тях, така че можеш да разбереш защо някои хора не са склонни да стъпят в тази светлина.

– Но какво ще кажеш за месинговите винтове? Какво ще кажат за факта, че нашите винтове са се превърнали в злато?

– Тъй като винтовете са толкова малки, неудобно е да се иска от хората да проверят тези неща. Освен това, хората биха могли да разберат погрешно какво имаш предвид, ако им кажеш, че твоят винт е златен, а техният месингов. Подобно на празниците, те ще си помислят, че ние се смятаме за по-добри от тях.

Кой ще повярва известието ни?

– Вярно е, Тони. Винтовете са само отражение на вътрешния процес; знак за праведността от вярата, която имаме само чрез Христос. Нямаме заслуги в себе си, че имаме тези винтове. Само истината ни освобождава и ако трябва да се похвалим с тези неща, те така или иначе ще се върнат към месинга.

Маатан направи пауза, докато се чудеше как могат да споделят вестта, без да бъдат разбрани погрешно.

– Е, очаквам с нетърпение нашите непрекъснати проучвания за характера на Бог и къде Божественият модел ще ни отведе по-нататък – каза Тони.

– Аз също. Е, време е за вечеря тук, така че по-добре да тръгвам.

По-късно същата вечер Маатан получи ново обаждане.

– Здравей, Маатан, мама се обажда. Чух за случилото се на твоето лагерно събрание и за спазването на празниците. Току-що говорих по телефона с друг вярващ в Отец и Сина и те са много разстроени от това, което правиш.

– Изглежда имам навик да разстройвам хората – въздъхна Маатан.

– Наистина ли трябва отново да преживеем цялата тази травма от загубата на приятели, синко? Преминахме през всичко това заради проблемите с Триединството. С нас се отнасяха като с прокажени, когато узнаха, че не приемаме Триединството и загубихме толкова много приятели. Вече много хора не говорят с нас.

– Знам, мамо. Знам, че е трудно. Благодаря ти, че тръгна с нас на това пътешествие към отношенията на Отец и Сина. Знам, че и ти изследваш нещата и че наистина проучваш този въпрос.

– Трудно е да бъдеш отхвърлен, Маатан.

– Да, мамо, това е част от войната за идентичност и силата на Пентагона на лъжите. Страхът от отхвърляне ще държи мнозинството в робство. Те нямат смелостта да избягат от него. Знам, че празниците са трудни по много причини. Една от причините е, че

Кой ще повярва известието ни?

това променя нашето поклонение. Започваме да се събираме в определени часове и това прави видима промяната в нашия начин на поклонение.

– Моля се, сине, нашият Небесен Баща да те води, докато продължаваш да изучаваш тези неща.

– Благодаря, мамо. Опитвам се да опиша мислите си по тази тема и да събера всички парченца. След като загубих повечето си приятели в църквата, загубих страха си от това да продължа напред. Живея само, за да познавам Исус Христос и Неговия Баща. Нищо друго няма значение освен познаването на истината. Бях изключен от 4^{-та} кула и този винт се превърна в злато, така че сме близо до възможността да избягаме от града. Просто се опитай да проявиш търпение, докато сглобяваме парчетата и ще стигнем там.

– Добре, синко. Обичам те.

– И аз те обичам, мамо – каза Маатан, докато затваряше телефона.

– Чух обаждането ти, Маатан – сподели Стела. – Трябва да призная, че когато за първи път започна да говориш за празниците, аз не бях убедена. Това е голяма промяна на мисленето за нас.

– Благодаря ти за търпението, Стела. Благодаря ти, че не позволи на твоите страхове да те управляват и след това да се стремиш да ме управляваш несъзнателно чрез този страх. Благодарен съм, че ти занесе съмненията си на нашия Баща и уповаваше, че Той ще ни води. Маатан прегърна Стела и я стисна здраво в знак на признателност. – Толкова съм благодарен, че не се опитваш да търсиш противопоставяне на моите решения, а се молиш за мен. Дори когато си резервирана, ти не се опитваш да ме спреш и аз ти благодаря за това.

– Изкушавам се, Маатан. Това е предизвикателно пътуване, но знам, че Отец те е призовал да вършиш това дело. Моля се за теб и се доверявам на нашия Баща, че ще ти дава мъдрост чрез Своя Син.

Кой ще повярва известието ни?

– Благодаря ти, скъпа. Твоето доверие в мен ми дава криле да се движа много по-бързо. Моето управление се крепи на твоите рамене. Хората се обръщат към теб, за да видят дали трябва да ме слушат - ако ти не ме слушаше, те също не биха го правили. Ти добавяш тежест на това, което преподавам и споделям, защото знам, че уважаваш Господ и Му имаш доверие, че Той ме води. Тази атмосфера ми помага да се движа напред възможно най-бързо.

Маатан се задави малко, докато говореше.

– Аууу, обичам те скъпи – каза Стела, осъзнавайки уязвимостта на Маатан – толкова съм благодарна, че вървя до теб в това невероятно пътешествие. Сега виждам мъдростта в празниците. Отне ми малко време, но сега я виждам.

Маатан целуна Стела.

– Благодаря на нашия Баща за теб. Аз съм благословен мъж.

– И аз съм много благословена жена – каза Стела с възхитителна усмивка.

Среща с Голиат

За Маатан и любимите приятели, в пътуването за бягство от град Констанс, четиримата синове на Голиат бяха мъртви. Тяхната сила беше победена чрез приемането на истината, която им позволи да функционират по-близо до небесната атмосфера. Сега остана само самият Голиат. Неговата власт над душите на хората е свързана с нашия страх от смъртта. За по-голямата част от света, в преживяването на много мъже и жени, това е най-големия страх. Посредством страха от смъртта Голиат управлява град Констанс.

Неговият гений е в пренасянето на заплахата от смърт в сърцето на християнската религия чрез вярата, че Божията справедливост изисква смърт за онези, които я престъпват, освен ако не се намери заместител, който да плати цената.

Победата над този хитър враг може да бъде постигната само чрез познанието какъв всъщност е Бог. Непознаването на Бога позволява на Голиат да владее човечеството чрез страх от смъртта и заплахата да бъдат изгорени и унищожени онези, които съгрешават срещу Бога.

Според провидението, Маатан беше върнат обратно до фонтана в Централен парк. С по-ясното му познаване на истината възприятието му за истинската война между доброто и злото ставаше все по-чисто.

– Стела, по някаква причина искам да се върна в Централния парк в града. Новолунието е на път да дойде и по това време в Централен

Среща с Голиат

Парк ми беше показан ключът за бягството от града. Чувствам, че има нещо повече, което трябва да науча за това.

– Ще се моля за теб; усещам, че това трябва да бъде уединено пътуване и бих предпочела да не влизам в центъра на града, освен ако не ми се наложи.

– Съгласен съм. Мога да споделя с теб това, което намеря. Каквото и да ми даде Господ, можеш да го наследиш, тъй като сърцето ти е отворено за моето ръководство.

– Амин – каза тя с прегръдка.

Докато Маатан беше във влака, пътувайки за града, той помисли за всички неща, които се случиха през последните няколко години и колко много неща се промениха. *„Славя Те, небесни Татко, за това, че ни водеше стъпка по стъпка. Благодаря Ти, че ни даде ключа и ни показа пътя за напускане на този град“.*

Докато Маатан гледаше всички хора, сърцето му копнееше да сподели с тях истината за Божествения модел и прекрасния Божи Син. Изобилие от спомени нахлуваше в ума му, когато слизаше от влака. Мисли, свързани с времето, когато работеше в града, всички събития от 11.09, загубата на живот, както и сгромолясването на кулите.

Докато влизаше в парка, сенките се удължаваха и слънцето беше близо до залеза. Тънкият лунен сърп беше точно над линията на хоризонта. Вървейки към фонтана, Маатан забеляза фигурата на Аполон. Със златните винтове, които сега притежаваше, чертите на Аполон изглеждаха по-тъмни и по-зловещи от преди. Изглежда, че над фонтана бе надвиснала тъмнина.

Поглеждайки към фонтана, лунната светлина отразяваше образа на Аполон. В своето изследване Маатан бе открил, че другите герои са Диана, Пан и Тезей, които се намираше отзад. Диана и Пан бяха до Аполон, отразени във водата. Изведнъж в отразената повърхност се появи кръст, който се издигаше от земята. Аполон сякаш скочи от

Среща с Голиат

позицията си и плю в лицето на умиращия силует върху Кръста. Той проговори с гръмотевичен глас: „Ние имаме закон и по нашия закон ти трябва да умреш“.

Маатан потръпна от звука на гласа и отстъпи няколко крачки назад, докато гледаше как драмата се развива в отразената огледална повърхност на водата. След това погледна нагоре над отражението на водата и статуята на Аполон беше тиха и неподвижна както беше винаги.

В този момент на ръба на фонтана Маатан видя как всички жители на града наблюдават човека на Кръста. Някои ругаеха и проклинаха, а други се смееха и се подиграваха. Някои изглеждаха измъчени и загрижени за Този на Кръста.

Светлина започна да излиза от кръста и слезе върху наблюдаващата тълпа.

Пан се втурна към Кръста и сякаш уви тънки нишки около тялото на Висящия на Кръста. Изглеждаше така, сякаш се опитваше да промени възприятието за това, което всъщност се случваше. Чрез музикалните си умения и таланта си във философията той омагьосваше хората, за да им изтълкува смисъла на събитието. Диана се облече в дрехите на свещеник и започна да извършва ритуална служба пред Кръста, размахвайки тамян и говорейки думи на латински. Тълпата изглеждаше озадачена от очарованието на Диана. Нейната форма и красота плениха по-голямата част от тълпата. Роклята ѝ имаше цепка, която отиваше точно до бедрото. Тя не можеше да скрие истинската същност на търговията си в светлината на луната, но само онези, които резонираха с небесната атмосфера, можеха да открият тези неща. Целият свят сякаш се чудеше на тази жена, която, подпомогната от мистичната философия на Пан, поддържаше хората подчинени на авторитета на Аполон. Самият Аполон стоеше величествено, опитвайки се да поддържа образа на цар.

След това Маатан чуваше шепота на вятъра през водата, пръскаща се от фонтана, викайки: „Разпни го! Разпни го!“ Чу се глас, който каза:

Среща с Голиат

„Слез от кръста и ще ти повярваме!
Той спаси други, но Себе Си не може да спаси!“

Сърцето на Маатан забърза със смесица от скръб и ужас. Звукът на гръмотевицата, отначало далечен, но сега все по-близо и по-близо, привлече вниманието му. Изведнъж небето се озари със силата на мълнията, която сякаш удари Кръста. Изглежда, че Зевс, бащата на Аполон е дошъл, за да се увери, че правосъдието е постигнато. Маатан извика от ужас, когато падна на земята. В изблика на мълнията той видя лицето на Исус; човекът на скръб и навикнал на печал. Сълзи започнаха да се стичат по лицето на Маатан и той извика на всички в този театър, който оживя в светлината на новолунието: „Оставете Го на мира! Той не е направил нищо, което заслужава смърт!“ Мълнията отново удари точно на същото място и земята се разтресе силно, а страдащият Спасител мълчеше върху Кръста.

Тълпата сякаш не обърна внимание на вика на Маатан, когато изведнъж Тезей дойде от задната част на фонтана с големия си меч. Той изглеждаше готов да убие жертвата на Кръста като жертва пред Аполон, Пан и Диана; трите велики богове в предната част на фонтана.

Пан и Диана изглежда се сляха в образа на Аполон, докато Той изглеждаше напълно Всемогъщ, извисявайки се с яростен поглед над жертвата на Кръста. Тезей коленичи пред този бог три в едно и когато се изправи, беше дадена заповед да се убие жертвата за благо на човечеството.

В този момент от Кръста се чу гласът: „Свърши се!“ Цялото лице на Исус беше осветено и тълпата около фонтана падна с гръб на земята. Тезей се вдигна от гняв, след като бе проснат на земята. Той скочи напред към Кръста и заби меч си в страната на Спасителя, за да удовлетвори формата три в едно. Гневът му изглеждаше задоволен при умирането на жертвата.

Когато Маатан погледна към статуята на Аполон, лунната светлина разкри по-ясно лицето на това внушително същество. С огромна мъка

Среща с Голиат

и ужас Маатан видя собственото си лице, отпечатано във формата на Аполон.

В този момент земята сякаш се отвори и изхвърли легион зли ангели, които дойдоха и заобиколиха Маатан, целящи да му попречат да погледне с вяра към разпнатия образ на Кръста.

Маатан извика от душевна мъка: *„Господи Исусе, прости ми за този голям грях. Аз мразя себе си и не мога да Ти обясня защо това се случва“*. Той падна на земята, небесата се отвориха и заваля пороен дъжд, накисвайки го моментално до костите. Излезе и огнена градушка. Диана скочи от фигурата на Аполон и се опита да хване Маатан за гърлото и да го задуши, за да му попречи да направи признанието си.

"Не съм стигнал толкова далеч, за да умра от ръката на тази блудница", извика Маатан. Плъттa му започна да се издига с желание да удари жената и усещайки това, Тезей предложи на Маатан своя меч с нечестива усмивка. След това той каза: „Планираме да изгорим тази блудница с огън, когато приключим с нея, но ако желаеш, мога да те подготвя да се присъединиш към нас за това събитие.“

Маатан отстъпи ужасен от чувствата, които се надигаха вътре в него. Желанието за убийство, чувството за справедливост, изискващо смърт - той беше обзет от това.

Защо изисквам това за разпнатия Спасител и защо сега желая да убия тази жена?

Маатан извика в отчаяние: „Господи, спомни си за мен, когато влезеш в царството си“. Веднага сцената приключи, тълпата изчезна и Маатан отново беше сам, чувствайки се напълно сух. Той се завъртя, опитвайки се да разбере какво се е случило току-що. Къде отидоха всички? Нощните сенки над фонтана изглеждаха напълно неподвижни, с изключение на тихия вятър над водата на фонтана.

Маатан коленичи, чувствайки се изтощен. Започна да се моли за разбиране, когато чу един тих и тънък глас:

Среща с Голиат

„Истина ти казвам днес, ще бъдете с Мен в рая”.

В този момент Маатан усети ръка на рамото си. Обърна се изплашен.

– Маатан, ти ли си?

– Тони! Какво правиш тук?!

И двамата мъже се прегърнаха и проляха сълзи, без да кажат и дума повече. Разбраха, че и двамата са били свидетели на събитието заедно. Седяха 30 минути и не казаха нищо, докато се опитваха да разберат току-що станалото.

Накрая Тони проговори:

– Защо дойде, Маатан?

– Чувствах се привлечен да бъда тук, въпреки че не знаех защо.

– Същото се отнася за мен. Не бях сигурен защо почувствах, че трябва да съм тук ... Видя ли Спасителя във фонтана, отразен от водата?

– Да, ясно ми се разкри. Толкова вълнуващо събитие. Беше поразително.

Разплакан, Маатан се поколеба преди да попита – Какво видя на лицето на Аполон, когато Исус умря?

– Моето собствено лице – прошепна Тони, задавяйки се.

– Какво означава това, Тони?

– Мисля, че в този фонтан е представена нашата природа, която за да удовлетвори прегрешението (за умилоствие на прегрешението) изисква смърт.

– Библията казва: „без проливането на кръв няма опрощение“ (Евреи 9:22).

Маатан погледна назад към живота си и разбирането си:

– Но аз мислех, че Бог изисква тази смърт.

Среща с Голиат

– И аз – призна Тони, – но изглежда има какво да научим за тази жертва, която не сме разбирали. Видя ли как Диана и Пан се сливат с Аполон?

– Да, наистина и Диана се опита да ме задуши, когато се обърнах към Исус за помощ.

– И при мен беше същото – каза тихо Тони. – Днес видяхме силата на Голиат, проявена в този фонтан. Той управлява чрез изискването на смърт. Неговото господство е универсално. И все пак при смъртта на Христос Голиат е победен. Чрез смъртта Христос победи онзи, който имаше силата на смъртта, а това е дяволът (Евреи 2:14).

– Трябва да изучаваме Божията справедливост, тъй като днес видяхме нейната фалшификация – заяви Маатан.

– Това е точно и моята мисъл. Има много за изучаване, за да се подготвим за срещата ни с този гигант на отчаянието – поколеба се Тони. – Видяхме Кръста през филтъра на този фонтан. Ние сме заслепени за истинската Божия справедливост чрез идеята за жертвеното заместническо изкупление.

– Но как иначе Бог би могъл да привлече вниманието ни? Ако сме били възпитани в мисълта, че прегрешението изисква смърт, тогава какво друго би могъл да направи Бог, освен да осигури това, което смятаме, че е необходимо за прошка и изкупление?

– Това е много дълбока мисъл. Кръстът наистина е бил нужен. Това е единственият път, по който бихме могли да влезем в една по-дълбока реалност на Божията любов.

– На ум ми идва следния текст – спомни си Маатан развълнувано:

"И ми бе дадена тръстика, като тояга; и един каза: Стани и измери Божия храм и жертвеника, и преброй поклонниците в него; **но двора, който е извън храма, остави и не го измервай, защото той е даден на езичниците**, които ще тъпчат святия град четиридесет и два месеца" (Откровението на Йоан 11:1-2).

Среща с Голиат

- Невероятно, Маатан! Беше ми дошла мисълта, че жертвеният олтар в двора е от месинг!
- Което означава, че той не може да представя Божиите мисли, защото месингът идва от Констанс, възкликна Маатан, завършвайки мисълта на Тони.
- **Ти мислиш това, което и аз мисля. Бог трябвало да предаде Своя Син на смърт, защото ние като човешка раса сме вярвали, че грехът изисква смърт и че тази смърт ще бъде наложена върху престъпника от самия Бог.**
- Настръхвам, само като си помисля за това – призна Маатан.
- Нека те закарам до къщи – предложи Тони – дойдох с колата си. Това беше най-незабравимият ден в живота ми.
- Благодаря, Тони. Какво невероятно откровение беше това. Ние трябва да изучаваме и да се молим за сглобяването на всичките парченца ... „Татко, преди да напуснем това място искаме да Ти благодарим, че Си ни говорил чрез този месингов фонтан на смъртта, за да ни покажеш светлината на истината. В името на Исус, амин”.

Осъждане

През следващите дни и седмици Маатан беше по-тих и по-уединен от обикновено, опитвайки се да разбере тази велика тайна. Мисълта за убийството на Божия Син го преследваше. Прекарваше време за разходки в гората и край реката, търсейки усамотяване.

Помолих Бог да ми прости. Обещан ми е рай; знам го, но увереността продължава да ми се изплъзва. Страх обзема сърцето ми и аз се страхувам от смъртта и по този начин все още съм поробен на Голиат.

– Маатан, изглеждаш обезпокоен – попита Стела със загрижен поглед.
– Все още ли обмисляш преживяването си при фонтана? **Шокира ме, когато ми каза, че си видял лицето си отпечатано на лицето на Аполон.**

– Това беше осъзнаването на самоличността ми като син на гръмотевици и мълнии. Наследил съм погрешни разбирания за принципите на управление, господство и справедливост, виждайки ги през призмата на изкривена сила и власт. Това откровение се вряза дълбоко в душата ми. Има много елементи, които все още не разбирам и чувствам тежестта на вината, че съм убил Йешуа, Сина на Йехова. **Чуствам, че не познавам себе си и Бог както трябва.** Знам, че ми е простено, но чувството си стои и все още се безпокоя, особено когато чета Писанията относно предупрежденията на Бог срещу непокорните грешници.

Осъждане

– Кои текстове по-специално, Маатан?

– Текстове като тези:

"И ГОСПОД каза: Ще изстребя от лицето на земята човека, когото създадох - от човек до добитък, до пълзящи и до небесни птици - понеже се разкаях, че ги направих" (Битие 6:7).

"Тогава ГОСПОД изля върху Содом и Гомора сяр и огън от ГОСПОДА от небето" (Битие 19:24).

"И той им каза: Така говори ГОСПОД, Израилевият Бог: Препашете всички меча на бедрото си, минете напред и назад, от врата на врата през стана, и убийте всеки брата си, и всеки другаря си и всеки съседа си! И Левиевите синове направиха според думата на Мойсей и в този ден паднаха около три хиляди мъже от народа" (Изход 32:27-28).

– Когато чета тези текстове, аз се страхувам, че това е, което заслужавам за убиването на Божия Син. Имам страх, който ме измъчва. Знам, че не трябва, но това престъпление срещу Бог и Неговия Син е толкова обидно, толкова ужасно, че се изкушавам да повярвам, че е непостижимо. Знам, че това не е вярно, но чувството ме завладява, особено когато съм изкушен да съгреша или да се поддам на изкушение. Чувствам се напълно недостоеен за Божията любов и чувствам, че трябва да умра за това, което съм направил. Усещам тези думи в душата си. Въпреки че изисквам Божията правда, все пак усещам, че за мен се отнася следното:

"Сине човешки, насочи лицето си към Ерусалим и говори против светилищата и пророкувай против израилевата земя. И кажи на израилевата земя: Така казва ГОСПОД: Ето, аз съм против теб и ще изтегля меч от ножницата му, и ще отсека от теб праведен и безбожен. Затова, понеже ще отсека от теб праведен и безбожен, затова мечът Ми ще излезе от ножницата си против всяка плът, от юг до север. И всяка плът ще познае, че аз, ГОСПОД, изтеглих меч от ножницата му и вече няма да се върне там. А ти, сине човешки, въздишай с

Осъждане

тресящи се хълбоци и с горест въздишай пред тях" (Езекил 21:2-6).

– В молитва усещам сладкото утешение на моя любим Спасител и знам, че Той ми напомня да проявявам смелост и да повярвам в прошката на Неговия Баща. Избирам да вярвам, че там, където изобилства грехът, Божията благодат ще изобилства много повече, но в момента Го преживявам като забулен в мрак и понякога лицето Му изглежда скрито. Вярвам, че Христос е умрял, за да изкупи греховете ми, но дълбочината на осъзнаването, че аз съм този, който всъщност Го е убил, ме кара да треперя. Този град е много по-труден за бягство, отколкото си представях, а Голиат е далеч по-хитър и могъщ от синовете си.

– Говорил ли си с Тони и Ерик за това? – попита Стела, слушайки напрегнато. – Тони наистина е преживял случката с теб, така че вероятно той може да хвърли малко светлина по въпроса.

– Това е вярно, Стела. Просто ми трябваше малко време, за да остана сам и да осмисля всичко, което се случи. Имаше много за възприемане. Знаех, че съм грешник, но не знаех дълбочината на това, както я видях онази нощ.

– Господ те води, Маатан и знам, че ще ти покаже какво да правиш.– Стела прегърна Маатан, за да го утеши в този процес.

– Доверявам се на моя любим Спасител. Той никога не ме е провалял и вярвам, че ме обича, въпреки злото ми дело срещу Него. И все пак аз все още се боря с Неговия Баща; усещам несигурност отвътре. Знам, че това звучи глупаво, но то ми показва, че не познавам Отец, както би трябвало, защото Исус е казал „ако сте Ме видели, видели сте Отец“. Обичам Исус. Знам, че Той ме обича. Аз също обичам и Отец, но все още усещам страх. Може би си мисля как бих се почувствал, ако някой убие сина ми. Моментално усещам как целият огън и гръмотевици се надигат в душата ми, за да смажат всеки, който би се осмелил да нарани сина ми.

Осъждане

– Разбирам чувствата ти, Маатан, дори да го изразя по различен начин. Бих направила всичко по силите си, за да защитя децата си. Но аз не чувствам същото ниво на огън и гръмотевица като теб, може би защото силата и призивът за защита по този начин е по-малко при някои жени, отколкото при мъжете.

– Благославям те, Стела. Ти си толкова скъпоценна. Целият този въпрос за гръмотевиците в душата ми и образа на Аполон, сина на гръмотевицата; възможно ли е да бъркам Йехова със Зевс? Избягали сме от Триединството и вярваме, че Йехова е Агапе по природа. Той дава, обича и е добър ... и въпреки това Писанието Го изобразява с гръмотевици и мълнии на Синайската планина. От престола Му излизат светкавици и мълнии. Как трябва да разбирам тези неща? Предполагам, че това са въпросите, с които се боря. Да не би да чувствам осъждането на Зевс вместо това на Йехова? **Бъркам ли Зевс с Йехова? Чувствам война за идентичност в душата си, в търсене на Своя Баща.**

– Говори с Тони, Маатан. Знаем, че той е в същото пътуване и двама са по-добри от един.

– Наистина, Стела. Време е да поговорим с него повече за това.

Огледален ключ намерен в гората

На следващата седмица Маатан посети Тони, за да види как е.

– Влез, Маатан, минаха няколко огнени седмици, откакто се срещнахме при фонтана.

– Така е наистина – оплака се Маатан. Можем ли да се помолим заедно. Искам да бъда свързан с Исус, докато минаваме заедно през това.

– Със сигурност. Ерик е тук, за да се присъедини към нас в молитва и да изследва, за да осмисли тези събития.

– Радвам се, че можеш да се присъединиш към нас, Ерик – каза Маатан. Мъжете прекараха известно време в молитва, търсейки по-ясно разбиране, и след това се изправиха.

– Сигурно можем да се разхождаме заедно и да говорим през това време – предложи Тони – мисля, че чистият въздух ще ни се отрази добре.

Докато вървяха заедно в гората, Тони започна да говори.

Огледален ключ намерен в гората

– Имам нещо, написано от праядо ми, за което ми напомни моят приятел Марк Фулър. Смятам, че то ще ни помогне за настоящия час. Тони прочете:

„И все пак е вярно също, че самата Божия правда е в закона; тъй като законът е само израз на волята на Бог, той е само стенограмата на Неговия характер. И тъй като това е така, от естеството на случая следва, че никой не може да види в закона Божията правда, **никой не може да намери в закона Божията правда, освен самият Бог. И това само подчертава могъщата истина, че всичко, което някой, независимо дали Бог или човек, някога може да види или намери в закона, е СОБСТВЕНАТА си правда. От страна на човека това е грях; защото не достига до Божията правда. Но от страна на Бога това е правда; защото това е самата Божия правда във всяко съвършенство**” (*Ревю и Хералд*, 12-ти декември 1899 г.).

– Това е толкова дълбоко – ахна Маатан. – **Всеки вижда собствената си правда в закона, превръщайки го в идеалното огледало.**

– Мисля, че този цитат от моя праядо ще допълни това, което току-що прочете Тони – каза Ерик:

„Как да разберем, че имаме вярата на Исус? Кой ни каза това? Човек или Бог? Бог го е казал: „Изпитвайте себе си дали сте във вярата” (2Кор. 13:6). Как да направим това? Мнозина просто се сравняват с другите около тях; но това, казва Павел, „не е мъдро”. **Бог е осигурил огледало, в което можем да погледнем и да се видим такива, каквито сме. Това огледало е Неговото слово.** Яков ни казва: „Ако някой чуе словото, а не го изпълнява, той е подобен на човек, който гледа естественото си лице в огледало; защото вижда себе си и си отива, и веднага забравя какъв човек е бил. Но който погледне в съвършения закон на свободата и продължава да го изпълнява, той не е забравящ слушател, а такъв, който изпълнява словото. Този човек ще бъде благословен в делото си” (Яков 1:23-25). „Законът на свободата” ни казва Яков, е законът, който казва: "Не прелюбодействай" и "Не убивай" (Яков 2:8-12). „Този закон е

Огледален ключ намерен в гората

огледало за душата. Поглеждайки в него, можете да установите дали сте във вярата. Тези, които пазят вярата, са пазители на заповедите. Откр. 14:12. **Прегледали ли сте се в огледалото, за да разберете какъв човек сте и дали сте във вярата?** Направете го и вижте дали това няма да разкрие някакъв момент, в който вашата практика и вяра не са в хармония" (Е. Дж. Уагонър, *Настояща истина Великобритания*, 7-ми март 1895 г.).

– Естествено, ние сме предполагали, че това, което четем за Бога в Божието Слово разкрива какъв е Бог – каза Ерик внимателно. – **Ако Библията е огледало или огледало, в което виждаме себе си, тогава тя не ни ли казва какво мислим за Бога?**

– Леле мале! Каква невероятна мисъл. Защо не направих връзка с това преди? – извика Маатан – Библията ни показва какво мислим за Бог, когато четем нейните страници. Това е част **от огледалото на нашите души.**

– Да... тогава въпросът е: как можем да различим разкритото от Библията за Божия характер от това, което ние естествено мислим и Му Го приписваме? – попита проникателно Ерик.

Маатан се замисли за момент.

– Исус казал, че ако сме видели Него, видели сме Отец. Следователно **трябва да разгледаме живота на Исус, за да знаем какъв е Отец.**

– Точно това са и моите мисли – съгласи се Тони. Сетих се за следния стих:

"А ние всички, с открито лице, гледайки като в огледало Господната слава, биваме преобразявани в същия образ от слава в слава, като от Господния Дух" (2Коринтяни 3:18).

– Но, разбира се! – възкликна Маатан, – **Исус е огледалният образ на Отец, защото Той е отпечатък на Неговото съществуване (Евреи 1:3).** Ако изучаваме измеренията на това огледало, можем да го сравним с останалата част от Писанието и след това **да разберем кога**

Писанието разкрива Божия характер и кога нашето фалшиво разбиране за Неговия характер.

– Исус никога не е убивал никого, когато е бил тук на земята. Той ни казва, че е разкрил славата или характера на Своя Баща, докато е бил тук долу – каза Ерик, посочвайки друг стих:

"Аз Те прославих на земята: извърших делото, което Ти Ми даде да върша" (Йоан 17:4).

– **Всички тези пасажии в Библията, които изглежда представят Бога като разрушител, всъщност са огледало, отразяващо нашето човешко мислене за Бог. То разкрива нашите греховни мисли.** Тогава става ясно, че никой не може да достигне правилно познание за Отец, без да е дошъл чрез Исус Христос и това, което Той е разкрил, докато е бил тук на тази земя – каза Маатан развълнувано.

В този момент небето се отвори и дъждът се изля върху хората. На небето засия дъга като свидетел на истината за тези неща. Маатан ликуваше. Тичаше през гората, без да има каквито и да е безпокойства в света. Сега имаше ключа, с който да различи Зевс от Йехова.

Маатан усети как ключът в джоба му започна да вибрира. Докато го изваждаше, скъпоценният камък на Божествения модел стана прозрачен като кристал, за да може да вижда точно през ключа.

– Алилуя, приключваме с последния стълб – обяви Маатан. Всички мъже коленичиха, за да благодарят на Бога, когато се върнаха в топлината на дома на Тони. Когато приключиха с благодарностите, Маатан се замисли.

– Напълно логично е, че трябва да четем Стария завет през обектива на Новия. **Както Исус е пътят към Отец, така и Новият Завет е единственият път към Стария.**

– Това е толкова дълбока мисъл, Маатан. За пореден път Божественият модел ни дава рамка за отключване на Пентагона на лъжите – тържествуваше Ерик. – Нека изучаваме Библията наново с тази светлина!

Прокълнат от Земята

През следващите седмици и месеци Маатан, Тони и Ерик изучаваха различни истории в Библията, където изглежда, че Бог прилича повече на бащата на Аполон, отколкото на бащата на Йешуа.

– Размишлявах върху историята за Каин и Авел във връзка с потопа. Вижте какво пише, че се е случило с Каин, след като той убил брат си Авел – сподели Маатан:

"И Господ каза на Каин: Къде е брат ти Авел? А той рече: Не зная; пазач ли съм аз на брат си? И каза Господ: Какво си сторил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята; и сега **проклет си от земята**, която отвори устата си да приеме кръвта на брат ти от твоята ръка" (Битие 4:9-11).

– **Вижте откъде идва проклятието? Не идва от Бог; идва от земята. Убийството на Авел е повлияло земята по някакъв начин, така че проклятието щяло да се върне върху Каин – посочи Маатан.**

– Това е разумно, защото **същото виждам и във внимателното прочитане на историята за потопа** – каза Тони.

"И светът се разврати пред Бога; светът се напълни с насилие. И Бог видя света; и ето, бе развратен, защото всяка плът бе извратила земния си път. И рече Бог на Ной: Свършекът на всяка плът се предвижда от Мене, защото

Прокълнат от Земята

земята се изпълни с насилие чрез тях; затова, ето, ще ги изстребя със земята" (Битие 6:11-13, Превод на крал Яков).

– Вижте как се казва, че самата земя била покварена и в резултат на това Бог е можел да види, че тя ще реагира на целия наложен върху нея грях. След това Бог казва: „**Ще ги изстребя със земята**“.

– През обектива на Исус Христос, Който ни казва, че Отец е като Него, този текст не може да означава, че Бог ще ги убие директно – добави Ерик. – По-скоро това е както при напускането на храма в Йерусалим от Исус. Той казал, че техният дом се оставя пуст. По подобен начин Бог е позволил на земята да стигне до точката, в която проклятието цяло да се стовари върху целия свят.

– Вижте този стих, който току-що намерих в Исая – намеси се Маатан, – аз просто потърсих думите *земя* и *проклятие*:

"Жалее и вехне земята, чезне и вехне светът. Чезнат високопоставените от народа на земята. И земята е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха наредбата, нарушиха вечния завет. Затова клетва погълна земята и жителите ѝ се намериха виновни; затова жителите на земята изгоряха и малцина хора останаха" (Исая 24:4-6).

– Писанията ни казват, че нашата планета е осквернена или силно засегната от греховността на човешката раса. Как иначе можем да разберем „осквернен под жителите на земята“?

– Следвайки същото търсене, намерих и това“, добави Тони:

"И той ще обърне сърцето на бащите към синовете и сърцето на синовете към бащите им, за да не дойда и да поразя земята с проклятие" (Малахия 4:6).

– Това не предполага ли, че когато семействата са нефункционални, резултатът е по-голяма греховност и следователно земята е прокълната чрез тази греховност?

– Изглежда това се потвърждава частично от следния стих в Левит 18-та глава – каза Ерик:

Прокълнат от Земята

"Не се осквернявайте с нито едно от тези неща, защото с всички тях се оскверниха народите, които Аз изпъждам отпред вас. И земята се оскверни и Аз въздавам върху нея беззаконието ѝ, и земята избълва жителите си" (Левит 18:24-25).

– Извращението на семейната единица, описано в тази глава, води до това, че земята повръща или унищожава жителите си – обясни Ерик. – Това е изпълнението на онова, което Бог казал на Каин в началото, че ще бъде „прокълнат от земята“.

– Как е възможно хората да повлияят на земята до степен тя да бъде унищожена? – Маатан се чудеше – Знаем, че Библията казва, че сме създадени от земята. Имаше един учен на име Манфред Клайнс, който проведе изследване на честотата на вибрациите на човешката емоция. Възможно ли е чувствата на гняв, огорчение, скръб, убийство и сексуален излишък да повлияят на деликатния баланс на природата?

– Мнозина биха казали, че това е лудост, **но Библията със сигурност прави връзка между греховността на хората и разрушаването на тази земя** – отговори Тони. – **Ако не възприемем това мнение, тогава трябва да заключим, че Бог извършва унищожението, но Исус ни показва, че това не може да е истина, тъй като Той никога не е унищожавал никой човек.**

– Ако това е вярно, тогава можем да заключим, че действията на Зевс, който е богът на гръмотевиците и небето, в действителност са проява на човешката греховност. **Когато хората станат бурни в мислите си, това засяга земята под формата на бури и разрушения. Това не отговаря ли на Божествения модел за източника и канала?**

– Не успях да те проследя напълно, Маатан. Кажй го отново.

– Искам да кажа, че земните бури се случват в съзнанието на хората – каза Маатан. – Това семе става видимо в атмосферата, тъй като на човека е дадено господство над земята. Библията не записва никакви

Прокълнат от Земята

бури преди падането на човека. Земята била напоявана от пара (мъгла) и по това време нямало дъжд.

– Мисля, че в това, което казваш, има истина – съгласи се Ерик, – може би има нещо повече от това, но идеята е интригуваща.

– Сигурен съм, че има нещо повече от това,²³ но специално тук изглежда има Божествен модел. Мисля си за времето, когато учениците видели, че хората искат да уловят Исус и да Го направят цар след като Той нахранил 5000 души. В отговор Исус им наредил да влязат в една лодка и да се оттеглят. Възможно ли е разочарованието на учениците от Неговия отказ да Го направят цар, да се е превърнало в бурята, с която са се сблъскали веднага след това?

– Очарователни мисли, Маатан, – подкрепи идеята Тони. – Ще трябва да направим още изследвания по този въпрос, за да го потвърдим, но мисля, че си се захванал с нещо наистина важно.

– Не беше ли Никола Тесла, който казва: „Ако искате да разберете Вселената, помислете за енергия, честота и вибрация“? Всички сме свързани заедно чрез енергия и трептения. Чувстваме емоция у другите. Можем да почувстваме кога са ядосани, разстроени или щастливи. Ние не само го виждаме, но и го усещаме. Помислете за светлината и звука. Всички тези неща се основават на трептения и честоти. Щом това е така, то със сигурност, мислейки и говорейки от любов, това влияе на земята в положителен смисъл; а ако мислим и говорим с езика на омразата и гнева, тогава ще имаме отрицателно въздействие върху земята.

Маатан се вълнуваше, че това беше отговорът, който търсеше.

– Това може да се разглежда просто като идея на Ню Ейдж – предупреди Ерик.

²³ Повече по въпросите за Божия характер ще намерите в книгата *Agape* на fatheroflove-bulgaria.com

Прокълнат от Земята

– Принципите на Ню Ейдж са изградени около божествеността и безсмъртието на човека, което Библията категорично казва, че е неправилно; но принципите на трептенията и честотата са просто част от науката. **Във всеки случай Бог казва, че Каин ще бъде прокълнат от земята, а не от Бог.** И все пак Каин се опитал да представи бедствията, които започнали да се случват като Божие дело:

„Със сигурност Ти ме изгони този ден от лицето на земята; Ще бъде скрит от лицето Ти; ще бъде бежанец и скитник на земята, и това ще се случи, че всеки, който ме намери, ще ме убие” (Битие 4:14, Версия на крал Яков).

– Каин казал на Бог, че Той е виновен за изгонването му от земята. Но Каин сам си бил причинил това – отбеляза Маатан.

– Другото нещо, което ми идва на ум, е съдбата на животните при потопа – продължи Тони, – знаем, че някои от животните са били спасени в ковчега, но какво да кажем за по-голямата част от животните? Вижте отново историята.

"И ГОСПОД каза: Ще изстребя от лицето на земята човека, когото създадох - от човек **до добитък, до пълзящи и до небесни птици** - понеже се разкаях, че ги направих" (Битие 6:7).

– Ако Бог действително е унищожил земята директно със собствената си ръка, това означава, че Той е унищожил милиони животни, птици и същества. Но какъв грях са извършили те, та да бъдат заличени от ръката на Бог? Това представя Бога като тиранин, готов да унищожи всички тези красиви създания без причина.

– Това също прави Бог Този, Който създава най-голямо количество отрицателна вибрационна честота на земята – добави Маатан.

– Интересно, Маатан. Предполагам, че това би било така, защото когато Каин убил Авел, трептението в кръвта на Авел повлияло отрицателно на земята – каза Ерик.

Прокълнат от Земята

– Щеше да има милиони хора, които да загинат при това наводнение. Ако Бог бе направил това, тогава Той побеждава Себе Си, защото пагубният ефект върху земята от убиването на милиони хора ще бъде приписано на Него, а не на човека. Това представя Бог като унищожител на околната среда, както и на всички онези невинни създания – заяви Маатан.

– Не е чудно, че хората са толкова готови да изнасилват и унищожават земята – помисли Тони – Те се покланят на един бог, който прави същото като тях, когато се ядосат достатъчно.

– Вярвам на това, което Бог казва на Каин. Проклятието не идва от Бог; идва от земята – продължи Маатан, – дошло е от земя, осквернена от греховността на човешкия род. Именно това проклятие Христос е понесъл и задържал, за да ни даде благодатно време, което е представено чрез Неговото носене на трънения венец.

– Да! – съгласи се Ерик – Този проблем с трептенията също е валиден, защото сме задържани в този град чрез честотна система, която свързва месинговите винтове с железни стълбове. Също така знаем, че електромагнитните честоти, които управляват нашите телекомуникационни системи, оказват влияние върху пчелите и полетната миграция на птици и тази на китовете.

– Много хора ще се разстроят, ако започнем да говорим по този въпрос – засмя се Маатан.

– Ключовият момент тук, който не искаме да пропуснем, е, че когато Библията се прочита извън живота на Исус, тя изглежда отразява мисленето на хората и как те биха се справили с непокорните нечестиви хора – обобщи Тони. – Отговорът е да ги заличите, след като им дадете време да се покаят. Повечето хора вярват, че даването на 120 години на земята за покаяние е щедро. Тогава, ако те не се покаят, Бог ги убива. Той не просто ги убил, но направил небето и земята да се разпаднат, за да бъдат абсолютно ужасени, така че когато те умрели, това била най-ужасната смърт, която можело да си представим.

Прокълнат от Земята

– Но в светлината на характера на Исус можем да видим историята на потопа по различен начин – изказа се Ерик. – Чрез славата на Господ Исус, Библията ни отваря много по-добро обяснение за характера на Бога. Това, което беше скрито за нас, става явно, когато повярваме, че Бог е като Исус.

– Господа, това беше много продуктивно изследване. За пореден път Божественият модел отключи истината за нас. Има още какво да се помисли за консолидиране на тези открития, но Библията предоставя доказателства в подкрепа на този ред мисли. Единствената причина, поради която не бихте искали да приемете това е, ако предпочитате да се покланяте на бог, който убива хора ... което означава, че това отразява характера на човека, който мисли тези неща – Маатан размишляваше върху последиците, преди да завърши.

– И това доказва, **че Библията наистина е огледало за нашите души.**

Машинно отделение

- Подготвям някои мисли за нашите срещи за Пасхата – обяви Маатан.
- За какво смяташ да говориш, Маатан? – попита Стела.
- Искам да съставя рамка за няколко от ключовите точки, свързани с бягството от Пентагона на лъжите. Знаем, че сме близо до завършване на този процес. Просто искам да изложа всичко.
- Знаем ли точно кога ще бъде Пасхата тази година?
- Би трябвало да е в средата на април, но изчакаме потвърдението на докладите за състоянието на ечемика в Израил, за да бъдем напълно сигурни.
- Защо трябва да чакаме докладите за състоянието на ечемика в Израил?
- Това е част от „Среднощния вик“, издигнат от адвентните пионери. Те са използвали календарния метод на караитите и затова аз смятам, че това е най-добрия метод. Други могат да ползват различен метод, но аз съм окей с това.
- Е, надявам се, че подготовката ти върви добре, скъпи.
- Благодаря любима. Само какво пътуване беше досега!

При подготовката на своята поредица от презентации, на Маатан беше припомнено изявление от един автор, пастор от 17^{-ти} век, Джон Флейвъл:

Машинно отделение

„Един млад необоснован християнин, когато вижда всички основни истини и вижда добри доказателства и причини за тях, може би все още не знае правилния ред и мястото на всяка истина. Рядко се случва младите професори да разбират необходимите истини методично: и това е много голям дефект: тъй като голяма част от полезността и превъзходството на определени истини се състои в отношението, което имат една спрямо друга. Затова би било много значима част от утвърждаването и нарастването на вашите разбираня, да видите тялото на християнската доктрина, така да се каже, от една гледна точка, тъй като няколкото части от нея са обединени в една свършена рамка; и да знаят кой аспект в дадена точка се свързва с друга и какви са местата им. Има голяма разлика между това да виждаш частите на стенен или ръчен часовник, като са разделени и разпръснати, и виждането им сглобени и в употреба. Когато виждаш само тук щифт и там колело и не знаеш как да ги сглобиш, нито пък някога си ги виждал на местата им, това би довело до слаба степен на удовлетворение. Рамката и замисълът на свещената доктрина трябва да се познават и всяка част трябва да се разпознава, тъй като има особена полза от този замисъл и начина по който той е свързан с другите части. Само по този начин истинската същност на Богословието, заедно с хармонията и свършенството на истината могат да бъдат ясно разбрани" (Джон Флейвъл, *Отвореният извор на живот*, Въведение).

Този цитат дълго оставаше у Маатан, апелирайки към неговия систематичен мисловен процес. Един процес, който той бе развивал по време на обучението си по компютърно програмиране, което го научи да изобразява потока от информация. Релационната²⁴ система изискваше от него не само да знае ключовите елементи в системата, но и как тези елементи са свързани помежду си.

²⁴ Основаващата се на отношения и връзки

Машинно отделение

С приближаването на времето за празника на безквасните хлябове Маатан благодари на Господ за Неговите напътствия в подготовката на мислите му. Той представи някои от мислите си по следния начин:

– Любими приятели, ние вървахме в това пътуване за напускането на град Констанс с око здраво фокусирано към небесния град. Смятах, че е важно да изложа пред вас някои от ключовите компоненти в нещата, които научаваме. Очевидно е, че има пет ключови области, на които трябва да се обърне внимание, защото всички ние сме подпечатани с пет винта, предназначени да ни държат в този град. Не забравяйте, че този град е построен от синовете на Каин, които предявяват претенции към управленската позиция, която имат в наследство от най-възрастния син на Адам.

Чрез нашето изучаване на Писанието и писанията на пратениците, дошли през 1888 г., ние сме облагодетелствани да отключим 4 от петте винта. Освен това знаем, че проблемът с 5^{ия} винт е свързан с характера на Бог. Тъй като ни е известно *къде* искаме да отидем - това да сме извън този град и да влезем в небесната атмосфера - тогава за нас остава да отговорим на пет въпроса:

1. На кого се покланяме?
2. Защо се покланяме?
3. Кога се покланяме?
4. Как се покланяме?
5. На какво се покланяме?

Богослужението е преклонение и почит към божеството, а божеството е свързано с върховното Съществуване или Създателя.

Ако трябва да подредим тези пет въпроса във връзка с петте стълба, които заобикалят този град, тогава бихме могли да представим това така.

„Тъй като Господ Исус ни е казал, че Той е пътят, истината и животът към Отец, тогава Неговата идентичност е опорна точка или крайъгълен камък на всичко останало, което трябва да обмислим. Този факт се потвърждава от думите на Павел, когато той казва, че няма друга основа, която може да бъде положена, освен Исус Христос” (1Коринтяни 3:11).

Точният въпрос, който трябва да си зададем, е въпросът, който Исус задал на Петър: „Кой казваш, че съм аз?“ На което Петър отговорил: „Ти си Христос, Синът на Живия Бог“.

Самият Сатана издава реалността на това, докато е в битка с Христос, когато е поискал от Христос да докаже Своята идентичност три пъти с искането: „Ако си Божият Син ... направи еди какво си“. Сатана предложил на Христос да докаже Своята идентичност чрез проява на свръхестествена сила. Христовият отговор на първата покана бил формулиран с думите: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяка дума, която произлиза от Божиите уста“.

Машинно отделение

Тази справка ни дава представа какъв е един от ключовите въпроси при бягството от Пентагона на лъжите. Свързан е с това дали живеем според Божието Слово или не. Второ, подчертаваме, че последното Слово, което Христос е чул от Своя Отец, е:

„Ти си Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение“.

Христос отхвърлил необходимостта да действа или да извърши чудо, за да разкрие Своята самоличност, а по-скоро Си почивал в Словото на Своя Отец, откъдето познавал Своята идентичност и стойност. Това е основният въпрос. Как се определя Исус Христос? Определя ли се от Силата Си? Или Той почива в (ослания се на) Словото на Своя Отец и вярва на това, което Отец казва за Него?

Разликата между тези две идеи или две личности може да бъде обобщена в следните две титли:

1. Божият Син = Определен от словото на Неговия Баща;
2. „Бог Син“ = Определен от самия него чрез неговите произведения.

Отново, следвайки това сравнение, можем да кажем:

1. Божият Син се идентифицира чрез наследството Си, което е безплатен дар от Отец, даден Му по този начин от Отец, за да бъде равен на Него;
2. „Бог Син“ се идентифицира чрез вродената му сила, като това го прави равен с Отец чрез собственото му присъщо божествено право.

Машинно отделение

– Коя от тези две личности ще ви даде вечен живот? Кой от тях е Исус Христос и кой Варава? Тези въпроси могат да бъдат добавени към нашата диаграма по следния начин:

– Спорът за Божия Син е въпрос за източника на живота. Животът присъщ ли е или е наследен? Ако се покланяме на Божия Син, тогава ние се развиваме по модела на наследяването. Ако се покланяме на „Бог Син“, тогава се развиваме по образа на присъщия живот или както повечето църкви го възприемат - модел на безсмъртната душа.

Това ни води до въпроса *защо* е поклонението. Поклонението на Божия Син е поклонение на благодарност за постоянния дар на живота, даден на получателя. Това е поклонение от чиста благодарност и любов. Поклонението на „Бог Син“ е, защото той е голяма сила, а вие сте малка сила. Във ваш интерес е да му се покланяте, защото той е по-силен от вас. В този модел причината да се осмелим да се запитаме дали да не му се покланяме е просто защото вярвате, че имате свой собствен безсмъртен живот и затова

Машинно отделение

притежавате естествено желание за независимост - вашият живот не зависи от никого, защото вие се покланяте на един „син“, който не зависи от никого.

Поклонението на "Бог Син" е и възхищение от Неговата велика сила, и страх от наказание, ако се окажа нелоялен към Неговата върховна власт.

Преминаваме към въпроса: *Какво* почитаме. Какво всъщност почитате? Дали любящият характер на Бога или Неговата сила? Бог притежава, както характер, така и сила, но кое от тези е източникът на нашето поклонение? Ако е силата, тогава поставяме поклонението на характера на второ място. Тъй като поклонението *защо* се основава на вярата за присъщото безсмъртие, това естествено ни кара да мислим, че е необходима сила, за да поддържаме нашата по-малка жизнена сила подчинена на по-голямата.

Нека изразя това по друг начин: Ако вярваме, че сме безсмъртни, защото се покланяме на „Бог Син“, който има присъщ живот, тогава ще се покланяме на силата, тъй като животът ни не е зависим от никого и нашата вяра е необходима само от факта че „Бог Син“ има по-голяма сила от нас самите и ще я използва, за да поддържа реда във Вселената.

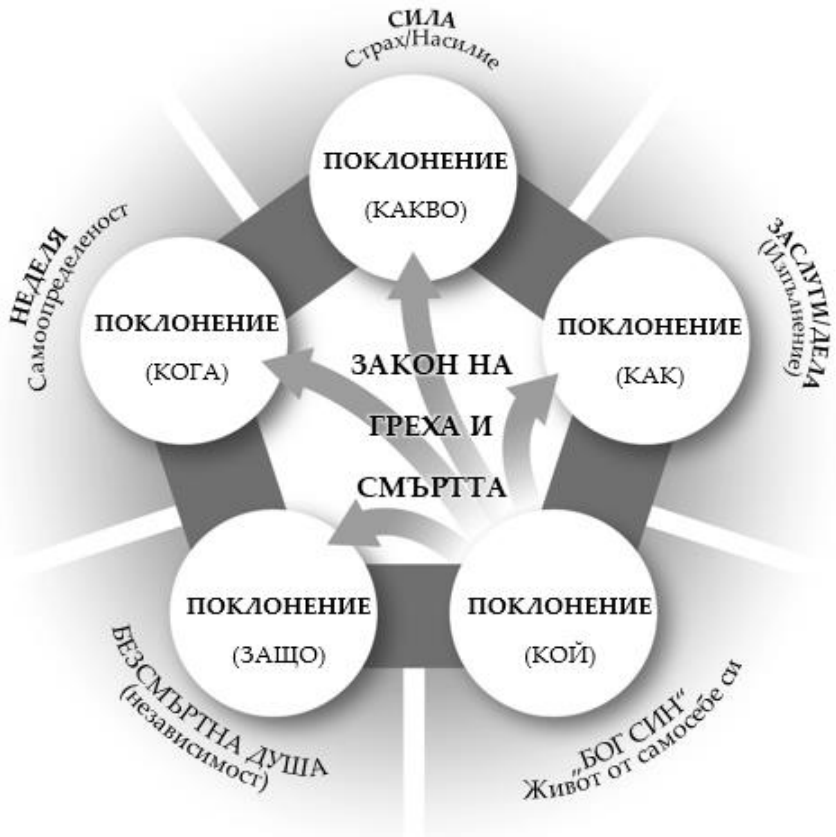
Времето на поклонението (*кога*) е пряко свързано с *причината* за поклонението, защото ако цял живот сме напълно зависими, тогава ще живеем според всяко Божие слово, което означава, че времето за поклонението трябва да бъде съботата (*кога*). Съботата е мястото за почивка в лоното на Отец без да се притесняваме за проява на сила. За тези, които се покланят на „Бог Син“, тази ситуация е незадоволителна, тъй като необходимостта от проява на сила, поради безсмъртното състояние на човека, прави почивката ненужна; вместо това е необходим ден за показване на мощ и възможности.

Поклонение *как* при последователите на Божия Син е въпрос на вяра в Бога и Неговото Слово. Поклонението *как* за последователите на "Бог Син" е вяра в собствената им способност да изпълняват всичко,

Машинно отделение

което е необходимо, за да си спечелят заслуги или, за да се успокои гнева.

С всички тези парченца на лице, бихме могли да последваме примера на Джон Флейвъл за свързването им с „Бог Син“:

Поклонението на „Бог Син“ води естествено до вярата в безсмъртието на душата, самоопределен календар за това кога да се покланяме, съчетано с *това как* да се покланяме, въз основа на заслугите, поради желанието да се покланяме на *това, което* принадлежи на властта/силата. Всички тези учения произтичат естествено от поклонението на „Бог Син“. Хората с протестантска вяра биха

Машинно отделение

протестирали, както е в тяхната природа срещу обвинението, че използват дела в поклонението си. Но изглежда е убягнало от тяхното внимание, че законничество може да се открие точно толкова в неправенето на нещо за заслуги (праведност без дела), колкото и в правенето на нещо за заслуги. Обвинението на Павел срещу тези, които търсят заслуги откриваме в следния текст:

"И така, ако сте умрели с Христос за първоначалните неща на света, тогава защо, като че ли живеете в света, се подчинявате на постановления като: Не докосвай; не хващай; не вкусвай, които всички се развалят от употреба, според човешки заповеди и учения?" (Колосяни 2:20-22).

Протестантската вяра може да се похвали със свободата си от съботата, празниците и новолунията, но законничеството им се издава в присъдата, постановена срещу хората, които се занимават с тези неща. Това е тъжно, защото Павел директно наредил на вярващите да не позволяват на никой да ги осъжда по отношение на тези неща. Но ако говорите с мнозина от протестантската вяра за спазването на съботата, със сигурност ще бъдете осъдени. Спазващите съботата се възприемат като опитващи се да спечелят праведност като спазват съботата, но враждебността към съботата показва опит за придобиване на правда като *не се пази* съботата.

За разлика от това, ние обобщаваме идеята за Божия Син и нейното въздействие върху петте въпроса, както следва:

Поклонението на Единородния Син е поклонение пред Един, Който наследява всичко чрез вяра. Това кара Неговите последователи да провъзгласяват със своя Учител: „не мога да направя нищо от Себе Си, но това, което виждам, че Отец прави, това правя“. Това естествено води до по-дълбоко чувство на зависимост и тъй като има дълбока благодарност за всички дарове на Отец чрез Сина, тогава такива последователи се задоволяват да си почиват в определените времена на Отец, както са представени в Левит 23-та глава. Отвъд това, те имат самата вяра на Исус да приемат това, което Словото казва за тяхното греховно състояние и свободно

предлаганото средство за защита. Поклонението им е само чрез вяра, но вяра която работи. Само чрез вяра е в смисъл, че **вярата е източника, но тя е вярата, която ги променя и произвежда добри дела, защото вярата на Исус не е безжизнена и слаба. Вярата на Исус е невидимото семе в тях, което в крайна сметка дава добри видими плодове, но никой от тези плодове не им дава заслуги, защото всичко е дар. И тъй като роденият Син наследява всички неща, Неговият характер е чиста Агапе. Както Той получи, така и Той дава, а последователите Му ще бъдат еднакви по характер с Него.**

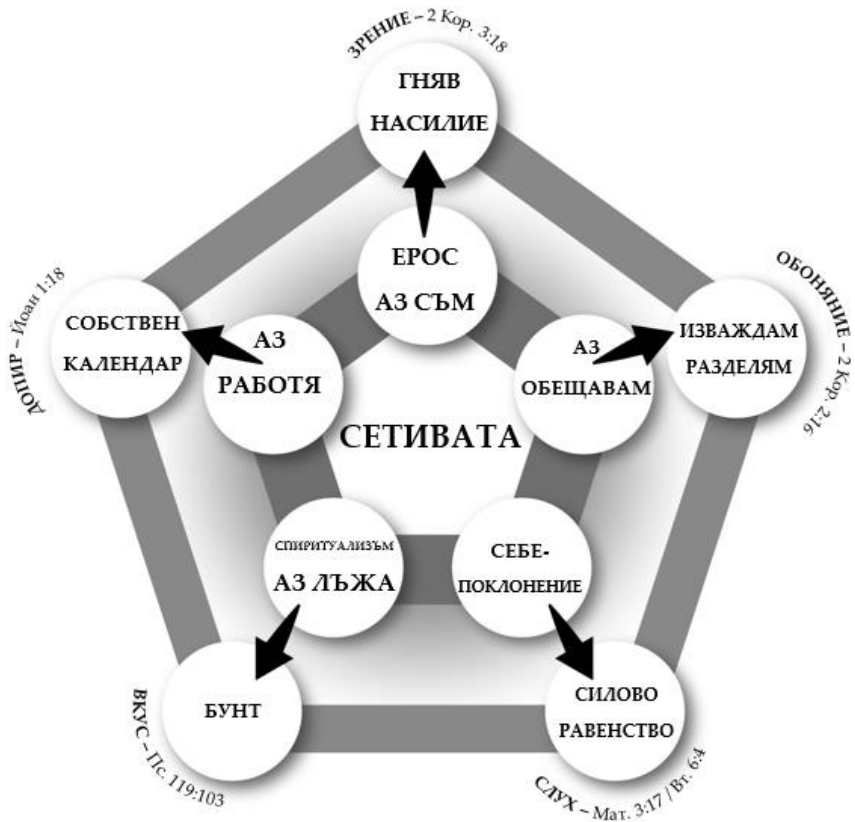
Ученията, които подкрепят поклонението на „Бог Син“, са следните:

– Тези доктрини се развиват в стария човек със старата му природа по следния начин:

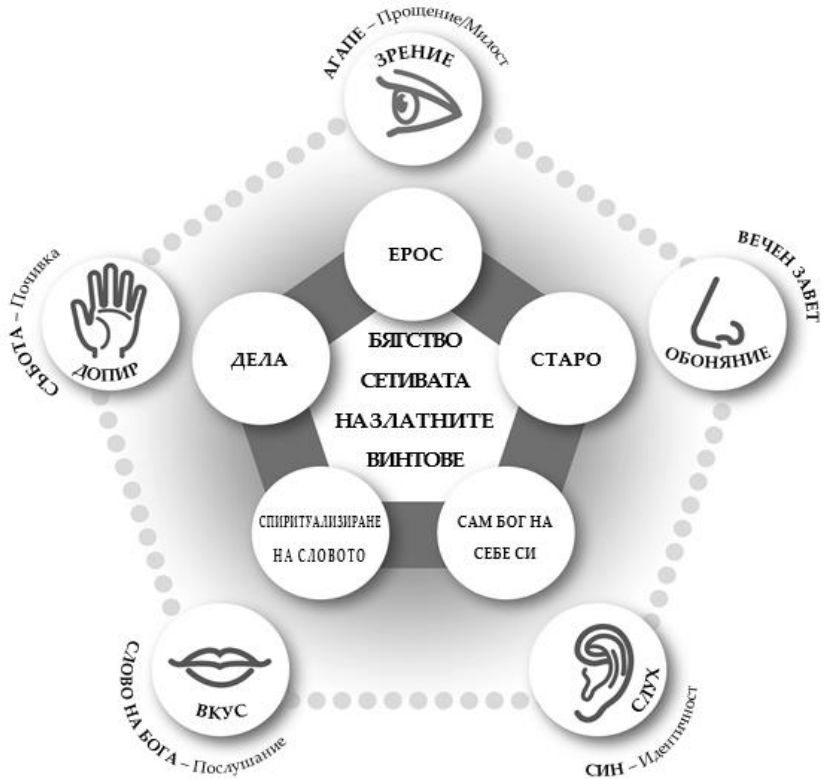
„А естественият плод от това е:

– Всичките пет сетива на човека са обусловени така че да угаждат на А-за. **Ето защо, за да избягаме от този затвор на себепоклонението ние се нуждаем нашия вкус за Божието Слово да бъде пречистен, за да можем да открием истинската идентичност на Божия Син, без нито една нишка на спиритуализъм.** Това ще ни отведе до лоното на Отец, където живее Христос и ще бъдем **докоснати от Неговия Дух, в умножена мярка, по време на празниците.** Трябва да помирисваме сладкото ухание на Новия Завет и да видим красотата на Господа. Така ще бъдем свободни да служим на нашия Бог там, **където са събрани**

Машинно отделение

двама или трима, а не с множеството, което е настроено да върши зло.

– Поклонниците на Божия Син, които наследяват всичко, ще живеят с всяка дума, която произлиза от Божиите уста. Тогава те ще си почиват от делата си и **ще живеят чрез Вярата на Исус, Който им показва Отец, както Го е показал на Филип.**

Направих всичко възможно, за да представя пред вас ключовите елементи в системата на Пентагона и как можем да избягаме от него. **В основата му е поклонението на родения Син.** Можете да получите достъп до тази истина, като чуете думите, изречени за Него

Машинно отделение

от Отец: „Ти си Моят възлюбен Син, в Когото благоволя“. Ако решите да приемете тази истина и да спечелите тази война за идентичност, тогава всички стълбове на Пентагона ще паднат пред вас. **Божият Син е Тясната порта за бягство от Пентагона на лъжите.** Когато Го гледате точно такъв, какъвто е, вие ще станете съвършени християни, защото Неговото семе ще израсте във вас до пълнота.

В отговор, докато възприемаха представените парченца, в събранието настъпи мълчание. Последва хор на радост и благодарност, че техният любим Баща в небето беше поставил пред тях пътна карта, чрез която те могат да избягат от града. Мнозина поискаха да вземат от схемите, които Маатан с удоволствие сподели.

Същата нощ Маатан коленичи пред своя Баща, в името на Исус, със сълзи на благодарност: "Благодаря Ти, Отче, защото Ти не си забравил Своите деца. Бяхме толкова изгубени в тъмнината, но Ти ни намери и сега ни носиш към дома. Благодаря Ти, благодаря Ти за Твоята постоянна любов и благодат към нас. В името на Исус, амин".

Издигах Твоя закон пред един грешен свят
и присъдите, които скоро ще дойдат.
Да, аз винаги ще бъда Твой слуга, Господи,
докато свърши делото Ти на земята,
докато свърши делото Ти на земята.

Докато се оглеждах, видях безгрижни
и те не се страхуваха от Теб,
но аз винаги ще бъда Твой слуга, Господи,
и ще работя за освобождението на хората.

Но, с течение на времето аз се уморих, Господи,
и законът, който виждам като осъдителен,
когато като слуга погледна в огледалото
виждам вериги, които ме оковават.
Да, има вериги, които ме оковават

Машинно отделение

Похабеното ми Аз трепери пред нозете Ти,
изпрати съдбите Си над мен,
защото се опитах да Ти бъда слуга, Господи,
но аз винаги Те провалям.
Да, аз винаги Те провалям.

Тогава почувствах, че ръцете Ти ме вдигат към Себе Си
и Ти ми прошепваш толкова нежно:
„Никога няма да Ми бъдеш слуга,
защото ти си Ми син.
Да, възлюбен Мой син”.

Сега законът на смъртта е закон на живота
и духът ми е освободен,
защото чух, че не съм слуга,
но Си ме призовал да бъда Твой син -
Възлюбен син е това, което Ти ме нарече.

Джон Пенман

Изграждане на храма

През следващите месеци Маатан пътуваше до различни части на града, за да сподели вести за Отец и Сина, Божествения образец и истинския кръст на Христос. Точно когато планираше да проведе поредица от срещи от другата страна на града, той получи телефонно обаждане.

– Здравей, Маатан. Току-що чух, че има хора, покланящи се с теб, които вярват, че Бог не убива. Вярно ли е?

Питащият беше Тоби Станфорд, който вярваше във вестта за родения Син, но не и в ненасилствения характер на Бога.

– Е, Тоби, аз разглеждам този въпрос. Исус казва, че е разкрил Отец, а Елън Уайт казва, че Бог не използва насилие, но все още се чудя относно някои истории.

– Вярваш ли, че Бог е унищожил нечестивите в Содом и Гомор?

– Разглеждам този въпрос, за да се уверя, че разполагам с всички доказателства.

– Не е трудно, Маатан; това е прост отговор - да или не. Той ли ги унищожил или не?

Изграждане на храма

– Това изглежда по-скоро като обвинение, отколкото като изследване, Тоби. Не трябва ли да се опитаме да проучим всички доказателства, за да видим дали Отец е като Исус, когато е дошъл тук на земята?

– Проучих доказателствата и става ясно, че Бог е изсипал огън от небето и ги е унищожил. Точка по въпроса!

– Е, ако си взел окончателното си решение, тогава приемам това. Не искам да те принуждавам да разглеждаш този въпрос – каза Маатан, опитвайки се да не се раздражнява.

Маатан отправи бърза молитва: *„Господи, помогни ми да бъда спокоен. Не искам да представям погрешно Твоя характер пред Тоби. Изпитвам това силно чувство на неудовлетвореност от несправедливостта в тези взаимоотношения“*.

– Не съм сигурен, че искаме да дойдеш и да ни говориш, ако ще преподаваш тези неща на нашата група. Ние не се интересуваме – обяви Тоби с решителност.

– Съжалявам, че се чувстваш така, Тоби. Би било хубаво да изучаваме Библията заедно и да изследваме доказателствата. Каква е вредата от това?

– Нашият Бог е свят Бог и понякога трябва да се каже на хората направо, без да бъдат обърквани – каза Тоби с раздразен глас.

– Демонстрирате ли святост, като убивате хора, които в ума ви, преминават някаква граница? – попита Маатан.

– Библията казва, че Содом и Гомор са посочени като пример за това, какво ще се случи в края. Бог предупреждава с милост хората, че ако не променят пътищата си, ще бъдат унищожени в пламъци.

– Това не е ли също както, когато мафията влезе в магазина и любезно съобщи на магазинера, че ако им плати пари за защита, няма да пострадат?

– Не е смешно, Маатан. Няма място за сравнение между двата въпроса.

Изграждане на храма

– Принципът ми се струва един и същ: „Направи това, което поискам, или ще пострадаш“. Не е ли възможно за нехристияните да звучи така? - попита Маатан, опитвайки се да накара Тоби да обмисли това.

– Как тогава ще приключи греха? Ще убие ли Сатана сам себе си? Дали той и последователите му просто ще се самоунищожат? Това кара Бог да изглежда като слаб и такъв, Който няма достатъчно сила, за да сложи край на проблема с греха.

– Ако Той е имал такава сила на духа, както казваш ти, тогава защо да не я приложи в началото и да спаси милиарди хора от невъобразими страдания и агония? Ако Бог е готов да убива и използва сила, тогава защо да не го е направил в началото?

– Е, не бихме разбрали колко лош е греха.

– Не мислиш ли, че след потопа хората би трябвало да са разбрали? Ако Бог е готов да използва насилие, тогава със сигурност Той би могъл да приключи с греха няколкостотин години след грехопадението, а не след 6000 години.

– Виждам, че си упорит по този въпрос, Маатан. Няма смисъл да говорим повече за това – заяви Тоби.

– Щом казваш. Господ Исус да те благослови и да те насочи към цялата истина.

– И нека бъдете освободени от тази еретична доктрина – отговори Тоби.

– Много пъти са ме наричали еретик, Тоби; преценката ти за мен не ме засяга ни най-малко, само Божието Слово може да ме убеди.

Обаждането приключи малко след това. Маатан се разходи и размишляваше известно време. Изглежда имаше връзка между присъдата и наказанието. Колкото повече се замисляше, беше по-очевидно. *Не можете да навредите на някого, освен ако първо не го осъдите. Това не би ли означавало, че ако Бог не убива хора, тогава Той също така няма и да ги осъди?*

Изграждане на храма

Но какво да кажем за всички текстове, които говорят за съда, като този в Данаил 7-ма глава и книгите със записите и всичко останало? Маатан коленичи и се помоли: „Господи, как трябва да събера тези парченца?“

В отговор на това дойде внушението: *Погледни към Моя Син; виж какво казва Той по този въпрос.*

Да, разбира се, помисли си Маатан. *„Благодаря ти, Господи“*.

Маатан се втурна към компютъра си, за да потърси думите *съд* и *осъждане* в думите на Исус. Започнаха да изскачат стихове пред Маатан:

"Понеже Бог не изпрати Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него" (Йоан 3:17).

"Защото Отец не съди никого, а е предал целия съд на Сина," (Йоан 5:22).

Какво? Отец не осъжда никого! Защо не съм виждал това преди? Е, но там все пак се казва, че целият съд е предаден на Сина, така че какво казва Исус за Неговата присъда?

"Вие съдите по плът; Аз не съдя никого" (Йоан 8:15).

Как може Исус да каже, че не съди никого? Това означава, че нито Отец, нито Синът осъждат някого. Стихът продължава:

"И дори и да съдя, Моят съд е истинен, защото не съм сам, а Аз и Отец, Който Ме е пратил" (Йоан 8:16).

Как може Исус да не осъди никого и след това да каже: „Ако Аз съдя, Моята преценка е вярна“? Маатан продължаваше да търси, опитвайки се да обедини всичко това:

"И ако някой чуе думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох, за да съдя света, а за да спася света. Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди — словото, което говорих, то ще го съди в последния ден. Защото Аз не говорих от Себе Си, а Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря. И зная, че

Изграждане на храма

Неговата заповед е вечен живот. И така, това, което говоря, го говоря така, както Ми е казал Отец" (Йоан 12:47-50).

Мисля, че разбирам. Исус говори истината на Своя Баща и нещата, които Той говори ще дойдат до съзнанието ни в края на краищата. Ако сме повярвали на тези думи, ще бъдем в мир, но ако отхвърлим тези думи, ще се почувстваме осъдени. И така, ние трябва да сме тези, които осъждаме.

Маатан се замисли за момент. Къде можем да намерим пример за това в Библията? О! Историята на жената, уловена в прелюбодейство!

„Тогава книжниците и фарисеите доведоха при Него жена, уловена в прелюбодейство. И когато я поставиха в средата, те Му казаха: „Учителю, тази жена беше уловена в прелюбодейство, в самия акт. Мойсей в закона ни е заповядал такива да бъдат убивани с камъни. Но ти какво ще кажеш?“ Това казаха, изпитвайки Го, за да имат *нещо*, в което да Го обвинят. А Исус се наведе надолу и пишеше с пръст на земята, сякаш не ги беше чул. И така, когато продължиха да Го питат, Той се изправи и им каза: „Който сред вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея“. И отново се наведе и пишеше на земята. Тогава тези, които чуха *това*, **като бяха обвинени от тяхната съвест, излязоха си един по един**, като се започна с най-старите чак до последния. И Исус остана сам и жената, която стоеше в средата" (Йоан 8:3-9, Версия на крал Яков).

*Те били осъдени от **собствената си съвест!** Не Исус ги осъдил. Той написал истината и истината ги съдела според собствената им съвест. Еха. Това е невероятно.²⁵ Не е ли казал Исус нещо по този въпрос?*

²⁵ Повече по този въпрос вижте в книгата *Както ти съдиш на fatheroflove-bulgaria.com*

Изграждане на храма

"Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото, с какъвто съд съдите, с такъв ще ви съдят; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери" (Матей 7:1-2).

По-рано смятах, че ако съдя и осъждам другите, тогава Бог ще съди и осъди мен, но тук не се казва това. Това трябва да означава, че ако развием осъдителен характер, тогава, когато видим красивото лице на Исус, ще осъдим себе си и ще призовем скалите да ни скрият от Агнето.

Все още имам толкова много въпроси без отговор, но това е толкова смислено. Трябва да има Божествен модел между осъждането и наказанието. Затова причината да няма осъждане, когато сме в Христос Исус, е защото Той не осъжда.

Изведнъж всичко сякаш се забави. Като че ли стаята се изпълваше с мека светлина. Маатан беше съкрушен, когато мислеше за миналото си и колко преценки и осъждания на другите бяха станали част от характера му. Изведнъж се видя по съвсем различен начин. Той се чувстваше напълно осъден, но това не идваше от Бог, а по-скоро от него самия.

„Господи, толкова съжалявам за моя ужасен характер. Чувствам се толкова зле за миналото си и за това как съм мислил за други хора в личните си мисли. Аз избирам да стоя на Твоето слово и Ти вярвам, когато казваш, че не ме осъждаш за погрешното ми мислене. Вярвам, че Ти ми прощаваш безплатно. Трудно е да се противя на чувствата си. Чувствам, че трябва да бъда наказан, но сега виждам, че това не идва от Теб, а от мен“.

Сега виждам защо Голиат имаше толкова голяма власт над мен. Духът на осъждане, който съм наследил от Адам, поставя в мен желанието да унищожавам. Когато след това се сблъскам с греха си, аз осъждам себе си, както съм съдил другите, и се чувствам напълно осъден. Когато видях лицето си в лицето на Аполон, си помислих, че трябва да умра за това зло - но това са моите мисли, а не Божиите мисли.

Изграждане на храма

Маатан сякаш се носеше нагоре-надолу седмици наред. Понякога плачеше, понякога се смееше, а друг път изпитваше неизразима радост. Той сподели със Стела красивата истина и тя се зарадва заедно с него.

– Маатан, благодаря ти, че ме водиш вярно. Благодаря на Бог за теб – каза тя със сълзи на радост.

– Благодаря ти, скъпа, че пътешестваш с мен. Понякога беше много изпитващо. Твоята любов и подкрепа са ценно съкровище от нашия Баща. Наистина Господ ни събра заедно за Своя слава и наша наслада.

Маатан и Стела коленичиха, хванати за ръце и се помолиха на Отец.

– Татко, благодарим Ти, че ни водиш през тесния път. Благодаря Ти, че Си ни изпратил Сина Си, за да ни бъде Пастир и да ни освободи от нашата слепота. Благодаря Ти за моята любима съпруга, която е такова благословение за мен. Вярваме, че както ни доведе до този момент, така ще преодолеем всичко в името на Исус, амин.

Скоро след това, Стела сподели с Маатан един пасаж за рождения му ден.

– Мисля, че това е свързано с делото, което вършиш, Маатан. Ние сме призвани да построим храма по подобен начин, както Неемия по негово време:

"Сега, сине мой, ГОСПОД да бъде с теб, за да благоуспяваш и да построиш дома на ГОСПОДА, своя Бог, както Той е говорил за теб! Само да ти даде ГОСПОД мъдрост и разум и да те постави над Израил, за да пазиш закона на ГОСПОДА, своя Бог. Тогава ще успяваш, ако внимаваш да изпълняваш наредбите и правилата, които ГОСПОД заповяда на Мойсей за Израил. Бъди силен и смел, не се бой и не се страхувай! ..." "Не е ли с вас ГОСПОД, вашият Бог и не ви ли даде почивка отвсякъде? Защото Той предаде в ръката ми жителите на земята и земята се покори пред ГОСПОДА и пред Неговия народ. Насочете сега сърцето си и душата си към това да търсите ГОСПОДА, своя Бог. И станете и постройте светилището на ГОСПОДА, Бога, за да донесете ковчегата на

Изграждане на храма

ГОСПОДНИЯ завет и светите Божии вещи в дома, който ще се построи за ГОСПОДНОТО Име" (1Летописи 22:11-13, 18-19)).

Маатан се помоли: „Господи, вярвам, че ни призоваваш, защото Си ни показал толкова красива истина и тя е толкова смислена. Ние се хващаме за Твоето обещание, Господи Исусе, че ще ни направиш стълб в храма на Твоя Бог. Ние се чувстваме недостойни, но не смеем да поставим нашата преценка против Твоята воля. Води ни в Твоя съвършен път, за да можем да донесем слава на името Ти”.

Хронос победен

Няколко седмици по-късно Маатан се молеше на небесния Отец, питайки Го защо последният винт все още не се е превърнал в злато: *„Господи, мислех, че осъзнаването на истината, че не осъждаш хората, ще отключи последния винт, но той все още не се е изменил. Какво е липсващото парче в този пъзел?“*

Той разговаряше със Стела за проблема. Обсъди го с Тони и Ерик, както и с останалата част от изучаващата група. Изглежда никой нямаше ясен отговор защо не е имало промяна. Групата пости и се моли, за да намери отговора. Знаеха, че са много близо, но въпреки това все още нямаше никаква яснота.

Маатан се почувства подтикнат да пътува до последния стълб при следващото новолуние.

– Ще дойда с теб; Искам да бъда с теб, ако нещо се случи – замоли Стела.

– Какво искаш да кажеш, ако нещо се случи?

– Искам да кажа, че ако откриеш нещо, желая да бъда там с теб, за да го преживеем заедно. Знам, че ходенето в твоя канал е достатъчно, за да се променят моите винтове, но просто искам да бъда там този път.

– Добре, Стела, ами момчетата?

Хронос победен

– Те ще бъдат с приятели следобед.

– Добре тогава, да тръгваме!

Стълбът беше от другата страна на града. Щеше да отнеме повече от два часа шофиране до там. Маатан сподели някои от идеите си със Стела:

– Мислех за срещата с Аполон, Диана и Пан при фонтана миналото новолуние.

– Звучеше доста емоционално, Маатан.

– Да ... беше очевидно, че проявата е свързана и със Зевс, поради появата на мълния и гръмотевица. Зевс е проява на сила. Той представлява властта чрез сила. Просто ми хрумна мисълта за бащата на Зевс.

– Кой е бащата на Зевс, Маатан? Не съм толкова запозната с гръцката митология.

– Хронос! Той е известен още като Бащата Време. Може да има времеви елемент в начина по който Пентагонът на лъжите непрекъснато държи хората под свой контрол.

Маатан се помоли безмълвно. Дойде му мисълта: „Преди да отидем до последния стълб, мисля, че трябва да спрем до фонтана в града, тъй като той е на път“.

Влязоха в града. Маатан паркира колата на няколко пресечки и те тръгнаха към Централния парк.

– Хронос е несътвореният бог, който е пред всички други богове в гръцката система. В този случай той трябва да бъде свързан с последния винт. Мислех си, че когато открием истината, затова че нашият истински Баща не е унищожител, щяхме да победим последния Голиат. И все пак този последен гигант все още държи слой тъмнина над нас.

Когато се приближиха до парка, в далечината се чуваха гръмотевици.

Хронос победен

– Интересно е, че в момента се натрупват облаци за буря – забеляза Стела.

– Да, догмата на Зевс изглежда готова да ни посрещне.

Когато влязоха в парка, вятърът започна да се усилва, докато Маатан продължи мисълта си:

– За мен е удивително, че Хронос е представен и като триглава змия.²⁶ Това ми напомня на сливането на Пан и Диана с Аполон. Децата действат като родителите си чрез този принцип: „три в едно“.

Те вече бяха пред фонтана. Маатан коленичи и се помоли:

– Татко, моля Те, покажи ми липсващото парче от този пъзел.

Наближаващата буря ревеше като лъв, търсещ плячката си. Мълнията, като пръсти, се движеше по небето, сякаш искаше да погълне Маатан и Стела.

– Бог не ни е дал дух на страх, а на любов, сила и здрав ум! – заяви решително Маатан.

Светкавицата проблесна от посоката, към която се бяха насочили Маатан и Стела и сякаш освети целия град. Тъй като Маатан и Стела бяха изключени от 4 от 5-те винта, те не усетиха въздействието на силата, която се генерира в пръстена. Дълготрайната светкавична светлина грееше наоколо.

Веднага Маатан изтича до онази част на фонтана, където стоеше мълчаливата месингова статуя на Тезей и падна на колене. В отражението на водата от избухването на мълнията Маатан улови думите, написани като огън върху водата:

Жертва и принос Ти не желаяш.

– Стела! Ела да го видиш преди да избледнее!

²⁶ www.greekmythology.com/Other_Gods/Primordial/Chronos/chronos.html

Хронос победен

Стела дойде възможно най-бързо, но буквите бяха избледнели. След това отново избухна мълния, идваща от последния стълб и преминаваща към другите стълбове около града. За пореден път в отразената вода дойдоха думите:

Той дори се издигна толкова високо, колкото Князът на
множеството; и от него [малкия
рог] ежедневната беше отнета (Данаил 8:11, ВЕРСИЯ НА КРАЛ
ДЖЕЙМС).

– Този път го виждам, Маатан. Какво означава това?"

– Позоваването на Данаил се отнася за делото на малкия рог и атаката му срещу Христос и Неговия народ. Терминът "Ежедневната" е свързан със системата на жертвоприношения, използвана в езическото поклонение за умиловивяване на нейните богове. Това трябва да е свързано с първите думи, които видях, че Бог не изисква жертва и принос!

Отново светкавицата проблесна и този път премина директно над главите им. Във водата бяха отразени думите:

„в средата на седмицата Той ще
сложи край на жертвите и приносите" (Данаил 9:27).

Маатан се замисли няколко минути за значението.

– Спомням си един разговор, който проведох с Тони и Ерик за това. Това бе нещо много трудно за разбиране. Ерик цитира абзац, написан от прадядо му, който ме озадачи. Имам го на лаптопа си в колата.

- Има ли нещо повече отразено във водата, Маатан?

– Нека изчакаме още малко и да видим.

След още няколко минути дойде друга голяма светкавица и се отрази във водата :

„ ... няма да има вече Хронос" - (Бащата Време)
(Откровение 10:6)-(ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

Хронос победен

Маатан хвана Стела за ръката.

– Трябва да прочета този цитат от Уагонър. Мисля, че сме на финала!

И Маатан, и Стела дишаха тежко, когато се върнаха в колата.

– Просто ще пусна лаптопа и ще намеря този цитат – каза Маатан развълнувано. – Ето го!

„Но“, ще каже някой, „Ти правиш помирението да е изцяло от страна на хората; **винаги са ме учили, че смъртта на Христос е помирила Бог с човека; че Христос е умрял, за да задоволи Божията справедливост и да Го успокои.** „Е, оставихме въпроса за помирението точно там, където Писанието го е поставило; и макар то да има много какво да каже относно необходимостта човек да се помири с Бог, **то нито веднъж не намеква за нещо като необходимостта Бог да се помири с човека. Да разбираш необходимостта от такова нещо, означава да повдигнеш сериозно обвинение срещу характера на Бога.** Идеята е дошла в християнската църква от папството, което от своя страна я е донесло от езичеството, при което единствената представа за Бог била за едно същество, чийто **гняв** трябва да бъде успокоен **чрез жертва**“ (Е. Дж. Уагонър, *Настоящата истина Обединеното кралство*, 21 септември 1893 г., стр. 386, Параграф 7).

– Осъзнаваш ли какво означава това, Стела?

– Какво, Маатан? – каза Стела с широко отворени очи.

– Показано ни е, че нашият Отец не унищожава никого със сила. Ако Божията справедливост изисква смърт, тогава Той изисква някой да бъде унищожен и това просто не може да бъде вярно! Бог никога не е искал някой да бъде жертван. Това не е Неговият характер. Но за да откупи човешкия род, Христос е умрял за нас, за да *можем* да повярваме, че *можем* да получим прошка. *Ние* се помирихме с Бог, а не *Бог се* помири с нас. Жертвата на Исус ни убеждава в това, което Бог винаги е бил готов да направи - а то е да ни прости свободно!

Хронос победен

– Затова ли Исус казва на Своя Баща, че е завършил делото, което Отец Му е дал да извърши в нощта, преди да умре на Кръста?

– Точно така, Стела! В християнската църква идеята, че жертвата се изисква от Бог, идва от езичеството и е била известна като мерзостта на запустението. Християнската сила действа, за да отнеме силата на езичеството, но в същото време издига основния му принцип на *умиротворяване чрез смърт*.

Маатан запали колата.

– Да се насочим към последния стълб и да продължим да обсъждаме тези въпроси.

– Какъв беше смисълът на това, че вече няма да има Хронос? – попита Стела.

Маатан се замисли за момент.

– Хронос е олицетворение на времето. В нашето човешко съществуване, изглежда времето унищожава всички. В крайна сметка хората умират и това се разглежда като времето или Хронос, който отнема живота им. Затова Хронос е представен като такъв, който изяжда децата си и ги унищожава.²⁷

Хронос е несътворения бог. Той е преди всички други богове. Библията казва, че нашият Небесен Отец живее във вечността (Исая 57:15). Интересно ми е да знам дали Библията казва нещо повече за Хронос, по отношение на Божия Син.

– Защо, Маатан? Какво виждаш?

– Ти познаваш чувството да прекарваме толкова приятно заедно, че времето всъщност изглежда изчезва? Ние не осъзнаваме колко време е изминало; оттук идва и изразът „времето лети, когато се забавлявате“. Искам да знам дали това преживяват Отец и Синът във

²⁷ <https://en.wikipedia.org/wiki/Chronos>

Хронос победен

вечността. Можеш ли да потърсиш думата Хронос в гръцкия Нов завет в приложението ми за Библията, докато продължавам да шофирам?

– Намерих този стих. – Стела прочете стиха бавно:

„...Който ни е спасил и ни е призовал със свято призвание, не според нашите дела, а според Неговата собствена цел и благодат, която ни е била дадена в Христос Исус преди началото на времето” - [Хронос], [Еон] (2Тимотей 1:9).

– Преди Хронос Еон! Това е! Библията ни казва, че Христос е съществувал преди Хронос. Това означава, че любовта на Отец и Сина е била такава, че времето е било различно преживяване. Любовта им един към друг и фактът, че са безсмъртни, означава, че за тях времето има различен приоритет и чувство, отколкото за нас, смъртните хора. Ето защо Библията казва, че Хронос дори не е съществувал. На времето това е било едно различно преживяване от сегашното.

– Намерих друг стих, Маатан. Това е в Римляни:

Или не знаете ли, братя (защото говоря на онези, които познават закона), че законът властва над човека, докато той [Хронос] е жив? Римляни 7:1

– Можеш ли просто да прочетеш последната част отново, моля? – помоли Маатан.

Стела го прочете внимателно. Маатан се замисли за момент, преди да възкликне:

– Законът за греха и смъртта властва над човека, докато съществува Хронос! Разбира се!

– Отново имаш онзи поглед на очите – отбеляза Стела с усмивка.

– Погледни последния стих от предишната глава. Там се казва, че заплатата на греха е смърт. Именно смъртта придава на времето различно преживяване и стойност. Щом на човека му предстои да умре, тогава времето става много важно, тъй като предлагането на време е ограничено. Това е, което дава на Хронос господство над човешката раса.

Хронос победен

Стела погледна Маатан, опитвайки се да проследи мисловния му процес и просто се помоли да разбере какво казва той.

– Когато Адам обърна гръб на своя небесен Баща, той прекъсна връзката си на любов с Него. Чувството за любов, радост и мир, което преди имал, било изгубено. На негово място бил страхът от смъртта, който направил времето, или Хронос, свой господар. Човешката реалност за нас е да живеем около 70 или 80 години, а след това в края на този период от време разбираме, че ще се изправим пред съда за извършените от нас дела.

– Живеем със страх, че ще умрем за греховете си и след това ще бъдем осъдени, ако бъдем признати за недостойни, Бог ще ни осъди и унищожи. Но сега знаем, че този страх в действителност не е основателен. Адам, подпомогнат от Сатана, мислел, че Бог иска да го убие. Този страх от смъртта създаде Хронос и го направил наш господар в този живот. Всички атрибути на Хронос Сатана проектирал върху Бога, така че да се страхуваме от Него. Ние постоянно се изкушаваме в опитите си да умилостивяваме Бог с вършене на добро или с жертва, за да Го направим щастлив.

– Силата на малкия рог взела тези езически принципи и ги въвела в християнството с идеята, че Бог съди и осъжда Своя Син като заместител, който плаща за греховния ни живот.

– Тук обхващаш няколко слоя, Маатан и аз се обърквам.

– Извинявай, Стела. Ще се опитам да го обясня по-просто.

Точно тогава те стигнаха до последния стълб, който се извисяваше много по-високо от останалите стълбове.

– Имай търпение към мен, Стела; сега всичко това има смисъл за мен – каза Маатан бавно, опитвайки се да сдържи вълнението си. – Преди да дойде смъртта, не е имало представа за времето. Любовта на Отец и Сина е изпълвала Вселената и всички Божии деца живеели в това любящо и грижовно царство. Сатана въвел фалшива идея за справедливост. Той твърдял, че Божията справедливост изисква

Хронос победен

смърт за онези, които нарушават Неговия закон. Той представил тази идея на Адам и Ева. Убедил ги, че Бог няма да им прости греховете, но че щял да ги убие.

Така започнало времето. Времето започнало, когато Вселената започнала да вярва, че Бог ще убие онези, които не Му се подчиняват.

С думите в отговора на Адам към Бог защо е ял плодовете, той отразява идеята на Сатана за изкуплението. Когато обвинява жена си и Бог за вината си, той се стреми да превърне и двамата в изкупителната жертва за греха си. Адам предлагал на негово място да умрат други. Но Бог никога не е изисквал жертва. Бог е Бог на милостта, готов да прости, защото Неговата милост е вечна. Адам можел да поиска прошка, ако все още вярвал, че Бог ще прости. Но той бил престанал да вярва в това.

– И така, ако те разбирам правилно – направи пауза Стела, – Бог и Неговият Син са имали различно преживяване във времето, преди идеята за смъртта да влезе във Вселената чрез Сатана. Но когато Сатана убедил Адам и Ева, че Бог планира да ги убие и те му повярвали, страхувайки се, че ще умрат заради яденето от плодовете, те изпаднали от преживяването на вечността, във времето на Хронос, защото смятали, че разполагат с ограничен период от време, преди момента в който трябва да умрат. Те повярвали в една лъжа за Бог, превръщаща Го от един любящ Баща в жестоко чудовище, което изяжда децата си, известно още като Хронос. Правилно ли съм разбрала това?

– Правилно, Стела! Вярвам, че това ни казва Библията, когато е записала, че Исус Христос е бил преди Хронос. Хронос може да съществува само когато вярваме в смъртта, защото приемаме лъжата на Сатана, че Бог няма да прости безплатно. Когато смъртта не съществува, времето не е в съзнанието ни. То присъства, но не е приоритет в нашето мислене, защото е безкрайно. Това е преживяването, което Бог иска да имаме чрез Христос. Това казва следният стих:

Хронос победен

„Но сега се проявява чрез явяването на нашия Спасител Исус Христос, Който премахна смъртта и изведе на светло живота и безсмъртието чрез Евангелието” (2Тимотей 1:10)- (ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

– Знаем, че за това са необходими усилия – продължи Маатан, – и затова тази последна кула е толкова трудна за победа. Но Исус ни казва, че Хронос вече няма да съществува. Това означава, че човечеството ще стигне до осъзнаването, че Бог не използва смъртта, за да наложи Своя закон. Когато успеем да преодолеем тази фалшива идея, тогава Хронос вече не ни управлява и ние не сме под неговото господство.

Това смятам, че означава „да се прекрати жертвата и приносът“. Когато ни се показва характера на Отец, в истинската му светлина, ние можем да видим, че Той никога не е желал някой да умре. Християнството учи, че смъртта на Исус удовлетворява Божията справедливост, но Божията справедливост не включва смърт. Ако Божията справедливост включваше смъртта, тогава никой не би могъл да живее в преживяването на вечността. Не може да има усеждане за съвършен мир, когато съществува заплахата от смърт.

– Започвам да разбирам какво казваш, Маатан. Това е толкова дълбок мисловен процес. Не съм сигурна колко хора ще го разберат?

– Мъдрите ще разберат, Стела, и ще обърнат мнозина към правдата (Данаил 12:3, 10)! И накрая, Исус ще може да преустанови нуждата от погръскване с кръв в Най-святото място на Небесното светилище. Кръвта в Най-святото място представлява нуждата на Исус да ходатайства за хора, които вярват, че Бог изисква смърт за прегрешение. Но тази идея е престъплението на запустението. Тя е езическа. Бог никога не е имал нужда да се примирява с нас чрез смъртта на Своя Син - Христос ни е даден като живот „преди светът да започне“, но ние не Го приехме за свой живот, защото мисленето ни беше погълнато от мисли за смъртта:

„... избави онези, които поради страха от смъртта през целия си живот са били подчинени на робство” (Евреи 2:15) - (ВЕРСИЯ НА КРАЛ ЯКОВ).

Хронос победен

– Бог ни даде Своя Син, за да изпълни това, от което се нуждаехме, за да повярваме, че сме се помирили с Него; мислейки през цялото време, че Бог изисква това! Той бил готов да прояви такова снизхождение, за да задоволи тази наша фалшива вяра, та да може да ни преведе през Светилището, докато най-накрая стигнем до пълна истина и разбиране.

Сега сме призовани да спрем да проектираме идеята, че Бог изисква заместваща смърт, за да бъде примирен с нас. Това е напълно езическо. Той го е направил, за да можем да се помирим с Него и да преодолеем наследството от Адам: тази мисъл, че Бог иска да ни убие за нашите прегрешения.

В този момент една мълния падна пред очите на Маатан и Стела и удари основата на последния стълб. Удари точно буквата Г (G). И двамата извикаха от болка, когато люспите паднаха от очите им и най-накрая прогледнаха.

Фигурата на звяр, наподобяващ леопард, залитна от стълба и се срути на земята, задъхана, а след това остана напълно неподвижна.

Небето сякаш се завъртя като свитък и разкри купол от месинг, който беше покривал града, но сега беше отворен за тях (Йов 37:18). Честотата на тяхното съществуване е била повишена до такова ниво, че атмосферата около тях напълно се е променила.

В този момент небето светна, когато пред тях се появи ангел.

"Но ангелът им каза: Не се бойте, защото, ето, аз ви благовестявам голяма радост, която ще бъде за целия народ. ... И внезапно, заедно с ангела, се появи многобройно небесно войнство, което хвалеше Бога, като казваше: Слава на Бога във висините и на земята мир между хората, в които е Неговото благоволение!" (Лука 2:10,13-14).

Ангелът се приближи до тях и провъзгласи: „Вече сте свободни. Връзката ви с град Констанс е прекъсната и вратата вече е отворена за вашето бягство. Пригответе се за напускане възможно най-скоро. Ще ви бъде казано какво трябва да направите след това”.

Хронос победен

Маатан и Стела заплакаха от радост и възхваляваха Отец и Сина. За тях вече нямаше Хронос. Смъртта вече не владееше над умовете им, защото те вече не се покланяха на бог на смъртта, а на възкресението и живота, който е единственият път към Отец!

Маатан прегърна Стела и я целуна нежно.

– Благодаря ти, скъпа, че тръгна с мен на това пътешествие.

Стела стисна ръката на Маатан и заговори тихо:

– Благодаря ти, Маатан, че се довери на нашия Баща и на Неговия Син да те водят дотук. Нашият Отец те възпита да станеш извор на вода в пустинята. Със зъби ще вършееш планините и ще ги раздробиш на пръст. Направен е път, за да влезе Божията слава и скоро той ще бъде магистрала за нашия Бог и всички ще го видят. И да, мисля, че аз съм слугинята на Господ, призвана да ходя с теб и да ти помагам в това дело.

„Със сигурност ще застана пред портите на града и ще те хваля за твоята красота и мъдрост, Стела. Нека славата на нашия Спасител да се увеличи чрез мен за теб“.

Маатан и Стела бяха изгубени в споделения си поглед на благодарност към своя Баща за дара, който всеки имаше в другия. Времето спря и небето свидетелстваше за любовта на Отец и Сина, проявена в Маатан и Стела. С всичките пет винта, превърнати в злато, сега те отразяваха Божествения модел на Отец и Син по много по-видим начин от преди.

"Аз съм на любимия си, и неговото желание е към мен. Ела, любими мой, нека излезем на полето, нека пренощуваме в селата. Нека осъмнем в лозята, нека видим напъпила ли е лозата, отворили ли са се цветовете ѝ, разцъфтели ли са наровеите. Там ще ти дам любовта си" (Песен на песните 7:10-12).

Финална подготовка

Групата изслуша и обмисли констатациите на Маатан през следващите няколко седмици. Тони и Ерик бяха възхитени и благодариха на Бог, че последният винт е станал златен.

Докато приближаваше празника Петдесетница, всички те обсъдиха какво трябва да направят, за да напуснат града. С новите им очи развратът на града беше много по-очевиден от преди. Имаше дълбоко чувство на благодарност към Бога за Неговата прошка към тяхната съдеща и осъждаща природа. Те копнееха да бъдат освободени и да се доверят, че небесният им Баща ще ги избави.

Все още имаше много въпроси, на които трябваше да се обърне внимание, но тъй като всички продължиха да изучават, видяха как огледалният ключ, който Маатан беше намерил в гората, им разкриваше Писанията.

– Мисля, че тази история с Исус, който дава отговор на ханаанката, молеща помощ за дъщеря си, е ярък пример за това как работи огледалото – каза Маатан пред групата, цитирайки Матей 15:22-28 – виждаме, че в началото Той сякаш не я забелязва, защото не ѝ отговаря:

"И ето, една ханаанка излезе от онези места и извика, като казваше: Смили се за мен, Господи, Сине Давидов! Дъщеря ми

Финална подготовка

е лошо обсебена от демон. Но Той не ѝ отговори нито дума. Учениците дойдоха и Му се молеха, като казаха: Отпрати я, защото вика след нас" (Матей 15:22-23).

– О, разбирам какво казваш, Маатан. Когато се прочете следващата част от стих 23, виждаме какво се случва. Мълчанието на Исус прави престъплението на расизма да изобилства при учениците – отговори Крейг Елисън:

"Но Той не ѝ отговори нито дума. Учениците дойдоха и Му се молеха, като казаха: Отпрати я, защото вика след нас" (Матей 15:23).

– Да, Крейг, и вижте как Исус не ги укорява за тяхното коравосърдечие, но изглежда така сякаш ги насърчава в това – съгласи се Едуард Джъдсън:

"А Той в отговор каза: Аз не съм изпратен при други, освен при загубените овце от израилевия дом" (Матей 15:24).

– Лесно е това да се прочете, като че Исус казва на жената, че не е изпратен за нея. Но Библията ни говори, че Израил винаги е бил духовен народ. Ако не сте родени отново, вие не сте част от истинския Израил, дори и да живеете в общността, която има най-голям достъп до истината – каза Тони Джоунс.

– Вярата на тази жена е невероятна; въпреки обидното отношение, тя продължава да се държи с вяра. Тя трябва да преодолее собствените си предубеждения, че еврейският Месия ще бъде фанатичен и няма да иска да ѝ помогне – отбелязва Стела:

"А тя дойде, кланяше Му се и казваше: Господи, помогни ми!" (Матей 15:25).

– Тя издържа два изпита – забеляза Крейг Джеймс, – но точно както Петър бил попитан трети път: „обичаш ли Ме?“, така и тази жена е тествана трети път и изпитът изглежда много суров:

"Той в отговор каза: Не е хубаво да се вземе хлябът на децата и да се хвърли на кученцата" (Матей 15:26).

Финална подготовка

– Наистина звучи така, сякаш Исус я нарича куче, но всъщност Той не е казал това. Той просто казва, че не е редно да се вземе храната на децата и да се даде на кучета. Тя лесно можеше да каже, че като дете ѝ се дава законно право на Неговата любов и грижа – разсъждаваше Колин Никсън.

– Да, това е работата на огледалото – добави Маатан – Тази жена се е почувствала като отхвърлено куче, както става ясно от реакцията ѝ и въпреки това остава с вярата на Исус, за да получи отговор на молбата си:

"А тя каза: Да, Господи, но и кученцата ядат от трошите, които падат от трапезата на господарите им!" (Матей 15:27).

– Тя показала, че е дъщеря на Авраам, като не се разколеба чрез неверие относно Божието обещание, но беше силна във вяра и тази вяра ѝ даде награда – каза Маатан:

"Тогавя Исус в отговор ѝ каза: О, жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде, както искаш. И от онзи час дъщеря ѝ оздравя" (Матей 15:28).

– Това е напълно разумно – каза Рубен Олсън. – Как да приложим това огледало към историите в Стария Завет, които изглежда показват, че Бог убива и унищожавя хората?²⁸

– Вземете, например, историята на Мойсей, на когото му е предложено да стане велик народ, а целият Израил да бъде унищожен заради своята греховност – отговори Маатан:

"Бързо се отклониха от пътя, в който съм им заповядал да ходят; направиха си изляно теле, поклониха му се, пожертваха му и казаха: Тези са боговете ти, Израилю, които те изведоха от египетската земя! И ГОСПОД каза още на Мойсей: Видях този народ, и ето, коравовратен народ е. И

²⁸ Виж 16-та глава на книгата *Agape*, където са представени още принципи на огледалото. Книгата е достъпна на fatheroflove-bulgaria.com

Финална подготовка

сега остави Ме, да пламне гневът Ми против тях и да ги изстребя, а теб ще направя велик народ" (Изход 32:8-10).

– Виждаме, че Моисей моли Бога да пощади Израил. Вярваме ли наистина, че Моисей е по-милостив от Бог, отправяйки това искане? Това не е възможно, защото всяка милост идва от Бог, а не от човека.

Също така не можем да кажем, че Бог блъфтира, когато казва, че ще унищожи целия Израил, тъй като това би било лъжа, а Бог не лъже – отбеляза Ерик.

И така, изявлението на Бог трябва да е съществувало в сърцето на Мойсей и е било отразено обратно към него с огледалото на Божиите думи – предположи Гавин Дейвидсън.

– Да, Гавин, това е законът, който прави грехът да изобилства – каза Маатан – Моисей усетил, че това е погрешно и тогава Божият Дух убедил Мойсей относно това, което било правилно да се извърши - да пледира за Израил. Ето как Бог накарал Мойсей да осъзнае какво имало в собственото му сърце и след това да се обърне към Бог, за да получи благодатта, която щяла да изобилства много повече, като същевременно зачете свободната му воля. Бог няма да принуди Мойсей да води Израил, ако Мойсей смята, че Бог трябва да ги остави да бъдат унищожени. Моисей пледира за Израил и те са пощадени.

– Това наистина отключва историите на Стария Завет. Без този принцип съм бил беден, сляп, окаян, гол и нещастен, опитвайки се да разбера тези истории – призна Тони.

– Една от причините това да е важно, е, че когато напускаме града, чувството ни за осъждане ще бъде изпитано – посочи Маатан. – Ще се изкушим да се съмняваме, докато се стремим да се преместим извън обсега на Голиат, който ни проклина денем и нощем със своите заплахи.

– Вярно е. Всички ние имаме този вътрешен диалог с Голиат, когато той се опитва да ни убеди, че няма надежда – призна Тони – Така че, когато напуснем града, ще се изправим пред голямото изпитание по

Финална подготовка

този въпрос. Единствената ни надежда е да се доверим на достойнствата на Исус и да вярваме, че ни е простено. Трябва също да вярваме, че Той никога не ни е осъждал и никога няма да го стори. Тогава ще можем да избягаме от града.

– Другото нещо е, че излизането е индивидуално пътуване. Не можем да ходим на групи, тъй като това ще предизвика повече внимание. Ще ходим по семейства и индивидуално – каза Маатан. След това посочи едно място на картата. – Ще се срещнем на това място на връх Виктория, за да отпразнуваме заедно празника Шатри.

– Все пак имам въпрос – каза Кай:

– Библията изглежда във Второзаконие казва, че Бог убива. Можем ли да разгледаме този стих?"

"Вижте сега, че Аз, Аз съм и освен Мен няма бог. Аз умъртвявам и Аз съживявам, Аз наранявам и Аз изцелявам и няма кой да избавя от ръката Ми!" (Второзаконие 32:39).

– Отличен въпрос, Кай – каза Маатан. – Изкушаващо е да се прочете само част от стиха, тази, която казва „Аз убивам“. Но ние трябва да прочетем целия стих и да го поставим в контекста на цялата Библия. Забележете, че там пише, убивам *и* съживявам. В истински еврейски стил това ни казва нещо малко по-различно. Вероятно отразява модела на източника и канала. Изявлението на източника казва „убивам и съживявам“, а изявлението на канала казва „наранявам и изцелявам“.

– Къде другаде се използва това твърдение в Писанието, за да ни даде по-широк контекст? Анна казва това:

"ГОСПОД умъртвява и съживява; свежда в Шеол и извежда. ГОСПОД осиромашава и обогатява, смирява и възвишава. Въздига бедния от праха и издига сиромаша от бунището, за да ги сложи да седят с благородните; славен престол им дава в наследство. Защото стълбовете на земята са на ГОСПОДА и Той е поставил на тях света" (1Царе 2:6-8).

Финална подготовка

– Това е, когато тя преминала през ужасното изпитание да има друга жена в дома си, като втора съпруга на съпруга ѝ. Тази друга жена успяла да роди деца на съпруга ѝ, докато Анна изглежда не успявала. Това съкрушило духа ѝ, и както често казваме: „убило я“, за да премине през това преживяване. Но в песента ѝ забелязваме как се обединяват много паралели:

1. Господ убива и съживява
2. Той сваля до гроба и въздига
3. Той осиромашава и обогатява
4. Той смирява и възвишава
5. Той вдига бедните от праха
6. Той вдига просяка от пепелта и го поставя сред принцовете да наследи престола на славата.

– Всички тези твърдения говорят за едно и също нещо – отбеляза Рубен, – можем да го представим по различен начин с изявления от Новия Завет:

1. Буквата убива, а Духът дава живот. 2Коринтяни 3:6;
2. Славното служение на смъртта се подготвя за служението на Духа, което е много по-славно. 2Коринтяни 3:7-10;
3. Законът влиза, за да направи грехът да изобилства, но там, където грехът изобилства, благодатта изобилства много повече. Римляни 5:20;
4. Блажени бедните в Духа, защото тяхно е царството небесно. Матей 5:3;
5. Блажени тези, които скърбят, защото ще бъдат утешени. Матей 5:4;
6. Блажени онези, които гладуват и жадуват за правдата, защото ще се наситят. Матей 5:5;
7. Осъжда света за грях и за правда. Йоан 16:8.

– Всички те казват абсолютно едно и също нещо. Това е евангелският процес. Това е убеждението за греха, за да се даде изобилна благодат. Праведността на човека се смирява в праха с голямо умение чрез използването на огледалото.

Финална подготовка

– Това прави нещата толкова по-ясни – съгласи се Колин, – След като разберем принципа, че процесът на Стария завет да се виждаме в огледалото ни води до покаяние, тогава благодатта на Новия завет може да дойде при нас в много по-голяма степен, за да ни излекува.

– И това е процеса на Божествения модел на Евангелието – добави Маатан, – Старият Завет е пътя към Новия. Старият завет убива нашия стар човек, а Новият завет ни издига в новия човек. Причината за всички тези истории от Стария Завет, които представят Бога като тиранин и геноциден маниак, е, че Бог отразява към човека това, което е в сърцето на човека, а не в Неговото.

– И така, как можем да разберем кога Библията ни говори в огледало и кога ни говори директно за характера на Бога? – попита Лео.

– Това е последният въпрос и той довежда нещата до пълна завършеност. Отговорът е просто следният:

"Иисус му каза: Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал, Филипе? Който е видял Мен, е видял Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?" (Йоан 14:9).

– Когато четем Библията и Бог прилича на Исус, тогава Бог ни говори директно за Себе Си. В стихове като тези:

"ГОСПОД мина пред него и провъзгласи: ГОСПОД, ГОСПОД, Бог състрадателен и милостив, дълготърпелив и многомилостив, и истинен, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, без по никакъв начин да очисти *виновните*, посещавайки беззаконието на бащите върху децата и върху внуците им до третото и до четвъртото поколение" (Изход 34:6-7, Версия на крал Яков).

"ГОСПОД, вашият Бог, ви умножи и ето, днес вие сте като звездите на небето по множество. ГОСПОД, Бог на бащите ви, да ви умножи хиляда пъти повече, отколкото сте сега и да ви благослови, така както ви е обещал!" (Второзаконие 1:10-11).

"ГОСПОД ми се яви отдалеч и каза: Да, с вечна любов те възлюбих и те привлякох с милост" (Еремия 31:3).

Финална подготовка

– Но в стихове като тези по-долу, Бог отразява обратно на хората техния погрешен начин да се справят с проблемите, това е огледало в човешката душа:

"И ГОСПОД каза: Ще изтребя от лицето на земята човека, когото създадох — от човек до добитък, до пълзящи и до небесни птици — понеже се разкаях, че ги направих" (Битие 6:7).

"Тогава ГОСПОД изля върху Содом и Гомора сяра и огън от ГОСПОДА от небето" (Битие 19:24).

"... и когато ГОСПОД, твоят Бог, ги предаде пред теб, да ги разбиеш, да изпълниш над тях проклятието! Да не сключиш договор с тях и да не ги пожалиш" (Второзаконие 7:2).

"Ако изостря блестящия Си меч и ръката Ми поеме съда, ще отмъстя на враговете Си и ще отплатя на онези, които Ме мразят. Ще напоя стрелите Си с кръв и мечът Ми ще поглъща плът, с кръвта на убитите и на пленените, от главите на вражеските князе" (Второзаконие 32:41-42).

"Така казва ГОСПОД на Войнствата: Спомних си какво направи Амалик на Израил, как застана на пътя му, когато Израил идваше от Египет. Иди сега и разбий Амалик, и изпълни над него проклятието. Не го щади, а убий от мъж до жена, от дете до кърмаче, от говедо до овца, от камила до магаре" (1Царе 15:2-3).

"Изля върху тях изгарящия Си гняв, ярост, негодувание и беда — нашествие на ангели на злото. Изравни път за гнева Си, не пощади душата им от смърт, а предаде живота им на мор. Порази всеки първороден в Египет, първата рожба на мъжествеността им в шатрите на Хам" (Псалми 78:49-51).

– Причината, поради която в Библията има толкова много от този език, е, че в сърцето на хората има толкова много грях. Когато Бог идва при човечеството, първото нещо, което се случва, е, че грехът на човека изобилства. Отец ни говори за греховете на хората чрез тези изявления. Знаем, че Бог не е такъв, защото Исус никога не е убивал никой човек, когато е бил на земята. Животът на Исус винаги е

Финална подготовка

ключът, който ни показва кога нашият небесен Баща ни говори или говори за нас, за да ни доведе до покаяние – заключи Маатан.

– Умът ми трябва да бъде напълно преобразен – обяви Едуард – чета Библията напълно по грешен начин!

– Всички сме правили това – съгласи се Крейг Елисън, – това доказва верността на думите на Писанието:

"Ти направи това, а Аз премълчах, и ти помисли, че Аз съм съвсем като теб. Но Аз ще те изблича и ще изредя всичко това пред очите ти" (Псалми 50:21).

"Защото Моите помисли не са като вашите помисли и вашите пътища не са като Моите пътища, заявява ГОСПОД. Защото, както небесата са по-високи от земята, така Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли — от вашите помисли" (Исаия 55:8-9).

"Но техните умове бяха заслепени. Защото и до днес същото това покривало стои при прочитането на Стария Завет като не се открива, защото то се отмахва в Христос" (2Коринтяни 3:14).

– Завесата при четенето на Стария завет се премахва, когато четем според характера на Христос – обобща Крейг.

В групата настъпи голяма радост.

– Наистина очите ни се отвориха и ние започваме да виждаме Господ в Неговата слава! – извика един.

– Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който ни е благословил с всяко духовно благословение в Христос Исус. Той избилства с любов, милост и благодат към нас. Можем да четем Библията в златото на Божия характер. Това е като „златни ябълки в сребърни съдове“ (Притчи 25:11). Месингът е оставен в двора и сега измерваме само храма! – зарадва се друг.

Финална подготовка

И Божият Дух слезе върху тях в деня на Петдесетница и Божият закон, който е Неговият характер, беше написан върху тях, също както е изразено в Новия завет:

"Защото, ето заветът, който ще направя с израилевия дом след онези дни, казва Господ: ще положа законите Си в ума им и ще ги напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мой народ" (Евреи 8:10).

Наистина този стих се изпълнява днес.

ГЛАВА 59

Изход

Маатан, Стела и синовете им се подготвиха за напускане на град Констанс. Всеки въпрос от Писанието, който би могъл да породя съмнение, бе разглеждан от тях, като обединяваха текстовете на цялата Библия, за да гарантират, че могат ясно да видят характера на Бог в лицето на Исус Христос.²⁹

Те решиха да прекарат 10 дни в молитва и умствена подготовка от Празника на тръбите до Деня на умилоствението. След това планираха да напуснат града и да отпразнуват Шатрите в палатката си в планината.

С приближаването на времето град Констанс бе обхванат от ужасна буря. Вятърът събори много дървета и токът спря. Градът беше ударен от 265 000 мълнии, такава беше яростта на бурята. Маатан знаеше, че Зевс е разгневен и Аполон, подпомогнат от Диана щяха да се опитат да предотвратят бягството им.

Всички членове на семейството усещаха нарастваща тревожност в душите си. Те бяха израснали в този град; той бе всичко, което

²⁹ Моля прочетете книгите *Действията на нашия нежен Бог, Агана, Завладяването на Ханаан* и *Всепоглъщащ огън*, достъпни на fatheroflove-bulgaria.com

Изход

познаваха. Как биха оцелели в планините? Почувстваха как един дух на объркване се опитваше да слезе върху тях. Бяха изкушени да попитат Господ дали биха могли да останат в малкото градче Сигор близо до града, но Маатан разпозна изкушението и знаеше, че това не е тяхната участ.

Събраха малкото неща, които трябваше да изнесат от града и ги сложиха в раниците си. Трудно беше да решат какви неща да оставят след себе си. Те не искаха да вземат никакви предмети, които биха им повлияли негативно, както духовно, така и на атмосферата около тях.

Толкова дълго Маатан бе мечтал за това време и сега то бе дошло.

Рано сутринта, когато слънцето изгря след нощта на новолунието, Маатан и Стела усетиха призива на тръбата в душите си. Щяха да заминат след 10 дни.

Те се изповядаха един на друг и отидоха при приятелите си и поискаха прошка за всяка грешна дума, която бяха изrekli. На 7^я ден градът се смрачи и остана такъв в продължение на три дни. Тъмнината беше толкова гъста, че не можеха да излязат навън. В жилищата им имаше светлина, но отвън беше пълен мрак. Хората в града бяха уплашени. Какво зло им вещаеше това?

Слънцето засия отново в Деня на умилостивението. Духът Господен слезе върху тях и тогава се изпълниха думите на Захария:

„Тогава ще изляе дух на благодат и молитва върху семейството на Давид и върху народа на Йерусалим. Те ще гледат на Мен, Когото са проболи и ще скърбят за Него като за единствен син. Те ще скърбят горчиво за Него като за първороден син, който е починал” (Захария 12:10)-(Нов Буквален Превод).

Маатан отново се замисли как лицето му беше отпечатано върху Аполон и как гневът към Христос се прояви там. Той изпитваше толкова дълбоко чувство на скръб от болката, която това бе причинило на Отец и Сина. Плачеше като малко дете, но си почиваше

Изход

в обятията на своя Възлюбен, вярвайки в милостта и прощката на Бога.

Стела изпитваше дълбока скръб за всичките си оплаквания. Бог беше осигурил всичките им нужди, но тя често се чувстваше разочарована и сравняваше ситуацията на другите около себе си със своите, чувствайки, че животът ѝ е по-труден. Тя видя, че това причинява болка на нейния Спасител и се разкая за този грях, и получи утеха и победа.

Кай и Лео ходеха в канала на родителите си и пиеха от Духа, Който се вливаше в тях. Те бяха готови да напуснат града и окуражаваха родителите си да вървят начело, а те щяха да им помагат и да ги следват.

Още при първата светлина на утрото те станаха и се помолиха на своя Баща за сила и смелост. Те можеха да почувстват как Голиат ги проклена в сърцата им, но след като бяха укрепени от Духа на съботата, в Деня на Умилостивението, те можеха да издържат на оказания им натиск.

Сложиха в колата малкото си вещи и палатката и тръгнаха към края на града. Решиха да изпеят някои химни, за да съсредоточат ума си, докато пътуват. Макар да се чувстваха малко притеснени, те също усещаха небесния мир с тях.

Градът беше покрит с дебел слой мъгла в посоката, към която се насочиха. Те се придвижиха на запад със слънцето зад тях, но трябваше да вървят бавно поради мъглата на места.

Изведнъж Маатан чу глас: „Спри колата сега.“ Маатан се чудеше какво означава това, но чувстваше, че е най-добре да се подчини, защото в гъстата мъгла не виждаше много далеч по пътя. Той се дръпна отстрани на пътя и изскочи от колата.

– Изчакайте тук, моля, докато проверя каква е ситуацията – каза той на семейството си.

– Мога ли да дойда с теб, татко? – молеше се Кай.

Изход

– Добре, синко, да тръгваме. Остани тук с мама, Лео.

– Добре, татко.

Докато излизаха от колата, чуха звука на река. Беше трудно да се види. Затова коленичиха и се помолиха:

– Моля те, Татко, може ли да вдигнеш тази мъгла, за да видим какво ни предстои?

Веднага през мъглата проби светлина и те видяха пред себе си мост ... но мостът беше повреден поради скорошната буря. Беше ударен няколко пъти от мълния.

Качиха се до моста и там беше поставена голяма табела. „Мостът е повреден и е в ремонт.“

– Изглежда, че няма да можем да изминем този път извън града, Кай. Но вярвам, че нашият Отец ще ни изведе.

Върнаха се до колата и информираха Стела и Лео за ситуацията.

– Какво да правим, Маатан? Може би трябва да се обърнем назад и да излезем на друг път.

– Нека се помолим и попитаме нашия Баща какво е най-добре да направим: „Татко, моля Те, насочи ни и ни покажи какво трябва да направим сега“.

Веднага им дойде на ум стихът:

"Говорете по сърцето на Ерусалим и извикайте към него, че времето на робуването му се изпълни, че беззаконието му се прости, защото взе от ръката на ГОСПОДА двойно за всичките си грехове. Глас на един, който вика: Пригответе в пустинята пътя на ГОСПОДА! Права направете в степта пътеката за нашия Бог. Всяка долина ще се издигне и всяка планина и хълм ще се сниши; кривото ще стане право и неравните места - равнина. И славата на ГОСПОДА ще се яви и всяка плът заедно ще я види; защото устата на ГОСПОДА изговори това" (Исаия 40:2-5).

Изход

– Ние Ти вярваме, Господи. Вярваме Ти, че ще направиш път за нас в този пустинен град. Какво ще правим сега?

Тогава те чува глас, който цитираше от книгата Притчи:

"Пътят на праведните е да се отклоняват от зло и който пази пътя си, запазва душата си" (Притчи 16:17).

– Господи, има ли все още зло към което се придържаме? Нещо, което трябва да премахнем?

Те извадиха вещите си и внимателно претърсиха и намериха няколко предмета, които бяха пропуснали, които принадлежаха на Констанс. Маатан ги счупи и ги хвърли в реката. Тогава пак тихият глас им проговори:

"И ще има път за остатъка от народа Му, който ще остане, от Асирия, както имаше за Израил в деня, когато се изкачи от египетската земя" (Исая 11:16).

– Това изглежда е най-добрият изход, Стела. Според мен трябва да се доверим на Господ да ни води по този мост, въпреки че е повреден.“ Тогава пак чува тихият глас:

"Изправи си пътни знаци, постави си стълбове за упътване, насочи сърцето си към друма, към пътя по който си ходила" (Еремия 31:21).

– Ще продължим да се уповаваме на Израилевия Бог.

Маатан подкара към моста и премести знака от пътя.

– Ще мина пеша през моста, само за да проверя здравината му.

– Това доверие ли е към израилевия Бог, Маатан? Нали Той каза, че това е пътят? – напомни Стела.

– Права си, скъпа. Точно това ще направим. „Татко, вярваме Ти, че ще ни преведеш през моста, така че да можем да го преминем“.

Маатан бавно премести колата към моста. Мостът леко изскърца и изстена, но изглеждаше добре. На около три четвърти от пътя през моста той се раздруса и разскърца силно.

Изход

– Господи, уповаваме на Теб, че ще поддържаш този мост.

Той натисна леко газта и затаи дъх. Мостът изпъшка и се замъчи отново, но задържа тежестта им (Римляни 8:22).

– Изглежда този мост стене поради тежестта на нашите прегрешения – забеляза Кай.

– Да – отговори Маатан, – Исус, върховният строител на мостове, понесе нашите скърби и понесе нашите беззакония за нас. Без Него никога не бихме могли да стигнем отвъд реката.

– Спомням си един стих по този повод – каза Лео:

"Когато минаваш през водите, Аз ще бъда с теб; и през реките — няма да те потопят. Когато ходиш през огъня, няма да се изгориш и пламъкът няма да те опали" (Исаия 43:2).

– Отлично, Лео – каза Стела, – ще се доверим на това обещание.

В този момент се чу силен гръмотевичен тътен и небето се нави като свитък и светлина огря мястото, където шофираха. Мъглата напълно изчезна, а от другата страна бяха в безопасност. Те прославиха Бога за тяхното освобождение и след това продължиха към подножието на планините, където планираха да се изкачат на връх Виктория.

Паркираха колата си на уединено място и взеха вещите си. Откриха пътя към върха и започнаха своето изкачване.

– Колко още, докато стигнем върха? – разпита Стела.

– Мисля, че трябва да стигнем върха в рамките на около 2 часа – отговори Маатан.

Той започна да пее благодарствен псалм за удивителното им бягство от града; Стела и момчетата се присъединиха и заедно изпяха хвалебствия на небесния Отец за тяхното освобождение.

Към върха пътеката стана доста стръмна. Маатан се опита да поддържа темпо, за да стигне до върха възможно най-скоро, но и той и Стела започнаха да дишат тежко поради необходимото допълнително усилие. Кай и Лео се чувстваха добре. Знаейки, че са

Изход

близо до върха, Маатан и Стела бяха мотивирани да продължат да се движат.

Накрая пристигнаха на върха Виктория и погледнаха към града в долината. Въздухът беше прекрасно чист и слънцето сияеше славно над тях. Маатан заплака от радост и благодари на Бога. Когато погледнаха отвисоко на града, той изглеждаше напълно покрит с купол, захванат за пет гигантски стълба по краищата му.

„... можеш ли да се присъединиш към него в разстилането на небето, твърдо като огледало от леян бронз?“ (Йов 37:18)-
(Нов Международен Превод).

– Пълно чудо е, че успяхме да избягаме – заяви Маатан, учудвайки се, че куполът над града изглежда като твърд месинг, покриващ напълно града. Докато бях отвътре, нямах представа, че изглежда така. „Благодаря Ти, Татко, за това невероятно освобождение. Ние Ти отдаваме благодарност за това, че ни спаси от този нечестив град“.

По лицето му се стичаха сълзи.

Тихият и тънък глас проговори отново: „Спомнете си новите си имена, Мааян и Стела³⁰. Вашият протест приключи, Маатан. Ти си извор на вода за този град, а жена ти каменен паметник на милостта и благодатта на твоя Бог“.

– Благодаря Ти, Отче, за Твоята прекрасна благодат – прошепна Мааян.

След това те разпънаха палатката си; колибата им за празника на Шатрите. Какво тържество беше това. Пееха и танцуваха от радост. Ядоха от плодовете в планината, а в особено ясните дни те можеха да наблюдават новия град Йерусалим.

³⁰ На английски името Стела (Stella) в този случай не е с двойна съгласна (Stela)

Празник на Шатрите

Денят, в който Маатан и семейството му пристигнаха в планината, беше четири дни преди празника Шатри. Маатан и момчетата направиха мястото за лагеруване приятно и удобно на няколкостотин метра от върха, където имаше по-малко вятър.

На следващия ден поток от хора започна да пристига от различни места. Първо дойдоха Тони, Ерик и техните семейства. Беше приятно да видят Крейг Елисън, Едуард Джъдсън, Гавин Дейвидсън, Колин Никсън и Крейг Джеймс с техните семейства, приятели и групи за изучаване на Библията. Колко радостно беше да се разбере, че са избягали от града. След това дойдоха Рубен Олсън, Клод Хъдсън, Франк Кинг, Даниел Бърнстейн, Пол Айрлънд, Джеймс Канселър, Лестър Леон, Джонатан Олсън, Гей Джеймисън, Гавин Пауър и техните семейства.

Няколко души, с които Маатан бе във връзка чрез уебсайта и средствата за комуникации, също излязоха от града, включително Марк Фулър, Джуди Шафт, Шарин Питърсън, Борис Соломон, Деян Даймънд, Пол Фостър, Морис Франкстън, Джон Пен, Глен Купър, Робърт Джонс, Сюзън Моузес, Тина Мари, Елизабет Дейли, Мелиса Хайфийлд, Санди Дъглас, Шакил Райс, Адам Полсън, Тони Пейсман и техните семейства. С влизането на всяка нова група Маатан беше все по-развълнуван, че толкова много хора напуснаха града.

Празник на Шатрите

След това дойдоха Денис Уетерал, Дейл Климат, Педро Олсън, Лен Нийсън, Ейбрахам Хилтоп, Дон Ламб, Анхел Тълсън, Сузана Кинг и техните семейства. Всеки от тях имаше разказ за това как е напуснал града. С нарастването на групата нарастваше и радостта.

На следващия ден поредната вълна от семейства се изсипа в лагера, включваща хора като: Джордж Бънсън, Тор Мейкър, Бен Крос, Даниел Браун, Карлос Хелм, Филип Ансън, Бестър Саймънс, Фрики Вандерфийлд, Седрик Вандермеер, Сесил Ибън, Томи Копърсмит, Томи Омарсън, Павле Стенсън, Ричард Роблес, Лорейн Бедфорд, Рей Фостър, Тони Пулман, Лаваня Моусън, Брайт Найсън, Иржи Сигнал, Кевин Мънсън, Дитмар Хеншоу, Уайман Кинг, Шейн Уинслет и техните семейства. С идването на всяко семейство радостта продължаваше да расте.

На следващия ден дойдоха Емма Абот, Азедо Бейсън, Паулина Полсън, Стивън Дисон, Крис Пентакоуст, Шон Станфорд, Дарън Сайлъс, Малкълм Рийд, Ендрю Брайт, Букози Неймфийлд, Роджеро Брансън и техните семейства, плюс няколко други. Те бяха първи плод на вестта, която им позволи да избягат от Пентагона на лъжите.

Тези осем дни от празника бяха такова благословение. Колкото по-близо се приближаваха до Христос, толкова по-близо се приближаваха един до друг. Пееха заедно, молеха се заедно и изучаваха заедно любовта на Бога.

Искаха все повече и повече да достигнат до семействата и приятелите си, които все още бяха в града, за да им дадат възможност да избягат в светлината на истината. Маатан се замисли за бившия си шеф Дейвид и просто се помоли за начин, по който да сподели с него тази информация.

Мнозина признаха учудването си от това, че успяват да се разбират един друг. Други говориха за изпитанието на вярата, което бяха преживели, стигайки до моста и как са се ориентирали в мъглата.

Бяха изготвени планове за занасяне на тази най-скъпоценна вест на света.

Празник на Шатрите

Ако сте чели до този момент и сърцето ви гори от голямо желание за вестта, нашата молитва е да се присъедините към тази група от призвани да излязат, и да помогнете на други да избягат от Пентагона на лъжите. Ако превеждате тази книга и искате да се присъедините към нас, поставете името си в списъка с призованите да излязат, тъй като списъкът не е пълен и е отворен за присъединяването на всички.

Сега е денят на спасението, ако чувате гласа Му. Вие сте призвани на празника. Чуйте призива на небето към вас:

Ти си Моето възлюбено дете, в което благоволя!

Послеслов

Библията определя по най-прост начин какво всъщност е Евангелието:

"Началото на благовестието на Исус Христос, Божият Син"
(Марко 1:1).

Истината, че Исус всъщност е истинският Божи Син, е началото на Евангелието. Неговата идентичност като родения Син ни дава ключът за Божествения модел, който ни позволява да избягаме от Пентагона на лъжите на Сатана.

Прави го, защото когато Исус е известен като родения Син, тогава можем ясно да видим, че Той е каналът на Отец. С помощта на този ключ на Божествения модел можем да различим отношенията между мъжа и жената и да се създаде рамката за това как да работят заедно Стария и Новия Завет. Можем да различим връзката на Стария и Новия завет и да отключим Божествения образец на Кръста, освен много други неща, които можем да различим в рамките на Евангелието. Всичко това ни е дадено, защото отношението на Христос към Отец е пътят, истината и животът на Отец.

В тази история е предоставена картина на Бога, която Го представя като напълно ненасилствен и не осъждащ. Той не използва принуждаваща сила или манипулация, а по-скоро е готов да понесе невероятно страдание извън нашето разбиране, за да ни даде време

Послеслов

да научим истинската същност на нашата греховност и да отговорим на Неговия Дух с покаяние.

По-голямата част от християнския свят учи, че Христос е страдал на Кръста, за да задоволи Божията справедливост и че смъртта на Христос плаща дължимия на Бога дълг.³¹ Това не е Евангелието, което Библията представя. Както открихме в тази история, Евангелието е Исус Христос и Неговият красив характер. В нощта *преди* разпятието, Исус завършил делото, което Неговият Баща Му дал да извърши.

Бог ни е дал Своя Син, защото ние сме наследили от Адам дух на осъждане, който изисква смърт за прегрешението (Римляни 5:16-18). Не Бог е бил Този, Който се нуждаел от смъртта на Сина Си, за да се помирим; Бог е трябвало да предаде Своя Син, за да задоволи *нашите* възприятия за справедливост, за да можем да повярваме, че Бог ще ни прости.

Това Евангелие не е проповядвано на света; то е почти напълно неизвестно. Светът не може да приключи, докато това Евангелие не се проповядва на целия свят така, че всеки да вземе своето окончателно решение.

Вие сте поканени да се присъедините към нас в споделянето на това Евангелие по света. Тази вест на Евангелието се представя по различни начини чрез уебсайта *fatheroflove-bulgaria.com*. Ако сте били благословени от тази книга и сте се влюбили в този напълно ненасилствен, милостив Бог, тогава сте поканени да се присъедините към нарастващия хор гласове по целия свят, които са развълнувани да споделят тази вест. Вестта е дадена в обобщена форма съгласно Първата ангелска вест от Откровение 14^{та} глава:

"И видях друг ангел да лети сред небето, който имаше Вечното евангелие, за да го благовести на земните жители и

³¹ Повече по този въпрос може да прочетете в книгата *Кръст проучен и кръст срещнат*, достъпна на *fatheroflove-bulgaria.com*

Послеслов

на всяка нация и племе, и език, и народ. И каза със силен глас: Бойте се от Бога и Му въздайте слава, защото часът на Неговия съд настана; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, и морето, и водните извори!" (Откровение 14:6-7).

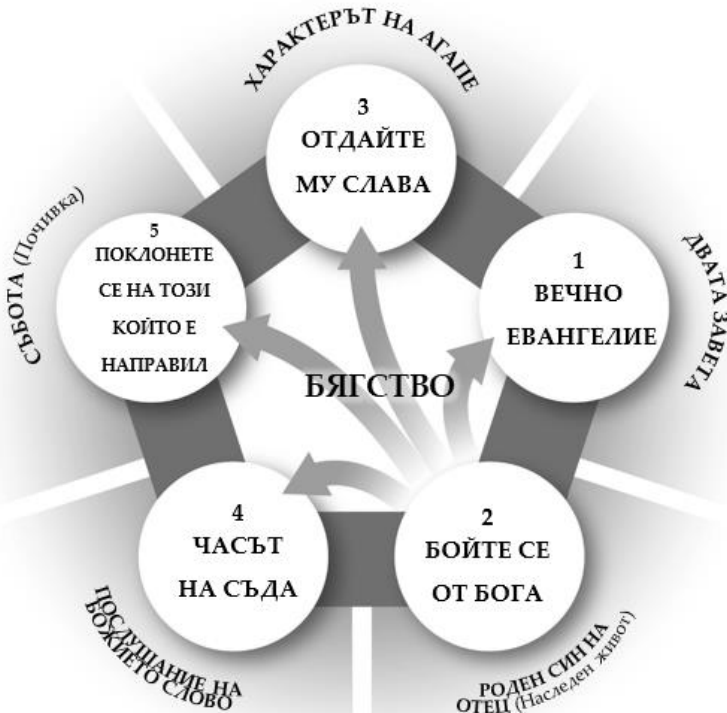
Този ангел или пратеник трябва да проповядва Вечното Евангелие. Тази вест трябва да отиде при всички на планетата. Тя се разделя на няколко ключови части:

1. **Вечното Евангелие.** Тази част от вестта е разкрита от Божествения модел на двата завета;
2. **Страх или Почитание към Бог.** Тази част от вестта отправя въпрос КОЙ за Бог. Бог Триединство ли е, или е Бог Отец, Който има Син роден от Него?;
3. **Отдайте Му Слава.** Тази част от вестта е за Божия характер. Единственият начин да познаем истински този характер е чрез Исус Христос, както Той казал в Йоан 17:4, че Той е прославил Отец или разкрил Неговата слава. Павел казва, че Христос е блясъкът на славата на Отец. Христос никога не е убивал който и да е човек и така е разкрит характерът на Бога. Призовани сме да занесем на света тази част от вестта, която ще произведе Божия печат, който е името на Отец;
4. **Часът на Неговия съд.** Това е призив да се отсъди (прецени) Божия характер. Само Агапе и напълно даващ ли е Той в природата Си или е Бог на сила и господство, причинявайки смърт на онези, които Му се противопоставят? Както отсъдим (преценим) за Него, така ще съдим себе си, когато се изправим пред грешния си живот.
5. **Поклонете се на Този, Който е направил небесата и земята.** Това е призив да се покланяме на Създателя. Кога се събираме да се поклоним? Почитаме ли Го и приемаме ли Неговия Дух, когато Той ни призовава според Левит 23^{та} глава, или Му се покланяме, когато сме избрали и според желанията на хората?

Послеслов

Тези пет точки се отнасят пряко до петте точки от системата на Пентагона. Призивът за почит към истинския Бог е свързан с това дали почитаме Отец и Сина или почитаме Триединството. Призивът да Му отдадем слава е свързан с това на какъв характер се покланяме. Вечното евангелие е призив по отношение на двата завета и Спасителния план. Часът на Неговия съд е свързан с това как четем Божието Слово, тъй като именно чрез думите, изречени от Бог и Неговия Син, ще бъдем съдени. Призивът да се покланяме на Онзи, Който е създал небето и земята, е свързан със съботата и празниците, чийто фалшификат са неделята и свързаните с нея празници като Великден и Коледа.

Тези пет части на първия ангел се отнасят пряко до петте части на Пентагона. Можем да ги изброим както следва:

Послеслов

Когато Първият ангел бъде разбран и възприет, тогава системата на Пентагона на Вавилон ще падне и Божият народ ще бъде освободен. Чувството за свобода може да бъде разбрано само в преживяването на жената, която била хваната в прелюбодеяние. Това преживяване представя всички нас, които сме родени роби в този град. Когато разберем, че ни е простено и дойдем да измием краката на Исус, тогава Юда, синът на погибелта, ще сключи договор с църковните ръководители, за да предаде последователите на Исус на смъртен указ.

И все пак всички тези неща са предмет на продължението на тази история за Бягството от Пентагона на лъжите. Дотогава се надявам и се моля да разберете ключовете за бягство от град Констанс и да дойдете да се присъедините към нас на планината с изглед към небесния Град. Ние се молим да бъдете способни с Божията благодат да победите Голиат и неговите синове и да доведете мнозина до правда.

По целия път, по който ме води моят Спасител;
какво трябва да попитам?

Мога ли да се съмнявам в нежната милост на Този,
Който през целия ми живот е бил мой водач?
Небесен мир, божествено утешение,
тук чрез вяра в Него обитават;
защото зная, че каквото и да ме нападне,
Исус върши всичко добре.

По целия път, по който ме води моят Спасител;
весели ме при всяко криволичене на пътя;
дава ми благодат за всяко изпитание,
храни ме с живия хляб;
дори изморените ми крака да се отклонят
и душата ми да е жадна,
бликащ от Скалата пред мен,
ето, поток на радост аз виждам.

Послеслов

По целия път, по който ме води моят Спасител;
о, пълнотата на Неговата любов!
Съвършена почивка за мен е обещана
в небесния дом на моя Баща.
Когато се събудя за живот безсмъртен
и полетя към владенията на деня,
тази моя песен през безкрайни векове,
Исус ме водеше по целия път.

След събитията от 11^{ти} септември и унищожаването на кулите близнаци, Маатан и Стела осъзнават, че те всъщност са затворени в град Констанс под един електромагнитен купол, който окръжава града. Всички жители на града са свързани с мрежата под маската на имунизационна програма, целяща тяхната защита. В действителност, тази система пречи на ума да се ангажира с по-висшето състояние на реалността.

Маатан открива ключа на Божествения модел в самия месингов фонтан посветен на Аполон и неговите съмишленици. Проследете удивителното бягство на Маатан, Стела, тяхното семейство и приятели от града посветен на бунта срещу Бог и Неговия Възлюбен Син.

БАЩА

НА ЛЮБОВТА

fatheroflove-bulgaria.com